

รายงานฉบับสมบูรณ์
ผลกระทบของความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจภาคพื้นแปซิฟิก
ต่อการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

The Impact of Trans-Pacific Partnership Agreement (TPPA) on Alcohol
Control

ข้อตกลงเลขที่ 59-A1-0012

โดย

รองศาสตราจารย์ ดร. นิตศน์ ศิริโชติรัตน์
ศาสตราจารย์ ดร. ฉัตรสุนน พงษ์ภิญโญ
รองศาสตราจารย์ ดร. ลาวินัย ถนัดศิลป์กุล

ได้รับทุนสนับสนุนการวิจัยโดย
ศูนย์วิจัยปัญหาสุรา (ศวส.)
สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.)
18 เมษายน 2561

รายงานฉบับสมบูรณ์
ผลกระทบของความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจภาคพื้นแปซิฟิก
ต่อการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

The Impact of Trans-Pacific Partnership Agreement (TPPA) on Alcohol
Control

ข้อตกลงเลขที่ 59-A1-0012

โดย

รองศาสตราจารย์ดร. นิตศน์ ศิริโชติรัตน์
ศาสตราจารย์ ดร. ฉัตรสุมน พงษ์ภิญโญ
รองศาสตราจารย์ ดร. ลาวีณีย์ ถนัดศิลป์กุล

ได้รับทุนสนับสนุนการวิจัยโดย
ศูนย์วิจัยปัญหาสุรา (ศวส.)
สำนักงานกองทุนสนับสนุนการส่งเสริมสุขภาพ (สสส.)
18 เมษายน 2561

Final Report

The Impact of Trans-Pacific Partnership Agreement (TPPA) on Alcohol Control

(Contract no. 59-A1-0012)

By

Associate Professor Nithat Sirichotiratana
Professor Chardsumon Prutipinyo
Associate Professor Lawan Thanadsilpakul

This project was supported by
Center for Alcohol Studies (CAS)
Thai Health Promotion Foundation (ThaiHealth)
April 18, 2018

สารบัญ

บทที่		หน้าที่
	บทคัดย่อภาษาไทย	ก
	บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ข
	คำนำ	ค
	กิตติกรรมประกาศ	ง
1	บทนำ	1
	ความสำคัญของปัญหาการวิจัย	1
	วัตถุประสงค์การศึกษา	4
	ขอบเขตการศึกษา	4
	ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	4
	รูปแบบการศึกษา	4
2	ภาพรวมของความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจภาคพื้นแปซิฟิก	5
	ข้อบทกฎหมายของความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจภาคพื้นแปซิฟิก	5
	ประเด็นสำคัญของความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจภาคพื้นแปซิฟิก	6
	การวิเคราะห์ความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจภาคพื้นแปซิฟิกรายบทบัญญัติ	6
	การภาคยานุวัตรเข้าเป็นสมาชิกใหม่	6
	สภาองค์กรจะให้การรับรองเฉพาะการออกเสียงลงมติที่จะอนุมัติผู้เข้าร่วมเป็นภาคีสมาชิก TPP รายใหม่ ถ้าบทบาของรัฐสภาดังกล่าวได้ถูกกำหนดไว้อย่างชัดเจนในกฎหมายของสหรัฐฯ ที่จะให้เป็นกฎหมายบังคับการตาม TPP	7
	ข้อบททางด้านสิ่งแวดล้อม: TPP จะเพิ่มความเสี่ยงให้กับอากาศ น้ำ และสภาพภูมิอากาศ	8
	สิทธิใหม่สำหรับ บริษัทเชื้อเพลิงฟอสซิล ที่จะทำทหายการปกป้องสภาพภูมิอากาศ	10
	ข้อบทข้อยกเว้น: ข้อยกเว้นด้านความมั่นคงแห่งชาติอ่อนแอลง ไม่มีมาตรการด้านความปลอดภัยใหม่เพื่อสิ่งแวดล้อม สุขภาพ และนโยบายสิทธิมนุษยชน (Article 29.2)	11

สารบัญ

บทที่	หน้าที่	
	ข้อยกเว้นทั่วไป (General Exemption) ไม่มีประสิทธิภาพในการนำมาใช้ในกรณีของการฟ้องร้องของนักลงทุนต่อรัฐ	11
	ข้อบทบริการทางการเงิน: เน้นการเปิดเสรีโดยไม่มีข้อยกเว้นที่ตีพอเพียง	12
	ข้อบททรัพย์สินทางปัญญา – บทบัญญัติด้านสิทธิบัตร: ข้อบท TPP เป็นการปฏิรูปที่ทำลายการเข้าถึงยาในประเทศกำลังพัฒนา	15
	ผลิตภัณฑ์ยา เภสัชภัณฑ์ และอุปกรณ์การแพทย์ส่วนภาคผนวก: โอกาสสำหรับบริษัทยาในการแข่งขันกันซื้อ และกำหนดการตัดสินใจซื้อ รวมทั้งกำหนดราคา	17
	ยา	
	ทรัพย์สินทางปัญญา – บทบัญญัติเกี่ยวกับลิขสิทธิ์ซึ่งทำลายความเป็นอิสระทางอินเทอร์เน็ต ความเป็นส่วนตัว โดยการทำให้เกิดช่องว่างระหว่างผู้ใช้และ	19
	ประโยชน์สาธารณะ	
	ข้อบทที่เกี่ยวกับการลงทุน: มีการขยายขอบเขตประเด็นพิพาทที่จะสามารถให้เอกชนฟ้องรัฐได้โดยมีบริษัทข้ามชาติกว่า 10,000 บริษัทที่ได้ใช้อำนาจตาม	21
	กลไกการยุติข้อพิพาทโดยการฟ้องรัฐ ในระบบ ISDS กับประเทศสมาชิก TPP	
	การเข้าถึงตลาด	27
	ข้อบทเกี่ยวกับการจัดซื้อ จัดจ้างภาครัฐ	28
	กฎแหล่งกำเนิดของสินค้า (Rule of Origin - ROO)	28
	ข้อบทสุขอนามัย ความปลอดภัยในชีวิต อนามัย ของมนุษย์ พืช และสัตว์	29
	วิสาหกิจที่รัฐเป็นเจ้าของ หรือ รัฐวิสาหกิจ	30
	บทเฉพาะกาล การเริ่มมีผลบังคับของสนธิสัญญา	30
	เทคโนโลยีชีวภาพ และ การตกแต่งพันธุกรรม	31
	ข้อบทเกี่ยวกับยาสูบของ TPP: ยาสูบได้รับการปฏิบัติอย่างไร	32
3	การทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	33
	1. การทบทวนกฎหมายความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจภาคพื้นแปซิฟิก	33
	1.1 บทมาตรา 8 ว่าด้วยเทคนิคของอุปสรรคด้านการค้า (Technical Barrier to Trade)	33
	1.2 บทมาตรา 9 ว่าด้วยการลงทุน (INVESTMENT)	36

สารบัญ

บทที่	หน้าที่
1.3	บทมาตรา 16 นโยบายการแข่งขัน (Competition Policy) 43
1.4	บทมาตรา 17 รัฐวิสาหกิจและการผูกขาดสัมปทาน (STATE-OWNED ENTERPRISES - SOE - AND DESIGNATED MONOPOLIES) 45
1.5	บทมาตรา 28 ข้อตกลงข้อพิพาท (Dispute Settlement) 47
2.	การควบคุมเครื่องตีแม่เหล็กอลูมิเนียม 49
	อัตราการใช้เงินของเครื่องตีแม่เหล็กอลูมิเนียมของอาเซียน 53
	กฎหมายการค้าเครื่องตีแม่เหล็กอลูมิเนียมของอาเซียน 54
	ระบบภาษีศุลกากรสามมิติ 56
3.	บทเรียนจากอดีต 56
	1. ข้อจำกัดด้านเทคนิคของอุปสรรคด้านการค้าระหว่างประเทศ (TBT) 56
	2. อนุญาโตตุลาการ 58
	3. ความตกลงเพื่อการเสริมพลังการลงทุนของต่างชาติ 61
4	ผลการศึกษา 63
	ส่วนที่ 1 ศึกษาสถานการณ์การค้าเครื่องตีแม่เหล็กอลูมิเนียม 63
	สถานการณ์การค้าเครื่องตีแม่เหล็กอลูมิเนียมในอาเซียน 63
	ศึกษาสถานการณ์การนำเข้าเครื่องตีแม่เหล็กอลูมิเนียมหลักต่อเนื่อง 10 ปี ตั้งแต่ปี ค.ศ. 2550-2560 65
	ส่วนที่ 2 การทบทวนองค์ความรู้การค้าการลงทุนในอุตสาหกรรมเครื่องตีแม่เหล็กอลูมิเนียมในอาเซียน 68
	การลงทุนอุตสาหกรรมเครื่องตีแม่เหล็กอลูมิเนียม 68
	เวียดนาม 68
	สิงคโปร์ 69
	มาเลเซีย 69

สารบัญ

บทที่	หน้าที่
บรูไน	69
ผลการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิทางนิติศาสตร์ (กฎหมายระหว่างประเทศคนที่ 1)	70
2) ผลการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิทางนิติศาสตร์ (กฎหมายระหว่างประเทศคนที่ 2)	74
3) ผลการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิทางนิติศาสตร์ (กฎหมายระหว่างประเทศคนที่ 3)	76
ผลการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิด้านสาธารณสุข	83
ผลการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิด้านเศรษฐศาสตร์ (คนที่ 1)	87
ผลการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิด้านเศรษฐศาสตร์ (คนที่ 2)	88
ผลการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิด้านเศรษฐศาสตร์ (คนที่ 3)	90
ส่วนที่ 3 ศึกษาผลกระทบโดยตรงต่อการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของความตกลงหุ้นส่วนยุทธศาสตร์ภาคพื้นแปซิฟิก รวมทั้งบททวนข้อโต้แย้งจากการเข้าร่วม และไม่เข้าร่วมความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจภาคพื้นแปซิฟิก และการตอบสนองต่อข้อโต้แย้ง	91
5 บทสรุปและข้อเสนอแนะ	96
บทสรุป	96
ข้อเสนอแนะจากการวิจัย	97
ข้อจำกัดของการวิจัย	99
รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิที่ให้สัมภาษณ์ในโครงการวิจัยนี้	99
เอกสารอ้างอิง	100
ภาคผนวก 1	105
ภาคผนวก 2	108

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้าที่
1	อัตราภาษีเครื่องตีมีแอลกอฮอล์ในเขตการค้าเสรีอาเซียน	63
2	สถานการณ์ลดภาษีศุลกากรภายใต้กรอบ ASEAN	64
3	การลดภาษีศุลกากรตามข้อตกลง ATIGA	64
4	สัดส่วนการใช้สิทธิประโยชน์ในการนำเข้าสินค้าเบียร์ที่ทำจากมอลต์ HS2203 ของประเทศไทย	65
5	รายการยกเว้นที่ไม่นำมาลดภาษีของประเทศอาเซียน	70
6	สรุปความเห็นต่อข้อบทในความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจภาคพื้นแปซิฟิก และผลกระทบต่อภาคสุขภาพ	85

บทคัดย่อ

ผลการศึกษาศาสนาการนำเข้าเครื่องตีที่มีแอลกอฮอล์พบว่า ประเทศไทยนำเข้าเครื่องตีที่มีแอลกอฮอล์สูงที่สุด เริ่มจากประเทศสหราชอาณาจักร รองลงมาเป็นประเทศฝรั่งเศส ออสเตรเลีย เวียดนาม สหรัฐอเมริกา แอฟริกาใต้ อิตาลีตามลำดับตลอด 10 ปีอย่างต่อเนื่อง

การทบทวนองค์ความรู้การค้าเสรีและอุตสาหกรรมเครื่องตีแอลกอฮอล์ โดยเน้น 4 ประเทศในอาเซียนที่เข้าร่วมการเจรจาความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจภาคพื้นแปซิฟิก (TPPA) ตั้งแต่เริ่มต้น คือ บรูไน สิงคโปร์ มาเลเซีย และเวียดนาม มีการคาดการณ์ว่า ภายในปี พ.ศ. 2568 สัดส่วนการบริโภคเครื่องตีแอลกอฮอล์ในภูมิภาคอาเซียนจะเปลี่ยนไป เนื่องจากการเติบโตทางเศรษฐกิจเป็นปัจจัยสำคัญสำหรับตลาดเครื่องตีแอลกอฮอล์ของอาเซียน โดยกำลังซื้อที่เพิ่มขึ้น บวกกับพฤติกรรมหรือค่านิยมของคนในสังคมเมืองที่เริ่มเปลี่ยนไป เป็นปัจจัยสนับสนุนให้อุตสาหกรรมดังกล่าวขับเคลื่อนเร็วขึ้น

ผลจากการวิจัยนี้พบว่า ความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจภาคพื้นแปซิฟิกไม่ใช่ข้อตกลงทางการค้าทั่วไป ที่เกี่ยวกับสินค้า กำแพงภาษี และ โควตาการส่งออก-นำเข้าสินค้า เท่านั้น แต่รวมไปถึงสิทธิบัตร / ลิขสิทธิ์ทางปัญญา และการแทรกแซงอำนาจอธิปไตย การจัดทำความตกลงฯ นี้ เอื้อประโยชน์เป็นอย่างมากแก่ธุรกิจข้ามชาติ ประเทศที่กำลังพัฒนาจะต้องระมัดระวังเป็นอย่างมากในการพิจารณาผลเสียที่จะเกิดขึ้นในอนาคตจากความไม่เท่าเทียมกันของแต่ละประเทศในการทำความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจเอเชียแปซิฟิก

ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัยนี้คือ หากประเทศไทยไม่สามารถใช้ข้อสงวนเพื่อยกเว้นสินค้าหมวดเครื่องตีแอลกอฮอล์ ออกจากการเจรจาความตกลงการค้าเสรีได้ ต้องใช้วิธีการเจรจาต่อรองในรายละเอียดอื่นๆ ซึ่งหน่วยงานของรัฐ เช่น กระทรวงสาธารณสุขจะต้องดำเนินการร่วมกับนักวิจัย และนักวิชาการด้านต่างๆ ทั้งเศรษฐศาสตร์ นิติศาสตร์ นิเทศศาสตร์ สาธารณสุขศาสตร์ ฯลฯ ในศึกษารายละเอียดของข้อบทต่างๆ ในความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจภาคพื้นแปซิฟิก หรือความตกลงการเจรจาการค้าเสรีอื่นๆ เช่น Regional Comprehensive Economic Partnership (RCEP) ซึ่งเกี่ยวข้องกับกลุ่มประเทศอาเซียนด้วยเช่นกัน เพื่อให้มีความพร้อมในการให้ข้อมูลประเด็นที่เกี่ยวข้องกับอำนาจอธิปไตยในการออกกฎ ระเบียบ และมาตรการต่างๆ ในการควบคุมเครื่องตีแอลกอฮอล์ ที่ผ่านมา รัฐบาลของประเทศไทยยังมิได้มีการเตรียมความพร้อมเท่าที่ควรในการเกะตีดสถานการณ์อย่างต่อเนื่องของการเจรจาความตกลงทางการค้าเสรีที่จะมีผลกระทบต่อภาคสุขภาพและสาธารณสุข

คำสำคัญ: ความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจภาคพื้นแปซิฟิก เครื่องตีแอลกอฮอล์ การเจรจาการค้าเสรี กลุ่มประเทศอาเซียน มาตรการควบคุมเครื่องตีแอลกอฮอล์ อำนาจอธิปไตย

Abstract

Results of studying the situation of Thailand's importing alcoholic beverages during the past decade indicated that the highest importation rate was from the United Kingdom, followed by France, Australia, Vietnam, USA, South Africa, and Italy.

Reviewing literature about free trade agreement and alcohol industry, with emphasis on 4 ASEAN countries, Brunei, Singapore, Malaysia and Vietnam, which participated from the beginning in the negotiation of Trans-Pacific Partnership Agreement, provides a scenario with anticipation that within 2025 the rate of alcohol consumption in ASEAN would increase due to economic growth as a key factor.

Results from this research indicates that Trans-Pacific Partnership Agreement is not only about general free trade agreement regarding goods, tax barrier, and quota on import-export, but including patent, intellectual property, and interference with domestic sovereign power. The Trans-Pacific Partnership Agreement favors trans-national corporations, therefore, developing countries should be concerned in considering negative results in the future, due to disadvantages of individual countries in negotiating the Agreement.

Recommendations from this research are as followed. If Thailand can not negotiate for exemption of alcoholic beverage goods from the agreement, it should negotiate for using of reservation power in various detailed articles of the agreement. The Ministry of Public Health should work with academicians, researchers, and experts in various fields such as economics, international law, communication arts, public health, etc. in scrutinizing details in the Trans-Pacific Partnership Agreement, or other free trade agreements such as Regional Comprehensive Economic Partnership (RCEP) which involves ASEAN countries. This is in preparation to have up-to-date information in order to counter-negotiate with the alcohol industry in preserving sovereign power to pass alcohol control laws, measures, regulations, etc., in order to protect public health. In the past, Thai government has not been well-prepared to have up-to-date essential information to prevent negative impact on healthy public policies, when negotiate for free trade agreements.

Key words: Trans-Pacific Partnership Agreement, alcoholic beverages, free trade Agreement, ASEAN countries, alcohol control measures, sovereign power

คำนำ

เมื่อวิเคราะห์ รายละเอียด ข้อบทของ ความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจภาคพื้นแปซิฟิก จะพบว่าความนำ
วิตกกังวลอยู่ในรายละเอียด เนื่องจากเป็นแนวคิด “การเปิดเสรีแบบสุดโต่ง” ที่ให้อำนาจบริษัทข้ามชาติอย่าง
เสรีที่จะทำให้กลไกตลาดไม่สามารถกำกับดูแลตามธรรมชาติได้ การใช้บทยกเว้นทั่วไป ในการปกป้อง
ผลประโยชน์ชาติ ถูกลดทอนความศักดิ์สิทธิ์และไม่มีผลในการบังคับใช้อย่างมีประสิทธิภาพ

ความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจภาคพื้นแปซิฟิกไม่ใช่ข้อตกลงการค้าเสรี เพราะข้อเท็จจริงคือ มีเพียง 5
บทเท่านั้นที่ว่าด้วยเรื่องการค้าจากทั้งหมด 30 บท ซึ่งผู้ร่างความตกลงหุ้นส่วนฯ คือนักกฎหมาย และผู้แทน
องค์กรธุรกิจข้ามชาติ กลุ่มองค์กรธุรกิจข้ามชาติ ผู้จะได้รับผลประโยชน์เป็นผู้ร่างและเจรจาความตกลงนี้อย่าง
ปกปิดและเป็นความลับที่สุดเมื่อมีข้อขัดแย้งระหว่างการค้าและสุขภาพ องค์กรธุรกิจข้ามชาติ เช่น อุตสาหกรรม
เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ย่อมต้องดำเนินการร้องเรียนและฟ้องร้องรัฐบาลที่ออกกฎหมายควบคุมผลิตภัณฑ์
เครื่องดื่มแอลกอฮอล์

ในความตกลงหุ้นส่วนฯ บทที่ว่าด้วยเทคนิคของอุปสรรคด้านการค้า สามารถทำลายพระราชบัญญัติ
ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 ได้ทุกประเด็นว่าเป็นอุปสรรคทางการค้าทั้งหมด และองค์กรธุรกิจ
ข้ามชาติจะบีบให้รัฐบาลแก้ไขกฎหมายดังกล่าวให้อ่อนแอลง หรือยกเลิกกฎหมายดังกล่าว เนื่องจากเป็น
อุปสรรคทางการค้า แม้จะมีข้อยกเว้นสำหรับเหตุผลทางสุขภาพและสาธารณสุขในความ ตกลงหุ้นส่วนฯ แต่
เมื่อแปลความอย่างถี่ยวนและครอบคลุมแล้ว ข้อยกเว้นดังกล่าวไม่สามารถสร้างความมั่นใจได้ว่าจะใช้ปกป้อง
กฎ ระเบียบ พ.ร.บ. ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 ได้ ความตกลงหุ้นส่วนฯ เป็นกลวงขององค์กร
ธุรกิจข้ามชาติ โดยเอาผลประโยชน์ทางการค้าและเศรษฐกิจมาแลกกับอำนาจอธิปไตยของรัฐ นักเศรษฐศาสตร์
ระดับโลกได้แสดงความเห็นคัดค้านความตกลงหุ้นส่วนฯ เพราะผู้บริโภคและประเทศที่กำลังพัฒนาจะสูญเสียมาก
ที่สุด

กิตติกรรมประกาศ

รายงานวิจัยผลกระทบของความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจภาคพื้นแปซิฟิก (Trans-Pacific Partnership Agreement: TPPA) ต่อการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์นี้ สำเร็จลุล่วงลงได้ด้วยดีโดยได้รับการอนุเคราะห์จากบุคคลหลายฝ่าย ผู้วิจัยขอขอบคุณ ศาสตราจารย์ ดร. พญ. สาวิตรี อึ้งฉางค์กรชัย ผู้อำนวยการ ศูนย์วิจัยปัญหาสุรา (ศวส.) ซึ่งงานวิจัยชิ้นนี้จะไม่สามารถเกิดขึ้นได้หากมิได้รับทุนการสนับสนุน คณะผู้วิจัยขอขอบคุณ ศูนย์วิจัยปัญหาสุรา (ศวส.) และสำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) ซึ่งให้การสนับสนุนทุนวิจัยอย่างต่อเนื่องด้วยดีเสมอมา

คณะผู้วิจัยขอขอบคุณท่านผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านที่สละเวลาอันมีค่าในการให้สัมภาษณ์และแสดง ข้อคิดเห็นต่างๆ ซึ่งทำให้งานวิจัยนี้ครบถ้วน สมบูรณ์ และสำเร็จได้ด้วยดี คณะผู้วิจัยขอขอบคุณมา ณ ที่นี้

ฉัตรสุมน พงษ์ภิญโญ
ลาวัญญ์ ถนัดศิลป์กุล

นิทัศน์ ศิริโชติรัตน์

18 เมษายน 2561

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญของปัญหาการวิจัย

ในปี ค.ศ. 2006 สมัชชาองค์การอนามัยโลก (WHA) ลงมติเน้นความจำเป็นในการประสานความร่วมมือให้มากขึ้นในการพัฒนานโยบายต่างๆ ด้านการค้าและสุขภาพ และสร้างความตระหนักของการเข้าถึงข้อมูลที่เกี่ยวข้องของการค้านานาชาติและข้อตกลงทางการค้าที่มีผลกระทบต่อสุขภาพและนโยบายสุขภาพในระดับชาติ ระดับภูมิภาค และระดับโลก (Fifty-Ninth World Health Assembly, International Trade and Health)

ต้นปี ค.ศ. 2009 วารสาร The Lancet ซึ่งเป็นวารสารชั้นนำด้านสาธารณสุขตีพิมพ์บทความเกี่ยวกับการค้าและสุขภาพอย่างต่อเนื่อง มีผู้วิพากษ์จำนวนหนึ่งเรียกร้องให้มีความสัมพันธ์กันมากขึ้นระหว่างชุมชนนโยบายด้านสาธารณสุขและการค้า และเรียกร้องให้ชุมชนสาธารณสุขมีส่วนร่วมแสดงบทบาทให้มากขึ้นในการจัดทำนโยบายการค้า (Fidler D, Drager N, and Lee K, 2009; Smith RD, Lee K and Drager N, 2009; MacDonald R and Horton R, 2009)

เอกสารที่ตีพิมพ์ออกมาอย่างต่อเนื่องเป็นสิ่งที่สะท้อนประเด็นของการค้าและสุขภาพ ซึ่งเป็นสิ่งที่ดึงดูดความสนใจนับตั้งแต่การเจรจาการค้ารอบอุรุกวัยยุติลง เช่น ประเด็นที่เกี่ยวข้องกับลิขสิทธิ์ทางปัญญา และการเข้าถึงยารักษาโรค รวมทั้งการค้าและการบริการด้านสุขภาพ (Smith R, Correa C, and Oh C, 2009; Smith R, Chanda R, and Tangcharoensathien V, 2009)

ประเด็นต่างๆ เหล่านี้เกิดขึ้นหลังโครงสร้างการค้าปี ค.ศ. 1994 และหลังจากข้อสรุป หรือข้อยุติของข้อตกลงใหม่ๆ เช่น Agreement on Trade-Related Aspects of Intellectual Property Rights (TRIPS) และ General Agreement on Trade in Services (GATS) เมื่อ General Agreement on Tariffs and Trade (GATT) ปี ค.ศ. 1947 ได้ข้อสรุปในการตกลง จุดมุ่งหมายสำคัญทางด้านสาธารณสุขที่กล่าวถึงคือ โรคติดต่อ ซึ่งที่เป็นกรณี หรือบริบทเดียวกันในปี ค.ศ. 1994 เมื่อ GATT ถูกผนวกรวมเข้ากับข้อตกลงขององค์การการค้าโลก อย่างไรก็ตาม เมื่อไม่นานมานี้มีกรอบแนวคิดใหม่ทางด้านสาธารณสุขซึ่งครอบคลุมโรคไม่ติดต่อที่สัมพันธ์กับปัจจัยเสี่ยง เช่น การบริโภคยาสูบ การบริโภคเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ และโภชนาการที่มีผลเสียต่อสุขภาพ

มีอย่างน้อยสองประเด็นที่เป็นข้อขัดแย้งระหว่างสาธารณสุขแนวใหม่และการค้า ประเด็นแรกคือ ข้อขัดแย้งทางทฤษฎีระหว่างการค้าเสรี (trade liberalization) และมาตรการต่างๆ ในการลดการบริโภคสินค้าบางประเภทในระดับประชากร ผลประโยชน์จากนโยบายการค้าเสรี เช่น การแข่งขันทางการค้าซึ่งทำให้ราคาสินค้าต่ำลง กลับกลายเป็นผลเสียต่อสุขภาพ โดยเฉพาะการกระตุ้นให้เกิดการบริโภคผลิตภัณฑ์ที่เป็นผลเสียต่อสุขภาพ ซึ่งส่งผลให้เกิดโรคภัยไข้เจ็บและการเสียชีวิตซึ่งมีผลกระทบต่อระบบสุขภาพ ภาษีและการที่รัฐสนับสนุนมีผลต่อราคาของสินค้า ซึ่งหมายถึงการใช้มาตรการเหล่านี้เป็นสิ่งสำคัญในการตัดสินใจของผู้บริโภค

ปัจจุบัน ประเทศสมาชิกของความตกลงหุ้นส่วนยุทธศาสตร์ทางเศรษฐกิจภาคพื้นแปซิฟิก หรือ TPPA มีจำนวนทั้งสิ้น 12 ประเทศ ได้แก่ สหรัฐอเมริกา ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ ชิลี เปรู บรูไน มาเลเซีย สิงคโปร์ เวียดนาม แคนาดา เม็กซิโก และญี่ปุ่น ซึ่งในจำนวนนี้มีประเทศที่ยังไม่มีข้อตกลงการค้าเสรีกับประเทศไทย จำนวน 3 ประเทศ คือ สหรัฐอเมริกา แคนาดา และเม็กซิโก ประเทศสมาชิกของ TPPA มีประชากรรวมทั้งสิ้นประมาณร้อยละ 11.1 ของประชากรโลก และมีผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP) คิดเป็นร้อยละ 38.4

ของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศของโลก ปัจจุบันประเทศไทยเกี่ยวข้องกับ TPPA ในทางอ้อม เนื่องจากไทยเป็นสมาชิกอาเซียนและสมาชิกอาเซียนจำนวน 4 ประเทศ ได้แก่ บรูไน มาเลเซีย สิงคโปร์ และเวียดนาม เข้าร่วมเจรจาความตกลง TPPA ในขณะเดียวกันไทยก็มีการทำข้อตกลงการค้าแบบทวิภาคีกับประเทศสมาชิกของ TPPA บางประเทศด้วย เช่น ออสเตรเลีย และญี่ปุ่น เป็นต้น (ปิติ ศรีแสงนาม 2558)

ประเทศเล็กๆ 4 ประเทศคือ บรูไน นิวซีแลนด์ สิงคโปร์ และชิลี เป็นกลุ่มประเทศที่มีประชากรรวมกันไม่ถึง 30 ล้านคน เป็นผู้ริเริ่มการเจรจาเปิดเสรีทางการค้าจนประสบความสำเร็จมาเป็น ความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจภาคพื้นแปซิฟิก และเมื่อประธานาธิบดีโอบามาได้ประกาศระหว่างการเดินทางเยือนสหรัฐอเมริกาอย่างเป็นทางการว่า จะเข้าร่วมในความตกลงฯ ซึ่ง อินโดนีเซียมีประชากรเกือบ 260 ล้านคน ดังนั้น เมื่อรวมประเทศภาคีสมาชิกความ ตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจภาคพื้นแปซิฟิก จะทำให้เป็นการรวมตัวทางเศรษฐกิจที่มีประชากรรวมทั้งสิ้นกว่า 1 พันล้านคน และมี ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (Gross Domestic Product – GDP) มากกว่าครึ่งหนึ่งของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศของโลก (ศุภวุฒิ สายเชื้อ 2558)

จากการติดตามข่าวคราวของประเทศในกลุ่ม ภาคีสมาชิกความ ตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจภาคพื้นแปซิฟิก เชื่อว่าประเทศที่จะมีปัญหาในการให้ความเห็นชอบ ทีพีพี มากที่สุดน่าจะเป็นสหรัฐอเมริกา ทั้งๆ ที่อเมริกาน่าจะได้ผลประโยชน์มากที่สุด เพราะเป็นการเขียนกฎเกณฑ์ที่ครอบคลุมมากกว่าการค้า (คือรวมถึงการลงทุน การคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา การค้า e-commerce การลดการคุ้มครองรัฐวิสาหกิจ ฯลฯ) ซึ่งเป็นไปตามเจตนารมณ์ของสหรัฐเป็นหลัก ทั้งนี้ การเลือกตั้งล่าสุดของแคนาดา ซึ่งพรรคอนุรักษนิยมแพ้การเลือกตั้ง ทำให้แคนาดาได้นายกรัฐมนตรีคนใหม่ ซึ่งมีได้คัดค้าน ความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจภาคพื้นแปซิฟิก แต่อย่างใด

สำหรับไทยนั้นเข้าใจว่าคงจะยังพยายาม “ศึกษา” การเข้า ร่วมในความ ตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจภาคพื้นแปซิฟิก ต่อไปอีก เพราะกลัวผลเสียมากกว่าผลได้ เป็นที่ทราบกันดีว่ายังมีเวลาให้คิดไตร่ตรองได้ในระดับหนึ่ง เพราะขั้นตอนต่อไปคือกระบวนการขอความเห็นชอบจากฝ่ายนิติบัญญัติของประเทศภาคีสมาชิกทั้ง 12 ประเทศ ซึ่งน่าจะใช้เวลาอีกเกือบ 1 ปี โดยยังมีความเป็นไปได้ว่า ประเทศที่จะไม่ยอมรับ ความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจภาคพื้นแปซิฟิก อาจเป็นสหรัฐอเมริกาก็ได้ เพราะเป็นปีแห่งการเลือกตั้งประธานาธิบดี ซึ่งพรรครีพับลิกันอาจไม่ต้องการให้ความร่วมมือกับประธานาธิบดีโอบามา (ซึ่งเป็นพรรคเดโมแครต) ได้รับความช่วยเหลือทางการเมืองจากน้ำพระเนตรแรงของฝ่ายรีพับลิกัน (ศุภวุฒิ สายเชื้อ 2558)

หากมองในแง่นี้ ก็อาจอ้างได้ว่า ไทยมีเวลาศึกษา ทีพีพี ไปจนกระทั่งปี ค.ศ. 2017 ซึ่งหากรอถึงช่วงต้นปี ค.ศ. 2017 แล้ว ก็คงต้องรอต่อไปอีก เพราะน่าจะใกล้มีการเลือกตั้งของไทยเองประมาณไตรมาส 3 ของปีเดียวกัน และหากรอให้รัฐบาลที่มาจากการเลือกตั้งมาตัดสินใจ ก็คงต้องรอไปอีกจนกระทั่งปี ค.ศ. 2018 จึงจะมีการจัดตั้งรัฐบาลใหม่ มีการแต่งตั้งคณะรัฐมนตรี และมีการแถลงนโยบายต่อสภา ฯลฯ

ทำไมจึงต้องรอกันนานขนาดนั้น ? มี 2 เหตุผลหลักคือ 1. ผู้ที่ได้รับผลกระทบในเชิงลบ เพราะแข่งขันไม่ได้กับการเปิดเสรีทางการค้า (และการเปิดเสรีอื่นๆ) ย่อมคัดค้านอย่างเต็มที่ เพราะเป็นกลุ่มที่รู้ว่ากลุ่มของตนจะเสียประโยชน์อย่างมาก หากไทยเข้าร่วมในความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจภาคพื้นแปซิฟิก ซึ่งจะมีหลากหลายกลุ่ม ทั้งอุตสาหกรรมและภาคเกษตร

ขณะเดียวกัน กลุ่มที่น่าจะได้ประโยชน์จาก ความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจภาคพื้นแปซิฟิก ยังไม่เห็นอะไรเป็นรูปธรรม แต่จะเป็นเรื่องของการคาดการณ์ และในหลายกรณีประโยชน์ที่ฟังได้ มักจะเป็นการทำให้สินค้าราคาถูกลง ซึ่งเป็นประโยชน์กับผู้บริโภคหลายสิบล้านคน แต่เป็นผลประโยชน์ที่มีมูลค่าเล็กน้อยต่อคน (แม้ว่าเมื่อรวมกันแล้วจะเป็นผลประโยชน์มากของคนส่วนมาก) จึงไม่สามารถเกิดพลังในการรวมตัวกันผลักดันสนับสนุนความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจภาคพื้นแปซิฟิก จึงสรุปได้ว่ารัฐบาลถูกกดดันจากฝ่ายที่คัดค้าน ความตกลง

หุ้นส่วนเศรษฐกิจภาคพื้นแปซิฟิก มากกว่ากลุ่มที่สนับสนุน แม้จะรู้ว่า ความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจภาคพื้นแปซิฟิกนั้นจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาของเศรษฐกิจในระยะยาว

อีกกลุ่มที่จะออกมาคัดค้านความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจภาคพื้นแปซิฟิก อย่างเต็มที่คือ กลุ่มเอ็นจีโอ โดยเฉพาะเรื่องการคุ้มครองสิทธิบัตรยา โดยเฉพาะการต้องการเพิ่มระยะเวลาการผูกขาดตำรับยา เรื่องนี้หลาย คนเห็นด้วยว่า มีโอกาสทำให้ราคายาสำคัญเพื่อรักษาโรคร้ายแพงขึ้น และจะเป็นภาระที่ภาครัฐอาจต้อง พิจารณาทางงบประมาณมาช่วยลดภาระให้กับประชาชนผู้ต้องเข้าถึงยาดังกล่าว และนำไปซึ่งน้ำหนักกับ ผลประโยชน์โดยรวมที่จะได้รับจากการเข้าร่วมความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจภาคพื้นแปซิฟิก

ทั้งนี้ ความเป็นไปได้ว่า ในก้าวต่อไปจะมีการเจรจายุโรป และหากประสบความสำเร็จก็แปลว่า ประเทศที่ประวิงเวลาตัดสินใจ จะไม่ได้ประโยชน์อะไรทั้งในระยะสั้นและระยะยาว เพราะระหว่างที่รอ “ศึกษา” ผลดีผลเสียนั้น การค้าการลงทุนก็จะย้ายฐานไปที่ประเทศในกลุ่ม ความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจ ภาคพื้นแปซิฟิก ทั้งหมด แต่ในที่สุด อีก 4-5 ปีให้หลัง ประเทศไทยก็ต้องยอมรับเงื่อนไข ในความ ตกลง หุ้นส่วนเศรษฐกิจภาคพื้นแปซิฟิก อยู่ดี เพราะประเทศที่สำคัญทั้งหมดเข้าไปร่วมใน ในความ ตกลง หุ้นส่วน เศรษฐกิจภาคพื้นแปซิฟิกกันหมดแล้ว (ศุภวุฒิ สายเชื้อ 2558)

ความตกลงหุ้นส่วนยุทธศาสตร์ทางเศรษฐกิจภาคพื้นแปซิฟิก หรือ TPPA ได้กำหนดประเด็นการลงทุน (investment) เป็นบทหนึ่งที่สำคัญ เนื่องจากประเทศอุตสาหกรรมมีฐานะเป็นผู้ส่งออกการลงทุนจึงผลักดันให้ มีกฎเกณฑ์ที่เอื้อต่อการลงทุนอย่างเสรี โดยเฉพาะประเด็นความตกลงที่ส่งเสริมการเปิดเสรีการลงทุน และ ประเด็นเรื่องการคุ้มครองการลงทุนและการระงับข้อพิพาทด้านการลงทุน ถือเป็นความอ่อนไหวอย่างมาก สำหรับประเทศที่กำลังพัฒนา (จักรกฤษณ์ ครอบพจน์ จิราพร ลิ้มปานานนท์ 2557) ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ การเมือง และนโยบายสาธารณสุขเพื่อสุขภาพ เนื่องจากความตกลงลักษณะนี้จำกัดอำนาจอธิปไตยของประเทศ ที่รับการลงทุน ในการที่จะกำกับ ควบคุม นักลงทุนจากต่างประเทศ ประเทศกำลังพัฒนาส่วนใหญ่ ซึ่งเป็น ประเทศผู้รับการลงทุน จึงคัดค้านตลอดมาและไม่เห็นด้วยกับการสร้างมาตรฐานพหุภาคีด้านการลงทุนมาโดย ตลอด

นี่เป็นเหตุผลสำคัญที่หากประเทศไทยเข้าร่วมในความตกลงหุ้นส่วนยุทธศาสตร์ทางเศรษฐกิจภาคพื้น แปซิฟิก หรือ TPPA แล้ว จะมีผลผูกพันซึ่งก่อให้เกิดพันธกรณีผูกพันทั้งทางด้านกฎหมาย นโยบาย คำพิพากษา ของศาล คำสั่งทางปกครอง และกฎ ระเบียบ ข้อบังคับต่างๆ ซึ่งจะมีผลกระทบโดยตรงต่อชีวิตของประชาชน คนไทย เศรษฐกิจ สังคม และโดยเฉพาะต่อสุขภาพและการสาธารณสุขของประเทศไทยอย่างมีนัยสำคัญ

ภายใต้ความตกลง TPPA รัฐบาลของประเทศต่างๆ อาจถูกร้องเรียนจากธุรกิจเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ข้ามชาติว่าขาดข้อมูลวิชาการมารองรับความชอบธรรมของมาตรการนโยบายควบคุมแอลกอฮอล์ ขาด หลักฐานการเชื่อมต่อระหว่างมาตรการและวัตถุประสงค์ของนโยบายสาธารณสุข และรัฐบาลของประเทศต่างๆ อาจมีความล้มเหลวในการใช้มาตรการอื่นๆ ที่มีผลกระทบต่อควบคุมแอลกอฮอล์

อนาคตของการค้าเสรีอันเนื่องมาจากการลดเขตแดนเชิงภูมิศาสตร์ (Geographical boundaries) เพิ่มขึ้น และภาครัฐมีความตั้งใจทำสัญญาผูกพันการแข่งขันทางเศรษฐกิจในบริบทโลก ความหมายการค้า เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในฐานะที่ครอบคลุมพื้นที่ที่ประกอบไปด้วยผลิตภัณฑ์และเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์เป็น ส่วนผสม ธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการลงทุนเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ การทำการตลาดเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ นโยบาย แอลกอฮอล์และความสามารถของประเทศในการจัดการปัญหาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ซึ่งปัจจุบันประเทศบรูไน ได้ยกเว้นการค้าเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จากการเจรจา และประเทศมาเลเซียได้ตัด (carve out) การค้า ยาสูบออกจากเจรจา และกำลังดำเนินการตัดเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นรายการที่สอง แต่ประเทศไทยยังไม่มี ทิศทางชัดเจน เหมือนอย่างเช่นประเทศบรูไน และมาเลเซีย (ฉัตรสมุน พดุมิภิญโญ 2558)

ช่องว่างของความรู้ระหว่างประชาคมทางด้านนโยบายการค้าและประชาคมทางด้านสาธารณสุข ทำให้เกิดมุมมองที่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงต้องมีการพิจารณารายละเอียดในประเด็นต่างๆ ของผลิตภัณฑ์เครื่องตัดที่มีแอลกอฮอล์ เนื่องจากปัจจัยเสี่ยงดังกล่าวนี้มีผลกระทบต่อสุขภาพทั้งด้านสาธารณสุข เศรษฐศาสตร์ และสังคม

2. วัตถุประสงค์การศึกษา

2.1 เพื่อศึกษาสถานการณ์การค้า นำเข้าเครื่องตัดมีแอลกอฮอล์ต่อเนื่อง 10 ปี ตั้งแต่ปี 25 50-2560 และคาดการณ์ผลกระทบต่อพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตัดมีแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 หากรัฐบาลไทยตัดสินใจเข้าร่วมในความตกลงหุ้นส่วนยุทธศาสตร์ทางเศรษฐกิจภาคพื้นแปซิฟิก (TPPA)

2.2 เพื่อสังเคราะห์องค์ความรู้การค้าเสรีและอุตสาหกรรมเครื่องตัดมีแอลกอฮอล์ และทบทวน 4 ประเทศในอาเซียนที่เข้าร่วมการเจรจาความตกลงหุ้นส่วนยุทธศาสตร์ทางเศรษฐกิจภาคพื้นแปซิฟิก (TPPA) ตั้งแต่เริ่มต้น คือ บรูไน สิงคโปร์ มาเลเซีย และเวียดนาม

2.3 เพื่อศึกษาผลกระทบโดยตรงต่อการควบคุมเครื่องตัดมีแอลกอฮอล์ของความตกลงหุ้นส่วนยุทธศาสตร์ทางเศรษฐกิจภาคพื้นแปซิฟิก (Trans-Pacific Partnership Agreement – TPPA) รวมทั้งทบทวนข้อโต้แย้งจากการเข้าร่วม และไม่เข้าร่วมความตกลงหุ้นส่วนยุทธศาสตร์ทางเศรษฐกิจภาคพื้นแปซิฟิก (TPPA) และการตอบสนองต่อข้อโต้แย้ง

2.4 เพื่อเสนอแนะเชิงนโยบายเกี่ยวกับการเจรจาความตกลงหุ้น ส่วนยุทธศาสตร์ทางเศรษฐกิจภาคพื้นแปซิฟิก

3. ขอบเขตการศึกษา

การวิจัยเอกสารและการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ ด้านเศรษฐศาสตร์ กฎหมายระหว่างประเทศ และสาธารณสุข สาขาละ 3-5 ท่าน

4. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทราบสถานการณ์ และทิศทางการนำเข้าเครื่องตัดที่มีแอลกอฮอล์ในประเทศไทย
2. องค์ความรู้ด้านการค้าการลงทุนในอุตสาหกรรมเครื่องตัดมีแอลกอฮอล์ในอาเซียน
3. องค์ความรู้ด้านความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจภาคพื้นแปซิฟิก(Trans-Pacific Partnership Agreement – TPPA) ที่จะมีผลกระทบโดยตรงต่อการควบคุมเครื่องตัดมีแอลกอฮอล์
4. เป็นฐานข้อมูลสำหรับการดำเนินงานเชิงนโยบายด้านเครื่องตัดมีแอลกอฮอล์ของรัฐบาล

5. รูปแบบการศึกษา

การวิจัยผสมผสานโดยใช้การวิจัยเชิงปริมาณและการวิจัยเชิงคุณภาพ

- 1) การใช้ข้อมูลทุติยภูมิเกี่ยวกับการค้าเครื่องตัดมีแอลกอฮอล์ 10 ปี ตั้งแต่ ปี พ.ศ. 2550-2560
- 2) การสังเคราะห์องค์ความรู้เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจภาคพื้นเอเชียแปซิฟิก (Trans-Pacific Partnership Agreement – TPPA)
- 3) และการสัมภาษณ์อย่างเจาะจงผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านเศรษฐศาสตร์ กฎหมายระหว่างประเทศ และสาธารณสุข สาขาละ 3 – 5 ท่าน

บทที่ 2

ภาพรวมของความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจภาคพื้นแปซิฟิก¹ (Trans-Pacific Partnership Agreement: TPPA)

1. ข้อบทกฎหมายของความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจภาคพื้นแปซิฟิก

บทวิเคราะห์ข้อบทของ TPP จะฉายภาพที่น่ากังวลทั้งในระนาบกว้างและระนาบลึก โดยมีหลักการที่สำคัญภายใต้ TPP คือแนวคิดเกี่ยวกับ “การเปิดเสรีแบบสุดโต่ง” ที่ให้เสรีภาพแก่นายทุน นักลงทุน และการคุ้มครองทั้งการลงทุน และนักลงทุนอย่างมาก ทำให้ผู้ประกอบการมีอำนาจเหนือตลาด ส่งผลให้ไม่อาจจะควบคุมอำนาจตลาดได้ตามทฤษฎีกลไกตลาดที่มีอยู่เดิม กล่าวคือ การให้อำนาจบริษัทข้ามชาติอย่างเสรีที่จะทำให้กลไกตลาดไม่สามารถกำกับดูแลตามธรรมชาติได้ นอกจากนี้ จะพบว่ามีการคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาที่ก้าวล่วงหลักการปฏิบัติความสมดุลระหว่างประโยชน์สาธารณะ และเอกสิทธิความคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาของปัจเจกชนผู้รังสรรค์ผลงาน อีกทั้งไม่เป็นการส่งเสริมให้มีการคิดค้นนวัตกรรมใหม่ขึ้นมา ส่งผลกระทบโดยเฉพาะต่อการเข้าถึงยา การผูกขาดของผู้ผลิตยา การบริหารจัดการเกี่ยวกับระบบการจดทะเบียนสิทธิบัตรยา การบั่นทอนหลักการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม การใช้บทยกเว้นทั่วไป General Exemption เพื่อการปกป้องผลประโยชน์ชาติถูกลดทอนความศักดิ์สิทธิ์ และไม่มีผลในการบังคับใช้อย่างมีประสิทธิภาพ การลดระดับการคุ้มครองแรงงาน ส่งผลให้ค่าแรงขั้นต่ำหดตัวลง และความมั่นคงทางเศรษฐกิจถูกสั่นคลอน เช่น การเปิดเสรีทางการเงิน ที่ขาดกลไกธรรมาภิบาลมาควบคุม กำกับดูแล ปัญหาการเข้าถึงตลาดของสินค้าและบริการ และปัญหาการกำหนดแหล่งกำเนิดของสินค้าเป็นต้น หัวข้อในการวิเคราะห์จะจำแนกตามข้อบทดังนี้

- 1) ข้อบทการภาคยานุวัติเข้าเป็นภาคีสมาชิกใหม่
- 2) ข้อบททางด้านสิ่งแวดล้อม
- 3) บทบัญญัติข้อยกเว้น
- 4) ข้อบทการให้บริการด้านการเงิน
- 5) ข้อบททรัพย์สินทางปัญญาทางด้านสิทธิบัตร และลิขสิทธิ์
- 6) ข้อบทเกี่ยวกับยาและเครื่องมือแพทย์
- 7) ข้อบทการลงทุน
- 8) ข้อบททางด้านแรงงาน
- 9) ข้อบทเกี่ยวกับการเข้าถึงตลาด
- 10) กฎแหล่งกำเนิดของสินค้า
- 11) ข้อบทมาตรฐานอนามัยและสุขอนามัย พืช สัตว์ และ มนุษย์
- 12) ข้อบทเกี่ยวกับรัฐวิสาหกิจ หรือกิจการที่รัฐเป็นเจ้าของ
- 13) ข้อบทการเริ่มมีผลบังคับของสนธิสัญญา
- 14) ข้อบททางด้านเทคโนโลยีชีวภาพและการตกแต่งพันธุกรรม

¹ การวิเคราะห์ในบทนี้จะเป็นการ วิเคราะห์โดยผู้วิจัยจากการศึกษาตัวบท TPP ในลักษณะ Cross Chapters ข้อค้นพบอาจจะไม่ได้มาจากการอ่านข้อบทเป็นลายลักษณ์อักษรเท่านั้นแต่จะต้องศึกษาเจตนารมณ์และจิตวิญญาณของข้อบท และความหมายที่ซ่อนเร้นในแต่ละประเด็น ที่อยู่ในข้อบทอื่นๆ ประกอบกัน

2. ประเด็นสำคัญของความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจภาคพื้นเอเชียแปซิฟิก

- TPP จะช่วยให้บริษัทข้ามชาติ transnational corporation สามารถโยกย้ายฐานการผลิตไปในประเทศต่างๆ ได้ง่ายขึ้นเพราะ TPP มีข้อบทเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้ลงทุนโดยช่วยลดความเสี่ยงและต้นทุนในการย้ายโรงงานไปยังประเทศที่มีค่าแรงต่ำซึ่งจัดเป็นการอุดหนุนในการลงทุนโดยสามารถลดความเสี่ยงจากการย้ายสถานที่ทำการของบริษัทอเมริกัน หรือ บริษัทข้ามชาติที่มีอิทธิพลลงได้อย่างมากเพื่อไปตั้งสถานประกอบการในประเทศที่รับการลงทุน
- TPP จะทำให้อัตราค่าจ้างแรงงานต่ำลงโดยเปิดเสรีให้คนงานชาวอเมริกันและชาติอื่นๆ ที่มาพร้อมกับการลงทุนเข้าไปแข่งขันในตลาดแรงงานของประเทศกำลังพัฒนาที่รับการลงทุน เช่นในตลาดแรงงานเวียดนามที่ทำให้รายได้ลดลงเหลือน้อยกว่าวันละ 150 บาท บทบัญญัติด้านสิทธิแรงงานของ TPP มีข้อกำหนดที่ไม่มีสิ่งใดที่พัฒนาขึ้นจากเดิม
- TPP ทำให้มีการนำเข้าอาหารที่ไม่ปลอดภัยสู่ประเทศสมาชิกได้อย่างง่ายดาย รวมทั้งไม่ได้กำหนดไว้อย่างชัดเจนในข้อตกลงการค้าเกี่ยวกับมาตรฐานการตรวจสอบความปลอดภัยด้านอาหารตามแนวชายแดนหรือพรมแดนจุดที่นำเข้าสินค้ายิ่งเมื่อจำเป็นต้องมีการเปิดเสรีด้วยก็จะทำให้มาตรฐานความปลอดภัยต่ำลงไปลดบทบาทอำนาจรัฐในการกำกับดูแลที่พรมแดน
- ข้อตกลง TPP นี้จะทำให้ราคายาเพิ่มขึ้น และทำให้บริษัทขายยาใหญ่ๆ มีสิทธิผูกขาดมากขึ้นและขจัดยาสามัญ (generics) ราคาต่ำกว่าออกไปจากตลาด อีกทั้ง TPP จะไปยกเลิกการปฏิรูปหลักเกณฑ์สิทธิบัตรของข้อตกลงการค้าที่จะกำหนดความเป็นธรรมมากขึ้นออกเสียด้วย
- TPP ไม่มีข้อบทในการคุ้มครองสิทธิมนุษยชนเลย ในความเป็นจริงยังมีการละเมิดสิทธิมนุษยชนอย่างกว้างขวางในประเทศต่างๆ โดยเฉพาะในโลกมุสลิม ไม่ว่าจะเป็นการข่มขืนปาหึงมุสลิมที่ไม่คลุมศีรษะ หรือปัญหาการค้ามนุษย์ที่ยังไม่ได้รับการแก้ไข ดุจดังการค้าทาสยุคใหม่ เป็นต้น

3. การวิเคราะห์ความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจภาคพื้นแปซิฟิกสายบทบัญญัติ

ต่อไปนี้จะเป็นการวิเคราะห์รายบทบัญญัติที่สำคัญ

1. การภาคยานุวัติเข้าเป็นสมาชิกใหม่

- TPP เปิดให้ประเทศใดๆ หรือเขตศุลกากรใดๆ นอกจากประเทศในภาคพื้นเอเชียแปซิฟิก หรือ APEC สามารถเข้าร่วมเป็นสมาชิกใหม่ของ TPP ได้หากรัฐภาคีที่มีอยู่เดิมยอมรับ และรัฐ หรือเขตศุลกากรนั้นๆยอมรับหลักการของข้อบทบัญญัติ TPP ได้ทั้งที่มีอยู่เดิมและข้อบทพิเศษอื่นใดได้ (ข้อ 30.4.1)
- สำหรับประเทศสหรัฐอเมริกา เฉพาะฝ่ายบริหารเท่านั้นที่จะตัดสินใจว่า จะมีการเริ่มเจรจากับประเทศ ที่จะมีการภาคยานุวัติเพื่อต้องการที่จะเข้าร่วม TPP หรือไม่ ส่วนสภาองเกรสจะได้รับการติดต่อในการตัดสินใจว่าจะมีการเจรจาเกี่ยวกับการเข้าร่วมโครงการ TPP ในอนาคตของประเทศใดๆ แม้ว่ารัฐสภาจะกำหนดให้มีการใช้ TPP อย่างชัดเจนในเรื่องนี้ภายใต้ข้อบทของ TPP แต่ฝ่ายผู้บริหารเพียงผู้เดียวจะเป็นผู้ตัดสินใจให้ประเทศสหรัฐอเมริกา แสดงว่าอำนาจในการริเริ่มการตัดสินใจที่จะเจรจากับ

ประเทศใดอยู่ในอำนาจของฝ่ายบริหารซึ่งเป็นยุคของอำนาจนายทุนโดยแท้ซึ่งสามารถควบคุม
นักการเมืองฝ่ายบริหารได้ (ข้อ 30.4.3-4)

- ข้อบทของ TPP เรียกร้องให้มีการจัดตั้งคณะทำงานเพื่อเจรจาข้อตกลงและเงื่อนไขสำหรับประเทศ
ใหม่ที่จะเข้าร่วมเป็นภาคีสมาชิกของ TPP ฝ่ายบริหารของสหรัฐอเมริกาและประเทศสมาชิกปัจจุบัน
ใดๆ ของ TPP สามารถเข้าร่วมเป็นคณะทำงานได้ คณะทำงานได้รับการพิจารณาว่าได้ตกลงกันใน
ข้อตกลงทุกๆ ประการแล้วบนพื้นฐานที่ว่าทุกประเทศที่เป็นสมาชิกได้ตกลงแล้ว หรือหากไม่ได้เสนอข้อ
คัดค้านภายใน 7 วันหลังจากคณะทำงานได้พิจารณาตัดสินแล้ว ซึ่งแสดงว่าประเทศภาคีอาจจะถูกถือ
ว่าเห็นชอบตามมติคณะทำงานโดยปริยายหากไม่มีโอกาสได้รับทราบถึงการพิจารณามติใดๆ หรือที่ส่ง
มติความเห็นมาล่าช้าเกินกว่า 7 วัน เป็นต้น และหากประเทศใดไม่ได้เข้าร่วมเป็นคณะทำงานก็จะถูก
มติของคณะทำงานมาบังคับใช้โดยปริยายทำให้ขาดอำนาจในการพิจารณา
- เมื่อกลุ่มทำงานนี้เสร็จสิ้นการเจรจาเงื่อนไขการเข้าร่วมกับประเทศใหม่จะมีการรายงานไปยัง " TPP
Commission" พร้อมด้วยข้อเสนอแนะสำหรับการภาคยานุวัติและข้อกำหนดต่างๆ ซึ่ง
คณะกรรมการคือหน่วยกำกับดูแลของ TPP (ข้อ 27.1) ซึ่งมีฝ่ายผู้บริหารเป็นตัวแทนของประเทศ
สหรัฐอเมริกาหมายความว่าตัวแทนสหรัฐอเมริกาที่จะพิจารณาว่าประเทศใดจะสามารถภาคยานุวัติ
เป็นสมาชิก TPP ได้นั้น คือฝ่ายบริหารซึ่งมักมีภาคเอกชนเป็นผู้หนุนหลัง ซึ่งจะสามารถใช้ TPP เป็น
เครื่องมือในการกำหนดทิศทางทางการดำเนินธุรกิจกับประเทศต่างๆ และใช้เป็นกลไกในการเรียกร้องให้
ประเทศต่างๆ ยอมรับทั้งข้อบทของ TPP และ เงื่อนไขต่างๆ ในการเข้าภาคยานุวัติเป็นสมาชิกได้
- คณะกรรมการ TPP ถือว่าได้รับการอนุมัติเกี่ยวกับเงื่อนไขที่กำหนดแล้ว หากทุกประเทศเห็นพ้อง
กับการจัดตั้งกลุ่มคณะทำงานกรณีหนึ่ง หรือหากประเทศที่ไม่ได้แจ้งคัดค้านเป็นลายลักษณ์อักษร
ภายใน 7 วันให้ถือว่ามีความเห็นชอบแล้วด้วย

2. สภาองค์กรจะให้การรับรองเฉพาะการออกเสียงลงมติที่จะอนุมัติผู้เข้าร่วม เป็นภาคีสมาชิก TPP รายใหม่ ถ้าบทบาทรัฐสภาดังกล่าวได้ถูกกำหนดไว้ อย่างชัดเจนในกฎหมายของสหรัฐฯ ที่จะให้เป็นกฎหมายบังคับการตาม TPP

- ประเทศที่จะภาคยานุวัติเข้ามาเป็นภาคีใหม่ของ TPP จะมีผลหลังจากได้รับการอนุมัติตามขั้นตอน
ทางกฎหมายที่บังคับใช้ของแต่ละประเทศสมาชิก TPP ที่มีอยู่เดิมและตามกฎหมายของประเทศ
ผู้เข้าร่วมเป็นภาคีรายใหม่นั้น (ข้อ 30.4.1) ตัวอย่างที่คล้ายคลึงกัน เช่น องค์การการค้าโลกมีกฎการ
เข้าร่วมเป็นภาคีใหม่โดยต้องได้รับการอนุมัติจากมติสองในสามของสมาชิกรการค้าโลกที่มีอยู่
สำหรับประเทศใหม่ที่จะเข้าร่วมเป็นภาคีสมาชิก (ข้อตกลงจัดตั้ง WTO ข้อ XII: ภาคยานุวัติ) อย่างไรก็ตาม
ฝ่ายบริหารของรัฐบาลสหรัฐฯ ได้ปฏิเสธบทบาทการมีส่วนร่วมของรัฐสภาในการอนุมัติการเข้า
ร่วมเป็นภาคีใหม่ขององค์การการค้าโลกเว้นแต่กรณีที่จะมีการเปลี่ยนแปลงกฎหมายเกี่ยวกับอัตรา
ภาษีศุลกากรเฉพาะหรือกฎหมายต่างๆ ของสหรัฐฯ ที่ต้องผ่านสภา
- ภายใต้ TPP ก็เช่นเดียวกับภายใต้องค์การการค้าโลกฝ่ายบริหารจะเป็นตัวแทนรัฐบาลสหรัฐอเมริกา
ส่วนสภาองค์กรไม่ได้มีบทบาทเป็นผู้ลงมติว่าสหรัฐฯ จะอนุมัติการเข้ามาเป็นประเทศสมาชิกใหม่
ขององค์การการค้าโลก เช่นในการลงมติว่าจะให้สถานะประเทศจีนที่จะได้รับการปฏิบัติเยี่ยงชาติที่
ได้รับความอนุเคราะห์ยิ่งในปี พ.ศ. 2543 เมื่อจีนต้องการเข้าร่วมเป็นภาคีสมาชิกในองค์การการค้า
โลกหรือไม่ แต่ก่อนและหลังจากนั้นฝ่ายบริหารที่สืบทอดมาได้อนุมัติการเข้าเป็นสมาชิกใหม่ของ

องค์การการค้าโลกเมื่อประเทศนั้นได้รับสถานะเป็นประเทศที่ได้รับความอนุเคราะห์ยิ่งใน สหรัฐอเมริกาโดยสภาองค์กรสไม่มีบทบาทในการพิจารณาออกมติก่อน ในการที่ประเทศใหม่นั้นจะ เข้าร่วมเป็นภาคีกับ TPP

- ฝ่ายบริหารของประเทศสหรัฐฯ ยังได้ปฏิเสธบทบาทของรัฐสภาในการอนุมัติข้อตกลงใหม่ของ WTO เช่นข้อตกลงทางด้านบริการทางการเงินภายใต้ WTO และข้อตกลงด้านการสื่อสารโทรคมนาคมโดยใช้เหตุผลนี้ เว้นแต่กฎหมายหรืออัตราภาษีศุลกากรของสหรัฐฯ จะต้องมีการเปลี่ยนแปลง ดังนั้น รัฐสภาจึงไม่มีบทบาทใดๆ
- ประเทศภาคีสมาชิกใหม่ถือเป็นสมาชิก TPP ภายใต้ข้อกำหนดและเงื่อนไขตามที่ได้รับการอนุมัติของ คณะกรรมาธิการ ในเวลาต่อมาไม่ว่าจะโดยประเทศภาคีสมาชิกใหม่ได้ยื่นตราสารการภาคยานุวัติระบุว่ารัฐสมาชิกใหม่นั้นได้ยอมรับข้อตกลงและเงื่อนไขแล้ว หรือวันที่ประเทศภาคีสมาชิก TPP ที่มีอยู่ทั้งหมดได้ส่งจดหมายแจ้งว่าพวกเขาได้ทำตามขั้นตอนทางกฎหมายที่เกี่ยวข้องแล้ว (ข้อ 30.4.5) เอกสารข้อมูลของฝ่ายบริหารระบุว่าขั้นตอนทางกฎหมายของสหรัฐอเมริกาที่เกี่ยวข้องจะรวมถึงการ แจ้งให้รัฐสภาทราบก่อนที่จะเข้าสู่การเจรจากับผู้เข้าร่วมเป็นภาคีสมาชิกใหม่ที่มีศักยภาพ หนังสือ บอกรถกล่าวของรัฐสภาเรื่องการแสดงเจตนาลงนามในสนธิสัญญา การหารือกับรัฐสภาตลอดกระบวนการ เสร็จ และ การอนุมัติขั้นสุดท้ายของรัฐสภา "ในความเป็นจริงนี้ไม่ใช่กระบวนการที่ฝ่ายบริหารรัฐบาล ใดๆ ได้ดำเนินการโดยลำดับต่อประเทศใหม่ๆ หลายสิบแห่งที่เข้ามาในองค์การการค้าโลกรวมทั้งจีน ซึ่งสภาองค์กรสได้ลงคะแนนเสียงเพื่อแก้ไขกฎหมายที่มีอยู่ในสหรัฐฯ และแถลงการณ์ฝ่ายบริหารระบุ ชัดเจนว่าจะป็นหน้าที่ฝ่ายบริหาร เท่านั้นที่จะเลือกประเทศใหม่สำหรับการสมัครเข้าเป็นภาคีใหม่ ของ TPP โดยมีพันธกิจเพียงอย่างเดียวในการที่รัฐสภาจะได้รับแจ้งให้ทราบถึงการตัดสินใจดังกล่าว และการเริ่มต้นการเจรจา

3. ข้อบททางด้านสิ่งแวดล้อม: TPP จะเพิ่มความเสี่ยงให้กับอากาศ น้ำ และ สภาพภูมิอากาศ

- เดิมได้มีการนำข้อตกลงด้านสิ่งแวดล้อมแบบพหุภาคี (MEA) และหลักการ “การย้อนกลับ” (Rollback) มาใช้ : แต่ TPP ได้ลดระดับการคุ้มครองการปกป้องคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ซึ่งเดิมที่ ข้อตกลงการค้าเสรีทั้งหมดของสหรัฐฯ (FTA) นับตั้งแต่ปี 2550 ได้คำนึงถึงข้อตกลงด้านสิ่งแวดล้อม แบบพหุภาคี (MEA) ซึ่งมีข้อกำหนดให้รัฐภาคีต้อง ยอมรับ ดำรงไว้ และบังคับการตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ตลอดจนมาตรการอื่นๆ เพื่อให้ปฏิบัติตามพันธกิจภายใต้แกนหลัก 7 ประการของ ข้อตกลงด้านสิ่งแวดล้อมแบบพหุภาคี (MEA) แต่ภายใต้ TPP กลับกำหนดให้ประเทศภาคีสมาชิก ยอมรับ ดำรงไว้ และบังคับการตามนโยบายภายในของรัฐเพื่อให้ปฏิบัติตามพันธกิจเพียงแกนหลัก เดียวของแกนหลัก 7 ประการของข้อตกลงด้านสิ่งแวดล้อมแบบพหุภาคี (MEA) นั่นคือ อนุสัญญาว่า ด้วยการค้าระหว่างประเทศว่าด้วยพันธุ์พืชป่า พันธุ์สัตว์ป่าที่ใกล้จะสูญพันธุ์ (CITES) การลดถอยนี้ ละเมิดพันธกิจหลายประการที่ประธานาธิบดีเคยให้ไว้กับสภาองค์กรส ตลอดจนการคุ้มครอง สิ่งแวดล้อมขั้นต่ำที่ต้องอนุมัติการภายใต้สภานิติบัญญัติตลอดจนพระราชบัญญัติที่สำคัญทางการค้า และความรับผิดชอบของปี 2015 หรือที่เรียกว่า มาตรการเร่งด่วน “fast track” และภาวะผูกพันขั้นต่ำที่จำเป็นในการยับยั้งประเทศจากการละเมิดพันธกิจที่สำคัญในสนธิสัญญาด้านสิ่งแวดล้อมเพื่อ เพิ่มการค้าหรือการลงทุน

- กฎเกณฑ์การอนุรักษ์ที่อ่อนแอ: ในขณะที่ประเด็นด้านการอนุรักษ์ที่กำลังถกเถียงใน TPP อาจกว้างขึ้น แต่ภาระหน้าที่หรือ สิ่งประเทศจำเป็นต้องทำจริงๆ โดยทั่วไปค่อนข้างดี ข้อจำกัดที่คลุมเครือรวมกับการบังคับใช้ที่อ่อนแอซึ่งได้อธิบายไว้ด้านล่างนี้อาจทำให้ประเทศต่างๆ สามารถดำเนินการตามแนวทางปฏิบัติต่อธุรกิจที่เป็นภัยต่อสิ่งแวดล้อมของเราต่อไปได้
- การค้าพืชและสัตว์ที่ผิดกฎหมาย: แทนที่จะห้ามการค้าไม้และสัตว์ป่าที่ผิดกฎหมายอันเป็นประเด็นสำคัญของประเทศสมาชิก TPP เช่นเปรูและเวียดนาม - TPP เพียงแต่ขอให้ประเทศ "ต่อสู้กับ" การค้าดังกล่าว เพื่อให้สอดคล้องกับข้อบทของสนธิสัญญาแต่ได้ใช้มาตรการที่อ่อนแอเช่น "การแลกเปลี่ยนข้อมูลและประสบการณ์" ในขณะที่มาตรการที่เข้มงวดมากขึ้นเช่นการคว่ำบาตรเป็นเพียงการกำหนดไว้เป็นตัวเลือกรสำหรับการปฏิบัติเท่านั้น
- การประมงที่ผิดกฎหมายที่ไม่รายงานและไม่เป็นไปตามกฎระเบียบ (IUU) การประมง: แทนที่จะบังคับให้ประเทศสมาชิกปฏิบัติตามบทบัญญัติเกี่ยวกับการค้าขององค์การการจัดการประมงในระดับภูมิภาค (RFMO) ที่สามารถช่วยป้องกันไม่ให้เกิดการจับปลาผิดกฎหมายเข้าสู่การค้าระหว่างประเทศ TPP เพียงแต่เรียกร้องให้ประเทศต่างๆ "พยายามที่จะไม่บ่อนทำลาย" เอกสารการค้าของ RFMO - บทบัญญัติที่ไม่ผูกพันซึ่งจะทำให้ TPP สามารถอำนวยความสะดวกในการค้าปลาแบบ IUU ที่ผิดกฎหมายเพิ่มขึ้นได้
- การจับปลาลามและการล่าปลาวาฬในเชิงพาณิชย์: แทนที่จะเป็นการห้ามล่าปลาวาฬในเชิงพาณิชย์และห้ามการค้าปลาลามซึ่งประเด็นสำคัญ เช่นตัวอย่างข้อบทของประเทศสมาชิก TPP เช่นญี่ปุ่นและสิงคโปร์ - TPP มีการกำหนดมาตรการที่ไม่มีเครื่องมือในการบังคับใช้ในการ "ส่งเสริมการอนุรักษ์ปลาลามและสัตว์ทะเลที่เสี่ยงสูญพันธุ์ในระยะยาว" โดยกำหนดในรายการที่ไม่มีผลบังคับทางกฎหมาย (non-binding list) โดยแนะนำว่าประเทศ "ควร" ใช้ (should take)
- การละเว้นมาตรการคุ้มครองการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ: แม้ว่าการค้าจะเพิ่มการปล่อยมลพิษและทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศได้อย่างมากโดยการกระตุ้นการขนส่ง การบริโภค และการส่งออกเชื้อเพลิงฟอสซิลที่เพิ่มขึ้นแต่ข้อบท TPP กลับไม่ได้กล่าวถึงคำว่า "การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ" หรืออนุสัญญากรอบการทำงานของสหประชาชาติเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ - สนธิสัญญาเกี่ยวกับสภาพภูมิอากาศระหว่างประเทศซึ่งทุกประเทศ TPP เป็นภาคี
- การขาดการบังคับใช้: แม้ว่าข้อกำหนดการอนุรักษ์ของ TPP จะรวมถึงข้อกำหนดที่เฉพาะเจาะจงมากขึ้น แต่ก็มีหลักฐานเพียงเล็กน้อยที่ชี้ให้เห็นว่าพันธกิจเหล่านั้นจะถูกบังคับใช้ อีกทั้งขาดหลักฐานทางประวัติศาสตร์เกี่ยวกับการบังคับใช้มาตรการทางด้านสิ่งแวดล้อมในข้อตกลงทางการค้าของสหรัฐฯ สหรัฐฯไม่เคยนำคดีการค้ากับประเทศอื่นมาใช้ในกรณีที่ไม่สามารถปฏิบัติตามข้อตกลงด้านการค้าของตนได้แม้จะอยู่ท่ามกลางหลักฐานที่ระบุไว้ในเอกสารของประเทศที่ละเมิดพันธกรณีเหล่านั้นก็ตาม ตัวอย่างเช่น สนธิสัญญาเขตการค้าเสรีระหว่างสหรัฐอเมริกากับเปรู ปี 2007
- ตัวอย่างเช่นข้อตกลงเขตการค้าเสรีสหรัฐฯ - เปรูซึ่งบรรลุความตกลงในปีพ.ศ. 2550 มีภาคผนวกเกี่ยวกับป่าไม้ที่ไม่เพียงแต่กำหนดให้เปรู "ต้องต่อต้านการค้าที่เกี่ยวข้องกับการค้าไม้ซุงที่ผิดกฎหมาย" เท่านั้นแต่รวมถึงการปฏิรูปที่กำหนดขึ้นถึง 8 หน้ากระดาษที่ประเทศเปรูต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดนี้ ข้อผูกพันมีรายละเอียดมากกว่าที่พบในข้อบทสิ่งแวดล้อมของ TPP และต้องอยู่ภายใต้กลไกการบังคับใช้เช่นเดียวกัน แต่หลังจากการค้าขายภายใต้ข้อตกลงการค้าสหรัฐฯ - เปรูผ่านไปเป็นเวลา 6 ปีการลักลอบตัดไม้อย่างกว้างขวางก็ยังไม่ได้รับการตรวจสอบทั้งในป่าฝนอะเมซอนของเปรู ในการสืบสวนใน

ปี พ.ศ. 2557 รัฐบาลของประเทศเปรูพบว่า 78 เปอร์เซ็นต์ของไม้ที่มีการส่งออกมีการตัดไม้อย่างผิดกฎหมาย หลายปีต่อมา กลุ่มอนุรักษ์ด้านสิ่งแวดล้อมในสหรัฐอเมริกาได้ขอให้รัฐบาลสหรัฐฯใช้เขตการค้าเสรีเพื่อต่อต้านการแพร่เข้ามาของไม้ซุงที่ผิดกฎหมายอย่างกว้างขวางของเปรู จนถึงปัจจุบันเปรูยังไม่มี การดำเนินการอย่างเป็นทางการและไม่ถูกลงโทษมากนักเนื่องจากละเมิดข้อผูกพันทางการค้า จึงยากที่จะคาดการณ์ได้ว่าบทบัญญัติที่อ่อนแอของ TPP จะประสบความสำเร็จมากขึ้นสักเพียงใดในการต่อสู้กับความท้าทายด้านการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม

4. สิทธิใหม่สำหรับ บริษัทเชื้อเพลิงฟอสซิล ที่จะท้าทายการปกป้องสภาพภูมิอากาศ

- TPP จะบ่อนทำลายความพยายามในการต่อสู้กับวิกฤตการณ์เปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ นับว่า TPP ได้มีการเพิ่มขีดความสามารถให้กับ บริษัท เชื้อเพลิงฟอสซิลต่างชาติที่จะฟ้องร้องการปกป้องสิ่งแวดล้อมและสภาพภูมิอากาศของเราในศาลการค้าที่ไม่มีประสิทธิภาพและไม่โปร่งใส ผ่านกลไกในการระงับข้อพิพาทของนักลงทุนกับรัฐที่ขัดแย้งกัน Investor - State Dispute Settlement (ISDS)
- สิทธิพิเศษของ TPP สำหรับบริษัทข้ามชาติซึ่งเหมือนกับในข้อตกลงที่ผ่านมาซึ่งช่วยให้นักลงทุนต่างชาติกว่า 600 รายซึ่งท้าทายนโยบายของรัฐบาลมากกว่า 100 แห่งรวมถึงการเลื่อนการชำระหนี้ชั่วคราวในคิวเบก ชะลอการก่อสร้างโรงไฟฟ้านิวเคลียร์ในเยอรมนีและ การตัดสินใจของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมในการปฏิเสธโครงการเหมืองแร่ในนิวาสโกเกีย
- ในการถลาถล่มครั้งเดียวของ TPP จะเพิ่มจำนวนบริษัทที่สามารถใช้ระบบนี้เพื่อท้าทายนโยบายของรัฐที่รับการลงทุนได้เป็นสองเท่า สิทธิพิเศษของนักลงทุนต่างชาติจะได้รับการขยายให้กับ บริษัท มากกว่า 10,000 แห่งในรัฐที่รับการลงทุน ซึ่งรวมถึงตัวอย่างเช่น บริษัท ย่อยของ BHP Billiton ของสหรัฐอเมริกาแห่งหนึ่งซึ่งเป็นบริษัท เหมืองแร่ที่ใหญ่ที่สุดในโลกซึ่งการลงทุนของสหรัฐฯ มีตั้งแต่เหมืองถ่านหินในนิวเม็กซิโกเพื่อขุดเจาะน้ำมันนอกชายฝั่งในอ่าวเม็กซิโกเพื่อดำเนินธุรกิจในเท็กซัส
- การปิดกั้นการส่งออกก๊าซธรรมชาติและการกลั่น: ข้อบังคับของ TPP เกี่ยวกับก๊าซธรรมชาติจะกำหนดให้กระทรวงพลังงานสหรัฐฯ (DOE) อนุมัติการส่งออกก๊าซธรรมชาติเหลว (LNG) ทั้งหมดให้กับประเทศ TPP ทั้งหมดซึ่งรวมถึงประเทศผู้นำเข้า LNG ที่ใหญ่ที่สุดในโลกนี้จะเพิ่มสมรรถภาพในการผลิตก๊าซธรรมชาติ: การผลิตก๊าซธรรมชาติที่เพิ่มขึ้นจะหมายถึงการเกิดปัญหาที่รุนแรงมากขึ้นซึ่งเป็นสาเหตุของมลพิษทางอากาศและทางน้ำความเสี่ยงต่อสุขภาพและแผ่นดินไหว
- การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศรุนแรงขึ้น: แอลเอ็นจีเป็นเชื้อเพลิงที่ใช้คาร์บอนไดออกไซด์ซึ่งมีการปลดปล่อยก๊าซเรือนกระจกที่มีชีวิตอยู่ได้มากกว่าก๊าซธรรมชาติอย่างมีนัยสำคัญ การพึ่งพาก๊าซหุงต้มจะทำให้เกิดมลพิษในสภาพอากาศมากขึ้น
- การพึ่งพาโครงสร้างเชื้อเพลิงฟอสซิลที่เพิ่มขึ้น: การส่งออกก๊าซหุงต้มจำเป็นต้องมีโครงสร้างเชื้อเพลิงฟอสซิลใหม่ที่มีขนาดใหญ่รวมทั้งเครือข่ายหลุมก๊าซธรรมชาติอาคารขั้วลบท่อส่งก๊าซและเครื่องอัดอากาศที่ช่วยในการผลิตเชื้อเพลิงฟอสซิลที่ทำลายสภาพภูมิอากาศ

5. ข้อบทข้อยกเว้น: ข้อยกเว้นด้านความมั่นคงแห่งชาติอ่อนแอลงไม่มีมาตรการด้านความปลอดภัยใหม่เพื่อสิ่งแวดล้อม สุขภาพ และนโยบายสิทธิมนุษยชน (Article 29.2)

- ข้อบทของ TPP แสดงให้เห็นถึงการถดถอยที่สำคัญของข้อยกเว้นด้านมาตรฐานความปลอดภัยซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของข้อตกลงทางการค้าของสหรัฐฯ ในช่วงทศวรรษที่ผ่านมา เช่น สนธิสัญญาการค้าเสรีระหว่างสหรัฐฯ กับประเทศโอมาน ภายใต้ข้อตกลงทางการค้าของสหรัฐฯ นับตั้งแต่มีการลงนามโดยในเชิงอรรถระบุว่าประเทศที่รักษาความมั่นคงแห่งชาติ แม้มีนโยบายที่ขัดต่อข้อผูกพันในข้อตกลงทางการค้าจะมีอำนาจในการตัดสินใจโดยพิจารณาตามที่เห็นสมควร แต่เพียงผู้เดียว แม้ว่าภาษาของข้อยกเว้นการปฏิบัติความปลอดภัยใน TPP จะเหมือนกับข้อตกลงในอดีตของสหรัฐอเมริกา แต่เชิงอรรถดังกล่าวนี้ได้ถูกยกเลิก ซึ่งการบรรจุเชิงอรรถเข้าไปในข้อตกลงที่ผ่านมาเพื่อให้มั่นใจว่าศาลที่ทำการชี้ขาดข้อพิพาทภายใต้ข้อตกลงทางการค้าไม่สามารถใช้แทนคำตัดสินของรัฐบาลของตนในเรื่องนโยบายที่ถือว่า "จำเป็นสำหรับการปฏิบัติตามพันธกรณีของตนเพื่อการบำรุงรักษาหรือฟื้นฟูสันติภาพหรือความมั่นคงระหว่างประเทศหรือการปกป้องผลประโยชน์ด้านความมั่นคงที่จำเป็นของตน" เชิงอรรถที่ขาดหายไปข้อความ TPP" จำเป็นเพื่อความมั่นใจยิ่งขึ้นในกรณีที่ภาคีเรียกร้องให้ข้อ 23.2 ในการดำเนินกระบวนการโดยอุทธรณ์โดยอนุญาโตตุลาการ ภายใต้หมวดสิบลีแอด (การลงทุน) หรือบทที่ยี่สิบสอง (บทบัญญัติเกี่ยวกับสถาบันและการระงับข้อพิพาท) ศาลหรือคณะกรรมการพิจารณาคดีจะพบว่าข้อยกเว้นดังกล่าวมีผลบังคับใช้ " แต่ภายใต้ TPP เชิงอรรถดังกล่าวถูกยกเลิกไป ซึ่งหมายถึงการกล่าวอ้างข้อยกเว้นเพื่ออนุรักษ์ คุ้มครองสิ่งแวดล้อม สุขอนามัย เหล่านี้ที่มีผลบังคับใช้ได้เหนือมาตรการทางการค้านั้นได้ถูกยกเลิกไป
- ภาษาที่เรียกว่า "ข้อยกเว้น" เพื่อปกป้องประเทศด้านสุขภาพสิ่งแวดล้อมและการปกป้องผลประโยชน์สาธารณะอื่น ๆ จากความเสียหายของ TPP ไม่มีความหมายอะไรมากไปกว่าสำเนาของข้อตกลงการค้าเสรีสหรัฐฯ ที่ผ่านมาซึ่ง บรรจุอยู่ใน TPP นอกจากนี้ บทบัญญัติภายใต้การค้าโลกหลายฉบับ ก็ได้รับการพิสูจน์แล้วว่าไม่มีผลและกว่า 97 เปอร์เซ็นต์ของความพยายามที่ใช้ข้อยกเว้นเหล่านี้ในช่วง 20 ปีที่ผ่านมาเพื่อปกป้องนโยบายคุ้มครองอนามัย สิ่งแวดล้อม และประโยชน์สาธารณะที่ถูกทำลายใน WTO นั้นก็ไม่มีผลบังคับอย่างมีประสิทธิภาพ

6. ข้อยกเว้นทั่วไป (General Exemption) ไม่มีประสิทธิภาพในการนำมาใช้ในกรณีของการฟ้องร้องของนักลงทุนต่อรัฐ

- ข้อยกเว้นทั่วไปซึ่งชัดเจนว่าไม่ได้บังคับกับบทการลงทุนทั้งหมดของ TPP หลายประเทศสมาชิก TPP อื่น ๆ เรียกร้องให้ข้อยกเว้นทั่วไปสามารถใช้กับกรณีของ ISDS และข้อความ TPP รวมถึงข้อเสนอดังกล่าว แต่รัฐบาลสหรัฐฯ ต่อด้านการปฏิรูปดังกล่าวอย่างจริงจัง ข้อยกเว้นที่รวมอยู่ในบทลงทุนถูกแพร่กระจาย โดยสหรัฐฯ จะใช้เฉพาะกับประเทศที่มีนโยบายไม่ขัดต่อหลักเกณฑ์อื่นๆ ของข้อตกลง TPP
- ในสองทศวรรษแห่งการวิวินิจฉัยของ WTO บทบัญญัติในมาตรา XX ของข้อตกลงทั่วไปของ WTO เกี่ยวกับพิกัดอัตราศุลกากรและการค้า (GATT) และข้อ XIV ของข้อตกลงทั่วไปของ WTO เกี่ยวกับการค้าบริการ (GATS) ได้รับการบัญญัติขึ้นเพื่อปกป้องมาตรการที่ถูกฟ้องร้องในข้อ 44 "ข้อยกเว้น

ทั่วไป" ของ GATT / GATS ซึ่งหมายถึงรัฐบาล TPP ต้องขจัดอุปสรรคที่ขัดขวางในการใช้ "ช้อยกเว้น" เพื่อป้องกันมาตรการที่ถูกฟ้องร้อง

7. ข้อบทบริการทางการเงิน: เน้นการเปิดเสรีโดยไม่มีข้อยกเว้นที่ตีพอฟเพียง

- แม้ว่า TPP จะเป็นข้อตกลงทางการค้าแรกของสหรัฐรัฐที่มีการเจรจาตั้งแต่วิกฤตการณ์ทางการเงินในปี พ.ศ. 2551 จากการก่อให้เกิดภาวะถดถอยทั่วโลกกลับมีการกำหนดให้ประเทศสมาชิกลงนามใน TPP ในรูปแบบก่อนวิกฤตทางการเงิน กล่าวคือมีการผ่อนคลายกฎระเบียบทางการเงินซึ่งเป็นที่เข้าใจกัน อย่างกว้างขวางว่าเป็นการกระตุ้นวิกฤติ ข้อบทบริการทางการเงินของ TPP และบทลงทุนได้ให้คำ เตือนที่ชัดเจนเกี่ยวกับอันตรายของการเจรจา "การค้า" ที่เกิดขึ้นโดยไปผ่อนปรนการกำกับดูแลของรัฐ หรือผู้กำหนดนโยบายและทำให้ขาดกลไกที่มีประสิทธิภาพในการควบคุมตลาดการเงิน
- แตกต่างจากความตกลงที่ผ่านมา TPP จะช่วยให้บริษัท ทางการเงินสามารถใช้ศาลที่มีเขตอำนาจ พิเศษเพื่อฟ้องร้องต่อผู้มาตรการความมั่นคงทางการเงินที่ไม่สอดคล้องกับ "ความคาดหวังของพวกเขา" ข้อบทของบริการทางการเงิน (Financial Services) ใน "บทบัญญัติการลงทุนจะให้ธนาคารข้าม ชาติและต่างประเทศอื่นๆ" ให้บริการทางการเงินมีสิทธิ ขั้นตอนและสิทธิพิเศษใหม่ๆ ที่บทบัญญัติ เหล่านี้ไม่สามารถใช้ได้กับบริษัทภายในประเทศของรัฐภายใต้กฎหมายภายในประเทศนั้นๆ ในการ ฟ้องร้องต่อผู้มาตรการความมั่นคงทางการเงินของประเทศนั้น เป็นครั้งแรกในข้อตกลงทางการค้าของ TPP จะอนุญาตให้ บริษัทต่างชาติมีสิทธิในการต่อสู้โจมตีนโยบายการกำกับดูแลทางการเงินของรัฐที่ รับการลงทุนในศาลที่มีกลไกการระงับข้อพิพาทระหว่างนักลงทุนต่อรัฐ (ISDS) โดยใช้คำเรียกร้องที่ กว้างที่สุดว่า "มาตรฐานขั้นต่ำของการปฏิบัติความปลอดภัย" (MST) สำหรับนักลงทุนต่างชาติ MST เป็นพื้นฐานสำหรับการฟ้องร้องภายใต้ ISDS ที่ประสบความสำเร็จเกือบทั้งหมดต่อต้านนโยบายของ รัฐบาลภายใต้ข้อตกลงที่มีอยู่ ข้อตกลงทางการค้าที่ผ่านมาอนุญาตให้ ISDS มีความท้าทายด้าน นโยบายด้านการกำกับดูแลทางการเงิน แต่หากมาตรการหรือนโยบายดังกล่าว มีการจำกัดสิทธิในการ ลงทุนที่สำคัญซึ่งใช้กับบริการด้านการเงินและเป็นพื้นฐานสำหรับการต่อสู้โจมตีดังกล่าว TPP อนุญาตให้นักลงทุนต่างชาติได้รับสิทธิใหม่ๆ (ข้อ 11.2.2) ในการริเริ่มการฟ้องร้องเพื่อโจมตีนโยบาย การเงินโดยใช้มาตรฐาน MST ที่ยืดหยุ่นมากซึ่งศาล ISDS มักตีความว่ารัฐที่รับการลงทุนจะต้องมีการ ชดเชยความเสียหายแก่นักลงทุนหากมีการเปลี่ยนแปลงนโยบาย หรือกฎหมายที่ขัดต่อความคาดหวัง ของนักลงทุน
- ถึงแม้ว่าผลิตภัณฑ์ทางการเงินใหม่ๆ เช่นอนุพันธ์ในด้านเชื้อเพลิงที่เป็นพิษ (Toxic derivatives) จะมี บทบาทสำคัญทางการเงินที่ก่อให้เกิดวิกฤตทางการเงินก็ตาม แต่ TPP จะกำหนดพันธกิจข้อผูกมัดให้ ประเทศสมาชิก TPP ในการอนุญาตให้ผลิตภัณฑ์ทางการเงินและบริการทางการเงินใหม่ๆ เข้าสู่ ประเทศ หรือระบบเศรษฐกิจของตนหากได้รับอนุญาตในประเทศ TPP อื่น ๆ (ข้อ 11.7) ซึ่งเป็นการ ก้าวล่วงอธิปไตยทางด้านปกป้องวิกฤตการณ์ทางการเงินซึ่งปกติรัฐอธิปไตยสามารถที่จะดำเนิน มาตรการที่เหมาะสมในการปกป้องเศรษฐกิจของตนเองได้
- TPP จำกัดความสามารถของรัฐบาลของประเทศภาคีสมาชิกในการห้ามการเข้ามาของผลิตภัณฑ์ทาง การเงินที่มีความเสี่ยงรวมถึงผลิตภัณฑ์ที่ยังไม่ได้คิดค้นโดยใช้กฎที่กำหนดว่าห้ามมิให้มีการจำกัดการ เข้าถึงตลาดและห้ามมิให้กำหนดโควต้าในการเข้าถึงตลาด (ข้อ 11.5) กฎ TPP อาจทำให้ความ พยายามในการระงับยับยั้งมิให้ธนาคารขยายกิจการจนใหญ่โตเกินไป และอาจจะล้มเหลวและยับยั้ง

การดำเนินกิจการที่มีความเสี่ยง เพื่อป้องกันการแพร่กระจายความเสี่ยงระหว่างกิจกรรมทางการเงินของสถาบันการเงินทั้งหลายที่มีความเสี่ยงสูง

- TPP จะเป็นข้อตกลงแรกที่จะช่วยให้บริษัทการเงินรายใหญ่ที่สุดในโลกบางแห่งสามารถเรียกร้องสิทธิทางการเงินภายใต้ ISDS ต่อนโยบายทางการเงินของประเทศที่รับการลงทุนทางการเงินได้ TPP จะเพิ่มความรับผิดชอบและการรับผิดชอบของรัฐที่รับการลงทุนต่อนักลงทุนและบริษัทข้ามชาติทางการเงินสำหรับการฟ้องร้องโจมตีรัฐที่รับการลงทุนภายใต้กลไก ISDS ของประเทศสมาชิก เนื่องจากปัจจุบันบริษัทการเงินยักษ์ใหญ่กว่า 30 บริษัท ที่ไม่สามารถเลี่ยงการดำเนินคดีตามกฎหมายของศาลภายในประเทศ หรือยื่นอุทธรณ์ต่อศาลที่มีเขตอำนาจศาลเพื่อเรียกร้องค่าชดเชยสำหรับผู้เสียหาย อากรตามข้อบังคับทางการเงินของประเทศภาคีสมาชิกในบรรดาธนาคารชั้นนำของโลกที่อยู่ในประเทศ TPP ได้แก่ มิตซูบิชิ ยูเอฟเจ มิซูโฮ ANZ เครือจักรภพออสเตรเลีย เวสต์แพค ธนาคารแห่งชาติออสเตรเลีย ธนาคารโตเกียวซุมมิต รอยัลแบงก์ออฟแคนาดา และ โตรอนโตโดเวอร์ บริษัทข้ามชาติเหล่านี้มีบริษัทในเครือหลายแห่งในประเทศสมาชิก TPP ซึ่งข้อบทเหล่านี้อาจเป็นพื้นฐานทางกฎหมายสำหรับบริษัทข้ามชาติที่จะฟ้องร้อง และท้าทายอำนาจรัฐภายใต้กลไกของ ISDS ต่อข้อบังคับทางการเงินของประเทศที่รับการลงทุน หาก TPP มีผลบังคับใช้ภายใต้ข้อตกลงปัจจุบัน ธนาคารรายใหญ่หลายแห่งทั่วโลกไม่สามารถก้าวข้ามเขตอำนาจศาลในประเทศไปที่ศาลพิเศษโดยมีความหมาย หรือให้นักกฎหมายส่วนตัวที่จะดำเนินการฟ้องร้องและเรียกร้องค่าชดเชยจากรัฐบาลของประเทศที่รับการลงทุนเพื่อชำระให้แก่ผู้เสียหาย อากรตามนโยบายทางการเงินของประเทศที่รับการลงทุน TPP จะช่วยให้บริษัทต่างชาติสามารถท้าทายนโยบายทางการเงินที่เกี่ยวข้องในประเทศที่รับการลงทุนได้ ซึ่งมีสิทธิไม่เฉพาะแต่ตัวบริษัทข้ามชาติทางด้านการเงินต่างประเทศที่เป็นบริษัทแม่เท่านั้น แต่สิทธิครอบคลุมไปถึงบริษัทย่อยต่างๆ ในต่างประเทศของบริษัทแม่ในประเทศที่ดำเนินงานหรือประกอบธุรกิจในประเทศสมาชิก TPP ก็อาจเรียกร้องค่าชดเชยค่าเสียหายทางภาษีอากรสำหรับผู้เสียหายอากรซึ่งได้รับผลกระทบจากการบังคับใช้กฎหมาย หรือ กฎระเบียบทางการเงินและการดำเนินการบังคับใช้กฎระเบียบที่เกี่ยวข้องเหล่านั้น ในขณะเดียวกัน TPP จะช่วยให้ธนาคารของประเทศมหาอำนาจซึ่งเป็นหนึ่งในสี่ประเทศที่ใหญ่ที่สุดในโลกมีจำนวนประมาณ 30 แห่งในการเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนภายใต้ระบอบ ISDS ต่อข้อบังคับทางการเงินในประเทศสมาชิกของ TPP ที่ยังไม่ได้ทำสนธิสัญญาทวิภาคีกับประเทศที่บริษัทข้ามชาติทางการเงินเหล่านี้มีสถานประกอบการอยู่ แต่จะได้รับสิทธิประโยชน์ภายใต้ TPP ในการดำเนินคดีกับประเทศเหล่านั้นได้เลย เช่น ประเทศออสเตรเลีย บรูไน ญี่ปุ่น มาเลเซีย นิวซีแลนด์ และเวียดนาม เป็นต้น
- ภายใต้ TPP นั้น บทบัญญัติที่เรียกว่า "ตัวกรองที่ระมัดระวัง" (prudential filter) จะไม่สามารถปกป้องนโยบายทางการเงินจากการฟ้องร้อง และความท้าทายภายใต้กลไก Investor-State Dispute Settlement (ISDS) ได้อย่างมีประสิทธิภาพ บทบัญญัติ ข้อ 11.11.1 ซึ่งระบุว่าหากนักลงทุนต่างชาติใช้กลไก ISDS เพื่อฟ้องร้องท้าทายมาตรการทางการเงินของรัฐบาลรัฐที่รับการลงทุนและหากรัฐบาลได้อ้างถึงบทบัญญัติที่มีการโต้แย้งนั้นต่อมาตรการปกป้องที่เป็นตัวกรองที่ระมัดระวังอย่างรอบคอบซึ่งเจ้าหน้าที่ทางการเงินได้บังคับใช้มาตรการดังกล่าว นั้น ทั้งบริษัทที่ถูกมาตรการมาบังคับ และรัฐบาลที่บริษัทนั้นสังกัดอยู่สามารถดำเนินการเรียกร้องสิทธิภายใต้ TPP ซึ่งอำนวยความสะดวกมากกว่าระบบศาลได้ ภายใต้ ISDS จะมุ่งมั่นที่จะกำหนดว่ามาตรการป้องกันอย่างรอบคอบนั้นต้องไม่เป็นอุปสรรคของการค้า การลงทุน (ข้อ 11.22) ดังนั้นถ้าเจ้าหน้าที่เหล่านั้นไม่สามารถเห็นด้วยกับข้อโต้แย้งของนักลงทุนภายใน 120 วัน บริษัทและเจ้าหน้าที่จากประเทศบ้านเกิดของบริษัทที่ท้าทาย

มาตรการของรัฐ ก็สามารถเลือกที่จะไม่ยุติการเรียกร้องของนักลงทุน และตัดสินใจกลับไปทั่วโลกการยุติข้อพิพาทภายใต้ระบบ ISDS

- ภายใต้ TPP การใช้มาตรการควบคุมเงินทุนและนโยบายการเงินอื่นๆ ที่มีความระมัดระวังรอบคอบในการควบคุมเงินทุนไหลเวียนเพื่อส่งเสริมความมั่นคงทางการเงินเป็นสิ่งต้องห้ามและต้องชดเชยแก่บริษัทต่างชาติ เช่นเดียวกับข้อตกลงการค้าเสรี (FTA) ข้อบท TPP ต้องการให้รัฐบาล "อนุญาตการโอนเงินทั้งหมดที่เกี่ยวกับการลงทุนได้อย่างเสรีและไม่ชักช้าเงินทุนสามารถไหลเข้าและออกจากอาณาเขตของตน" (ข้อ 9.8) ข้อผูกมัดนี้ จำกัดการใช้มาตรการควบคุมเงินทุนหรือระบบภาษีธุรกรรมทางการเงิน ในขณะที่กองทุนการเงินระหว่างประเทศ (International Monetary Fund) รวมทั้งนักเศรษฐศาสตร์และผู้นำระดับโลกหลายรายได้เปลี่ยนความคิดจากการต่อต้านการควบคุมเงินทุนไปเป็นการรับรองว่าเป็นเครื่องมือในการป้องกันหรือบรรเทาวิกฤตการณ์ทางการเงิน จึงมีความห่วงใยอย่างมากเกี่ยวกับการห้ามใช้นโยบายดังกล่าวของ TPP ส่งผลให้มีบทบัญญัติ "การป้องกันชั่วคราว" ใหม่ "temporarysafeguard" provision (ข้อ 29.3) แต่น่าเสียดายที่ข้อบทที่ได้รับการตกลงกันในท้ายที่สุดจะไม่สามารถป้องกันและให้สิทธิรัฐบาลในการควบคุมการไหลเวียนของเงินทุนที่อาจจะทำให้เกิดความวุ่นวายและวิกฤติทางการเงินได้ การป้องกันนี้อยู่ภายใต้เงื่อนไขการพิจารณาบังคับให้เป็นไปตามเงื่อนไขโดยส่วนใหญ่จะจำลองข้อจำกัดของบทบัญญัติ GATS ในข้อบทเรื่อง "ข้อจำกัดเพื่อปกป้องดุลการชำระเงิน" ของ GATS แต่บทบัญญัติ TPP จะเพิ่มข้อจำกัดอีกสองข้อคือ การควบคุมเงินทุนจะต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ กล่าวคือต้องไม่มีลักษณะเป็นการเวนคืนยึดทรัพย์สินทางอ้อม ตามที่บริษัทเอกชนเคยฟ้องร้องภายใต้ระบบ ISDS เนื่องจากการเวนคืนยึดทรัพย์สินทางอ้อมนั้นถือว่าเป็นอุปสรรคของการลงทุนที่ได้รับการคุ้มครอง ดังนั้นในขณะที่การป้องกันชั่วคราวอาจอนุญาตให้ประเทศสมาชิก TPP สามารถควบคุมการลงทุนได้ในระยะเวลาที่จำกัด แต่ประเทศที่รับการลงทุนอาจจะต้องชดเชยความเสียหายแก่นักลงทุนต่างชาติด้วยหากการบังคับใช้มาตรการเช่นนั้นจะส่งผลให้เกิดการลดมูลค่าของการลงทุน ซึ่งมาตรการดังกล่าวนี้ไม่มีข้อผูกมัดที่เทียบเท่ากันหรือมีลักษณะในการชดเชยให้กับนักลงทุนเอกชนภายใต้ GATS และในการควบคุมการไหลเวียนของทุนภายใต้ TPP นี้ "จะไม่ใช้บังคับกับการชำระเงินหรือการโอนเงินที่เกี่ยวข้องกับการลงทุนทางตรงจากต่างประเทศ" ซึ่งเป็นข้อจำกัดที่สำคัญ ตัวอย่าง เช่น เป็นผลให้ชิลีซึ่งมีนโยบายที่อนุญาตให้รัฐบาลมีข้อจำกัดระยะยาวเกี่ยวกับการควบคุมการไหลเวียนของเงินทุน ซึ่งขัดกับมาตรการเปิดเสรีการเคลื่อนย้ายเงินทุนนี้ ชิลีจึงต้องเจรจาเพื่อแยกนโยบายดังกล่าวออกไปต่างหากเพื่อที่จะสามารถรักษาข้อกำหนดที่เป็นกฎหมายกำกับ ดูแล ทางการเงินนี้ไว้ได้
- มีข้อสังเกตว่าสหรัฐอเมริกาซึ่งแตกต่างจากประเทศสมาชิกอื่นๆ ของ TPP ส่วนใหญ่ สหรัฐอเมริกาเลือกที่จะดำเนินการปรับโครงสร้างหนี้ของประเทศและให้อยู่ภายใต้ระบบการยุติข้อพิพาทของ ISDS ซึ่งภาคผนวกของ TPP ในข้อบทของการลงทุนมีวัตถุประสงค์เพื่อให้แน่ใจว่าข้อพิพาทเกี่ยวกับการปรับโครงสร้างหนี้และหนี้สาธารณะของประเทศจะไม่อยู่ภายใต้ขอบเขตของข้อบทการลงทุนในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการยุติข้อพิพาท (ภาคผนวก 9-G) แต่ในเชิงอรรถระบุว่ามาตรการป้องกันบางส่วนทางการเงินสำหรับการปรับโครงสร้างหนี้ของรัฐบาลนั้น "ไม่ใช้กับสิงคโปร์หรือสหรัฐอเมริกา" นั่นคือสิงคโปร์หรือสหรัฐฯ ได้เจรจาเพื่อให้มีการปรับโครงสร้างหนี้ภาคเอกชนที่ใช้กับนักลงทุนทั้งในประเทศและต่างประเทศอย่างเท่าเทียมกัน อย่างไรก็ตาม เฉพาะนักลงทุนต่างชาติเท่านั้นที่จะได้รับอำนาจภายใต้ TPP เพื่อฟ้องร้องการที่ถูกบังคับใช้มาตรการทางการเงิน โดยไม่ถูกเลือกปฏิบัติภายใต้ระบบ ISDS โดยอ้างว่ามาตรการดังกล่าวเป็นการละเมิดสิทธิในการลงทุนของนักลงทุนต่างชาติโดยเฉพาะ

นักลงทุนรายใหญ่ที่ได้รับการคุ้มครองภายใต้ข้อบทกลงทุนของ TPP จะพยายามใช้สิทธินี้ภายใต้ ISDS

- ดังนั้น แทนที่จะปรับปรุงข้อกำหนดเหล่านี้เพื่อให้สอดคล้องกับข้อตกลง โดยได้รับบทเรียนหลังวิกฤติทางการเงินเป็นแนวทาง ในการแก้ไขเรื่องที่เกี่ยวข้องกับความสำคัญของระเบียบทางการเงินที่เข้มแข็ง แต่ TPP จะกำหนดให้เปิดเผยมาตรการด้านเสถียรภาพทางการเงินที่กว้างขึ้นเพื่อที่จะถือว่าทำให้มาตรการดังกล่าวมีความโปร่งใส และให้อำนาจนักลงทุนที่จะสามารถฟ้องร้องท้าทายการละเมิดกฎระเบียบทางการเงินได้หากมาตรการดังกล่าวมีผลกระทบต่อการลงทุน รัฐบาลของประเทศสมาชิก TPP มีข้อจำกัด ด้านนโยบายการเงินที่มีอยู่และในอนาคตต่อกฎระเบียบเหล่านี้โดยจะมีการจำกัดขอบเขตนโยบายทางการเงินเพื่อตอบสนองต่อผลิตภัณฑ์ทางการเงินและความเสี่ยงที่เกิดขึ้นใหม่เมื่อข้อตกลงมีผลบังคับใช้

8. ข้อบททรัพย์สินทางปัญญา – บทบัญญัติด้านสิทธิบัตร: ข้อบท TPP เป็นการปฏิรูปที่ทำลายการเข้าถึงยาในประเทศกำลังพัฒนา

- ข้อบท TPP ไม่ได้สอดคล้องกับหลักการปฏิรูปมาตรฐานเกี่ยวกับการเข้าถึงยา และทำลายโอกาสในการเข้าถึงยาของประเทศกำลังพัฒนา บทบัญญัติ TPP กำหนดเกี่ยวกับการขยายระยะเวลาคุ้มครองสิทธิบัตรและการผูกขาดทางการตลาดสำหรับการใช้ใหม่และรูปแบบของยาเก่า ซึ่งหลักเกณฑ์เดิมจะช่วยป้องกันความทุกข์ทรมานและความตายได้ กล่าวคือเมื่อวันที่ 10 พฤษภาคม 2550 ผู้นำพรรคเดโมแครตในสภาผู้แทนราษฎรของสหรัฐอเมริกาทำข้อตกลงกับรัฐบาลจอร์จ ดับเบิลยู บุช ซึ่งได้รับการออกแบบมาเพื่อลดผลกระทบที่เกิดขึ้นจากข้อตกลงทางการค้าของสหรัฐฯ ในการเข้าถึงยาทั่วโลก ข้อตกลงฉบับวันที่ 10 พฤษภาคม วางขีดจำกัด อำนาจการผูกขาดใหม่ที่จะได้รับแก่บริษัทยาในข้อตกลงการค้ารวมทั้งประเทศเปรูและปานามา โดยจะอำนวยความสะดวกในการแข่งขันทั่วไปอย่างต่อเนื่องที่ผู้ป่วยจำนวนมากจะขึ้นอยู่กับ การเข้าถึงยาราคาไม่แพง แต่ในข้อบท TPP ได้ลบล้างหลักเกณฑ์ดังกล่าว และ ไปส่งเสริมการผูกขาด และการขยายระยะเวลาคุ้มครองสิทธิบัตรยา ทำให้การเข้าถึงยาของประเทศที่ยากจนลำบากมากขึ้นและบามีราคาแพงขึ้น
- ข้อบท TPP ทางด้านสิทธิบัตร เมื่อเปรียบเทียบกับมาตรฐานวันที่ 10 พฤษภาคม นั้น TPP ได้ขยายระยะเวลาคุ้มครองสิทธิบัตรสำหรับยาและเภสัชภัณฑ์ และให้ข้อจำกัดที่สำคัญเกี่ยวกับกฎการผูกขาดข้อมูลการจดทะเบียนสิทธิบัตรยา และจะไม่มีช่วงการเปลี่ยนผ่านใดๆ สำหรับประเทศกำลังพัฒนาโดยจะใช้หลักเกณฑ์เกี่ยวกับการผูกขาดนี้พร้อมๆ กับประเทศที่พัฒนาแล้ว
- สิทธิพิเศษในเอกสิทธิความคุ้มกัน²: หลักเกณฑ์การตลาดและกฎการผูกขาดข้อมูลจะทำให้การจดทะเบียนยาทั่วไปที่ต้องกระทำในระยะเวลาที่กำหนดนั้นล่าช้าออกไปโดยการจำกัดความสามารถของผู้ผลิตยาทั่วไปที่ไม่ใช่ยาต้นแบบและหน่วยงานด้านกฎระเบียบในการใช้ข้อมูลของบริษัทผู้ริเริ่ม เดิมทีนั้นสิทธิบัตรจะได้รับการคุ้มครองในระยะเวลา 5 ปี และเวลาเริ่มต้นการคุ้มครองเอกสิทธินั้นนับตั้งแต่วันแรกที่ดำเนินการตลาดหรือวางขายผลิตภัณฑ์ในเขตแดนของรัฐภาคีที่ทั้งปวงซึ่งจะทำให้เวลาการเข้าถึงตลาดของยาสามัญ (generic) รวดเร็วขึ้น

² คำว่าสิทธิพิเศษในเอกสิทธิความคุ้มกัน ในที่นี้เป็นกรอุปมาอุปมัย หมายถึงการทำให้บริษัทยา ได้รับสิทธิพิเศษในการคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา มากเป็นพิเศษ ดุจเดียวกับเอกสิทธิความคุ้มกันที่บริโภคโดยผู้มีฐานะพิเศษในทางระหว่างประเทศ และความคุ้มกันนั้นเป็นเอกสิทธิอื่นๆเมื่อรัฐภาคีตกลงทำสนธิสัญญาด้วยแล้วก็จะไม่มีใครแตะต้องได้

- กฎ TPP: เอกสิทธิในการคุ้มครองสิทธิบัตรมีระยะเวลาอย่างน้อย 5 ปี ประเทศสมาชิกต้องเลือกระหว่างการให้ความคุ้มครองในเอกสิทธินี้เป็นเวลาสามปีสำหรับการใช้ยาใหม่และรูปแบบ วิธีการในการบริหารผลิตภัณฑ์หรือให้การคุ้มครองเอกสิทธิในสิทธิบัตรเป็นเวลาห้าปีสำหรับผลิตภัณฑ์ใหม่ที่ผสมผสานกันกับแบบเก่า เฉพาะประเทศเปรูเท่านั้นที่สามารถเลือกที่จะให้การคุ้มครองโดยการกำหนดระยะเวลาเริ่มต้นที่เกิดขึ้นพร้อมๆ กันกับประเทศต้นแบบ แต่ประเทศสมาชิกอื่นๆ ต้องมีการให้ความคุ้มครองอย่างน้อยห้าปีนับจากวันที่ได้รับการอนุมัติทางการตลาดในประเทศของตนซึ่งอาจจะนานกว่าการอนุมัติทางการตลาดครั้งแรกในประเทศต้นแบบอย่างมาก ซึ่งรวมถึงกรณีที่เกิดจากบริษัทผลิตยาต้นแบบที่ดำเนินการขอจดทะเบียนอย่างล่าช้าในประเทศที่กำลังพัฒนาซึ่งมีผลให้การดำเนินการตลาดในประเทศอื่นๆ ล่าช้าออกไปอย่างมากหน่วยงานคุ้มครองเอกสิทธิทางชีวภาพรวมถึงการเรียกร้องภายใต้ USTR ที่ประเทศต่างๆ ยอมรับใน "มาตรการอื่นๆ" เพื่อให้ได้ผลลัพธ์ทางการตลาดที่ใกล้เคียงกับระยะเวลาที่สันนิษฐานว่าอยู่ที่ประมาณแปดปี ไม่ควรที่จะห่วงเหี่ยวเวลาให้เงินเข้าไปกว่านี้ ดังนั้น จึงขอให้คณะกรรมการ TPP ทบทวนระยะเวลาการผูกขาดทางชีววิทยา เช่นเดียวกับอุตสาหกรรมอื่นๆ ในทำนองเดียวกัน เช่น มาเลเซียและบรูไนจะมี "หน้าต่างการเข้าถึง" (Access Window) ว่าหากบริษัทห่วงเหี่ยวการลงทะเบียนผลิตภัณฑ์นานกว่าสิบแปดเดือนซึ่งทำให้พวกเขายึดครองการผูกขาดทางการตลาด รัฐบาลก็จะปิดช่องทางการเข้าสู่ตลาด ทั้งนี้ เพื่อกดดันให้บริษัทต้นแบบดำเนินการจดทะเบียนให้รวดเร็วขึ้น นั่นคือ ทำให้ระยะเวลาเริ่มต้นที่จะนับการเริ่มต้นการคุ้มครองสิทธิบัตรเร็วขึ้นอันจะทำให้ครบระยะเวลา 5 ปีเร็วขึ้นนั่นเอง
- การขยายระยะเวลาคุ้มครองสิทธิบัตร: การขยายระยะเวลาคุ้มครองสิทธิบัตร ทำให้ชะลอการเข้าสู่ตลาดของยาทั่วไปที่ไม่ใช่ยาต้นแบบให้ช้าลง และจำกัดการเข้าถึงยาราคาไม่แพง ขณะที่พวกเขาได้รับประโยชน์จาก "ความล่าช้า" ในการทบทวนกฎระเบียบหรือการฟ้องร้องเรื่องสิทธิบัตรยา ความลักลั่นในช่วงระยะเวลาการทบทวนเป็นส่วนปกติของแต่ละระบบอยู่แล้ว และระยะเวลาการคุ้มครองสิทธิบัตรจะไม่หดสั้นลง หากสามารถทำให้กระบวนการจดทะเบียนได้ดำเนินการได้รวดเร็วขึ้นกว่าปกติ จึงไม่ได้เกิดความเสียหายแก่บริษัทต้นแบบยาแต่อย่างใด ตรงกันข้าม การห่วงเหี่ยวเวลาให้เงินล่าช้าออกไปอย่างไม่เป็นธรรมนั้นจะเกิดผลเสียแก่ผู้ป่วยและการเข้าถึงยาที่มีราคาถูกให้ช้าลง
- มาตรฐานเดิมนั้นการขยายสิทธิบัตรเป็นตัวเลือก ประเทศต่างๆ สามารถเลือกว่าจะให้ขยายระยะเวลาคุ้มครองสิทธิบัตรยาหรือไม่ก็ได้ แต่ข้อบท TPP กำหนดไว้เป็นข้อบังคับให้จำเป็นต้องมีการขยายระยะเวลาคุ้มครองสิทธิบัตรสำหรับช่วงเวลาการทบทวน ตรวจสอบกฎระเบียบหรือระยะเวลาฟ้องร้องจดสิทธิบัตรที่ถือว่า "ไม่มีเหตุผล" เช่น การตรวจสอบด้านกฎระเบียบ หรือเกินกว่าระยะเวลาดำเนินการหลายปี (ระยะเวลาฟ้องร้อง) เช่น ห้าปีนับจากที่สมัครหรือสามปีนับจากยื่นคำขอตรวจสอบก็ให้ถือว่าดำเนินการโดยชอบแม้จะล่าช้ากว่าที่กฎหมายกำหนดก็ตามก็ให้ถือว่าชอบด้วยกระบวนการอันจะทำให้เกิดการล่าช้าในการที่ยาที่ไม่ใช่ต้นแบบจะเข้าถึงตลาดได้นั่นเอง
- ช่วงการเปลี่ยนผ่านหรือการยกเว้น: มีการลิดรอนหลักการเดิมคือหลักการอนุญาตให้มีช่วงเปลี่ยนผ่านสำหรับประเทศกำลังพัฒนา แต่ข้อกำหนด TPP จะกำหนดให้ประเทศกำลังพัฒนาเปลี่ยนไปใช้กฎบัตรเดียวกันกับประเทศที่พัฒนาแล้ว ระยะเวลาการเปลี่ยนภาพสั้นลงและช่วงเวลาเปลี่ยนผ่านจะใช้เฉพาะกับกฎบางส่วนเท่านั้นส่วนที่เหลือจะใช้กับภาคีผู้ลงนามทั้งหมดทันที บางประเทศได้เจรจาขอยกเว้นจากกฎ TPP บางข้อแต่อีกเช่นกันกฎเกณฑ์เหล่านั้นก็ยังคงเกินกว่าขีดจำกัดของหลักเกณฑ์เดิมและจะใช้บังคับกับประเทศสมาชิกทั้งหมดของ TPP รวมถึงประเทศกำลังพัฒนาที่อาจเข้าร่วมในภายหลังและต้องผูกพันตาม "ข้อตกลงที่มีชีวิต" นี้ (Living Agreement) ในอนาคตด้วย

- วิธีเพิ่มเติมที่ TPP ขยายสิทธิผูกขาดเมื่อเทียบกับมาตรฐานเดิมแม้ว่าเดิมจะไม่ได้กล่าวถึง การอนุญาตให้มีการจดทะเบียนสิทธิบัตรแบบไม่สิ้นสุด (Evergreen Patent) หรือภาวะเปียบทรัพย์สินทางปัญญาอื่นๆ ที่สามารถทำให้เกิดการเข้าถึงยาได้หลายเรื่อง แต่ผู้สนับสนุนด้านสุขภาพหลายๆ คนจะนำเนื้อหาของข้อตกลงการส่งเสริมการค้าสหรัฐ -แปรูปเป็นมาตรฐาน ข้อตกลงดังกล่าวไม่ได้ให้สิทธิบัตรสำหรับการใช้ยาเก่าๆ ขึ้นใหม่ ในทางตรงกันข้ามข้อบท TPP กำหนดให้ บริษัทยาได้รับการคุ้มครอง "สิทธิบัตร" ตลอดไปแบบไม่มีวันสิ้นสุด และดำรงรักษาการผูกขาดและรักษาราคาสูงไว้
- บทบัญญัติ TPP ที่ถกเถียงกันมากที่สุดเกี่ยวข้องกับยาชีวภาพหรือผลิตภัณฑ์ชีวภาพซึ่งเป็นผลิตภัณฑ์ทางการแพทย์ที่ได้จากสิ่งมีชีวิตซึ่งอุตสาหกรรมยาได้รับการคุ้มครองเอกลิทธิในสิทธิบัตรใหม่ ประเทศสมาชิก TPP จำนวนมากไม่อนุญาตให้มีสิทธิในสิทธิบัตรพิเศษสำหรับยาดังกล่าว แม้ว่าประเทศสมาชิก TPP จะปฏิเสธที่จะให้การคุ้มครองสิทธิบัตรดังกล่าวโดยอัตโนมัติในระยะเวลาที่นานกว่าห้าปี ซึ่ง USTR ยืนยันว่าในการนี้รัฐบาลสหรัฐอเมริกาจะกดดันและดึงดันให้ประเทศสมาชิก TPP ทั้งหมดยอมรับในการขยายระยะเวลาคุ้มครองสิทธิบัตรที่ยาวนานกว่า 5 ปี อาจจะเป็น 8 ปี หรือ ยาวนานกว่านั้นก็ได้ ซึ่งระยะเวลายาวนานถึง 8 ปี นี้จะเป็นอันตราย ซึ่งส่งผลกระทบต่อชีวิตมนุษย์ เพราะการได้รับการคุ้มครองสิทธิบัตรที่ยาวนานจนเกินไปทำให้ไม่สามารถทำให้บริษัทยาทั่วไปได้รับประโยชน์จากองค์ความรู้ที่เปิดเผยจากการจดสิทธิบัตร เพื่อผลิตยาราคาที่เหมาะสมให้แก่ผู้ป่วยได้ ประกอบกับบริษัทยาต้นแบบหันมาจดทะเบียนสิทธิบัตรยาแบบ ไม่สิ้นสุด (Evergreen Patent) ทำให้ไม่มีทางที่ความรู้เรื่องการผลิตยาที่จะเป็นประโยชน์ต่อสาธารณสุขได้นำมาใช้ได้ เกิดการผูกขาดตลอดไป

9. ผลิตภัณฑ์ยา เภสัชภัณฑ์ และอุปกรณ์การแพทย์ส่วนภาคผนวก: โอกาสสำหรับบริษัทยาในการแข่งขันกันซื้อ และกำหนดการตัดสินใจซื้อ รวมทั้งกำหนดราคา

- ภาคผนวกของ TPP "เกี่ยวกับความโปร่งใสและความเป็นธรรมตามขั้นตอนสำหรับผลิตภัณฑ์ยาและอุปกรณ์ทางการแพทย์" ซึ่งกำหนดหลักเกณฑ์ที่หน่วยงานด้านสุขภาพของ TPP จะต้องปฏิบัติตามเกี่ยวกับการจัดหา ยา เภสัชภัณฑ์ และการจัดหาอุปกรณ์ทางการแพทย์และการ เบิกจ่ายชำระเงินคืนโดยระบุชื่อศูนย์บริการ (Centers for Medicare & Medicaid Services - CMS) ไว้อย่างชัดเจนตามที่ระบุในข้อบท TPP ว่าด้วยบทบาทของ CMS ในการกำหนดการพิจารณาให้ความคุ้มครองศูนย์การแพทย์ในระดับประเทศ ข้อพิจารณาเกี่ยวกับการคุ้มครองครอบคลุมรวมถึงกรณีนี้ Medicare Part A และ Part B จะจ่ายสำหรับรายการยาหรือบริการต่างๆ ส่วน A และ B ครอบคลุมถึงยาที่ใช้ในโรงพยาบาลหรือคลินิกของแพทย์ และอุปกรณ์ครุภัณฑ์ทางการแพทย์
- ภายใต้การพิจารณาของ TPP นั้น CMS จะขึ้นอยู่กับกฎเกณฑ์ กระบวนการ และหลักการขั้นตอนต่างๆ บทนิยามเฉพาะซึ่งไม่มีความชัดเจน คลุมเครือ และไม่อาจสามารถทราบได้ บริษัทผลิตรายอาจพยายามใช้ภาษาทั่วไปของภาคผนวกเพื่อเพิ่ม การฟ้องร้องศูนย์การแพทย์แห่งชาติ หรือโครงการทางการแพทย์ต่างๆ ในประเทศสมาชิก TPP ต่อไป นอกจากนี้ ในภาคผนวกอาจจำกัด การปฏิรูปนโยบายในอนาคตรวมถึงความสามารถของรัฐบาลประเทศสมาชิก TPP ในการลดราคาขายที่เพิ่มขึ้นและไม่มีเสถียรภาพ

- สำนักงานผู้แทนการค้าสหรัฐอเมริกา (USTR) อ้างว่าเมดิแคร์ในปัจจุบันเป็นไปตามข้อกำหนดที่เสนอ โดย TPP อย่างไรก็ตาม ภาษาที่คลุมเครือของข้อบทของ TPP มีผลกระทบทำให้นโยบายด้านการปฏิบัติการรักษาพยาบาลภายในของประเทศของเรามีความเสี่ยงที่จะถูกเอาเปรียบโดยผู้ผลิตยาและอุปกรณ์การแพทย์ ตัวอย่างเช่น:

บริษัทต่างๆ สามารถใช้เอกสารแนบตามภาคผนวกของ TPP เพื่อบังคับให้ Medicare สั่งซื้อสินค้าราคาแพงโดยไม่มีผลประโยชน์ที่เหมาะสมเพียงพอต่อสาธารณชน และการชำระเงินคืนของ Medicare จะจำกัดเฉพาะผลิตภัณฑ์ที่ "เหมาะสมและจำเป็น" สำหรับการปฏิบัติ แต่ TPP "ตระหนักถึงคุณค่า" ของผลิตภัณฑ์ยาหรืออุปกรณ์ทางการแพทย์โดยผ่าน "การดำเนินงานตามกลไกตลาดที่มีการแข่งขัน" หรือ "แสดงให้เห็นถึงความสำคัญในการปฏิบัติโรค" โดยไม่คำนึงถึงว่ามีทางเลือกที่มีประสิทธิภาพหรือไม่ ค่าใช้จ่ายแพงเกินไปหรือไม่
- TPP ยังต้องการให้ประเทศต่างๆ จัดทำกระบวนการทบทวนในการพิจารณาการชำระเงินคืนหรือการเบิกเงินคืน ซึ่งการพิจารณาทบทวนนี้ครอบคลุมไปถึงการอนุญาตให้มีการอุทธรณ์ของเมดิแคร์แห่งชาติ แต่เฉพาะในสถานการณ์ที่จำกัด กระบวนการอุทธรณ์ที่มีข้อกำหนดที่จำกัดนี้อาจถูกตีความว่าไม่เพียงพอ หรือไม่หากบริษัทยาหรือเครื่องมือแพทย์อ้างว่า TPP มอบสิทธิในการตรวจสอบที่ไม่มีเงื่อนไข TPP กำหนดว่าประเทศภาคีสมาชิกต่างๆ ให้โอกาสสำหรับผู้ยื่นคำขอในการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการพิจารณาการชำระเงินคืนในจุดที่เกี่ยวข้องในขั้นตอนการตัดสินใจแม้ว่าการพิจารณาของเมดิแคร์แห่งชาติจะช่วยให้ความเห็นในขั้นตอนบางขั้นตอนของการตรวจสอบเหล่านี้ก็ตาม แต่ก็อาจเสี่ยงต่อการถูกฟ้องร้องทางกฎหมายเพราะขึ้นอยู่กับความตีความคำว่า "จุดที่เกี่ยวข้อง" (relevant points)
- นอกจากการประยุกต์ใช้กับ Medicare Part A และ B ข้อบทของภาคผนวกอาจจะปรับใช้กับความพยายามดำเนินการใด ๆ ในอนาคตที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดความคุ้มครองแห่งชาติโดย CMS รวมถึงการปฏิรูป Medicare Part D ที่อาจเกิดขึ้น ในการตอบสนองต่อการขึ้นบัญชียา ได้มีผู้สนับสนุนมากขึ้นที่จะเรียกร้องให้รัฐบาลอำนาจให้เลขาธิการด้านสุขภาพและบริการสาธารณสุขสามารถเจรจาต่อรองราคาของยาตามใบสั่งแพทย์ในนามของผู้รับประโยชน์ได้ สิ่งสำคัญสำหรับการปฏิรูปนี้คือการสามารถจัดทำตำรับยาแห่งชาติซึ่งจะช่วยให้รัฐบาลสามารถใช้ประโยชน์ได้อย่างมากและทำให้มีอำนาจต่อรองเกี่ยวกับราคายาได้ด้วยเนื่องจากรัฐบาลสามารถมีตำรับยาของตนเองที่จะผลิตยาเพื่อใช้ในการรักษาโรคได้เป็นจำนวนมาก ซึ่งการพัฒนาตำรับยาแห่งชาตินี้ขึ้นอยู่กับข้อกำหนดของ TPP ว่า จะสนับสนุนให้สามารถดำเนินการได้หรือไม่ เพราะ TPP จะเน้นการคุ้มครองสิทธิบัตรยาของบริษัทผลิตยา ความต้องการขั้นตอนเหล่านี้จะก่อให้เกิดค่าใช้จ่ายในการบริหารที่สำคัญในการที่จะต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดของ TPP และทำให้บริษัทผลิตยามีอิทธิพลมากขึ้นต่อการตัดสินใจจ่ายเงินของรัฐบาลและลดความสามารถของรัฐบาลในการต่อรองราคาให้ต่ำลง
- การผนวกรวมกับภาคผนวก TPP อาจช่วยสนับสนุนในกรณีของบริษัทยาที่กำลังฟ้องร้องประเทศสมาชิก TPP ภายใต้กลไกการยุติข้อพิพาทในระบบ ISDS ของ TPP บริษัทผลิตยาต่างชาติที่ได้ดำเนินการฟ้องร้องรัฐบาลที่รับการเกี่ยวกับการตัดสินใจการเบิกเงินคืนก็สามารถใช้ภาคผนวก TPP นี้เพื่อแสดงให้เห็นถึงพื้นฐานหรือหลักการทางกฎหมาย ซึ่งสร้างความคาดหวังทางกฎหมายที่ขอได้ว่าบริษัทเอกชนเหล่านี้จะได้รับการปฏิบัติที่ระดับหนึ่ง สำหรับชดเชยผลกระทบที่เกิดจากการตัดสินใจของรัฐบาลที่ทำให้บริษัทเอกชนเหล่านั้นเสียประโยชน์ได้

10. ทรัพย์สินทางปัญญา – บทบัญญัติเกี่ยวกับลิขสิทธิ์ซึ่งทำลายความเป็นอิสระทางอินเทอร์เน็ต ความเป็นส่วนตัว โดยการทำให้เกิดช่องว่างระหว่างผู้ใช้และประโยชน์สาธารณะ

- ข้อบ่งของ TPP จะเป็นการยับยั้งประเทศสมาชิกให้ตกอยู่ในกฎเกณฑ์การละเมิดลิขสิทธิ์ในปัจจุบันที่ทำให้บ่อนทำลายการเข้าถึงความรู้ ความคิดสร้างสรรค์ และความเป็นอิสระในเรื่องอุปกรณ์และเนื้อหาทางดิจิทัล และ TPP จะสร้างออกกฎเกณฑ์เหล่านี้ให้ถูกบังคับใช้ไปทั่วโลก
- ข้อบัญญัติด้านลิขสิทธิ์ของ TPP จะสร้างความไม่แน่นอนทางกฎหมายมากขึ้นเกี่ยวกับสิทธิ์ของบุคคลใดบุคคลหนึ่งในการปรับแต่งอุปกรณ์ของตนที่มีซอฟต์แวร์หรือเนื้อหาดิจิทัล ชุมชนที่จะได้รับผลกระทบมากที่สุดคือนักเรียนครูอาจารย์บรรณารักษ์นักจัดเก็บข้อมูลนักวิจัยนักอดิเรกผู้สื่อข่าวและผู้ทำหน้าที่เตือนสังคมให้ตระหนักในภัยต่างๆ
- การใช้งานอันมีลิขสิทธิ์โดยชอบหรือที่เป็นธรรม (Fair use) ถูกละทิ้งออกจาก TPP เพียงแต่มีบทบัญญัติที่อ่อนแอในการกล่าวถึงการปฏิบัติผลประโยชน์สาธารณะ ทั้งนี้ไม่มีข้อกำหนดที่เป็นพันธกิจภายใต้ TPP ว่าประเทศผู้ลงนามสามารถออกกฎหมายที่จำกัดในเรื่องลิขสิทธิ์ที่สามารถใช้งานอันมีลิขสิทธิ์เพื่อประโยชน์สาธารณะ ซึ่งจำเป็นต้องมีข้อจำกัดของลิขสิทธิ์ข้อนี้ซึ่งจะช่วยลดช่องว่างความสมดุลของความกังวล ระหว่างประโยชน์ของสาธารณชนและผลประโยชน์ของผู้ทรงสิทธิ์ซึ่งเป็นการบ่อนทำลายสิทธิทั่วไปในการเข้าถึงความรู้และการมีส่วนร่วมและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับงานทางวัฒนธรรมที่มีอยู่
- การขยายข้อกำหนดเรื่องลิขสิทธิ์: TPP ขยายระยะเวลาการคุ้มครองลิขสิทธิ์สำหรับประเทศที่เจรจาต่อรองกันแล้ว 6 ประเทศและใน 12 ประเทศอีก 20 ปี นี่เป็นต้นทุนที่มหาศาลสำหรับการเข้าถึงวัฒนธรรมของประชาชนในขณะที่ไม่มีหลักฐานเชิงประจักษ์ว่าสิ่งนี้กระตุ้นให้เกิดการสร้างสรรค์ผลงาน การดำเนินการนี้จะเบียดบังประโยชน์สาธารณะซึ่งมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมที่ประชาชนสามารถปรับมาใช้ประโยชน์และสร้างผลงานต่อเติมจากวัฒนธรรมและคุณค่าทางศิลปะที่มีอยู่เดิมได้นี้จะทำให้เกิดปัญหาที่รุนแรงขึ้นปัญหาการไม่สามารถเข้าถึงงานที่ไม่ปรากฏผู้ทรงสิทธิ์ซึ่งผู้เขียนได้ตายหรือหายไปเป็นเรื่องยากหรือแทบเป็นไปไม่ได้ที่จะหาหรือเข้าถึงแหล่งของเจ้าของผลงาน
- การขจัดขีดขวางการปรับหรือพัฒนา software และเครื่องมือ อุปกรณ์ ดิจิทัล เช่น การจัดการสิทธิ์ดิจิทัล (DRM) หรือที่เรียกว่ามาตรการป้องกันทางเทคนิคคือการเข้ารหัสที่มาพร้อมกับการเพิ่มจำนวนของเครื่องมือ อุปกรณ์ดิจิทัล และฐานข้อมูลอุปกรณ์และเนื้อหา Digital rights management (DRM) ถูกออกแบบมาเพื่อ จำกัด เจ้าของไม่ให้ยุ่งเกี่ยวหรือเปลี่ยนแปลงผลิตภัณฑ์ที่ถูกควบคุม TPP ไม่อนุญาตให้มีการฝ่าฝืน Digital rights management (DRM) และทำให้ผู้ที่แบ่งปันความรู้หรือเครื่องมือในการดำเนินการเช่นนั้นไม่สามารถทำได้ ถ้าวินิจฉัยกฎหมาย บทบัญญัติดังกล่าวส่งผลต่อความสามารถของบุคคลในการปรับแต่งหรือซ่อมแซมโทรศัพท์ของตัวเองคำแนะนำในการเล่นวิดีโอเกมคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ เครื่องมือที่ใช้ประจำวันเช่นเครื่องใช้ในครัวและรถยนต์เป็นต้น การกำหนดข้อห้ามเหล่านี้ถือว่าการขจัดสิทธิในการบริหารจัดการกับฐานข้อมูล โดยจะถูกบังคับใช้หลักการนี้ภายใต้ TPP ด้วย เช่นเดียวกับการบังคับใช้ข้อมูลการจัดการสิทธิ์คล้ายคลึงกันซึ่งจะทำให้ชีวิตมีความยากลำบากมากขึ้นสำหรับผู้ที่จะใช้งานที่มีอยู่ การอ้างอิงอ้างอิงหรือการใช้ตัวอย่างงานที่มีอยู่ กล่าวโดยสรุปคือ การเข้มงวดในการเข้าถึงงานที่ได้รับการคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาอย่างสุดโต่งจนไม่

สามารถที่จะใช้ประโยชน์ได้โดยไม่ต้องชำระเงินค่าทรัพย์สินทางปัญญาจนไม่สมดุลกับหลักการคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาที่มีวัตถุประสงค์ในการรักษา วัตถุประสงค์ผลงานกับประโยชน์สาธารณะ และ เป็นการกระตุ้นให้มนุษย์สร้างสรรค์ผลงานมากขึ้น

- การบังคับใช้กฎหมายทั้งทางอาญาและความรับผิดในความเสียหายทางแพ่งอย่างรุนแรง: ประเทศสมาชิก TPP ต่างๆ จะถูกบังคับให้ตรากฎหมาย หรือดำรงรักษาไว้ซึ่งบทลงโทษและการชดเชยความเสียหายที่ร้ายแรงอย่างไม่มีนัยสำคัญที่เหมาะสมกับความเสียหายที่เกิดขึ้นจริงต่อผู้ทรงสิทธิ์ นอกจากนี้ยังให้อำนาจบังคับใช้กฎหมายเพื่อยึดหรือทำลาย "วัสดุหรือเครื่องมือ" ที่ใช้ในกิจกรรมที่ถูกกล่าวหาว่าละเมิดลิขสิทธิ์ การลงโทษที่มากเกินไปจะส่งผลต่อการสร้างสรรค์นวัตกรรมและการดำรงชีวิตประจำวันที่พยายามจะเข้าถึงและใช้งานลิขสิทธิ์ที่มีอยู่ อาจทำให้คอมพิวเตอร์ในบ้านของครัวเรือนถูกยึดได้ เนื่องจากใช้ในการแบ่งปันไฟล์ออนไลน์หรือสำหรับการสำเนาภาพยนตร์ เพื่อสำหรับชมในบ้านเรือนของตน สิ่งเหล่านี้จะถูกห้ามไม่สามารถทำได้อีกต่อไป
- ความเคลือบคลุมอย่างยิ่งของข้อบท TPP ซึ่งกำหนดโทษและการลงโทษอย่างร้ายแรงเกี่ยวกับการเปิดเผยความลับทางการค้าที่บทบัญญัติ TPP ได้กำหนดโทษทางอาญาที่ลงโทษแก่บุคคลที่ทำผิดกฎหมาย ต่อบุคคลที่เข้าถึงหรือเปิดเผยข้อมูลความลับทางการค้าที่ปรากฏในระบบคอมพิวเตอร์ และไม่มีข้อยกเว้นแม้สำหรับกรณีที่ข้อมูลเปิดเผยนั้นอาจเป็นประโยชน์ต่อสาธารณะ ซึ่งข้อบทเหล่านี้ อาจใช้ในการลงโทษนักหนังสือพิมพ์ ผู้ทำงานสืบสวน สอบสวน หรือผู้แจ้งข่าว บอกรั่วภัยต่างๆ ที่ผิดกฎหมาย หรือที่เปิดเผยความผิดพลาดของบริษัท หรือเอกชน หรือกรณีข้อเท็จจริงใดๆ ผ่านวีดิทัศน์ออนไลน์หรือดิจิทัลใด บทบัญญัตินี้ดังกล่าวสะท้อนกฎหมายการทุจริตและการล่วงละเมิดทางคอมพิวเตอร์ที่เข้มงวดในสหรัฐอเมริกาตนเอง
- การบ่อนทำลายความเป็นส่วนตัวทางออนไลน์และการช่วยเหลือเจ้าของเครื่องหมายการค้าในการยึดโดเมน: ประเทศทั่วโลกได้ให้ความสำคัญกับรูปแบบการกำกับดูแลอินเทอร์เน็ตแบบเปิดกว้างและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหลายรูปแบบสำหรับนโยบายชื่อโดเมน แต่ TPP จะทำลายระบบนี้โดยกำหนดให้ประเทศต่างๆ จัดหาฐานข้อมูล ข้อมูลการติดต่อของผู้จดทะเบียนชื่อโดเมน และนำระบบ extrajudicial เพื่อแก้ปัญหาข้อพิพาทเกี่ยวกับชื่อโดเมนที่ให้สิทธิ์แก่เจ้าของเครื่องหมายการค้าเหนือผู้ใช้ ซึ่งหมายความว่าเจ้าของเว็บไซต์จะไม่สามารถดำเนินการเพื่อป้องกันตนเองจากโจรกรรม scammers ผู้คุกคาม และผู้ก่อกวน หรือ การก่อกวนต่อลิขสิทธิ์และเครื่องหมายการค้า นอกจากนี้ยังมีการแทนที่กระบวนการที่จัดระบบโดยผู้มีส่วนได้เสียเอง เรียกว่ากระบวนการจากล่างขึ้นบน Bottom up approach ที่ประเทศสมาชิก TPP มีการพัฒนาเพื่อจัดการตัวเอง รวมทั้งกระบวนการแก้ปัญหาข้อพิพาทเกี่ยวกับชื่อโดเมนนั้นไม่สามารถที่จะดำเนินการต่อไปได้
- การบังคับใช้กฎหมายที่บังคับให้มีการเซ็นเซอร์โดยการลบเนื้อหาลิขสิทธิ์: สหรัฐอเมริกามีระบบสำหรับจัดการกับเรื่องการละเมิดลิขสิทธิ์ในเนื้อหาออนไลน์อยู่แล้วผู้ทรงสิทธิ์จะส่งหนังสือบอกกล่าวแจ้งไปยังเว็บไซต์หรือแพลตฟอร์มและการให้บริการจะต้องถูกลบออกทันทีและทำให้ผู้ใช้สามารถลบออกได้ และเพื่อคัดค้านการจับกุมนั้น ภาระในการพิสูจน์อยู่ที่ผู้ใช้เพื่อแสดงให้เห็นว่าการใช้งานของตนไม่ได้เป็นการละเมิดลิขสิทธิ์ บทบัญญัติ TPP ที่ต้องให้ผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ตใช้มาตรการต่อต้านกับการละเมิดลิขสิทธิ์อาจบังคับให้มีการใช้อัลกอริทึมหรือ "บอท" มากขึ้นเพื่อสแกนงานเพื่อรวมเนื้อหาที่มีลิขสิทธิ์ไว้ซึ่งรวมไปถึงการใช้งานที่ไม่ละเมิด เช่นการใช้งานที่เป็นธรรม (Fair use) ก็จะไม่สามารถใช้ได้อีกต่อไป ทำให้การใช้ประโยชน์จากงานที่ไม่ผิดกฎหมายจาก internet

ถูกจะถูกลบออกจากอินเทอร์เน็ต โดยรวมแล้วจะกระตุ้นแพลตฟอร์มเว็บเพื่อลบเนื้อหาเพื่อหลีกเลี่ยงความรับผิดชอบแม้จะมีเนื้อหาที่ถูกต้องตามกฎหมายก็ตาม

11. ข้อบทที่เกี่ยวกับการลงทุน: มีการขยายขอบเขตประเด็นพิพาทที่จะสามารถให้เอกชนฟ้องรัฐได้โดยมีบริษัทข้ามชาติกว่า 10,000 บริษัทที่ได้ใช้อำนาจตามกฎหมายการยุติข้อพิพาทโดยการฟ้องรัฐ ในระบบ ISDS กับประเทศสมาชิก TPP

- ตรงกันข้ามกับข้อแก้ตัวของฝ่ายบริหารที่กล่าวว่าข้อบทการลงทุนของ TPP จะช่วยจำกัดการใช้และการบิดเบือนในระบบการระงับข้อพิพาทของนักลงทุนที่ฟ้องรัฐ (ISDS) ซึ่งมีการถกเถียงกันมากในขณะนี้ บทความนี้ชี้ให้เห็นว่าระบบนี้ส่วนใหญ่จะซ้ำๆ กันซึ่งมักเป็นคำกล่าวที่มีการยั่วมากที่สุดในช่วงเวลาที่ผ่านมามีภายใต้ข้อตกลงของ ISDS ที่บังคับใช้ แต่ในความเป็นจริงแล้ว ข้อบทของ TPP เกี่ยวกับการยุติข้อพิพาทภายใต้ระบบ ISDS นั้นจะขยายขอบเขตความขัดแย้งมากขึ้นกรอบของ ISDS ได้ยกระดับอำนาจของนักลงทุนต่างชาติให้มีสถานะเทียบเท่ากับรัฐบาลอธิปไตยทั้ง 12 แห่งที่ลงนามข้อตกลง กล่าวคือ ภายใต้กฎหมายระหว่างประเทศ รัฐ หรือ องค์การระหว่างประเทศเท่านั้นที่เป็นบุคคล ภายใต้กฎหมายแต่ปัจเจก หรือ เอกชนไม่ว่าบุคคลธรรมดา หรือ นิติบุคคล ไม่มีฐานะเป็นบุคคลภายใต้กฎหมายระหว่างประเทศ แต่การยอมลดฐานะของรัฐลงมาพิพาทกับเอกชน ทำให้รัฐยกระดับเอกชนขึ้นมาเสมอรัฐข้อบทของ TPP จะมีการใช้ถ้อยคำและวลีต่างๆ ใหม่ที่ดูเหมือนจะได้รับการออกแบบเพื่อตอบโต้ข้อโต้แย้งทางการเมือง และการถกเถียงถึงความไม่เหมาะสมของระบบ ISDS ที่กำลังเติบโตขยายขึ้น แม้ว่าจะมีความเห็นที่แตกต่างกันไปในบัญญัติบางประการ แต่ในทางปฏิบัติภาษากฎหมายที่มีผลผูกพันสมาชิกของ TPP ไม่ได้จำกัดขอบเขตอำนาจศาลหรือองค์คณะในระบบ ISDS จากการตีความข้อบทของสนธิสัญญา ทำให้ประเทศที่รับการลงทุนจากนักลงทุนต่างชาติที่ขยายตัวมากขึ้นเมื่อเกิดข้อพิพาทขึ้นระบบ ISDS สามารถทำให้รัฐต้องจ่ายค่าชดเชยให้กับบริษัทต่างชาติได้จำนวนมาก
- ตรงกันข้ามกับวัตถุประสงค์ในการเจรจา Fast Track TPP จะให้สิทธิแก่บริษัทต่างชาติมากกว่าที่ให้แก่ บริษัทภายในประเทศจะได้รับภายใต้กฎหมายของประเทศสมาชิก TPP ซึ่งเป็นผลประโยชน์ในกลุ่มบริษัทต่างชาติ มีข้อที่ควรพิจารณา คือ บริษัทเอกชนสามารถที่จะบังคับใช้สนธิสัญญานี้โดยสิทธิของเอกชนเองหรือ โดยอาศัยข้อบทของสนธิสัญญา กฎหมายและอำนาจศาลในประเทศเพื่อคัดค้านการตัดสินใจและนโยบายของรัฐบาลกลาง อำนาจรัฐ และอำนาจการปกครองท้องถิ่นของประเทศสมาชิกโดยไม่ขึ้นอยู่กับกฎหมายภายใน และสามารถดำเนินการดังกล่าวภายใต้ระบบ ISDS ที่มีอำนาจเหนือกว่าที่ได้รับอนุญาตให้สั่งการให้รัฐชำระหนี้สินไหมทดแทนความเสียหาย เช่นในสกุลเงินดอลลาร์โดยไม่จำกัด ภายใต้ TPP คำสั่งชดเชยอาจรวมถึง "กำไรในอนาคตที่คาดว่าจะได้" ซึ่งศาลคาดการณ์ว่านักลงทุนจะได้รับในกรณีที่ไม่มียุทธศาสตร์ที่มีการฟ้องร้องนั้น ซึ่งปกติเป็นการสั่งค่าชดเชยที่ไกลเกินเหตุตนเอง
- TPP จะขยายความรับผิดชอบของรัฐบาลประเทศที่รับการลงทุนโดยกำหนดขอบเขตให้บริษัทข้ามชาติสามารถที่จะฟ้องร้องเกี่ยวกับนโยบายของรัฐและการดำเนินการของรัฐบาลตามกฎหมายต่อนักลงทุนต่างชาติได้หากนโยบายและการดำเนินการของรัฐนั้นจะส่งผลกระทบต่อการลงทุนและผลประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ
- ข้อบทของความตกลงที่ถูกนำมาใช้มากที่สุดในการเรียกร้องค่าชดเชยแก่นักลงทุนที่ถูกขยายให้ฟ้องร้องรัฐได้ ส่วนใหญ่จะเป็นกฎระเบียบเกี่ยวกับนโยบายการเงิน โดยข้อบท TPP จะกำหนดให้ใช้

พันธกิจในการให้การปฏิบัติตาม “มาตรฐานขั้นต่ำระหว่างประเทศ” โดยเฉพาะในภาคส่วนการให้บริการทางการเงิน โดยอนุญาตให้บริษัทการเงินสามารถที่จะฟ้องร้องเกี่ยวกับนโยบายการเงินของรัฐที่รับการลงทุนที่ละเมิดต่อนักลงทุนในกรณีนี้ นักลงทุน “คาดหวังว่า” จะได้รับการปฏิบัติอย่างไรเมื่อเข้ามาลงทุนในประเทศนั้นๆ ซึ่งเป็นข้อความที่คลุมเครืออย่างมาก เช่น บริษัทผลิทยา สามารถที่จะใช้ TPP เพื่อเรียกร้องค่าชดเชยสำหรับการละเมิดกฎระเบียบขององค์การการค้าโลกที่เกี่ยวกับการสร้างการ จำกัด หรือการเพิกถอนสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา ซึ่งขณะนี้กฎขององค์การการค้าโลกไม่ได้บังคับใช้โดยภาคเอกชน แต่จะสามารถบังคับใช้ได้ภายใต้ TPP

- บริษัทญี่ปุ่นออสเตรเลียและ บริษัท อื่น ๆ ที่เพิ่งเริ่มฟ้องร้องภายใต้ระบบ ISDS กับประเทศสมาชิก TPP ซึ่ง TPP จะเพิ่มการทำให้รัฐสมาชิก TPP ตกเป็นจำเลยในระบบ ISDS เป็นสองเท่า และบริษัทในประเทศอื่นๆ อีกกว่า 1,000 แห่งในกลุ่มประเทศสมาชิก TPP ซึ่งเป็นเจ้าของบริษัท ในเครือกว่า 10,000 บริษัท ที่สามารถจะฟ้องร้องภายใต้ระบบ ISDS กับประเทศสมาชิกได้อีก ในปัจจุบันภายใต้ข้อตกลงทั้งหมดที่กำลังบังคับใช้อยู่ นั้น โดยขณะนี้บริษัทย่อยของสหรัฐฯ ที่ให้บริการและลงทุนในประเทศต่างๆ จำนวนกว่า 9,500 แห่งมีอำนาจและสิทธิในการฟ้องร้องรัฐภายใต้ TPP และภายใต้ข้อตกลงการค้าเสรีกว่า 50 ฉบับที่มีการจัดตั้งระบบ ISDS ที่บังคับใช้ระหว่างสหรัฐอเมริกาประเทศกำลังพัฒนาที่มีผู้ลงทุนเพียงไม่กี่รายในสหรัฐอเมริกา แต่ในทางตรงกันข้าม บริษัทสหรัฐอเมริกาได้ลงทุนในประเทศกำลังพัฒนาจำนวนมาก นั่นคือเหตุผลที่สหรัฐฯ สามารถจัดการที่จะไม่ถูกฟ้องร้องหลบหลีกการบังคับใช้ระบบ ISDS จนถึงปัจจุบัน แต่ TPP จะเป็นตัวกำหนดนโยบาย และกฎหมายที่รัฐจะถูกฟ้องร้องให้กว้างขวางขึ้น และจำนวนคดีของ ISDS กำลังพุ่งสูงขึ้นในช่วงเวลาสามทศวรรษแรกโดยเฉพาะเมื่อระบอบคอมมิวนิสต์มีการเปิดเสรีและได้ไปลงทุนในประเทศต่างๆ ทั่วโลก ปราบกวดคดีกว่า 50 คดีที่รู้จักกันในขณะที่มีการเรียกร้องสิทธิให้ชดเชยค่าเสียหายถึงประมาณกว่า 50 ครั้งในช่วงสี่ปีที่ผ่านมา TPP ยังให้อำนาจแก่บริษัทต่างๆ กว่า 5,000 แห่งในสหรัฐฯ ในการฟ้องร้องภายใต้ระบบของ ISDS ต่อรัฐบาลอื่นๆ ในนามของบริษัทย่อยมากกว่า 19,000 แห่งในประเทศเหล่านั้น (ซึ่งเป็น บริษัท ที่ไม่ได้รับการคุ้มครองโดยตรงจากข้อตกลงที่จะใช้ระบบ ISDS ที่บังคับใช้ระหว่างสหรัฐอเมริกาและรัฐบาลประเทศสมาชิก TPP อื่นๆ)
- นักเจรจาต่อรองของสหรัฐฯ ประสบความสำเร็จในการกดดันประเทศสมาชิก TPP อื่นๆ เพื่อช่วยให้นักลงทุนต่างชาติสามารถนำข้อพิพาทด้านสัญญาที่มีความละเอียดอ่อนให้สามารถฟ้องร้องรัฐบาลที่ลงนามเป็นสมาชิก TPP ต่อศาลในระบบ ISDS แทนการยุติข้อพิพาทดังกล่าวในศาลภายในประเทศ ซึ่งรวมถึงข้อพิพาทกับรัฐบาลกลางเกี่ยวกับสัมปทานทรัพยากรธรรมชาติโครงการจัดซื้อ จัดจ้างของรัฐบาลเพื่อการก่อสร้างโครงการสาธารณูปโภคและสัญญาเกี่ยวกับการดำเนินการสาธารณูปโภค ทั้งนี้ระบบศาลของ TPP ISDS ไม่เป็นไปตามมาตรฐานความโปร่งใสความสอดคล้องกับหลักธรรมาภิบาลความเป็นธรรม หรือกระบวนการที่เป็นที่ยอมรับทั่วไปของระบบกฎหมายในประเทศสมาชิกของ TPP หรือจัดให้มีสถานที่ที่เป็นธรรมอิสระหรือมีความสมดุลในการยุติข้อพิพาท (Section B) ซึ่งตรงข้ามกับคำกล่าวอ้างที่ว่ามีการปฏิรูปกระบวนการดำเนินคดีที่มีประสิทธิภาพและเป็นธรรม
- คณะอนุญาโตตุลาการ TPP จะยังคงทำหน้าที่องค์คณะอนุญาโตตุลาการเปรียบเสมือนสามทนายเอกชนที่ได้รับอนุญาตให้หมุนเวียนระหว่างทำหน้าที่เป็น "ผู้พิพากษา" และเป็นผู้สนับสนุนให้นักลงทุนดำเนินคดี ซึ่งบทบาทแบบคู่ขนานดังกล่าวจะถือว่าผิดจรรยาบรรณในระบบกฎหมายส่วนใหญ่
- ข้อบทของ TPP ไม่มีข้อกำหนดว่าจำเป็นต้องให้ศาลหรือองค์คณะอนุญาโตตุลาการต้องมีความเป็นอิสระหรือเป็นกลาง แต่ข้อกำหนดนี้ขึ้นอยู่กับกฎแห่งการไม่เข้าข้างฝ่ายใดที่กำหนดขึ้นโดยที่โดย

สถานที่จัดตั้งอนุญาโตตุลาการเองซึ่งอาจจะไม่เข้มแข็งเพียงพอ จึงอาจจะมีองค์คณะอนุญาโตตุลาการที่มีความลำเอียงได้

- ข้อบทของ TPP ไม่ได้บัญญัติรวมถึงกว่าด้วยความขัดแย้งทางผลประโยชน์ที่เกิดขึ้นใหม่สำหรับศาลเมื่อต้องมาทำหน้าที่อนุญาโตตุลาการซึ่งนักเจรจาต่อรอง TPP ได้เรียกร้องให้จัดทำ "ประมวลจริยธรรม" (Code of Conduct) ที่เรียกว่า "จรรยาบรรณ" สำหรับศาลในระบบของ ISDS เป็นข้อตกลงข้างเคียงที่จะต้องดำเนินการและวางหลักเกณฑ์ไว้ก่อนที่สนธิสัญญาจะมีผลบังคับใช้ (ข้อ 9.21.6) แต่กฎดังกล่าวจะมีประสิทธิผลต่อความขัดแย้งทางผลประโยชน์โดยตรงของศาลหรืออนุญาโตตุลาการหรือไม่ก็เป็นคำถามที่เปิดกว้าง ดูเหมือนว่าจะเป็นไปได้ที่รัฐบาลและประชาชนจะประเมินกฎและวิธีการบังคับใช้ในระบบ ISDS อย่างไรก็ตาม แม้ว่าหลักจรรยาบรรณนี้อาจจะขัดขวางการปฏิบัติที่อุกอาจของนายความที่มีผลประโยชน์ทางการเงินโดยตรงในบริษัท และประเด็นต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการได้รับอนุญาตให้ทำหน้าที่เป็น "ผู้พิพากษา" ข้อบทของ TPP ไม่ได้กล่าวถึงความลำเอียงที่มีอยู่ในระบบ ISDS เลย
- ศาลหรือ อนุญาโตตุลาการมีแรงจูงใจในการสร้างรูปแบบการตีความที่แปลกประหลาดในการให้สิทธิของนักลงทุนต่างชาติและการชดเชยตามคำสั่งเพื่อโน้มน้าว เพิ่มจำนวนผู้ลงทุนที่สนใจในการดำเนินคดีใหม่และเพิ่มโอกาสในการได้รับการคัดเลือกในอนาคตจากคู่พิพาทให้เป็นองค์อนุญาโตตุลาการ
- ไม่มีระบบการอุทธรณ์ที่เป็นประโยชน์ในการทบทวนการพิจารณาตัดสิน หรือเป็นหน่วยอุทธรณ์ที่จัดตั้งขึ้นภายใน TPP ข้อบทนี้ยังคงรักษาไว้ซึ่งดุลพินิจของคณะอนุญาโตตุลาการที่พิจารณาคดี ในการกำหนดจำนวนเงินที่รัฐบาลต้องจ่ายให้กับนักลงทุน ซึ่งอาจรวมถึงข้อเรียกร้องสำหรับ "ผลกำไรที่คาดว่าจะได้รับในอนาคต" ซึ่งข้อกล่าวหาของนักลงทุนที่ฟ้องร้องต่อศาลคาดว่าจะได้รับการชดเชย โดยเหตุผลที่ว่าหากในกรณีที่ไม่มียุทธศาสตร์ที่ถูกฟ้องร้องนี้ความเสียหายก็ไม่เกิดขึ้น ศาลในระบบ ISDS ได้สั่งให้ชดเชยเงินเป็นพันๆ ล้านดอลลาร์ตามข้อบังคับของประเทศสมาชิกที่มีอยู่สำหรับการห้ามใช้สารพิษ นโยบายการใช้ที่ดินมาตรการทางการเงินที่มีเสถียรภาพกฎหมายป่าไม้บริการน้ำ นโยบายการพัฒนาทางเศรษฐกิจ ข้อจำกัด ในการทำเหมืองแร่และอื่นๆ การอ้างสิทธิ์ที่มีอยู่ภายใต้ข้อตกลงของรัฐสมาชิกมีมูลค่ารวมกว่า 25 พันล้านดอลลาร์
- ไม่มีข้อกำหนดว่า "ให้ต้องดำเนินคดีจนถึงที่สุด" ก่อนที่บริษัทต่างชาติจะมาเรียกร้องให้ดำเนินคดีในระบบ ISDS ทำให้นักลงทุนต่างชาติสามารถที่จะฟ้องร้องในระบบใดก็ได้ ที่เรียกว่า "Forum Shopping" แม้แต่ในกรณีที่รัฐบาลชนะคดี แต่ภายใต้ ข้อบท TPP นั้นรัฐบาลยังอาจจะถูกกำหนดให้เป็นผู้ชำระค่าใช้จ่ายสำหรับค่าธรรมเนียมศาล ค่าทนายความ หรือ ค่าใช้จ่ายอนุญาโตตุลาการเป็นต้น ซึ่งประมาณการประมาณ 8 ล้านเหรียญสหรัฐต่อคดีทีเดียว
- TPP ไม่รวมถึง "การปฏิรูป" ที่สัญญาไว้สำหรับการแก้ไขสิทธิของนักลงทุนต่างชาติที่มีสาระสำคัญซึ่งสะท้อนให้เห็นความผิดพลาดอย่างใหญ่หลวงในอดีต เพื่อแก้ไขเป็นบทเรียนสำหรับระบบ ISDS ต่อไป
- TPP ยังคงดำรงรักษาไว้ซึ่งหลักการ "มาตรฐานขั้นต่ำของการปฏิบัติ" และ "การเวนคืนโดยทางอ้อม" จากข้อตกลงการเปิดเสรีในอดีตที่ให้สิทธิแก่นักลงทุนต่างชาติในการ "ไม่คาดหวัง" ว่าจะ "ผิดหวัง" จากการเปลี่ยนแปลงนโยบายและกฎหมายของรัฐบาลภายใต้ TPP ไม่ว่าจะ เป็น นโยบายที่เปลี่ยนแปลงไปในการตอบสนองต่อวิกฤติการเงินใหม่หรือการค้นพบด้านสุขภาพหรือภัยพิบัติทางสิ่งแวดล้อม ถึงแม้ว่านโยบายและกฎหมายเหล่านี้ได้ปรับใช้กับบริษัท ในประเทศและต่างประเทศเหมือนกันก็ตาม

- ไม่มีมาตรการปกป้องใหม่ในการจำกัดการพิจารณาของศาลในระบบ ISDS ตามอำเภอใจ ในการตีความพันธกิจของรัฐบาลที่มีต่อนักลงทุนและออกคำสั่งในการชดเชยตามพันธกิจของรัฐบาลดังกล่าว นั้น ข้อความดังกล่าวปรากฏในภาคผนวกที่ 4 ด้วย "ข้อจำกัด" ที่เหมือนกันกับที่บัญญัติในข้อตกลงที่รวมอยู่ในข้อตกลงการค้าเสรีของสหรัฐฯ นับตั้งแต่ข้อตกลงการค้าเสรีของอเมริกากลางปี 2005 (CAFTA) ซึ่งไม่สามารถควบคุมศาลในระบบ ISDS ได้ ศาลของ CAFTA ได้ละเว้นบทบัญญัติของ "มาตรการป้องกัน" ที่ได้จำลองแบบอยู่ใน TPP และคำชี้ขาดของอนุญาโตตุลาการดังกล่าวไม่อยู่ภายใต้การอุทธรณ์ คืออุทธรณ์ไม่ได้ถือเป็นที่สุด
- TPP มีคำจำกัดความคำว่า "การลงทุน" ที่กว้างขวางเกินขอบเขตซึ่งจะขยายการลงทุนให้ครอบคลุมไปถึงสิทธิในทรัพย์สินของนักลงทุนที่ขยายตัวได้ไกลเกินกว่า "อสังหาริมทรัพย์" หรือ "ตัวทรัพย์" ที่เปิดโอกาสหรือ อนุญาตให้มีการฟ้องร้องเกี่ยวกับการพิพาทว่าด้วยเรื่องการปฏิบัติตามกฎหมายหรือการดำเนินการใดๆ ที่เกี่ยวข้องกับตราสารทางการเงิน ทรัพย์สินทางปัญญา และการอนุญาตให้ดำเนินการตามกฎหมายใดๆ ภายใต้ระบบของ ISDS เหนือการกระทำของรัฐบาลและนโยบายเกี่ยวกับเครื่องมือทางการเงินทรัพย์สินทางปัญญาใบอนุญาตด้านกฎระเบียบและอื่น ๆ แต่ข้อเสนอแนะเพื่อ จำกัด คำจำกัดความของ "การลงทุน" และขอบเขตของนโยบายที่อาจมีการฟ้องร้องนั้นได้ถูกยกเลิกไป คงเหลือแต่บทนิยามที่กว้างขวางเกินขอบเขตดังกล่าวนี้
- การขาดบทบัญญัติ "การปฏิเสธสิทธิ" ที่มีประสิทธิภาพจะช่วยให้ บริษัท จากประเทศที่ไม่ใช่สมาชิก TPP และ บริษัท ที่ไม่มีการลงทุนจริงที่จะมาใช้ประโยชน์จากสิทธิพิเศษที่ TPP ได้จัดตั้งขึ้นสำหรับนักลงทุนต่างชาติ ซึ่งรวมถึง บริษัท จากประเทศที่ไม่ใช่ TPP ที่จดทะเบียนจัดตั้งอยู่ในประเทศที่ลงนามใน TPP ตัวอย่างเช่นหนึ่งในหลายวิสาหกิจจีนที่มีรัฐเป็นเจ้าของ
- บริษัท ในเวียดนามและมาเลเซีย (ซึ่งมีการลงทุนจากนักลงทุนสหรัฐฯ) อาจ "ฟ้อง" รัฐบาลสหรัฐฯ ตามข้อบทนี้ แต่ในข้อบทของ TPP ไม่มีข้อจำกัดคำว่า "นักลงทุน" ให้หมายถึงเฉพาะบรรดาผู้ที่มี "กิจกรรมทางธุรกิจที่สำคัญ" ในประเทศที่รับการลงทุนเมื่อไม่ได้กำหนดข้อจำกัดนี้ไว้และศาลก็ยินดีที่จะพิจารณาให้การลงทุนในประเทศเจ้าภาพไม่ว่าจะน้อยมากเพียงใดก็ตาม ให้ได้สัญชาติของประเทศนั้นเพื่อประโยชน์ในการได้รับความคุ้มครองตามสนธิสัญญาได้
- ข้อบทนโยบายด้านสิ่งแวดล้อมและสุขภาพในบทบัญญัติการลงทุนถูกยกเลิก ซึ่งควรที่จะเป็นมาตรการป้องกันที่แท้จริงเพื่อหยุดการฟ้องร้องโจมตีต่อนโยบายด้านสิ่งแวดล้อมสุขภาพและกฎระเบียบอื่นๆ ของประเทศสมาชิก TPP ข้อบทของ TPP จะคัดลอกบทบัญญัติของสหรัฐอเมริกา ซึ่งแม้ว่าจะมีการกำหนดนโยบายทางด้านสิ่งแวดล้อมเพิ่มเติมอยู่ในรายการของบทบัญญัติที่จำกัดกติกาก่อนเกี่ยวกับการตีความมาตรการทางด้านสิ่งแวดล้อมและนโยบายอื่น ๆ แต่มาตรการเหล่านั้นต้องสอดคล้องกับข้อตกลง TPP นี้ทำให้มาตรการทางด้านสิ่งแวดล้อมไม่มีความหมาย การป้องกันเป็นสิ่งจำเป็นเพื่อปกป้องนโยบายที่อาจขัดต่อกฎของข้อตกลงเท่านั้น บทบัญญัติที่เกี่ยวข้อง (ข้อ 9.15) บัญญัติว่า "ในข้อบทนี้จะไม่มีการตีความเพื่อกีดกันไม่ให้ภาคียอมรับหรือการดำรงไว้หรือการบังคับใช้มาตรการใดๆ ที่สอดคล้องกับข้อบทนี้ ซึ่งเห็นว่าสมควร เหมาะสมเพื่อให้แน่ใจว่ากิจกรรมการลงทุนในดินแดนของตนดำเนินไปอย่างเหมาะสม ให้ความสำคัญกับสิ่งแวดล้อมสุขภาพหรือตามวัตถุประสงค์อื่นๆ " ซึ่งถ้อยคำดังกล่าวเน้นว่ามาตรการทางสิ่งแวดล้อมและอนามัยจะต้องสอดคล้องกับความตกลงในเรื่องการเปิดเสรีนั่นเอง
- ข้อบทที่สำคัญและมีความหมายของข้อบท TPP คือ การยกเว้นสำหรับกรณีที่เกี่ยวข้องกับมาตรการ

ทางสาธารณสุขที่เกี่ยวกับบุหรี่ ซึ่งอนุญาตให้ประเทศสมาชิกสามารถที่จะเลือกให้นโยบายสาธารณสุขเกี่ยวกับบุหรี่ยังไม่อยู่ภายใต้การจะถูกฟ้องร้องดำเนินคดีในระบบ ISDS ไม่ว่าจะยกเลิกล่วงหน้าหรือจะยกเลิกเมื่อถูกฟ้องร้องดำเนินคดีแล้ว มีผู้นำกลุ่มส่งเสริมสุขภาพ และประเทศสมาชิก TPP บางประเทศ เช่น มาเลเซีย ได้พยายามมาหลายปีในการที่จะขยายขอบเขตของการยกเว้นในเรื่องต่างๆ ที่ไม่ต้องตกอยู่ภายใต้ระบบ ISDS ให้มากขึ้น

- จากข้อยกเว้นดังกล่าวนี้ทำให้เป็นการคุ้มกันสมาชิกของ TPP ทั้งปวงไม่ให้ออกเป็นจำเลยที่จะถูกฟ้องร้องภายใต้ระบบ ISDS ในคดีที่เกี่ยวข้องกับนโยบายสุขภาพที่เกี่ยวกับบุหรี่ รวมถึงการปฏิบัติงานอื่นของภาครัฐ และยกเว้นบุหรี่ออกจากรายการลดภาษีศุลกากรสำหรับยาสูบและผลิตภัณฑ์ยาสูบ อันจะทำให้มีผลต่อราคาบุหรี่ กล่าวคือ เมื่อไม่มีการลดภาษีศุลกากรนำเข้ายาสูบและบุหรี่อื่นที่จะทำให้บุหรี่ราคาถูกลงนั้นก็ส่งผลให้บุหรี่มีราคาแพงขึ้นเป็นอุปสรรคของการสูบบุหรี่ และในข้อบทของ TPP นั้นอนุญาตให้มีการเจรจา กำหนดมาตรการในระดับรัฐบาลต่อรัฐบาล เพื่อมีมาตรการควบคุมบุหรี่แต่หากมีการเจรจาระดับรัฐบาลให้ลดภาษีอากรนำเข้าบุหรี่ได้แล้วนั้น หากมีข้อพิพาทก็สามารถนำคดีขึ้นฟ้องร้องได้เป็นรายประเทศไป แต่อย่างน้อยก็ดีกว่าไม่มีข้อยกเว้นเสียเลย
- ข้อบทดังกล่าวได้ให้ตัวอย่างเกี่ยวกับการกำหนดบทปกป้องในสนธิสัญญาการค้าเสรีต่อโลกในการยุติข้อพิพาทภายใต้ระบบ ISDS ว่าจะสามารถจัดตั้งขึ้นได้ ที่เป็นเช่นนั้น เนื่องจากข้อบทการลงทุนของ TPP ได้ให้การปฏิบัติเยี่ยงชาติที่ได้รับความอนุเคราะห์ยิ่ง บริษัทผลิตบุหรี่สามารถที่จะเรียกร้องสิทธิของนักลงทุนที่ดีกว่าที่ได้ให้สิทธิเกี่ยวกับการยุติข้อพิพาทในระบบ ISDS ภายใต้สนธิสัญญาการลงทุนอื่นๆ ที่ประเทศสมาชิกได้บัญญัติไว้และผูกพันตามสนธิสัญญาเหล่านั้น ซึ่งการกำหนดกลไกการยุติข้อพิพาทในระบบ ISDS นั้น ถูกชักจูงและก่ออิทธิพลโดยบริษัทยาสูบ เช่น Phillip Morris และบริษัทในเครือทั้งหลาย และได้เคยฟ้องร้องรัฐบาลต่างมาแล้วเช่นรัฐบาลออสเตรเลีย และอูรุกวัยเกี่ยวกับนโยบายควบคุมบุหรี่ในประเทศดังกล่าว
- อย่างไรก็ตาม แม้จะปรากฏมีคำเตือนที่ไม่มีประสิทธิภาพเหล่านี้จริง แต่การยกเว้นมิให้การฟ้องร้องเกี่ยวกับนโยบายบุหรี่ที่ไม่ต้องตกอยู่ภายใต้กลไกการยุติข้อพิพาทในระบบของ ISDS ในรูปแบบต่างๆ ของนโยบายสุขภาพที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมยาสูบ ก็เห็นได้ชัดว่า ไม่มีประสิทธิภาพและไม่มี ความหมายมากนัก ถ้อยคำและภาษาข้อบทของการโฆษณาโดยทำเนียบขาว เช่น การปกป้องนโยบายสุขภาพอื่น ๆ และสภาพแวดล้อมไม่มีความจริงจังคือ (ข้อ 9.15) บทบัญญัติเกี่ยวกับยาสูบยังตั้งคำถามว่าเหตุใดเฉพาะนโยบายการควบคุมยาสูบจึงได้รับการยกเว้นจากการฟ้องร้องภายในระบบของ ISDS และหากไม่มีบทบัญญัติอื่นใดในหมวดการลงทุนหรือข้อยกเว้นทั่วไปของ TPP ที่จะให้การป้องกันที่มีประสิทธิภาพ หรือข้อยกเว้นที่มีผลสัมฤทธิ์เพื่อหยุดการฟ้องร้องในระบบของ ISDS ต่อมาตรการด้านสาธารณสุขอื่น ๆ จาก การห้ามนำเข้าสารพิษ อันตราย นโยบายเกี่ยวกับการบิดเบือนในการให้ความคุ้มครองสิทธิบัตรนโยบายเพื่อทำความสะอาดขจัดมลพิษ เป็นต้น ซึ่งควรที่จะอยู่ภายใต้เงื่อนไขเดียวกันในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมทุกๆ ด้าน ข้อกำหนด บทบัญญัติเกี่ยวกับยาสูบให้คู่ที่การวิเคราะห์ข้อความจากการดำเนินการเรื่องการสูบบุหรี่และสุขภาพ)
- ข้อบังคับด้านแรงงาน: ข้อตกลงด้านแรงงานระหว่างประเทศเวียดนาม มาเลเซีย ด้านแรงงานสัมพันธ์ แรงงานเด็ก ไม่ได้มีการปรับปรุงอย่างมีนัยสำคัญและมีความหมายตามมาตรฐานของกฎหมายแรงงานระหว่างประเทศ
- บริษัท ที่สามารถดำเนินธุรกิจได้ในสถานะที่ไม่ได้มาตรฐานแรงงานตามหลักเกณฑ์ของ ILO ผลักดันให้ค่าแรงลดต่ำลงและสภาพการทำงานที่ด้อยคุณภาพ เพื่อให้มีการลงทุนเพิ่มขึ้น ก่อให้เกิดการทำให้

สังคมถดถอย (Social Dumping) ด้วยการผลิตสินค้าราคาถูกๆที่ไร้คุณภาพ โดยการกดค่าแรงให้ต่ำลง และ ลดระดับมาตรฐานสภาพการทำงาน และทำให้ระบอบไปในตลาดแรงงานอื่นๆ ที่ต้องถูกบังคับให้ ต้อง "แข่งขัน" กันทำให้สภาพการทำงานในตลาดอื่นๆ เป็นเช่นนั้นไปด้วย ดังนั้นในอนาคต จะเห็นสภาพมาตรฐานแรงงานที่ตกต่ำลงไปทั่ว และมีค่าแรงที่ถูกลงเรื่อยๆ

- ข้อตกลงการค้าที่ผ่านมาประสบความสำเร็จในการปกป้องสิทธิแรงงานและทำให้เกิดการแข่งขันเพื่อลงไปสู่สภาพที่ตกต่ำกว่า (Race to the Bottom) ข้อบท TPP ด้านแรงงานไม่ได้มีการปรับปรุงอย่างมีนัยสำคัญตามมาตรฐานที่ควรจะเป็น การจัดความตกลงกับเวียดนาม มาเลเซีย และบรูไนเป็นตัวบ่งชี้ที่แสดงถึงมาตรฐานที่ต่ำลง การประเมินความ "ความสำเร็จ" เกี่ยวกับการยกระดับมาตรฐานแรงงาน จึงเห็นได้ว่าจำกัดมากและไม่มีประสิทธิภาพ
- คำแนะนำส่วนใหญ่ที่จัดทำโดยองค์การแรงงานนั้นถูกเพิกเฉยโดยสิ้นเชิง การคุ้มครองอย่างคำถามความต้องการของแรงงานก็ถูกละเว้นจากข้อบท TPP โดยมีวัตถุประสงค์ดังนี้
- เพื่อปรับปรุงการปฏิบัติตามกฎระเบียบและการบังคับใช้กฎหมาย การกำหนดมาตรฐานแรงงานหลัก เพื่อเป็นแกนความคิดโดยอ้างอิงอนุสัญญา ILO
- เพื่อปกป้องแรงงานและเพิ่มค่าจ้าง โดยกำหนดให้ภาคีสมาชิก ไม่ละเว้นหรือเพิกเฉยที่จะปฏิบัติตามกฎหมายแรงงานของตน รวมถึงกฎหมายที่บังคับใช้อนุสัญญาหลักของ ILO หรือเงื่อนไขสภาพการทำงานที่เป็นที่ยอมรับได้ ไม่ว่าจะการละเมิดนั้นจะเกิดขึ้นภายในหรือนอกเขตการค้าพิเศษหรือไม่ก็ตาม
- เพื่อปกป้องแรงงานและเพิ่มค่าจ้าง โดยให้กำหนด "เงื่อนไขการทำงานที่เป็นที่ยอมรับได้" ในวงกว้างมากขึ้นเพื่อรวมถึงแนวคิดเช่นการจ่ายเงินค่าจ้างและผลประโยชน์ทั้งหมดที่ถูกต้องตามกฎหมายและการชดเชยในกรณีที่ได้รับบาดเจ็บจากการทำงานและการเจ็บป่วย
- เพื่อเพิ่มการปฏิบัติตามภาระผูกพันด้านแรงงานรวมถึงข้อผูกพันที่มุ่งเน้นในการตรวจสอบแรงงานอย่างมีประสิทธิภาพ
- เพื่อเพิ่มการปฏิบัติตามข้อผูกพันด้านแรงงานโดยให้ผู้ร้องเรียนสามารถกล่าวอ้างถึงการละเมิดอย่างร้ายแรงแม้เพียงอย่างเดียวแทนที่จะรอให้มีละเมิดดำเนินการอย่างต่อเนื่องหรือเกิดขึ้นเป็นประจำ
- เพื่อขอจัดข้อกำหนดที่ว่า การละเมิดกฎหมายแรงงานนั้นจะต้องมีผลกระทบต่อการค้าหรือการลงทุนระหว่างประเทศภาคี ซึ่งทำให้สิทธิของแรงงานมหภาคถูกตัดออกไปด้วย
- เพื่อป้องกันการบังคับใช้แรงงานที่มีฐานะที่ลำบากและก่อสภาพการแข่งขันกันลงไปสู่ที่ต่ำกว่า โดยการกดค่าแรงและทำให้สภาพการจ้าง การทำงานเป็นไปด้วยความยากลำบาก
- เพื่อให้แน่ใจว่าแรงงานข้ามชาติได้รับสิทธิและการเยียวยาเช่นเดียวกับพลเมืองของประเทศ
- เพื่อป้องกันการค้ามนุษย์และการบังคับใช้แรงงานโดยการกำหนดหลักเกณฑ์ที่บังคับใช้สำหรับองค์กรจัดหาแรงงานระหว่างประเทศด้วย
- เพื่อให้แน่ใจว่ามีการบังคับใช้กฎหมายแรงงานอย่างทันทั่วถึงที่และลดความล่าช้าที่ไม่สมควรกำหนด กำหนดกรอบเวลาสากลที่มีความชัดเจนสำหรับการพิจารณาข้อร้องเรียนเกี่ยวกับแรงงาน
- เพื่อลดอุปสรรคในการเพิกเฉยหรือชะลอการร้องเรียนจากแรงงานซึ่งจำเป็นต้องให้คู่พิพาทที่มาร้องทุกข์ได้รับการดำเนินการอย่างรวดเร็วและกระตือรือร้นติดตามคดี ทั้งนี้เพื่อหลีกเลี่ยงความล่าช้ายาวนานหลายปี เช่นที่เกิดขึ้นในกรณีกัวเตมาลาและฮอนดูรัส
- เพื่อช่วยยกระดับมาตรฐานทั่วภูมิภาค จัดสร้างสำนักงานเลขาธิการแรงงานอิสระที่จะค้นคว้าเกี่ยวกับปัญหาด้านแรงงานที่เกิดขึ้นใหม่และรายงานเกี่ยวกับแนวทางปฏิบัติที่ดีที่สุดและจัดตั้ง

คณะกรรมการแห่งภูมิภาคทรานส์แปซิฟิกสำหรับบริษัทที่ดำเนินงานและประกอบธุรกิจในประเทศสมาชิก TPP มากกว่าหนึ่งแห่ง

- ความมุ่งมั่นที่จะมีกฎหมายที่ **ไม่ส่งเสริมการค้าสินค้า** ที่ผลิตโดย **แรงงานที่ถูกบังคับ (Forced Labor)** นั้นไม่มีผลเทียบเท่ากับการห้ามนำเข้า และ จำหน่ายสินค้านั้นๆ การไม่ได้กำหนดมาตรฐานสำหรับกฎหมายดังกล่าว ยิ่งทำให้ค่าแรงขึ้นต่ำตกต่ำลงเรื่อยๆ เพราะสามารถจ้างแรงงานที่ถูกบังคับ เช่น นักโทษ หรือ แรงงานที่ถูกจำกัดบริเวณให้ทำงานเยี่ยงทาส ได้ ดังนั้นจำเป็นที่จะต้องมีการมีข้อบทที่ห้ามการค้าสินค้านี้รวมไปถึงการออกกฎหมายภายในของประเทศสมาชิกให้บังคับการตามกฎหมายในลักษณะนี้ด้วย
- ความมุ่งมั่นที่จะไม่ยกเลิกหรือไม่ปฏิบัติตามกฎหมายที่กำหนดเงื่อนไขการทำงานตามมาตรฐานที่เป็นที่ยอมรับในเขตการส่งออก (Export Processing Zone) หรือ เขตการค้าพิเศษ เพราะจะทำให้แรงงานของประเทศสมาชิก TPP ส่วนใหญ่ไม่ได้รับการปกป้อง เพียงความมุ่งมั่นนั้นยังไม่มีผลบังคับที่มีคุณค่าเพียงพอและชัดเจนแก่คนงานเหล่านั้น ซึ่งเป็นข้อสังเกตว่า ถ้อยคำที่ใช้ในข้อบท TPP นั้นจะเป็นเพียงการกำหนดพันธกิจ และ หลักการ โดยไม่มีสภาพบังคับทางกฎหมาย และไม่มีกำหนดบทกฎหมาย หรือ บทลงโทษการฝ่าฝืนกฎหมายที่จะให้การคุ้มครองแรงงาน เช่น ไม่มีการบัญญัติเกี่ยวกับสิทธิในการจัดตั้งองค์กรแรงงาน การมีอำนาจต่อรองร่วมกัน สิทธิในการขึ้นค่าแรง การกำหนดให้มีสิ่งแวดลอมในการทำงานที่ดีเพียงพอ เป็นต้น เพราะลำพังแค่เพียงการมีความตั้งใจนั้นยังไม่สามารถสัมฤทธิ์ผลทางกฎหมายได้

12. การเข้าถึงตลาด

- พันธกิจภายใต้ TPP จะกำหนดให้มีการบังคับการตามข้อบทของ TPP ทันทีเมื่อมีการเข้าร่วมเป็นภาคีสมาชิก และต้องภาคยานุวัติรับเอาการปฏิบัติตามข้อตกลงที่ได้มีการเจรจามาก่อนแล้ว เช่น การลดอัตราภาษีศุลกากร การนำเข้าสินค้าเป็น 0 % หรือ เงื่อนไขการเปิดเสรีที่เราไม่ได้มีการตั้งข้อสงวน ซึ่งอาจจะไม่สามารถเจรจาได้สำเร็จ หรือ ภาคีสมาชิกอื่นไม่เห็นชอบในข้อสงวนนั้นๆ ก็จะทำให้ประเทศสมาชิกต้องเปิดเสรีตลาดของตน ในทางตรงกันข้าม หากประเทศสมาชิกใดที่สามารถเจรจาการตั้งข้อสงวนได้สำเร็จมาก่อนแล้ว หรือ มีสิทธิได้รับผ่อนปรนในระยะเวลาแห่งการเปลี่ยนผ่าน (Transitional Period) ก็จะทำให้เราไม่สามารถเข้าถึงตลาดของประเทศนั้นแบบได้รับสิทธิพิเศษอีกยาวนานกว่าจะผ่านพ้นช่วงเปลี่ยนผ่าน หรือ การบังคับตามข้อสงวนที่ทำมาก่อนนั้น ของประเทศดังกล่าวไม่ได้ เช่น ประเทศเวียดนาม ที่มีสิทธิได้รับการผ่อนปรนช่วงเวลาแห่งการเปลี่ยนผ่าน ซึ่งทำให้นักลงทุนต่างเข้าไปลงทุนในเวียดนามเพื่อรับประโยชน์ดังกล่าว และ ทำให้เวียดนามกลายเป็น ฐานการผลิต และ ส่งออกสินค้าไปยังประเทศสมาชิกอื่นได้โดยไม่ต้องเปิดเสรีแบบให้สิทธิพิเศษเป็นการตอบแทนในระยะเวลาอันยาวนาน นักลงทุนต่างตัวในประเทศเวียดนามได้รับประโยชน์จากข้อสงวนบางประการ ทำให้กว่า 60% ของการผลิตที่ไม่ได้จำหน่ายภายในประเทศแต่ส่งออกไปทั่วโลก แต่ประเทศเวียดนามได้รับผลประโยชน์ภายใต้ TPP ไปล่วงหน้าแล้วโดยไม่ต้องตอบแทน เป็นต้น
- นอกจากนั้นการเปิดเสรีภายใต้ TPP ยังครอบคลุมไปถึง รัฐวิสาหกิจ หรือ บริษัทที่รัฐบาลเป็นเจ้าของ ด้วย ดังนั้นในแนวคิดใหม่ รัฐบาลโดยเฉพาะประเทศที่มีเงินมาก เศรษฐกิจใหญ่ สามารถเข้ามาแข่งขันกับเอกชน ซึ่งแน่นอนว่า บริษัทรัฐบาลเหล่านี้ย่อมมีอำนาจในการแข่งขันสูงกว่าเอกชนอย่างแน่นอน กล่าวได้ว่าเป็นการแข่งขันระหว่างผู้แข่งขันที่ไม่เท่าเทียมกัน การเปิดโอกาสให้บริษัทรัฐบาลเข้าถึงตลาดเอกชน และแข่งขันภายใต้กฎเกณฑ์เดียวกันจึงไม่เป็นธรรมแก่เอกชน

13. ข้อบทเกี่ยวกับการจัดซื้อ จัดจ้างภาครัฐ

- การเปิดเสรีในระบบการจัดซื้อ จัดจ้างภาครัฐแก่เอกชน ซึ่งให้โอกาสแก่ผู้แข่งขันบริษัทข้ามชาติด้วย ซึ่งปกติถือว่าการใช้จ่ายงบประมาณแผ่นดินภาครัฐนั้นเป็นเครื่องมือในการกระตุ้นเศรษฐกิจภายในประเทศ เป็นการสร้างงานจากโครงการขนาดใหญ่แก่แรงงานคนชาติ และ นโยบายทางการเงินปกติการจัดซื้อ จัดจ้างภาครัฐถือว่าอยู่ในอำนาจอธิปไตยของรัฐในการบริหารจัดการ การเงินและการจ้างงานภายในเขตแดนของรัฐ และไม่ควรใช้งบประมาณดังกล่าวเพื่อการจ้างงานแก่ต่างชาติ หรือไม่ควรที่ประเทศกำลังพัฒนาจะต้องถูกกำหนดให้ต้องใช้งบประมาณอันจำกัดนี้เพื่อการจ้างงานภายนอกประเทศ โดยเหตุนี้หลายๆ องค์กร หน่วยงานที่อนุรักษ์นิยมในนโยบายการเงินภาครัฐจะเสนอให้มีการยกข้อบท การจัดซื้อ จัดจ้างภาครัฐออกจาก ข้อบท ของ TPP ด้วยเหตุผลดังกล่าว ซึ่งก็จะได้รับการทักท้วงว่า เมื่อมีการเปิดเสรีแล้วควรปล่อยให้กลไกการแข่งขันนำผู้ที่มีศักยภาพสูงสุดมาดำเนินการอันจะทำให้เกิดประโยชน์สูงสุด ซึ่งก็ยังไม่มีการวิเคราะห์ถึงผลสัมฤทธิ์ดังกล่าวที่เป็นรูปธรรม

14. กฎแหล่งกำเนิดของสินค้า (Rule of Origin - ROO)

- ภาคส่วนที่เกี่ยวข้องกับกฎแหล่งกำเนิดของสินค้าที่กระทบต่ออุตสาหกรรมภายในประเทศอย่างมาก คือ ในภาคส่วนอุตสาหกรรมการผลิตรถยนต์ และ ชิ้นส่วนยานยนต์ ภายใต้ข้อบท TPP จะมีข้อกำหนดว่าต้องมีสัดส่วนของผลิตภัณฑ์ที่มีแหล่งกำเนิดภายในประเทศ หรือ กลุ่มประเทศสมาชิกได้ไม่เกิน 45% จากที่เดิม แต่ละประเทศอาจจะกำหนดในเรื่องสัดส่วนการมีชิ้นส่วนที่ผลิตภายในประเทศ ได้ถึง 60% เป็นต้น (ในเรื่องนี้เกี่ยวข้องกับเรื่องมาตรการทางการค้าที่เกี่ยวข้องกับการลงทุนด้วย - Trade Related- Investment Measure TRIMs ในเรื่อง Local Content Requirement) ด้วย ซึ่งการกำหนดสัดส่วนดังกล่าวเพื่อให้การค้าเสรีไม่มีอุปสรรคดังกล่าว ก็จะมีผลกระทบต่ออุตสาหกรรมภายในประเทศ ที่เคยสามารถผลิตชิ้นส่วนและใช้ในกระบวนการผลิตในสัดส่วนที่สูงก็ต้องมีสัดส่วนที่น้อยลง โดยจะต้องพิสูจน์แหล่งกำเนิดของสินค้าที่มาจากต่างประเทศในอัตราที่สูงขึ้น เป็นต้น ความตกลงดังกล่าวขึ้นอยู่กับเงื่อนไขในความตกลงแต่ละฉบับ เช่น ภายใต้ WTO จะไม่ห้ามการกำหนดสัดส่วนที่ใช้ชิ้นส่วนภายในประเทศถ้าหากไม่ได้กำหนดไว้เป็นเงื่อนไขของการรับการลงทุน หรือ เงื่อนไขในการให้สิ่งจูงใจทางการลงทุน หรือ ไม่ได้ฝ่าฝืนกฎการปฏิวัติเยี่ยงคนชาติ หรือ เยี่ยงชาติที่ได้รับความอนุเคราะห์อย่างยิ่ง
- กฎแหล่งกำเนิดของสินค้าจะเกี่ยวข้องกับการได้รับสิทธิพิเศษภายใต้ความตกลงการค้าเสรีเพราะจะเป็นตัวกำหนดว่าเป็นสินค้าที่มาจากประเทศที่เป็นภาคีสมาชิกและได้รับสิทธิพิเศษภายใต้ความตกลงดังกล่าวหรือไม่ ในประเด็นนี้จะเกี่ยวข้องกับคุณภาพสินค้าด้วย เช่น หากสินค้ามีสัดส่วนการผลิตจากชิ้นส่วนที่ผลิตในต่างประเทศมากขึ้นโดยถือว่าสินค้าสำเร็จรูปนั้นเป็นสินค้าที่ผลิตภายในประเทศ หากคุณภาพสินค้าที่เป็นชิ้นส่วนนั้นต่ำกว่าสินค้าชิ้นส่วนที่ผลิตภายในประเทศ ตัวสินค้าสำเร็จรูปอาจจะมียุทธศาสตร์ที่ต่ำลง เช่น ใช้ชิ้นส่วนที่ผลิตในประเทศจีน อาจจะมีปัญหาคุณภาพของสินค้าได้ เป็นต้น
- กฎแหล่งกำเนิดของสินค้าที่เป็นสัดส่วนสะสม เช่น อาจกำหนดให้มีสัดส่วนสินค้าของประเทศสมาชิกทั้งหมดที่ให้ถือว่าเป็นสัดส่วนสินค้าที่ผลิตในประเทศ ดังนั้น อาจจะมีสัดส่วนสินค้าในประเทศเพียง 30% โดยมีสัดส่วนสินค้าจากประเทศสมาชิกอีก 70% รวมเป็น 100% ก็ได้ ทั้งนี้เพื่อให้สินค้า

ของประเทศสมาชิกสามารถไหลเวียนในระหว่างประเทศสมาชิกทั้งหมดได้โดยสะดวก โดยภาพรวมคือ การเปิดเสรี แต่ในอีกมุมมองหนึ่งก็จะทำให้ไม่สามารถควบคุมคุณภาพสินค้าให้อยู่ในมาตรฐานเดียวกัน และ คุณภาพสินค้าที่แตกต่างกันได้

15. ข้อบทสุขอนามัย ความปลอดภัยในชีวิต อนามัย ของมนุษย์ พืช และสัตว์

- ข้อบท TPP มีข้อจำกัดในการกำหนดมาตรฐานด้านความปลอดภัยของสินค้าที่นำเข้า โดยเฉพาะด้านอาหาร เนื่องจากถ้อยคำใหม่ภายใต้ข้อบท TPP เกี่ยวกับการตรวจสอบเมื่อสินค้าเข้าสู่ประเทศที่พรมแดนช่วยให้ผู้ส่งออกสามารถฟ้องร้องหรือโต้แย้งเกี่ยวกับขั้นตอนการตรวจสอบที่พรมแดนได้ ข้อบท TPP มีถ้อยคำเฉพาะในการโต้แย้งการตรวจสอบที่พรมแดนซึ่งจะช่วยให้ระบบการตรวจสอบชายแดนของประเทศสมาชิก TPP อาจจะถูกโต้แย้งได้ เพราะการตรวจสอบที่พรมแดนต้อง "จำกัดเฉพาะสิ่งที่เหมาะสมและจำเป็น" และ "มีเหตุผลทางวิทยาศาสตร์ที่มีอยู่" ซึ่งจะทำให้การตรวจสอบทั้งลักษณะการตรวจที่พรมแดนและการทดสอบในห้องปฏิบัติการจะกระทำได้ต่อเมื่ออยู่บนพื้นฐานของความจำเป็น และ เหมาะสมอีกทั้งต้องมีเหตุผลในทางวิทยาศาสตร์ที่มีอยู่ เท่านั้น ดังนั้นจึงเป็นช่องทางให้มีการโต้แย้งการตรวจสอบได้ ก่อให้เกิดความยุ่งยากและ ปัญหาในการตีความว่าอะไร คือ ความจำเป็น อะไรคือความเหมาะสม และ สิ่งนั้นมีเหตุผลในทางวิทยาศาสตร์หรือไม่ แทนที่จะเป็นอำนาจอธิปไตยในการกำกับดูแลที่พรมแดนของรัฐที่นำเข้าสินค้าเพื่อเหตุผลเกี่ยวกับความปลอดภัยในชีวิต และ อนามัย อย่างที่เคยเป็นมาก่อน (ข้อ 7.11 วรรค 5)
- ถ้อยคำใหม่ภายใต้ TPP ช่วยให้ผู้ส่งออกสามารถโต้แย้งการยึดสินค้าที่พรมแดนเพื่อการตรวจสอบปัญหาด้านความปลอดภัยของอาหาร ถ้อยคำภายใต้ TPP ที่ตอบสนองต่อความต้องการของอุตสาหกรรม “สำหรับกลไกการตอบสนองอย่างรวดเร็ว” (Rapid Response Mechanism) ที่เรียกว่ากลไกการตอบสนองอย่างรวดเร็วเนื่องจากการกำหนดให้ผู้ตรวจการที่พรมแดนต้องแจ้งผู้ส่งออกเพื่อตรวจสอบความปลอดภัยของอาหารทุกครั้งที่พบปัญหาและต้องให้ข้อมูลแก่ผู้ส่งออก อีกทั้งต้องให้สิทธิแก่ผู้ส่งออกที่จะนำโต้แย้งกระบวนการตรวจสอบของจุดตรวจที่พรมแดน ทำเร็ว และ โต้แย้งคำวินิจฉัยของจุดตรวจดังกล่าวได้ด้วย (ข้อบทที่ 7.11 ที่ paras. 6 ถึง 8) ซึ่งเป็นสิทธิใหม่ที่จะนำความท้าทายทางการค้าไปสู่การตรวจสอบที่พรมแดนซึ่งเคยเป็นอำนาจอธิปไตยของรัฐที่นำเข้า รวมถึงการทดสอบทางห้องปฏิบัติการหรือการทดสอบอื่น ๆ สร้างผลกระทบที่น่าสังเวชซึ่งจะขัดขวางการตรวจสอบสินค้านำเข้าโดยเฉพาะอาหารที่นำเข้าอย่างเข้มงวด
- มาตรการประเมินความเสี่ยงที่เข้มงวดขึ้น ในเรื่องนี้ข้อบทของ TPP จะมีความเข้มงวดกว่าของ WTO และมีมาตรการที่จะให้เอกชนนำคดีฟ้องร้องรัฐต่อศาลได้ง่ายขึ้นในเรื่องเป็นอุปสรรคของการค้า มากกว่ามีวัตถุประสงค์ในการคุ้มครองผู้บริโภค ทั้งนี้ปรากฏในมาตรา (Art. 7.9 ที่ para. 5) การประเมินความเสี่ยงในที่นี้เป็นการโต้แย้งต่อระบบการตรวจสอบที่เป็นอุปสรรคของการค้าเสรี (Art. 7.9 ที่ para. 6(b)) มาตรการเหล่านี้ทำให้ปลดทอนกระบวนการตรวจสอบในเรื่องมาตรฐานความปลอดภัย นอกจากนี้ก็มีมาตรการให้ภาคเอกชนสามารถรับรองความปลอดภัยของสินค้าได้ด้วยตนเอง เพื่ออำนวยความสะดวกในการนำเข้า ส่งออก (Art. 7.12)
- ถึงแม้ข้อบทของ TPP จะกล่าวรับรองถึงความปลอดภัย ชีวิต อนามัย ของมนุษย์ พืช และ สัตว์ แต่ ถ้อยคำที่ปรากฏในข้อบท TPP บัญญัติต่อไปถึงการคำนึงถึงการค้าเป็นสำคัญ “while facilitating and expanding trade” ซึ่งหมายความว่า การคำนึงถึงความปลอดภัย อนามัย ชีวิตมนุษย์ พืช และ สัตว์ นั้น จะต้องอยู่ภายใต้ขอบเขตของการขยายการค้า และ การค้าเสรีเป็นสำคัญ และต้องไม่เป็น

อุปสรรคของการค้า (Art. 7.2(a))

16. วิชาที่รัฐเป็นเจ้าของ หรือ รัฐวิชาที่

- ผลกระทบเชิงลบของวิชาที่รัฐเป็นเจ้าของ หรือองค์การธุรกิจที่รัฐบาลเป็นเจ้าของหรือควบคุมที่เข้ามาแข่งขันกับเอกชนส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจของรัฐสมาชิกอื่น ๆ มากขึ้น เช่นวิชาที่รัฐสมาชิกเป็นเจ้าของอย่างเวียดนาม สิงคโปร์ มาเลเซีย ได้มีส่วนแบ่งของเศรษฐกิจของชาติในอัตราที่สูงด้วยทุนที่มาจากภาครัฐ และรวมถึงการเข้าไปแข่งขันในตลาดรัฐสมาชิกอื่นกับเอกชน ทำให้เอกชนไม่สามารถแข่งขันได้ ทั้งในตลาดภายในของรัฐนั้นๆ และในตลาดต่างประเทศ ในอุตสาหกรรมหลัก เช่น อุตสาหกรรมก๊าซและน้ำมัน อุตสาหกรรม โทรคมนาคม อุตสาหกรรมเหล็กกล้า เคมีภัณฑ์ และอุตสาหกรรมอื่นๆ ซึ่งสามารถคาดการณ์ได้ล่วงหน้าว่าการแข่งขันที่ไม่สมดุลระหว่างเอกชนรายย่อยกับวิชาที่รัฐเป็นเจ้าของดำเนินต่อไปเรื่อยๆ ตลาดการค้าเสรีย่อมหดตัวลง และในท้ายที่สุดอุดมการณ์ของการค้าเสรีก็จะสิ้นสุดลงด้วย วิชาที่รัฐเป็นเจ้าของก็จะมีอำนาจเหนือตลาดในที่สุด

17. บทเฉพาะกาล การเริ่มมีผลบังคับของสนธิสัญญา

- การเริ่มมีผลบังคับของ TPP จะเริ่มได้ต่อเมื่อ สหรัฐอเมริกา และ ญี่ปุ่น ให้ความเห็นชอบ ทั้งนี้จากข้อบทในมาตรา 30.5 บัญญัติว่าจำเป็นที่จะต้องให้สหรัฐอเมริกาและญี่ปุ่น รวมถึงอีกบางประเทศให้ความเห็นชอบหรืออนุมัติเสียก่อน และหากสภาองค์กรสมาชิกใดไม่มีผลบังคับ ทั้งนี้ TPP จะเริ่มมีผลบังคับภายหลัง 60 วันนับตั้งแต่วันที่รัฐภาคีสมาชิกดั้งเดิมทั้งหมดได้ยื่นหนังสือเป็นลายลักษณ์อักษรว่าแต่ละประเทศได้ปฏิบัติตามกระบวนการที่กำหนดไว้ตามกฎหมายภายในเป็นที่เรียบร้อยแล้ว และจะต้องดำเนินการตามเงื่อนไขนี้ให้เสร็จภายใน 2 ปี นับตั้งแต่วันที่ได้มีการลงนามในสนธิสัญญา ความตกลงนี้
- หากระยะเวลาสองปีผ่านไปและประเทศภาคีสมาชิกดั้งเดิมทั้งหมดไม่ได้มีหนังสือบอกกล่าวว่าได้ดำเนินการตามกระบวนการกฎหมายภายในแล้วตามข้อตกลงดังกล่าว TPP อาจมีผลเมื่อครบ 60 วันหลังจากสิ้นสุดระยะเวลาสองปีก็ได้ หากได้รับหนังสือแจ้งอย่างน้อยจากหก รัฐ จากรัฐสมาชิกดั้งเดิม คือคิดเป็นอย่างน้อยร้อยละ 85 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศของรัฐสมาชิกดั้งเดิมในปี 2556 (อ้างอิงจากข้อมูลของกองทุนการเงินระหว่างประเทศโดยใช้ราคาในปัจจุบันเป็นดอลลาร์สหรัฐ) ข้อกำหนดร้อยละ 85 หมายถึงทั้งสหรัฐฯและญี่ปุ่นต้องเป็นหนึ่งในหกประเทศนั่นเอง กล่าวคือ สหรัฐอเมริกาและญี่ปุ่นเป็นเงื่อนไขสำคัญในการที่ TPP จะมีผลหรือไม่ ซึ่งปัจจุบันก็มีผลบังคับไปแล้ว อย่างไรก็ตาม ข้อบทนี้สะท้อนให้เห็นการมีอิทธิพลที่เหนือกว่ารัฐสมาชิกอื่นๆ ของทั้งสองประเทศนี้นั่นเอง
- หากทั้งสองสถานการณ์ไม่เกิดขึ้น TPP อาจมีผลใช้บังคับ 60 วันนับจากวันที่มีสมาชิกเดิมอย่างน้อยหกประเทศซึ่งรวมกันอย่างน้อยร้อยละ 85 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศของรัฐสมาชิกเดิมใน 2013 ได้แจ้งเป็นลายลักษณ์อักษรว่าพวกเขาได้ยื่นหนังสือดังกล่าวแล้ว และอนุมัติข้อตกลงให้มีผลบังคับ
- เพื่อสร้างแรงกดดันต่อประเทศอื่นนอกเหนือจากสหรัฐฯและญี่ปุ่นเพื่อให้สัปดาห์ก่อนข้อตกลงและแจ้งให้ทราบล่วงหน้าข้อตกลงนี้จะให้อำนาจคณะกรรมการ TPP (หน่วยงานกำกับดูแล) พิจารณาว่า

ข้อตกลงดังกล่าวจะมีผลใช้บังคับสำหรับประเทศที่แจ้งให้ทราบล่วงหน้าหรือไม่ อนุมติในวันหลังจาก
ข้อตกลงมีผลบังคับใช้สำหรับกลุ่มประเทศสมาชิกดั้งเดิม

18. เทคโนโลยีชีวภาพ และการตกแต่งพันธุกรรม

- TPP เป็นความตกลงฉบับแรก ที่ได้รับถึงผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรที่เป็นเทคโนโลยีชีวภาพ และผลิตภัณฑ์ตกแต่งพันธุกรรมในฐานะที่เป็นสินค้าภายใต้ข้อตกลง TPP ทั้งนี้เพราะอุตสาหกรรม การเกษตรเทคโนโลยีชีวภาพ และเมล็ดพันธุ์พืชที่ได้มาจากการสังเคราะห์จากพันธุกรรม ได้พยายามที่จะเข้ามาลือบบี้ เพื่อให้สินค้าในกลุ่มนี้ได้รับการคุ้มครองภายใต้ TPP ทั้งนี้ได้ปรากฏในข้อบทเรื่อง หลักการปฏิบัติเยี่ยงคนชาติว่าให้ผลิตภัณฑ์เทคโนโลยีชีวภาพนี้ได้รับการปฏิบัติที่เท่าเทียมกันด้วย ไม่ว่าจะ เป็นผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรทั้งหมดที่ได้มาจากเทคโนโลยีชีวภาพ (Art. 2.21)
- ยิ่งกว่านั้น ข้อบท TPP ยังช่วยให้ผู้ประกอบการเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ทางเกษตรที่มาจาก เทคโนโลยีชีวภาพ และการตกแต่งพันธุกรรมนั้นสามารถโต้แย้ง ฟ้องร้อง ประเทศสมาชิก TPP ได้หาก มีการใช้มาตรการปกป้อง เช่นการบังคับให้ต้องปิดฉลากผลิตภัณฑ์ดังกล่าว ให้ถือว่าเป็นอุปสรรคทาง การค้าได้ (Art. 2.29 ที่ paras. 4, 9 and 10)
- นอกจากนี้ ข้อบท TPP ยังกำหนดให้ประเทศสมาชิกต้องบอกกล่าวให้ทราบถึงกฎหมาย และ กฎระเบียบภายในประเทศว่ามีมาตรการที่จะต้องอนุมติให้มีการกระบวนการตรวจสอบทาง วิทยาศาสตร์ของผลิตภัณฑ์เหล่านี้ รวมทั้งระบุรายการผลิตภัณฑ์ที่จะต้องผ่านการตรวจสอบว่ามี รายการใดบ้าง (Art. 2.29 ที่ paras. 4, 8) และยังส่งเสริมสนับสนุนให้มีการเร่งรัดกระบวนการ ตรวจสอบนั้นๆให้ดำเนินการไปอย่างรวดเร็วด้วย ซึ่งถ้อยคำในข้อบทเหล่านี้เป็นช่องทางที่รัฐที่นำเข้า จะสู้เสี่ยงต่อการที่จะถูกฟ้องร้องดำเนินคดี หรือ โต้แย้งกระบวนการ ภายใต้ระบบ ISDS ได้ง่ายขึ้น
- บทบัญญัติเกี่ยวกับการทดสอบการปนเปื้อนของจีเอ็มโอ สำหรับประเทศที่ห้ามนำเข้าพืชจีเอ็มโอที่ไม่ ผ่านการอนุมติ หรือประเภทของพืชจีเอ็มโอ ที่ไม่ได้รับอนุญาตให้นำเข้า มักจะทดสอบการนำเข้าพืชที่ ปนเปื้อน GMO ที่ไม่ผ่านการรับรองที่พรมแดน ข้อบท TPP จะกำหนดให้ประเทศดังกล่าวต้องบอก กล่าวถึงกระบวนการตรวจสอบและผลการทดลองทางวิทยาศาสตร์เป็นช่องทางให้ถูกฟ้องร้อง หรือ โต้แย้งกระบวนการที่พรมแดนได้ ในระบบของ ISDS ภายใต้ TPP ว่าการกระทำใดๆ ที่ทำขึ้นเพื่อให้ เป็นไปตาม วัตถุประสงค์ในการหยุดการปนเปื้อนของจีเอ็มโอที่ไม่ได้รับอนุญาตนั้น "เหมาะสม" หรือไม่ (มาตรา 2.29 ในข้อ 6 ถึง 8) นอกจากนี้ยังต้องปฏิบัติตาม (Art. 7.9 ที่ para. 5) ซึ่งจำกัดขอบเขตใน การบังคับใช้มาตรการปกป้อง GMO และกระบวนการตรวจสอบต้องเป็นไปตามมาตรฐานของ CODEX ซึ่งเป็นมาตรฐานสากล และเป็นช่องทางในการฟ้องร้องรัฐที่นำเข้าหากบังคับใช้มาตรการ ปกป้องสินค้าปนเปื้อน GMO ว่าเลือกปฏิบัติต่อสินค้าที่ "เหมือนกัน" (Art. 2.3 at paras. 1 and 2) ซึ่งผู้บริโภคนเองก็ประสงค์ที่จะทราบว่าสิ่งที่ตนบริโภคนั้นมีสิ่งใดที่ปนเปื้อน GMO หรือเปล่า ทำให้ หลายประเทศจะออกกฎหมายให้มีการติดฉลากแสดงส่วนผสมของอาหาร หรือ พืชที่มี GMO ซึ่ง มาตรการเหล่านี้จะถูกโต้แย้งภายใต้ TPP และอาจจะถูกฟ้องร้องในระบบ ISDS ด้วย จึงเห็นได้ว่าข้อ บทเหล่านี้ได้บั่นทอนสิทธิมนุษยชน และ ความปลอดภัยของมนุษย์ลงอย่างมากหันไปส่งเสริมการค้า จนเกินขอบเขตที่เหมาะสม

19. ข้อบทเกี่ยวกับยาสูบของ TPP: ยาสูบได้รับการปฏิบัติอย่างไร

- ข้อบทยกเว้นของระบบ ISDS (ISDS Carve Out) TPP กำหนดสิทธิในการเลือกที่จะขอยกเว้นไม่ใช้ระบบ ISDS โดยบัญญัติไว้ในมาตรา 29.5 ของข้อยกเว้น ซึ่งให้ภาคีสมาชิกมีสิทธิที่จะปฏิเสธผลประโยชน์ของกลไกการระงับข้อพิพาทซึ่งนักลงทุนมีสิทธิฟ้องรัฐในเรื่องการเรียกร้องค่าชดเชยเกี่ยวกับมาตรการควบคุมยาสูบ คำจำกัดความของ "มาตรการควบคุมยาสูบ" มีความครอบคลุมรวมถึง บุหรี่ไฟฟ้า ซึ่งเป็นอุปกรณ์เสพนิโคตินอื่นๆด้วย (Alternative Nicotine Delivery Devices - ANDs มักเรียกว่า e-cigarettes) อย่างไรก็ตามถ้อยคำใน TPP มีความชัดเจนว่าได้มีการยกเว้นการค้าขายยาสูบจากการยกเว้น กล่าวคือเรื่องยาสูบนี้ไม่ได้รับการยกเว้นอย่างเต็มที่สำหรับมาตรการยาสูบจากข้อตกลงทั้งหมดตามที่มาเลเซียเคยเสนอ อย่างไรก็ตามนี่เป็นก้าวที่สำคัญในการควบคุมยาสูบจากการเปิดเสรีแต่ความพยายามนี้ก็มีความเข้มแข็งพอที่จะเรียกร้องให้มีการคัดค้านอย่างรุนแรงจากนักการเมืองอุตสาหกรรมยาสูบทั้งในสหรัฐอเมริกาและประเทศมหาอำนาจ ซึ่งเป็นผลมาจากความพยายามเกือบ 5 ปีของกลุ่มสาธารณสุขในเกือบทุกประเทศ สมาชิก TPP ที่พยายามยกเรื่องยาสูบออกจากการเปิดเสรีทางการค้า
- จากข้อควรระวังไปสู่การยกเว้น: นอกเหนือจากการยกเว้นที่ใช้เฉพาะกับระบบ ISDS เท่านั้น แต่จุดอ่อนที่ใหญ่ที่สุดของการยกเว้น Carve Out คือสถานะของข้อยกเว้น Carve Out เป็นเพียงสิทธิในการเลือกของแต่ละภาคี เงื่อนไขเหล่านี้ทำให้เป็นประตูเปิดรับแรงกดดันจากรัฐบาลที่รับการลงทุน อุตสาหกรรมยาสูบและหอการค้าเพื่อให้กรณีการยุติข้อพิพาทภายใต้ระบบของ ISDS ดำเนินการต่อไป และรัฐบาลไม่กล้าที่จะแสดงเจตนารมณ์ยกเว้นระบบ ISDS อนึ่ง โปรดทราบว่าข้อพิพาทระหว่างรัฐกับรัฐไม่จำกัดโดยการยกเว้นนี้
- การลดภาษียาสูบได้รับการปฏิบัติเช่นเดียวกับการลดภาษีผลิตภัณฑ์อื่นๆ เนื่องจากยาสูบถือเป็นผลิตภัณฑ์ทั้งหลาย ในแง่ของการพิจารณาลดภาษี ซึ่งหมายความว่าหากสินค้าอื่นๆ ได้รับการลดภาษีเป็น 0% ก็หมายความว่าภาษียาสูบลดลงเป็นศูนย์เช่นกัน ซึ่งถือเป็นผลประโยชน์แบบ “สัมผัส” ของยาสูบ หรือบุหรี่ เว้นเสียแต่จะมีการชดเชยในรูปการจัดเก็บภาษีสรรพสามิตภายในประเทศต่อไป การส่งเสริมการส่งออกยาสูบที่ชัดเจนนี้มีผลต่อการละเมิด Doggett Amendment ซึ่งจำกัดการส่งเสริมการขายยาสูบ หรือ บุหรี่ ของหน่วยงานเอกชนในการส่งเสริมการขายยาสูบ
- บุหรี่ยังคงได้รับการพิจารณายอมรับว่าเป็นสินค้าทั่วไป ซึ่งแท้จริงแล้วบุหรี่ควรได้รับการพิจารณาว่าเป็น “สิ่งพิเศษ” ไม่ใช่สินค้า และควรได้รับการยกเลิกออกจากกรอบการเปิดเสรีโดยสิ้นเชิง เช่นเดียวกับผลิตภัณฑ์เครื่องดื่มแอลกอฮอล์เพราะเป็นสิ่งที่อันตรายต่อสุขภาพ แต่เป็นที่น่าเสียใจว่าผลิตภัณฑ์เหล่านี้ยังคงเป็นสินค้าที่อยู่ภายใต้การลดอัตราภาษีศุลกากร และตกอยู่ภายใต้กลไกการยุติข้อพิพาทระหว่างเอกชนและรัฐต่อไป ยังคงเป็นสิ่งที่ได้รับการส่งเสริมในการเปิดเสรีการค้าในทุกๆ ประเด็น

บทที่ 3

การทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

1. การทบทวนกฎหมายความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจภาคพื้นแปซิฟิก

ในความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจภาคพื้นแปซิฟิก (TPP) มีหลักกฎหมายที่เป็นรายละเอียด 5 มาตรา คือ บทมาตรา 8 ว่าด้วยเทคนิคของอุปสรรคด้านการค้า (Technical Barriers to Trade - TBT) บทมาตรา 9 ว่าด้วยการลงทุน (INVESTMENT) บทมาตรา 16 ว่าด้วยนโยบายการแข่งขัน (Competition Policy) บทมาตรา 17 ว่าด้วยรัฐวิสาหกิจ (State Owned Enterprise) และบทมาตรา 28 ว่าด้วยการระงับข้อพิพาท (Dispute Settlement) ดังนี้

1.1 บทมาตรา 8 ว่าด้วยเทคนิคของอุปสรรคด้านการค้า (Technical Barriers to Trade)

ข้อจำกัดด้านเทคนิคของอุปสรรคด้านการค้าระหว่างประเทศ (TBT) ของ TPP ช่วยสร้างระบบการกำหนดมาตรฐานแบบเปิดและโปร่งใสตามมาตรฐานของผู้มีส่วนได้เสียในภูมิภาคเอเชียแปซิฟิกซึ่งจะช่วยให้มั่นใจได้ว่าการกำหนดมาตรฐานทางเทคนิค กระบวนการประเมินความสอดคล้อง และระเบียบทางเทคนิคมีการพัฒนาอย่างโปร่งใสและเป็นธรรม มีโอกาสในการป้อนข้อมูลที่มีความหมายและการมีส่วนร่วม "จากล่างขึ้นบน" ในการกำหนดมาตรฐาน นอกจากนี้บทกฎหมาย TBT ยังมีภาคผนวกที่เฉพาะเจาะจง ครอบคลุมประเด็นเฉพาะด้านข้อมูลเทคโนโลยีการสื่อสาร เครื่องสำอาง เครื่องมือทางการแพทย์ เกษษกรรม ไวน์และสุรา สูตรสำหรับผลิตภัณฑ์อาหารบางชนิด และสารอินทรีย์ ในขณะที่ช่วยให้บริษัทต่างๆ ในสหรัฐฯ สามารถส่งออก "ใน" ห่วงโซ่อุปทานในเอเชียแปซิฟิกและนำนวัตกรรมใหม่ได้ บทกฎหมายนี้จะรักษาลิทธิเต็มที่ในการควบคุมผลิตภัณฑ์และกระบวนการผลิตสำหรับสุขภาพ อนามัย คุณภาพสิ่งแวดล้อม และเป้าหมายด้านนโยบายสาธารณะอื่น ๆ

ข้อบังคับทางเทคนิค

ภาคี TPP จะร่วมมือกันเพื่อให้มั่นใจว่ามาตรฐานสากลและคำแนะนำที่เป็นพื้นฐานสำหรับข้อบังคับทางเทคนิค จะไม่สร้างอุปสรรคที่ไม่จำเป็นต่อการค้า

การประเมินความสอดคล้อง

ฝ่าย TPP จะจัดให้มีการ "รักษาระดับชาติ" แก่องค์กร ประเมินความสอดคล้องของอีกฝ่ายหนึ่ง นั่นคือการทดสอบและการรับรองที่ดำเนินการโดยองค์กรประเมินความสอดคล้องที่มีคุณสมบัติเหมาะสมของอีกฝ่ายหนึ่ง การยอมรับเพื่อยืนยันว่าผลิตภัณฑ์ บริการ หรือระบบของประเทศตนมีคุณสมบัติตรงตามข้อกำหนดของภาคีอื่น จะช่วยให้ผู้ส่งออกของสหรัฐฯ สามารถรับสินค้าของตนผ่านการทดสอบหรือรับรองเพียงครั้งเดียว ก่อนที่จะเข้าถึงตลาด TPP อื่นๆ ช่วยลดค่าใช้จ่ายและภาระในธุรกิจของสหรัฐฯ โดยเฉพาะบริษัทขนาดเล็ก ในกรณีนี้จะไม่มีการเปลี่ยนแปลงข้อกำหนดอื่นๆ เกี่ยวกับสุขภาพความปลอดภัยของอาหารความปลอดภัยของผลิตภัณฑ์หรือเป้าหมายนโยบายสาธารณะอันเป็นสาระสำคัญอื่นๆ

ความโปร่งใส

บทกฎหมาย TBT ช่วยให้เห็นใจได้ว่าผู้มีส่วนได้เสียและผู้มีส่วนได้เสียจากประเทศ TPP มีโอกาสที่จะมีส่วนร่วมในการพัฒนามาตรฐานด้านเทคนิคมาตรฐานและขั้นตอนการประเมินความสอดคล้องของหน่วยงานรัฐบาล ซึ่งเป็นแนวทางในการกำหนดมาตรฐานของสหรัฐอเมริกา เช่นเดียวกับประเทศสหรัฐอเมริกา TPP จะ

ประกาศกฎระเบียบด้านเทคนิคใหม่ๆ และขั้นตอนการประเมินความสอดคล้องให้โอกาสสำหรับความคิดเห็น
สาธารณะ อธิบายว่ากฎระเบียบขั้นสุดท้ายและวิธีการประเมินความสอดคล้องตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการ และ
ให้การตอบสนองต่อประเด็นสำคัญที่เกิดจากความคิดเห็น

ระยะเวลาการปฏิบัติตามข้อกำหนด

บทกฎหมาย TBT บัญญัติการตีพิมพ์กฎระเบียบและการบังคับใช้เพื่อให้ผู้มีส่วนได้เสียมีเวลาเพียงพอ
ในการปฏิบัติตามข้อกำหนดใหม่ ในทำนองเดียวกันภาคีประเทศ TPP มีพันธะสัญญาที่จะจัดหาผู้ผลิตใน
ระยะเวลาที่เหมาะสมเพื่อแสดงให้เห็นถึงความสอดคล้องของความต้องการสินค้าและบริการของพวกเขา

ภาคผนวก

บทกฎหมาย TBT ประกอบด้วยภาคผนวกที่เฉพาะเจาะจงหลายภาค เพื่อส่งเสริมแนวทางการกำกับ
ดูแลที่พบโดยทั่วไปทั่วทั้งภูมิภาครวมทั้งสิ่งต่อไปนี้:

- เครื่องสำอาง อุปกรณ์ทางการแพทย์ และเวชภัณฑ์

ภาคผนวกเกี่ยวกับเครื่องสำอาง อุปกรณ์ทางการแพทย์ และเภสัชกรรม ส่งเสริมแนวปฏิบัติที่โปร่งใส
และเป็นที่ยอมรับเมื่อกำหนดผลิตภัณฑ์ในภาคอุตสาหกรรมเหล่านี้ ตัวอย่างเช่นภาคี TPP จะต้องพิจารณาคำ
แนะนำทางวิทยาศาสตร์ และทางเทคนิคที่เกี่ยวข้อง เมื่อมีการพัฒนากฎระเบียบให้สิทธิทางการตลาดตาม
เกณฑ์ที่ระบุและมีอยู่ทั่วไปพร้อมเหตุผลในการปฏิเสธการสมัครและกำหนดขั้นตอนกระบวนการที่เหมาะสม
การอนุญาตให้อุทธรณ์เพื่อให้ผู้ส่งออกในสหรัฐฯ กระบวนการที่เป็นธรรมหรือไม่เลือกปฏิบัติโดยพลการใน
ตลาด TPP

- ผลิตภัณฑ์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT)

ภาคผนวก ICT ครอบคลุมผลิตภัณฑ์เชิงพาณิชย์ที่มีการเข้ารหัสและส่งเสริมความเข้ากันได้ทาง
แม่เหล็กไฟฟ้าของผลิตภัณฑ์อุปกรณ์เทคโนโลยีสารสนเทศ ในส่วนที่เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ไอซีทีที่มีการเข้ารหัสจะ
ทำให้ฝ่ายต่างๆ ของ TPP ต้องห้ามเปิดเผยข้อมูลที่เป็นกรรมสิทธิ์เพื่อให้เป็นไปตามข้อบังคับด้านเทคนิคหรือ
ขั้นตอน การประเมินความสอดคล้องซึ่งรัฐบาลบางประเทศอาจใช้ในการเพิกถอนข้อมูลที่เป็นกรรมสิทธิ์และ
เผยแพร่ ข้อยกเว้นจะได้รับสำหรับการผลิตการขายหรือการใช้ผลิตภัณฑ์ของภาคีรัฐ ตลอดจนข้อกำหนดที่รัฐ
ภาคีของ TPP รักษาเกี่ยวกับเครือข่ายที่เป็นเจ้าของหรือควบคุมหรือใช้มาตรการที่เกี่ยวข้องกับสถาบันการเงิน
หรือตลาด ในกรณีที่ประเทศ TPP ต้องการการประกันว่าผลิตภัณฑ์เป็นไปตามข้อกำหนดทางเทคนิคหรือ
มาตรฐานสำหรับการเข้ากันได้ทางแม่เหล็กไฟฟ้า คู่สัญญาต้องยอมรับผู้จัดจำหน่ายการประกาศให้สอดคล้อง
กับการส่งสัญญาณไฟฟ้าเช่นเดียวกับในสหรัฐอเมริกา

- ไวน์และสุรากลั่น

ภาคผนวกของไวน์ เครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ และสุรากลั่น กำหนดพารามิเตอร์สำหรับการติดฉลาก
ผลิตภัณฑ์ไวน์ ในขณะที่เดียวกันก็รักษาความสามารถของหน่วยงานกำกับดูแลเพื่อให้แน่ใจได้ว่าการคุ้มครอง
ผู้บริโภค การสร้าง "ไวน์" และ "สุรากลั่น" ร่วมกันเพื่อช่วยในการค้าผลิตภัณฑ์เหล่านี้ ภาคี TPP มุ่งมั่นที่จะไม่
ปฏิเสธการนำเข้า เพราะการใช้คำอธิบายบางประการและคำคุณศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับไวน์หรือการผลิตไวน์สูตร
สำหรับผลิตภัณฑ์อาหาร

ภาคผนวกในสูตรสำหรับผลิตภัณฑ์อาหารจะช่วยให้มั่นใจว่า ภาคีประเทศ TPP จะรักษาสิทธิอย่าง
เต็มที่ในการกำหนดให้บริษัทต่างๆ ต้องให้ข้อมูลเกี่ยวกับอาหารและสารปรุงแต่งอาหารที่บรรจุไว้ล่วงหน้า ใน
ขณะเดียวกัน จะช่วยให้มั่นใจได้ในการปกป้องผลประโยชน์ทางการค้าที่ถูกต้องและข้อมูลที่เป็นกรรมสิทธิ์ของ
บริษัท TPP โดยการกำหนดให้คู่สัญญา TPP ต้องให้ความสำคัญกับข้อมูลเกี่ยวกับสูตรที่เป็นกรรมสิทธิ์ของ

บริษัท ที่บริษัทต้องจัดหาเพื่อให้เป็นไปตามข้อกำหนดด้านเทคนิคของตนและมาตรฐานเกี่ยวกับอาหารและอาหารเสริมที่บรรจุไว้ล่วงหน้า

- ผลิตภัณฑ์อินทรีย์ (Organic Products)

ภาคผนวกเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์อินทรีย์จะส่งเสริมการค้าสินค้าเกษตรอินทรีย์และจะส่งเสริมให้เกิดความร่วมมือระหว่างภาคีในประเด็นที่เกี่ยวกับการผลิตการแปรรูปหรือการติดฉลากผลิตภัณฑ์เป็นสารอินทรีย์

คุณลักษณะใหม่ๆ

บทกฎหมาย TBT ของ TPP ประกอบด้วยคุณลักษณะใหม่ๆ มากมายที่สร้างขึ้นจากข้อตกลง TBT ขององค์การการค้าโลกและข้อตกลงการค้าเสรี (FTA) ก่อนหน้านี้ ซึ่งรวมถึงข้อกำหนดด้านความโปร่งใสใหม่ ๆ รวมถึงข้อกำหนดด้านการให้คำปรึกษาสาธารณะในช่วงต้นๆ ของการพัฒนามาตรการใหม่เพื่อให้สามารถตรวจสอบและแก้ไขข้อกังวลด้านการค้าที่เกี่ยวข้องได้ เพื่อให้แน่ใจว่าข้อมูลเกี่ยวกับการตัดสินใจด้านกฎระเบียบ จะเปิดเผยต่อสาธารณชน และชี้แจงเพิ่มเติมว่าบริษัทจะต้องมีสินค้าของตนผ่านขั้นตอนการประเมินความสอดคล้องกันเพียงครั้งเดียวก่อนที่จะสามารถขายได้ในตลาด TPP นอกจากนี้ TPP ในเขตการค้าเสรีแรกของสหรัฐฯ รวมถึงภาคผนวกเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ที่เฉพาะเจาะจง

ผลกระทบ

มาตรฐานผลิตภัณฑ์อำนวยความสะดวกทางการค้าโดยการให้การรับรองแก่ผู้บริโภคและธุรกิจว่าผลิตภัณฑ์ที่พวกเขากำลังพิจารณาซื้อมีความปลอดภัยและมีประสิทธิภาพ หากปราศจากระบบดังกล่าว ก็จะไม่มีการซื้อขาย เนื่องจากผู้บริโภคและธุรกิจต่างก็ไม่สามารถกำหนดได้ ไม่ว่าจะเป็นผลิตภัณฑ์ที่ทำงานตามที่ได้โฆษณามีคุณสมบัติตรงตามข้อกำหนดและปลอดภัยต่อการใช้งาน มาตรการเกี่ยวกับมาตรฐานมีอยู่ 3 ด้าน

- มาตรฐานแรกที่กำหนด ต้องมาจาก สมาคมธุรกิจมืออาชีพ และ สภาวิชาชีพเฉพาะ เพื่อให้แน่ใจว่าผลิตภัณฑ์ที่มีความเข้ากันได้น่าเชื่อถือและเป็นไปตามความต้องการทางธุรกิจ ตัวอย่าง เช่น การออกแบบปลั๊กไฟฟ้าซึ่งการกำหนดมาตรฐานระหว่างธุรกิจ ทำให้มั่นใจได้ว่าพอดีกับซ็อกเก็ตอย่างปลอดภัย ส่งกระแสไฟฟ้าได้อย่างปลอดภัยและปราศจากความเสียหาย

- มาตรฐานทางเทคนิคที่รัฐบาลพัฒนา เพื่อให้มั่นใจว่าผลิตภัณฑ์จะไม่ก่อให้เกิดความเสี่ยงต่อสุขภาพอนามัยหรือความปลอดภัยและคุณภาพสิ่งแวดล้อมหรือเพื่อแก้ไขนโยบายสาธารณะอื่นๆ ความกังวล ตัวอย่างคือส่วนประกอบของรถยนต์หรือเครื่องบินซึ่งต้องได้รับการรับรองมาตรฐานความปลอดภัยเฉพาะ

- ขั้นตอนการประเมินตามมาตรฐานหรือการทดสอบตามวัตถุประสงค์เพื่อตรวจสอบว่าผลิตภัณฑ์มีคุณสมบัติตรงตามมาตรฐานและข้อบังคับทางเทคนิคที่กำหนดโดยรัฐบาลหรือหน่วยงานที่กำหนดมาตรฐานส่วนบุคคล การทดสอบดังกล่าวอาจดำเนินการโดยรัฐบาลหรือหน่วยงานประเมินความสอดคล้องของภาคเอกชนโดยขึ้นอยู่กับผลิตภัณฑ์

ระบบการตั้งค่ามาตรฐานของสหรัฐฯ ทั้งภาครัฐและเอกชนมีค่าสูงในเรื่องความโปร่งใสและการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย รัฐบาลกำหนดข้อบังคับทางเทคนิคด้วยข้อมูลจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย แต่ข้อกำหนดกฎระเบียบดังกล่าว มีความเสี่ยงต่อสุขภาพและความปลอดภัยขณะออกมาตราฐานอื่นๆ ที่กำหนดให้กับภาคเอกชนเพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพและนวัตกรรม

การใช้ 'the bottom up' จากการมีส่วนร่วมของธุรกิจ สมาคมวิศวกรรมศาสตร์และวิทยาศาสตร์ นักวิชาการ หน่วยงานภาครัฐ และประชาชนทั่วไป ซึ่งจะเป็นการสร้างระบบที่สนับสนุนให้วิศวกรและผู้เชี่ยวชาญด้านเทคนิคหาแนวทางในการปรับปรุงผลิตภัณฑ์และทำงานร่วมกับบริษัทต่างๆ

เพื่อพัฒนาฐานที่ผสมผสานซึ่งสอดคล้องกัน โอกาสในการสร้างระบบการกำหนดมาตรฐานที่ดีสามารถสร้างขึ้นได้จากข้อเท็จจริงที่ว่าในปี.ศ. 2552 มูลค่าเพิ่มของธุรกิจขนาดย่อม หรือ SME ประมาณ

118 พันล้านเหรียญสหรัฐของภาคี TPP นั่นคือ ผลิตภัณฑ์ที่ส่งออก เป็นซัพพลายเชนโดยเฉพาะของสหรัฐฯ ในเอเชียแปซิฟิกมีบางประเทศได้พึ่งพาวิธีการที่รัฐบาลกำหนดไว้ซึ่งจำเป็นต้องมีมาตรฐานเฉพาะที่ทุก บริษัทต้องปฏิบัติตาม "อุปสรรคด้านเทคนิคเพื่อการค้า" ที่เสริมสร้างความเข้มแข็งหรือทดแทนอัตราภาษีศุลกากรและเป็นวิธีลับ (ซึ่งมองไม่เห็น) ในการสร้างข้อได้เปรียบ สำหรับบริษัทที่มีความเป็นเลิศระดับประเทศที่เชื่อมโยงกับรัฐบาลอย่างใกล้ชิด สิ่งนี้สร้างความเสียหายแก่คนงานชาวอเมริกันและธุรกิจ บทกฎหมาย TBT ของ TPP จะกล่าวถึงความท้าทายที่เป็นระบบหลายอย่าง:

- **ความโปร่งใส**

การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนามาตรฐานข้อบังคับทางเทคนิคและขั้นตอนการประเมินความสอดคล้อง การเปิดให้กลุ่มผู้มีส่วนได้เสียในวงกว้างในการมีส่วนร่วมในการพัฒนามาตรการที่เกี่ยวข้องกับมาตรฐานในประเทศ TPP จะช่วยให้มั่นใจว่า มาตรฐานสินค้าจะไม่เลือกปฏิบัติต่อสหรัฐอเมริกาที่ผลิตขึ้นและจะสนับสนุนให้เกิดการยอมรับมาตรฐานของสหรัฐฯ ในภูมิภาคเอเชียแปซิฟิกมากขึ้น

- **การประเมินความสอดคล้องที่เป็นธรรม**

ขั้นตอนการประเมินตามข้อจำกัดที่เข้มงวดมากเกินไปอาจเป็นอุปสรรคต่อการส่งออกของสหรัฐฯ เช่น การกำหนดให้ขั้นตอนการทดสอบดำเนินการในประเทศผู้นำเข้า หลังจากที่ห้องปฏิบัติการอเมริกันได้ตรวจสอบผลิตภัณฑ์แล้ว หรือโดยการกำหนดความต้องการที่หนักหน่วงเกี่ยวกับสิ่งอำนวยความสะดวกในการทดสอบจากต่างประเทศเพื่อไม่ให้เกิดการนำเข้า

- **การส่งเสริมการส่งออกของสหรัฐฯ ในภาคส่วนสำคัญ**

ในหลายอุตสาหกรรมเทคโนโลยีด้านการแพทย์ และข้อมูลอาหาร และไวน์ ยา และเครื่องสำอางและประเทศอื่นๆ ยังไม่ได้กำหนดขั้นตอนการตั้งมาตรฐานของตนเองหรืออาจเป็นไปตามมาตรฐานของคู่แข่งของสหรัฐฯ เช่นสหภาพยุโรปซึ่งได้ให้ความสำคัญกับมาตรฐานเพื่อสนับสนุนการส่งออก TPP สามารถช่วยส่งเสริมมาตรฐานของสหรัฐฯ และสร้างความเห็นร่วมกันในแนวทางที่ดีที่สุดในการสร้างโอกาสสำหรับธุรกิจและกลุ่มประชาสังคมในสหรัฐฯ ในการเข้าร่วมเป็นคู่ค้า TPP กำหนดมาตรฐานและตรวจสอบให้แน่ใจว่าการลดอัตราภาษีที่เจรจาใน TPP จะไม่ถูกทำลายโดยผ่านมาตรฐานการเลือกปฏิบัติและเป็นภาระ

1.2 บทมาตรา 9 ว่าด้วยการลงทุน (INVESTMENT)

บทกฎหมายที่เกี่ยวกับการลงทุนของ ทิพีพี จะเสริมสร้างกฎแห่งกฎหมายในภูมิภาคเอเชียแปซิฟิกทำให้รัฐบาลต่างชาติไม่สามารถบังคับใช้ข้อกำหนดที่เลือกปฏิบัติ หรือไม่เหมาะสมต่อนักลงทุนชาวอเมริกันได้และปกป้องสิทธิในการควบคุมเพื่อประโยชน์สาธารณะ ด้วยเหตุนี้ นักลงทุนชาวอเมริกันจึงได้รับการเยียวยาที่มีประสิทธิภาพในกรณีที่เกิดการละเมิดสิทธิของตน ในขณะที่เดียวกันก็ปฏิรูประบบการระงับข้อพิพาทของนักลงทุน (ISDS) ด้วยการจัดหาเครื่องมือเพื่อยกเลิกการเรียกร้อง ที่ไม่สำคัญ และกำหนดกระบวนการต่างๆ สำหรับการป้องกันที่สำคัญ

การลงทุน หมายถึง สินทรัพย์ทุกประเภทที่นักลงทุนเป็นเจ้าของหรือควบคุมโดยตรงหรือโดยอ้อม ซึ่งมีลักษณะเฉพาะของการลงทุน รวมถึงเงินทุนหรือทรัพยากรอื่นๆ ความคาดหวังของกำไร หรือกำไร หรือสมมติฐานความเสี่ยง รูปแบบที่การลงทุนอาจใช้เวลารวมถึง

(ก) วิสาหกิจ

(ข) หุ้นและการมีส่วนร่วมในรูปแบบอื่นๆ

(ค) พันธบัตร หุ้นกู้ ตราสารแห่งอื่น และเงินให้กู้ยืม

(ง) ตัวเลือกและตราสารอนุพันธ์อื่นๆ

(จ) การก่อสร้าง การจัดการ การผลิต สัมปทาน การแบ่งรายได้และสัญญาอื่นที่คล้ายคลึงกัน

(ฉ) สิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา

(ข) ใบอนุญาตอนุญาต หนังสืออนุญาต และสิทธิที่คล้ายคลึงกันตามกฎหมายของภาคี และอสังหาริมทรัพย์ที่จับต้องได้ หรือไม่มีตัวตนอื่น หรือที่เคลื่อนย้ายได้ หรืออสังหาริมทรัพย์และสิทธิในทรัพย์สิน เช่น สัญญาเช่า การจำนองสิทธิ และค้ำประกันสัญญา

ข้อตกลงการลงทุนหมายถึง ข้อตกลงเป็นลายลักษณ์อักษรหลังจากวันที่ความตกลงฉบับนี้มีผลใช้บังคับระหว่างผู้มีอำนาจที่รัฐบาลกลางของภาคีและการลงทุนที่ครอบคลุม หรือผู้ลงทุนของภาคีอีกฝ่ายหนึ่ง และสร้างการแลกเปลี่ยนสิทธิและหน้าที่ มีผลผูกพันทั้งสองฝ่ายตามกฎหมายที่บังคับใช้ภายใต้ข้อบทกฎหมาย 9.25.2 ซึ่งการลงทุนที่ครอบคลุมหรือผู้ลงทุนอาศัยในการจัดตั้ง หรือการได้รับเงินลงทุนที่ครอบคลุม นอกเหนือจากข้อตกลงที่เป็นลายลักษณ์อักษร

การมอบสิทธิในการลงทุนหรือผู้ลงทุนที่คุ้มครองมีดังนี้

- ก. ทรัพยากรธรรมชาติที่หน่วยงานแห่งชาติควบคุมดูแลเช่น น้ำมัน ก๊าซธรรมชาติ แร่ธาตุที่หายาก ไม้ ทอง แร่เหล็ก และทรัพยากรอื่นที่คล้ายคลึงกัน รวมทั้งการสำรวจ สกัด การกลั่น การขนส่ง การกระจาย หรือการขาย
- ข. จัดหาบริการในนามของภาคีเพื่อการบริโภคโดยสาธารณชนทั่วไปสำหรับการผลิตหรือจำหน่าย กระแสไฟฟ้า น้ำ การปฏิบัติหรือการกระจายโทรคมนาคม หรืออื่นๆ ที่คล้ายคลึงกัน บริการที่มีในนามของภาคีเพื่อการบริโภคโดยประชาชนทั่วไป หรือ
- ค. ดำเนินการโครงการโครงสร้างพื้นฐาน เช่น การก่อสร้าง ถนน สะพาน คลอง เขื่อน หรือท่อ หรือโครงการอื่นที่คล้ายคลึงกัน ที่โครงสร้างพื้นฐานไม่ได้ ให้เฉพาะการใช้และประโยชน์ที่สำคัญของรัฐบาล

ในบทกฎหมายนี้ การลงทุนรวมหมายถึงการมอบอำนาจการลงทุน การอนุญาตให้หน่วยงานลงทุนในต่างประเทศของภาคีแห่งหนึ่งให้ทุนแก่ผู้ลงทุนที่ได้รับการคุ้มครองหรือผู้ลงทุนของอีกฝ่ายหนึ่ง

นักลงทุนของบุคคลที่ไม่เกี่ยวข้อง หมายความว่าในส่วนของภาคีซึ่งเป็นนักลงทุนที่พยายามสร้างขึ้น กำลังทำ หรือได้ลงทุนในดินแดนแห่งภาคนั้นไม่ใช่นักลงทุนของภาคี

นักลงทุนของภาคี หมายถึงภาคีหรือชาติหรือวิสาหกิจของภาคีที่พยายามจะสร้างหรือลงทุนในดินแดนอื่น

ภาคี กฎอนุญาโตตุลาการของ LCIA หมายถึง

- กฎของอนุญาโตตุลาการของศาลลอนดอน
- อนุญาโตตุลาการระหว่างประเทศ

การปรับโครงสร้างหนี้ที่มีการเจรจาต่อรอง หมายถึง การปรับโครงสร้างหนี้หรือการปรับโครงสร้างหนี้ของตราสารหนี้ที่ได้รับผลกระทบผ่าน (ก) การปรับเปลี่ยนหรือแก้ไขตราสารหนี้ตามที่กำหนดไว้ภายใต้เงื่อนไขของสัญญาหรือ (ข) การแลกเปลี่ยนหรือกระบวนการอื่นที่คล้ายคลึงกันซึ่งผู้ถือครองหุ้นกู้ไม่น้อยกว่าร้อยละ 75 ของจำนวนเงินต้นของหนี้คงค้างภายใต้ตราสารหนี้นั้น มีส่วนยินยอมต่อการแลกเปลี่ยนหนี้หรือกระบวนการอื่น

อนุสัญญานิวยอร์ก (New York Convention) หมายถึงอนุสัญญาว่าด้วยการรับรู้และการบังคับใช้คำตัดสินของอนุญาโตตุลาการต่างประเทศซึ่งทำขึ้นที่นครนิวยอร์กวันที่ 10 มิถุนายน พ.ศ. 2501

ภาคีที่ไม่พิพาท หมายถึง ภาคีที่ไม่ได้เป็นคู่กรณีในการโต้แย้งการลงทุน

ข้อมูลที่ได้รับการป้องกัน หมายถึง ข้อมูลลับทางธุรกิจ หรือข้อมูลที่ได้รับการยกเว้น หรือได้รับความคุ้มครองจากการเปิดเผยตามกฎหมายของภาคี รวมทั้งข้อมูลของรัฐบาลที่ได้รับการจัดแบ่ง ผู้ถูกร้อง หมายถึง ภาคีที่เป็นคู่กรณีในการโต้แย้งการลงทุน เลขาธิการ หมายถึง เลขาธิการ ICSID; และ กฎอนุญาโตตุลาการของ UNCITRAL หมายถึง กฎอนุญาโตตุลาการของคณะกรรมการสหประชาชาติ ว่าด้วยกฎหมายการค้าระหว่างประเทศ

ขอบเขต

1. หมวดนี้ให้ใช้บังคับกับมาตรการที่ภาคีรับรองหรือให้ไว้

เกี่ยวข้องกับ:

(ก) ผู้ลงทุนของอีกฝ่ายหนึ่ง

(ข) เงินลงทุนที่ครอบคลุม และ

(ค) เกี่ยวกับข้อ 9.10 (ข้อกำหนดด้านประสิทธิภาพ) และข้อ 9.16 (การลงทุนและสิ่งแวดล้อมสุขภาพ และอื่น ๆ

วัตถุประสงค์การกำกับดูแล การลงทุนทั้งหมดในอาณาเขตของภาคี

2. ภาระหน้าที่ของภาคีตามหมวดนี้จะใช้บังคับกับมาตรการที่ได้รับ หรือดูแลโดย

(ก) หน่วยงานรัฐหรือหน่วยงานกลางของรัฐบาลกลาง หรือระดับภูมิภาคภาคี และบุคคลใดๆ รวมทั้ง รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานอื่นใด เมื่อมีการใช้อำนาจรัฐใดๆ ที่ได้รับมอบอำนาจจากรัฐบาลกลาง หน่วยงานระดับภูมิภาค หรือท้องถิ่นของภาคีนั้น

3. บทกฎหมายนี้จะไม่ผูกมัดภาคีใดๆ เกี่ยวกับการกระทำ หรือความจริงที่เกิดขึ้น หรือสถานการณ์ที่หยุดอยู่ก่อนวันที่ความตกลงนี้มีผลบังคับใช้สำหรับภาคีนั้น

ความสัมพันธ์กับบทกฎหมายอื่น ๆ

1. ในกรณีที่มีความไม่สอดคล้องกันระหว่างบทกฎหมายนี้กับบทกฎหมายอื่นของข้อตกลงนี้ บทกฎหมายอื่นจะมีผลเหนือกว่าในส่วนที่ไม่สอดคล้องกัน

2. ความต้องการของภาคีที่ผู้ให้บริการ พันธบัตรหรือรูปแบบอื่นๆ ของความมั่นคงทางการเงิน เป็นเงื่อนไขสำหรับการจัดหาข้ามพรมแดนของบริการ จัดทำขึ้นโดยภาคีที่เกี่ยวกับการให้บริการข้ามพรมแดนดังกล่าว บทกฎหมาย นี้จะใช้บังคับกับมาตรการที่ภาคีรับรอง หรือคงไว้ซึ่งเกี่ยวกับพันธบัตรหรือตราสารทางการเงินที่ได้รับการขึ้นบัญชีในขอบเขตที่พันธบัตร หรือความมั่นคงทางการเงิน เป็นการลงทุนที่ครอบคลุม

3. บทกฎหมายนี้จะไม่ใช่บังคับกับมาตรการที่ภาคีรับรอง หรือดูแลโดยครอบคลุมในมาตรา 11 (Financial Services)

การปฏิบัติเยี่ยงชาติ (National Treatment)

1. ภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องปฏิบัติต่อผู้ลงทุนของอีกฝ่ายโดยไม่น้อยกว่า ดีกว่า ในสถานการณ์เช่นเดียวกับนักลงทุนของตนเองด้วยเกี่ยวกับการจัดตั้ง การได้มา การขยายตัว การจัดการ การดำเนินงานและการขายหรือจำหน่ายอื่นๆ ของเงินลงทุนในอาณาเขตของตน

2. ภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องปฏิบัติตามการลงทุนที่ได้รับการคุ้มครองไม่น้อยกว่า ดีกว่า ที่จะยอมรับในกรณีเช่นในการลงทุนอาณาเขตของนักลงทุนในส่วนที่เกี่ยวกับการจัดตั้ง การขยายการบริหารจัดการ การดำเนินการ และการจำหน่าย

3. การปฏิบัติตามภาคีภายใต้วรรค 1 และ 2 หมายถึงในระดับรัฐบาล ระดับภูมิภาค การปฏิบัติต้องไม่น้อยกว่า ดีกว่า การปฏิบัติที่ดีที่สุดของสถานการณ์ โดยระดับภูมิภาคของรัฐบาลที่ให้กับนักลงทุนและเพื่อการลงทุนของนักลงทุนของภาคีซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการลงทุน

การปฏิบัติหลักปฏิบัติอย่างชาติที่ ได้รับอนุเคราะห์ยิ่ง (Most-Favoured-Nation Treatment)

การปฏิบัติหลักปฏิบัติอย่างชาติที่ ได้รับอนุเคราะห์ยิ่ง การไม่เลือกปฏิบัติอย่างหนึ่งซึ่งต้องใช้บังคับทั้งการนำเข้าและการส่งออกสินค้าเยี่ยงชาติมากที่สุด

1. ภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องปฏิบัติต่อผู้ลงทุนของอีกฝ่ายโดยไม่น้อยกว่า ดีกว่า ที่สอดคล้องในสถานการณ์เช่นเดียวกับนักลงทุนของภาคีอื่นๆ หรือภาคีอื่นใดที่เกี่ยวกับการจัดตั้ง การได้มา การขยายการบริหารจัดการ การดำเนินการ และการจำหน่าย หรือจำหน่ายการลงทุนอื่นๆ ในดินแดนของตน

2. ภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องปฏิบัติตามการลงทุนที่ได้รับการคุ้มครองไม่น้อยกว่า ดีกว่า ที่จะยอมรับในกรณี เช่น ในการลงทุนอาณาเขตของผู้ลงทุนของภาคีอื่นใด หรือของภาคีอื่นใดที่เกี่ยวข้อง กับการจัดตั้ง การได้มา การขยายการจัดการ การดำเนินการ และการขาย หรือการจำหน่ายเงินลงทุนอื่นๆ

3. เพื่อความมั่นใจมากขึ้น การบำบัดที่อ้างถึงในข้อนี้ไม่ได้รวมถึงขั้นตอนหรือกลไกในการระงับข้อพิพาทระหว่างประเทศ เช่นรวมอยู่ในส่วน B (การระงับข้อพิพาทระหว่างนักลงทุนกับรัฐ)

มาตรฐานขั้นต่ำของการปฏิบัติ (Minimum Standard of Treatment)

1. ภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องปฏิบัติตามการลงทุนที่ได้รับการคุ้มครองตามด้วยหลักกฎหมายจารีตประเพณีระหว่างประเทศที่บังคับใช้การปฏิบัติความปลอดภัยอย่างเป็นธรรมและการปฏิบัติความปลอดภัยอย่างเต็มที่

2. เพื่อความมั่นใจยิ่งขึ้นในวรรค 1 ให้กำหนดจารีตประเพณีระหว่างประเทศ กฎหมายมาตรฐานขั้นต่ำของการปฏิบัติคนต่างด้าวเป็นมาตรฐานของการปฏิบัติที่จะให้แก่การลงทุนที่ครอบคลุม แนวคิดเรื่อง "การปฏิบัติอย่างเป็นธรรมและเท่าเทียมกัน" และ "การป้องกันแบบเต็มรูปแบบและความปลอดภัย" ไม่จำเป็นต้องได้รับการปฏิบัตินอกเหนือจาก หรือเกินกว่ามาตรฐานที่กำหนดไว้และอย่าสร้างเพิ่มเติม

สิทธิอันมีสาระสำคัญ ภาระหน้าที่ในวรรค 1 เพื่อให้

(ก) "การปฏิบัติอย่างยุติธรรมและเท่าเทียม" รวมถึงข้อผูกพันที่จะไม่ปฏิเสธความยุติธรรมในกระบวนการพิจารณาพิพากษาทางอาญา ทางแพ่ง หรือการบริหารตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในระบบกฎหมายหลักของโลก และ

(ข) "การป้องกันอย่างเต็มรูปแบบและความปลอดภัย" กำหนดให้ภาคีแต่ละฝ่ายจัดหาระดับการคุ้มครองของตำรวจที่จำเป็นต้องใช้ภายใต้จารีตประเพณีกฎหมายระหว่างประเทศ

3. การกำหนดว่ามีการละเมิดข้อกำหนดอื่น ในเรื่องนี้ข้อตกลง หรือข้อตกลงระหว่างประเทศแยกต่างหาก ไม่ได้ระบุว่าได้รับการละเมิดในข้อนี้

4. เพื่อความมั่นใจมากขึ้น ข้อเท็จจริงเพียงอย่างเดียวว่าภาคีจะรับหรือไม่รับการกระทำที่อาจไม่สอดคล้องกับความคาดหวังของนักลงทุน ไม่ได้เป็นการละเมิดข้อนี้ แม้ว่าจะมีความสูญเสีย หรือความเสียหายต่อการลงทุนที่ครอบคลุมผลที่ตามมา

ภาระผูกพันหลักตามมาตรา 9

บทกฎหมาย การลงทุนของ TPP ประกอบด้วยชุดข้อผูกพันหลักที่ให้การคุ้มครองขั้นพื้นฐานในตลาด TPP สำหรับนักลงทุนในสหรัฐอเมริกาและผู้ลงทุนรายอื่นหรือการลงทุนประเภทเดียวกันที่เราได้ให้การคุ้มครองแก่นักลงทุนต่างชาติภายใต้กฎหมายของสหรัฐอเมริกาซึ่งได้แก่

- การให้การปฏิบัติในระดับประเทศ (กล่าวคือการปฏิบัติไม่น้อยกว่าประเทศที่ TPP จัดหาให้กับนักลงทุนหรือการลงทุนของตนเองในกรณีเช่นเดียวกัน) และการปฏิบัติที่ได้รับความนิยมมากที่สุด (เช่น การปฏิบัติไม่น้อยกว่า/ดีกว่าประเทศที่ให้ TPP ในสถานการณ์เช่นเดียวกันกับนักลงทุนต่างชาติของประเทศหรือการลงทุน)

- กำหนด "มาตรฐานขั้นต่ำ" สำหรับการลงทุนซึ่งกำหนดไว้ตามกฎหมายระหว่างประเทศซึ่งรวมถึงการป้องกันการปฏิเสธความยุติธรรมและการไม่ได้รับการคุ้มครอง

- ตรวจสอบให้แน่ใจว่า หากรัฐบาลมีการลงทุนเพื่อวัตถุประสงค์สาธารณะตามกระบวนการยุติธรรมที่กำหนดและต้องได้รับการชดเชยที่รวดเร็วเพียงพอและเป็นไปได้และสามารถโอนได้

- การโอนเงินที่เกี่ยวข้องกับการลงทุนที่ครอบคลุมภายใต้ข้อตกลง เช่น การบริจาคเงิน การโอนเงิน ผลกำไร และเงินปันผล การจ่ายดอกเบี้ย หรือค่าสิทธิ และการชำระเงินภายใต้สัญญาให้ทำโดยเสรีและโดยไม่ชักช้า ยกเว้นของข้อยกเว้น ซึ่งข้อยกเว้นเหล่านี้ช่วยให้มั่นใจได้ว่ารัฐบาลจะรักษาความยืดหยุ่นในการจัดการกระแสเงินทุนซึ่งรวมถึงอนุญาตให้ประเทศต่างๆ กำหนดการเลือกปฏิบัติที่ไม่เลือกปฏิบัติมาตรการป้องกันชั่วคราว (เช่นการควบคุมเงินทุน) การจำกัดการโอนเงินที่เกี่ยวข้องกับการลงทุนในบริบทของความสมดุลของวิกฤติการชำระเงินและวิกฤติเศรษฐกิจอื่นๆ หรือในบริบทของมาตรการระมัดระวังเพื่อปกป้องความสมบูรณ์และความมั่นคงของระบบการเงิน

- ยกเว้น "ข้อกำหนดด้านประสิทธิภาพ" ที่กำหนดซึ่งรวมถึงข้อกำหนดเกี่ยวกับเนื้อหาในท้องถิ่น ข้อกำหนดการส่งออกและการถ่ายโอนเทคโนโลยี หรือความต้องการด้านเทคโนโลยีเฉพาะด้าน

- ดูแลให้นักลงทุนมีความสามารถในการแต่งตั้งผู้จัดการอาวุโสโดยไม่คำนึงถึงสัญชาติและเพื่อให้แน่ใจว่าข้อจำกัดของสัญชาติที่ใช้ในการแต่งตั้งกรรมการจะไม่ส่งผลต่อการควบคุมการลงทุนของนักลงทุน

มาตรการที่ไม่สอดคล้องกัน

ประเทศสมาชิก TPP ตกลงที่จะยอมรับพันธกรณีหลักเหล่านี้บนพื้นฐาน "รายการเชิงลบ" ซึ่งหมายความว่าภาระผูกพันทั้งหมดจะมีผลบังคับใช้กับทุกภาคส่วนและกิจกรรมนอกเหนือจากข้อจำกัด ในการเจรจาและระบุไว้อย่างชัดเจนในรายการสงวนเฉพาะที่อธิบายถึงลักษณะของ "มาตรการที่ไม่สอดคล้อง" ที่จะได้รับอนุญาต แม้หลังจากที่ข้อตกลงมีผลบังคับใช้ เหล่านี้จะถูกบันทึกไว้ในภาคผนวกสอง

- ภาคผนวก I มีรายการของมาตรการเดี่ยวยุติปัจจุบันที่อาจฝ่าฝืน หรือหลายข้อ มาตรการหลักของบทกฎหมายนี้ ประเทศใดที่ระบุว่าต้องสงวนไว้ ในการระบุมมาตรการในภาคผนวก I ประเทศจะต้อง "หยุดนิ่ง" ซึ่งจะช่วยให้มั่นใจได้ว่ามาตรการดังกล่าวจะไม่กลายเป็นข้อจำกัดมากขึ้นในอนาคต **เกณฑ์มาตรฐานสำหรับความต้องการหยุดนิ่ง**

- ภาคผนวก II มีรายการสงวนที่ทำให้ประเทศสามารถใช้ดุลพินิจอย่างเต็มที่ในการปฏิบัติ มาตรการที่ไม่เป็นไปตามที่มีอยู่หรือใช้ข้อจำกัดใหม่ๆ โดยไม่มีข้อจำกัดภายใต้ข้อตกลง

การปฏิเสธประโยชน์

บทกฎหมาย การลงทุนอนุญาตให้ภาคี TPP ปฏิเสธผลประโยชน์ของ "shell companies" ที่เป็นของบุคคลในภาคนั้น หรือบุคคลที่ไม่ใช่ภาคี ที่จัดตั้งขึ้นในประเทศ TPP อื่นเพื่อใช้ประโยชน์จากสิทธิในสนธิสัญญา แต่ไม่มีกิจกรรมทางธุรกิจที่สำคัญในประเทศนั้น นอกจากนี้ยังช่วยในการปฏิเสธผลประโยชน์ให้กับบริษัทที่ลงทุนในประเทศ TPP แต่เป็นของบุคคลที่ไม่ใช่ภาคี ซึ่งภาคี TPP ห้ามทำธุรกรรมบางอย่าง เช่น ภายใต้มาตรการคว่ำบาตร

ข้อพิพาทของนักลงทุนกับรัฐ

นักลงทุน TPP จะมีสิทธิที่จะดำเนินการอนุญาโตตุลาการระหว่างประเทศที่เป็นกลางในกรณีที่มีข้อพิพาทระหว่างผู้ลงทุนของภาคี TPP และภาคีอื่นๆ ของ TPP โดยละเมิดข้อผูกพันในบทกฎหมาย การลงทุน บทกฎหมายนี้ระบุว่าการดำเนินการดังกล่าวจะดำเนินการอย่างไรโดยมีโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมและมีส่วนร่วมในการป้องกัน

เพื่อป้องกันการล่วงละเมิดและช่วยยับยั้งการเรียกร้องที่ไม่สำคัญ หรือไม่เป็นที่พอใจ การป้องกัน ได้แก่

• ความโปร่งใสของกระบวนการอนุญาโตตุลาการ

ตรวจสอบให้แน่ใจว่า การพิจารณาเรื่องอนุญาโตตุลาการและเอกสารต่างๆ เป็นที่เปิดเผยและเปิดเผยต่อสาธารณชน สำหรับกรณีของนักลงทุน – รัฐ ต่อสหรัฐอเมริกาภายใต้ TPP การส่งบันทึกและเอกสารสำคัญอื่นๆ จะมีอยู่ในเว็บไซต์กระทรวงการต่างประเทศสหรัฐฯ

• Amicus curiae submission

เพื่อให้มั่นใจว่าผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่สนใจ รวมถึงสหภาพแรงงาน องค์กรภาคประชาสังคม และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่นๆ สามารถยื่นหนังสือ amicus curiae หรือ "เพื่อนของศาล" ได้

• การส่งบุคคลที่ไม่คัดค้าน

มั่นใจได้ว่ารัฐที่นักลงทุนอาศัยอยู่และภาคี TPP อื่นๆ สามารถส่งข้อมูลไปยัง Panel การตีความข้อตกลงได้

• บททบทวนการเรียกร้องค่าสินไหมและรางวัลที่เป็นไปได้ของนายความ

การตรวจสอบและยกเลิกการเรียกร้องค่าสินไหม และค่าใช้จ่ายที่ได้รับรางวัล และค่าทนายแก่รัฐบาลที่ถูกกล่าวหา จะช่วยให้มั่นใจได้ว่าอยู่ภายใต้ระเบียบขั้นตอนทางแพ่งของรัฐบาลกลางสหรัฐฯ

• ทบทวนและให้รางวัลความท้าทาย

ตรวจสอบให้แน่ใจว่าคู่พิพาทสามารถตรวจสอบและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับรางวัลอนุญาโตตุลาการที่เสนอก่อนที่จะมีการออกมติ และเพื่อให้ทั้งสองฝ่ายสามารถโต้แย้งรางวัลศาลได้

• ตีความข้อผูกมัดร่วมกัน

มั่นใจได้ว่าภาคี TPP สามารถยืนยันการตีความข้อตกลงที่มีผลผูกพันกับศาลได้ตลอดเวลา

• จำกัดเวลา

ช่วงเวลาที่นักลงทุนสามารถนำนักลงทุน - การอ้างสิทธิของรัฐ มีอายุความสามปีครึ่งนับแต่วันที่รู้ ที่เกิดขึ้นจริง หรือการละเมิด

• การสละสิทธิของผู้อ้างสิทธิ

เพื่อป้องกันไม่ให้เกิด "ฟอรัมช้อปปิ้ง" ผู้อ้างสิทธิ ใช้สิทธิอ้างการระงับข้อพิพาทระหว่างนักลงทุน – รัฐ และจะต้องสละสิทธิในการดำเนินการฟ้องร้องในคดีอื่นเพื่อท้าทายมาตรการเดียวกัน

คุณลักษณะใหม่

บทกฎหมาย การลงทุนของ TPP ประกอบด้วยนวัตกรรมที่เกิดขึ้น นอกเหนือจากข้อตกลงการค้าเสรีฉบับก่อนหน้าของสหรัฐฯ (FTA) เพื่อแก้ปัญหาการลงทุนใหม่และที่เกิดขึ้นใหม่ซึ่งรวมถึงพันธกรณีในการแก้ปัญหาการเลือกปฏิบัติที่เพิ่มขึ้น ซึ่งเป็นข้อได้เปรียบในการแข่งขันกับรัฐวิสาหกิจต่างชาติ ผู้ผูกขาดระดับชาติและอื่นๆ โดยบังคับให้นักลงทุนสหรัฐฯ ให้ความสนใจเทคโนโลยีของประเทศอื่น นอกจากนี้ยังมีการชี้แจงว่า สาขาการลงทุนของ TPP นำไปใช้กับรัฐวิสาหกิจและบุคคลอื่นที่ใช้อำนาจรัฐที่ได้รับมอบอำนาจ ไม่ว่าจะ

จะเป็นทางการหรือไม่เป็นทางการ เพื่อให้รัฐวิสาหกิจที่ทำหน้าที่ในนามของรัฐบาลไม่สามารถดำเนินการ คัดค้านนักลงทุนต่างชาติและหลีกเลี่ยงความท้าทาย โดยอ้างว่าตนไม่ได้รับการคุ้มครองตามข้อตกลงดังกล่าว

ในเวลาเดียวกันบทกฎหมายนี้ได้มีการปกป้องที่เข้มงวดในการปิดช่องโหว่และเพื่อยกระดับมาตรฐาน การระงับข้อพิพาทของนักลงทุน – รัฐ ทั้งหมด 3,200 สัญญา เหนือข้อตกลงอื่นๆ บวกข้อตกลงการลงทุนที่มี ผลทั่วโลก ซึ่งรวมถึงการเน้นย้ำว่าประเทศต่างๆ สามารถควบคุมผลประโยชน์ของสาธารณชน รวมทั้งเรื่อง สุขภาพความปลอดภัย ความมั่นคงทางการเงิน และการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ขยายกฎหมายห้ามปรามและไล่ออก ชี้แจงว่าโจทก์มีภาระที่จะพิสูจน์องค์ประกอบทั้งหมดของข้อเรียกร้องของตน ช่วยให้รัฐบาลสามารถตีความ สัญญาฉบับนี้ได้ ทำให้การดำเนินการเป็นไปอย่างโปร่งใส และให้การมีส่วนร่วมขององค์กรภาคประชาสังคม และบุคคลอื่นๆ ไม่ใช่ภาคีโดยตรงในการโต้แย้ง นอกจากนี้ บทกฎหมายนี้จะครั้งแรกในการชี้แจงแนวคิด หลักๆ เกี่ยวกับการไม่เลือกปฏิบัติและมาตรฐานขั้นต่ำ สำหรับวัตถุประสงค์ด้านสวัสดิการสาธารณะที่ต้อง ตามกฎหมายในการวิเคราะห์การไม่เลือกปฏิบัติและเพื่อแก้ปัญหาความวิตกกังวลของนักลงทุน บทกฎหมายนี้ จะกำหนดให้คู่ภาคีให้คำแนะนำโดยละเอียดเกี่ยวกับจริยธรรมของอนุญาโตตุลาการและประเด็นเรื่องความเป็น อิสระและความเป็นกลางของอนุญาโตตุลาการ

ภาษาที่ชัดเจนเน้นย้ำสิทธิในการควบคุมเพื่อประโยชน์สาธารณะ

TPP มีภาษาใหม่ที่เน้นย้ำว่าประเทศต่างๆ มีสิทธิในการควบคุมเพื่อประโยชน์สาธารณะ รวมทั้งเพื่อปกป้องสุขภาพอนามัย ความมั่นคงทางการเงิน และสิ่งแวดล้อม TPP จะรวมถึงการได้รับการ ยอมรับอย่างชัดเจนและชัดเจนเกี่ยวกับสิทธิของเจ้าหน้าที่สาธารณสุขในการใช้มาตรการควบคุมยาสูบเพื่อ ปกป้องสุขภาพของประชาชน

ภาระเกี่ยวกับผู้ร้องเรียน บทกฎหมายที่บัญญัติใน TPP ชี้แจงว่า ผู้อ้างสิทธิซึ่งเป็นผู้ลงทุนนำ คดีต่อต้านรัฐบาลมาประกอบภาระในการพิสูจน์องค์ประกอบทั้งหมดของข้อเรียกร้องของตนรวมถึงข้อ เรียกร้องจากการละเมิดข้อผูกพันของมาตรฐานการปฏิบัติขั้นต่ำ (MST) ซึ่งเป็นภาระหน้าที่ที่จะต้องคำประกัน ผู้ลงทุน กระบวนการยุติธรรมและการคุ้มครองอื่นๆ ตามกฎหมายจารีตประเพณีระหว่างประเทศ

การเพิกถอนการอ้างสิทธิที่ไม่สอดคล้องกัน บทกฎหมายที่บัญญัติใน TPP ขยายกฎหมายที่มีอยู่ เพื่อไม่ให้เหมาะสมกับสิ่งที่ไม่เหมาะสม โดยการอนุญาตให้รัฐบาลทบทวนและยกเลิกการร้องเรียนอย่างเร่งด่วน กรณี "ชัดเจนโดยไม่มีคุณธรรมทางกฎหมาย"

นักลงทุน "ความคาดหวัง" ไม่เพียงพอ TPP ชี้แจงชัดเจนว่านักลงทุนไม่สามารถเรียกร้อง ค่าเสียหายจากการละเมิดข้อผูกพัน MST ได้ โดยแสดงให้เห็นว่ามาตรการของรัฐบาลทำให้เกิดความผิดหวังกับ ความคาดหวังของตน (ตัวอย่างเช่นความคาดหวังในการได้รับผลกำไรบางส่วน)

จริยธรรมของผู้ชี้ขาด / จรรยาบรรณ ประเทศ บท TPP จะจัดทำหลักจรรยาบรรณสำหรับ อนุญาโตตุลาการของ ISDS ซึ่งจะเพิ่มเติมนำเรื่องของความเป็นเอกราชและความเป็นกลางของ อนุญาโตตุลาการ

ผลกระทบ

การลงทุนระหว่างประเทศถือเป็นปัจจัยหลักในการขับเคลื่อนการเติบโตทางเศรษฐกิจของสหรัฐฯ ซึ่งเป็น ประโยชน์ต่อเศรษฐกิจทั้งประเทศ โดยการส่งเสริมการส่งออกสินค้าและบริการและสนับสนุนงานที่ต้อง จ่ายสูงในสหรัฐฯ วันนี้สหรัฐฯ เป็นประเทศที่ใหญ่ที่สุดในโลก สำหรับการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ (FDI) โดยมีทุนจดทะเบียน FDI อยู่ที่ 5.4 ล้านล้านดอลลาร์ในปี 2014 (ตามเกณฑ์มูลค่าตลาด) ภาคีเป็นผู้รับทุน FDI ที่ใหญ่ที่สุดใน 8-10 ปีที่ผ่านมา บริษัทต่างประเทศที่ทำเงินลงทุนมีบุคลากรอเมริกัน 5.8 ล้านคนในปี 2012 รวมทั้ง 2.2 ล้านคนในภาคการผลิต มากกว่าร้อยละ 95 ของผู้บริโภคทั่วโลก และทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญ

นอกสหรัฐ การลงทุนในต่างประเทศมักเป็นปัจจัยสำคัญในการสนับสนุนการผลิตประเทศตน เพื่อให้บริการลูกค้าต่างชาติและวัตถุประสงค์อื่นๆ บริษัทในสหรัฐฯ ที่มีการดำเนินงานในต่างประเทศจ้างแรงงานชาวอเมริกันจำนวน 23 ล้านคน โดยเป็นพนักงานภาคเอกชนหนึ่งในห้าราย บริษัทเหล่านี้จ่ายค่าแรงให้กับแรงงานโดยเฉลี่ยมากกว่างานอื่นๆ ในภาคเอกชนร้อยละ 28 และคิดเป็นสัดส่วนเกือบครึ่งหนึ่งของการส่งออกสินค้าในสหรัฐฯ และร้อยละ 76 สำหรับวิจัยและพัฒนาของสหรัฐฯ

แม้ว่าจะจะเป็นประโยชน์กับคนงานและธุรกิจของสหรัฐฯ การลงทุนของสหรัฐฯ ในประเทศอื่นๆ อาจประสบกับความท้าทายอย่างรุนแรง ได้เริ่มทดลองใช้นโยบาย "บังคับท้องถิ่น" ที่ออกแบบมาเพื่อบังคับให้เกิดการถ่ายทอดเทคโนโลยีหรือยับยั้งการลงทุนจากการนำเข้าผลิตภัณฑ์จากสหรัฐฯ โดยการซื้อสินค้าและบริการในท้องถิ่น ในกรณีอื่นๆ รัฐบาลต่างประเทศได้ใช้มาตรการการเวนคืนทุนทรัพย์อย่างเต็มรูปแบบ

ความคุ้มครองการลงทุนเป็นยานพาหนะหลักในการเฝ้าระวังด้วยนโยบายดังกล่าวในภูมิภาคเอเชียแปซิฟิกและที่อื่นๆ ในช่วง 50 ปีที่ผ่านมา จำนวน 180 ประเทศได้เจรจาข้อตกลง 3,200 สัญญาที่มีการคุ้มครองผู้ลงทุน เหล่านี้ให้การประกันกฎพื้นฐานของการคุ้มครองตามกฎหมายและการขอความช่วยเหลือจากอนุญาโตตุลาการระหว่างประเทศที่เป็นกลางในกรณีข้อพิพาทด้านการลงทุน

1.3 บทมาตรา 16 นโยบายการแข่งขัน (Competition Policy)

บทกฎหมาย นโยบายการแข่งขันจะช่วยให้ตลาดในเอเชียแปซิฟิกมีพื้นฐานในหลักการของการแข่งขันที่เป็นธรรม การคุ้มครองผู้บริโภค และความโปร่งใสผ่านกฎที่กำหนดให้คู่ค้า TPP ต้องรักษากฎหมาย ระบอบการปกครองที่ห้ามการดำเนินธุรกิจที่ต่อต้านการแข่งขันเช่นเดียวกับการฉ้อโกง - กิจกรรมเชิงพาณิชย์ที่ลอกหลวงเป็นอันตรายต่อผู้บริโภค ช่วยรับประกันว่าตลาดในภาคีสมาชิก TPP จะเปิดกว้างอย่างแท้จริง (<https://ustr.gov/sites/default/files/TPP-Chapter-Summary-Competition.pdf>)

สินค้าที่ทำในอเมริกา เช่น สินค้าที่ทำจากฟาร์ม ผลิตภัณฑ์และบริการต่างๆ พร้อมส่งเสริมการคุ้มครองผู้บริโภคในทุกประเทศ TPP

ภาพรวม

กฎหมายการแข่งขันที่มีประสิทธิภาพ

ผ่านบทกฎหมาย นโยบายด้านการแข่งขันสมาชิก TPP ยอมรับหรือปฏิบัติตามกฎหมายการแข่งขันระดับชาติที่บังคับให้มีการต่อต้านการแข่งขันดำเนินการและปฏิบัติตามกฎหมายเหล่านี้ต่อกิจกรรมเชิงพาณิชย์ทั้งหมดในอาณาเขตของตน เพื่อให้มั่นใจว่ากฎหมายดังกล่าวได้รับการปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพ ภาคีของ TPP จะจัดตั้งหรือมีหน่วยงานที่รับผิดชอบในการบังคับใช้กฎหมายการแข่งขันระดับชาติ บทกฎหมาย นี้จะไม่ใช้กฎหมายของสหรัฐอเมริกาและกฎระเบียบที่จะเปลี่ยนแปลงตามที่ประเทศต่างๆ ได้ปฏิบัติตามข้อผูกพันเหล่านี้แล้ว กล่าวคือ

- การปกป้องผู้บริโภค

สมาชิก TPP ตกลงที่จะยอมรับหรือ - เช่นเดียวกับในกรณีของสหรัฐอเมริกา - ปฏิบัติตามกฎหมายที่ห้ามการฉ้อฉลและการลอกหลวงในเชิงพาณิชย์ทำให้เกิดอันตรายหรือเป็นอันตรายต่อผู้บริโภค ภาคีตกลงที่จะให้ความร่วมมือตามความเหมาะสมในเรื่องที่เกี่ยวข้องซึ่งเกี่ยวข้องกับกิจกรรมการแข่งขัน รวมทั้งการบังคับใช้กฎหมายคุ้มครองผู้บริโภค

- ความเป็นธรรมตามขั้นตอน

ขณะที่ประเทศ TPP สร้างความเข้มแข็งให้กับกฎหมายนโยบายการแข่งขันของประเทศ บทว่าด้วยนโยบายการแข่งขันประกอบด้วยช่วงของภาระหน้าที่เกี่ยวกับความเป็นธรรมในขั้นตอนต่างๆ รวมถึงกฎที่ให้

ความมั่นใจกับบุคคลดำเนินการบังคับใช้อย่างเหมาะสม คำแนะนำเพื่อให้หลักฐานในการป้องกันและการบังคับใช้อำนาจนำกระบวนการต่างๆ ที่โปร่งใสม่าใช้

- สิทธิในการดำเนินการของเอกชน

คู่สัญญา TPP เห็นด้วยที่จะให้สิทธิที่เป็นอิสระในการแสวงหาการชดเชยการบาดเจ็บอันเกิดจากการฝ่าฝืนกฎหมายการแข่งขันของภาคี หรือเพื่อให้บุคคลมีสิทธิที่จะขอให้เจ้าหน้าที่การแข่งขันของภาคีสอบสวนได้ และเพื่อแสวงหาการชดเชยหลังจากพบว่ามีกรณีการแข่งขัน

- ความร่วมมือและความโปร่งใส

ภาคี TPP ตกลงที่จะให้ความร่วมมือในด้านนโยบายการแข่งขันและการแข่งขันการบังคับใช้กฎหมายรวมทั้งการแจ้งเตือนการปรึกษาหารือและการแลกเปลี่ยนของข้อมูล พวกเขาจะตกลงที่จะให้แน่ใจว่าการตัดสินใจขั้นสุดท้ายพบการละเมิดกฎหมายการแข่งขันถูกเปิดเผยต่อสาธารณชนในขณะที่มั่นใจข้อมูลธุรกิจที่เป็นความลับได้รับการคุ้มครอง

- การระงับข้อพิพาท

สอดคล้องกับข้อตกลงการค้าเสรีของสหรัฐฯ (FTA) ก่อนหน้านี้ การระงับข้อพิพาทจะไม่ใช้บังคับกับบทบัญญัติด้านนโยบายการแข่งขัน อย่างไรก็ตาม TPP ภาคีเห็นด้วยที่จะเข้าสู่การปรึกษาหารือในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับบทกฎหมาย ตามคำร้องขอของภาคีอีกฝ่ายหนึ่ง

คุณลักษณะใหม่ ๆ

การกำหนดมาตรฐานภูมิภาคเกี่ยวกับนโยบายการแข่งขันจะเป็นประโยชน์ต่อสหรัฐอเมริกาและผู้บริโภคให้การแข่งขันที่เป็นธรรมและการส่งเสริมการปกป้องผู้บริโภค คุณลักษณะใหม่ในบทกฎหมายนโยบายการแข่งขันของ TPP รวมถึงการกำหนดกติกาอย่างละเอียดเกี่ยวกับความเป็นธรรมในกระบวนการยุติธรรมในกฎหมายการแข่งขัน การบังคับใช้สอดคล้องกับกฎหมายและการปฏิบัติของสหรัฐฯ ในทำนองเดียวกันก็มีมาตรฐานระดับภูมิภาคที่กำหนดให้ภาคียอมรับหรือปฏิบัติตามกฎหมายที่ห้ามการฉ้อฉลและหลอกลวงในเชิงพาณิชย์

ผลกระทบ

ระบบนโยบายการแข่งขันแตกต่างกันไปในภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก บางประเทศมีระบบกฎหมายต่อต้านการผูกขาดขั้นสูงและรับรองสิทธิของผู้บริโภค แต่ใช้แนวทางที่ต่างกันเพื่อให้บรรลุเป้าหมายเหล่านี้ การผูกขาดอาจมีโดยพลการหรือออกแบบมาเพื่อลดส่วนแบ่งการตลาดของสหรัฐฯ หรือธุรกิจต่างประเทศอื่นๆ ปัญหานี้ดูเหมือนจะเป็นความท้าทายที่เติบโตอย่างรวดเร็วให้แก่ผู้ส่งออกชาวอเมริกันโดยเฉพาะ แต่ไม่เฉพาะในภาคธุรกิจและคนงานของสหรัฐฯ ซึ่งถือเป็นผู้นำเทคโนโลยีระดับโลก

บทว่าด้วยนโยบายด้านการแข่งขันของ TPP ส่งเสริมระบบนโยบายการแข่งขันที่มีประสิทธิภาพและโปร่งใสเพื่อกระตุ้นให้เกิดการแข่งขันตามตลาดและปกป้องผู้บริโภคจากกลยุทธ์การผูกขาด หลักการเหล่านี้มีขึ้นเพื่อเป็นรากฐานของกฎหมายที่โปร่งใสเพื่อสร้างความมั่นใจในการแข่งขันที่เป็นธรรมในภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก เพื่อดำเนินการด้านกฎระเบียบจะเป็นไปตามเกณฑ์ที่โปร่งใสและเป็นรูปธรรมและดำเนินการในรูปแบบที่ไม่เลือกปฏิบัติต่อธุรกิจต่างประเทศหรือธุรกิจเฉพาะของสหรัฐอเมริกา ขณะที่เราสร้างสภาพแวดล้อมที่มีขนาดใหญ่ขึ้นเพื่อการแข่งขันที่เป็นธรรมและการคุ้มครองผู้บริโภค สหรัฐอเมริกาจะยังคงมีอำนาจอย่างเต็มที่ในการบริหารกฎหมายอเมริกันนำไปประยุกต์ใช้กับการแข่งขันภายในประเทศสหรัฐอเมริกา

1.4 บทมาตรา 17 รัฐวิสาหกิจและการผูกขาดสัมปทาน (STATE-OWNED ENTERPRISES - SOE - AND DESIGNATED MONOPOLIES)

บทว่าด้วยรัฐวิสาหกิจของรัฐ TPP ช่วยให้มั่นใจได้ว่าธุรกิจที่ไม่คำนึงถึงความเป็นเจ้าของสามารถแข่งขันได้อย่างเป็นธรรม โดยใช้หลักเกณฑ์ที่บังคับได้เพื่อให้มั่นใจว่าบริษัทรัฐวิสาหกิจที่ภาคีเป็นเจ้าของประเทศต่างชาติแข่งขันกันบนพื้นฐานของคุณภาพและราคา ไม่ขึ้นอยู่กับการเลือกปฏิบัติการอุดหนุนหรือความลำเอียงเพื่อให้แน่ใจได้ว่ากิจกรรมการค้าและการลงทุนของภาคีไม่ได้ทำให้ธุรกิจอเมริกันภาคเอกชนและแรงงานของตนเสียเปรียบ (<https://ustr.gov/sites/default/files/TPP-Chapter-Summary-State-Owned-Enterprises.pdf>)

ภาพรวม

ความคุ้มครอง

บทกฎหมาย รัฐวิสาหกิจที่เป็นของรัฐของทีพีพีจะให้ข้อมูลเกี่ยวกับรัฐวิสาหกิจในวงกว้างที่มีส่วนร่วมในกิจกรรมเชิงพาณิชย์ ในเวลาเดียวกันหลีกเลี่ยงผลที่รัฐบาลสามารถหลีกเลี่ยงภาระหน้าที่ได้อย่างง่ายดายโดยการมอบอำนาจให้แก่รัฐวิสาหกิจ ซึ่งรวมถึงกฎที่ต้องใช้รัฐวิสาหกิจดำเนินการภายใต้อำนาจที่ได้รับมอบอำนาจในการปฏิบัติตามพันธกรณีของ TPP

ข้อตกลง

ข้อพิจารณาทางการค้าและการเลือกปฏิบัติที่ไม่เลือกปฏิบัติ บทกฎหมายของ SOE ประกอบด้วยข้อผูกพันจากคู่สัญญา TPP เพื่อให้มั่นใจว่ารัฐวิสาหกิจจัดซื้อและขายสินค้าเชิงพาณิชย์บนพื้นฐานของการค้า การพิจารณาเร็วเมื่อทำเช่นนั้นจะไม่สอดคล้องกับคำสั่งใดๆ ภายใต้การดำเนินการของรัฐวิสาหกิจซึ่งจะต้องมีการให้บริการสาธารณะ รัฐบาลภาคี TPP ตกลงที่จะรับรองว่ารัฐวิสาหกิจของตน หรือที่ได้รับมอบหมายการผูกขาด ไม่เลือกปฏิบัติต่อวิสาหกิจสินค้าและบริการของภาคีอื่นๆ

ภูมิคุ้มกันและกฎระเบียบที่เป็นกลาง

บทกฎหมายของ SOE รวมถึงข้อผูกพันที่ต้องให้ TPP จัดหาศาลของภาคี มีเขตอำนาจเหนือกิจกรรมการค้าของรัฐวิสาหกิจต่างชาติ ดังนั้น การที่ SOE ของต่างชาติที่ดำเนินงานในประเทศ TPP ไม่สามารถหลบเลี่ยงการดำเนินการทางกฎหมายได้เกี่ยวกับกิจกรรมเชิงพาณิชย์ของตน โดยการอ้างสิทธิในภูมิคุ้มกันของอธิปไตยในขณะเดียวกันก็รวมถึงกฎที่กำหนดให้ภาคีได้มั่นใจว่าการบริหารจัดการหน่วยงานกำกับดูแลทั้งรัฐวิสาหกิจและบริษัทเอกชนทำเช่นนั้นอย่างเป็นธรรม และไม่ใช้อำนาจตามกฎหมายข้อบังคับของตนในการให้สิทธิพิเศษ

ความช่วยเหลือที่ไม่ใช่เชิงพาณิชย์

บทกฎหมายของ SOE ช่วยให้มั่นใจได้ว่าในการให้ความช่วยเหลือที่ไม่ใช่เชิงพาณิชย์แก่รัฐวิสาหกิจภาคี TPP ตกลงที่จะไม่ก่อให้เกิดผลเสียต่อผลประโยชน์ของภาคี TPP อื่นๆ ซึ่งรวมถึงข้อผูกพันจากภาคี TPP ที่ไม่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่อุตสาหกรรมภายในประเทศของภาคีอื่นโดยการให้ความช่วยเหลือที่ไม่ใช่เชิงพาณิชย์แก่รัฐวิสาหกิจที่ผลิตและจำหน่ายสินค้าในอาณาเขตของภาคีอื่น

ความโปร่งใส

มีการเข้าถึงข้อมูลและกิจกรรมเกี่ยวกับรัฐวิสาหกิจของภาคี TPP เพื่อให้มั่นใจว่าผลลัพธ์ที่เราหวังว่าจะบรรลุผ่านบทกฎหมายนี้ ด้วยเหตุนี้จึงต้องให้ภาคี TPP แบ่งปันรายชื่อของรัฐวิสาหกิจของตนกับประเทศอื่นๆ ของ TPP และจัดเตรียมตามคำขอข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับขอบเขตความเป็นเจ้าของหรือการควบคุมของรัฐบาลและความช่วยเหลือที่ไม่ใช่เชิงพาณิชย์ที่พวกเขาให้กับรัฐวิสาหกิจ

ช้อยกเว้น

บทกฎหมายนี้เป็นช้อยกเว้นข้อผูกพันกับรัฐวิสาหกิจ ตัวอย่างเช่น ไม่มีอะไรในบทกฎหมายนี้จะเป็นการป้องกันไม่ให้ภาคีมีการระมัดระวังมาตรการหรือมาตรการอื่นๆ เพื่อตอบสนองต่อภาวะฉุกเฉินทางเศรษฐกิจเป็นการชั่วคราว

การระงับข้อพิพาท

กฎหมายของรัฐวิสาหกิจสามารถใช้บังคับได้อย่างเต็มที่ภายใต้การระงับข้อพิพาทระหว่างรัฐกับรัฐ การระงับข้อพิพาทของนักลงทุนกับรัฐ ไม่ใช้กับกฎหมายของรัฐวิสาหกิจ

ภาคผนวก

นอกเหนือจากช้อยกเว้นที่ใช้กับภาคีทั้งหมดแล้ว และชุดของประเทศที่เฉพาะเจาะจง ภาคผนวกระบุข้อจำกัดที่เฉพาะเจาะจง และเฉพาะประเทศสำหรับภาระผูกพันเฉพาะ เช่นเดียวกับระยะเวลาการเปลี่ยนแปลงเพื่อให้เวลาบางประเทศเพิ่มเติมเพื่อให้สอดคล้องกับข้อผูกพันของบทกฎหมาย

คุณลักษณะใหม่ ๆ

TPP เป็นความตกลงที่มากกว่าความตกลงก่อนหน้านี้ ในการแก้ไขปัญหาการบิดเบือนของรัฐวิสาหกิจ ที่ก่อให้เกิดความสับสนในตลาด เป็นข้อตกลงการค้าเสรีฉบับแรก (FTA) เพื่อหาแนวทางแก้ไขปัญหาการค้าของรัฐวิสาหกิจที่แข่งขันกับบริษัทเอกชนในการค้าระหว่างประเทศและการลงทุน ส่วนใหญ่องค์ประกอบสำคัญในบทกฎหมายของ SOE เป็นเรื่องใหม่ และคาดว่าจะช่วยในการกำหนดเส้นทางในการทำงานเรื่องนี้ทั่วภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก ความมุ่งมั่นของบทกฎหมายที่มีต่อหลักการขององค์การการค้าโลก (WTO) และข้อตกลงการค้าเสรีในสหรัฐฯ ก่อนหน้านี้ แต่ไปไกลกว่าด้วยวิธีที่สำคัญซึ่งรวมถึงใช้หลักเกณฑ์การอุดหนุนการส่งออกบริการของรัฐวิสาหกิจและการดำเนินงานของผู้ผลิตรายย่อยภายในอาณาเขตประเทศของตน ข้อตกลง TPP ยังขยายและเสริมสร้างกฎการไม่เลือกปฏิบัติเพื่อนำไปใช้กับการซื้อสินค้าและการขายในเชิงพาณิชย์ทั้งหมดของรัฐวิสาหกิจ

รัฐวิสาหกิจ

มีการเติบโตอย่างรวดเร็วในฐานะผู้เล่นในเวทีการค้าโลก ในการลงทุนข้ามพรมแดน และในตลาดส่งออกสำคัญ ในอเมริกาในช่วงทศวรรษที่ผ่านมา ในขณะที่ในปี พ.ศ. 2543 มีรัฐวิสาหกิจที่อยู่ในรายชื่อ Fortune Global เพียง 50 แห่ง กิจกรรมระหว่างประเทศของบริษัทยักษ์ใหญ่ได้ยกความกังวลใหม่เกี่ยวกับอิทธิพลของรัฐบาล การบิดเบือนทางการค้าที่อาจเกิดขึ้น และการแข่งขันที่ไม่เป็นธรรม นอกจากนี้บางประเทศของ TPP ที่มีรัฐวิสาหกิจหลายแห่ง กำลังพิจารณาการปฏิรูปเพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพและประสิทธิผลของเศรษฐกิจ

รัฐวิสาหกิจที่มีอยู่ในประเทศ TPP ทั้งหมดจะถูกใช้เพื่อวัตถุประสงค์ที่แตกต่างกันและมีการควบคุมและจัดการในรูปแบบต่างๆ กันอย่างแพร่หลาย รัฐวิสาหกิจบางแห่งให้บริการสาธารณะ แต่ในบางครั้งการมีส่วนร่วมของภาครัฐในประเทศต่างๆ ผ่านทางรัฐวิสาหกิจ สามารถทำให้การแข่งขันแย่ง เพื่อลดความเสียหายของบริษัทอเมริกัน เอกชน และคนงานของตน สิ่งนี้สามารถเกิดขึ้นได้ผ่านทางรัฐวิสาหกิจที่ได้รับข้อดีจากรัฐบาล เช่น การจัดหาเงินทุนพิเศษรวมถึงผ่านธนาคารของรัฐ การจัดหาสินค้าหรือบริการจากรัฐบาลหรือจากรัฐวิสาหกิจอื่นในราคาพิเศษหรือไม่เสียค่าใช้จ่าย เงินอุดหนุนโดยตรง การยกเลิกหนี้ หรือการตั้งค่าอื่นๆ การตั้งค่าเหล่านี้ ทำให้สนามแข่งขันของรัฐวิสาหกิจเกิดความไม่เป็นธรรมต่อคนงานและธุรกิจของสหรัฐอเมริกาได้

แม้ว่าการบังคับใช้กับรัฐวิสาหกิจในตลาดต่างประเทศที่มีการบังคับใช้เพื่อต่อต้านพฤติกรรมการแข่งขันหรือพฤติกรรมผิดกฎหมายอื่นๆ SOE ของธุรกิจการค้าได้หลีกเลี่ยงการฟ้องร้องโดยอ้างสิทธิในการมีภูมิคุ้มกันของอธิปไตย

ความกังวลเกี่ยวกับบทบาทของรัฐวิสาหกิจเติบโตขึ้นในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมา เนื่องจากรัฐวิสาหกิจที่เคยดำเนินการอยู่ในอาณาเขตของตนเองเกือบทั้งหมดเคยมีส่วนเกี่ยวข้องกับการค้าสินค้าและบริการระหว่างประเทศมากขึ้นหรือทำหน้าที่เป็นผู้ลงทุนในตลาดต่างประเทศ ความคุ้มครองของพวกเขาในที่เฉพาะเจาะจง บทที่พีพีเป็นคุณลักษณะใหม่ในข้อตกลงทางการค้าของสหรัฐฯ ซึ่งจะช่วยให้สามารถจัดการกับปัญหาที่เกิดขึ้นใหม่ๆ รวมถึงการจัดหาเงินทุนและการอุดหนุนของรัฐวิสาหกิจที่เกี่ยวข้องกับการส่งออกการแข่งขันในประเทศ สำหรับธุรกิจและสัญญาต่างๆ และนโยบายด้านการกำกับดูแล ซึ่งโดยการออกแบบ หรือเนื่องจากขาดความโปร่งใส สร้างข้อได้เปรียบโดยธรรมชาติสำหรับรัฐวิสาหกิจที่ได้รับการสนับสนุนจากรัฐบาลในประเทศ ในเวลาเดียวกัน TPP จะกำหนดและรับรองบทบาทที่ถูกต้องตามกฎหมายสำหรับรัฐวิสาหกิจในการให้บริการสาธารณะ

1.5 บทมาตรา 28 ข้อตกลงข้อพิพาท (Dispute Settlement)

สหรัฐอเมริกาพยายามดำเนินการตามข้อตกลงที่ลงนามและกลไกที่เข้มงวดในการบังคับใช้สิทธิของสหรัฐอเมริกาเมื่อมีความล้มเหลวในการนำไปปฏิบัติ บทกฎหมาย การระงับข้อพิพาทของ TPP มีทั้งเพื่อให้มั่นใจได้ว่าการแก้ปัญหาข้อพิพาทโดยใช้ระบบภาคีตุลาการเมื่อจำเป็นต้องใช้กับประเด็นต่างๆ ที่ครอบคลุมโดยข้อตกลงนี้จากการเข้าถึงตลาดแรงงาน สิ่งแวดล้อม การค้าบริการ สิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา และอื่นๆ และเพื่อให้มั่นใจว่าระบบการระงับข้อพิพาทมีหลักเกณฑ์ที่เข้มงวดต่อความลำเอียงและความขัดแย้งทางผลประโยชน์ มีความโปร่งใสและเปิดเผยแก่สาธารณชน และสนับสนุนการแก้ปัญหาการร้องเรียนเมื่อทำได้โดยการให้ความร่วมมือและให้คำปรึกษา บทกฎหมาย การระงับข้อพิพาทควบคุมข้อพิพาทระหว่างรัฐบาล ไม่เกี่ยวข้องกับกลไกการระงับข้อพิพาทของนักลงทุนรัฐ (ISDS) ซึ่งใช้เฉพาะกับภาวะผูกพันในบทกฎหมาย การลงทุนและเกี่ยวข้องกับข้อพิพาทระหว่างภาคเอกชนและรัฐบาล

ภาพรวม

การประยุกต์โดยรวม

กลไกการระงับข้อพิพาทโดยทั่วไปมีผลบังคับใช้ในข้อตกลง TPP รวมถึงพันธกรณีภายใต้บทกฎหมายแรงงานและสิ่งแวดล้อมเช่นเดียวกับสาขาใหม่ที่เกี่ยวข้องกับการไหลของแรงงานข้ามพรมแดนและรัฐวิสาหกิจที่มีชื่อเสียง

ความโปร่งใส

บทกฎหมายการระงับข้อพิพาทรับประกันสิทธิของสาธารณชนในประเทศ TPP แต่ละแห่งในการดำเนินการตามกฎหมายโดยการทำให้มั่นใจได้ว่าการส่งมอบที่เกิดขึ้นในข้อพิพาทจะถูกเปิดเผยต่อสาธารณชน การพิจารณาคดีจะเปิดเผยต่อสาธารณชนและการตัดสินใจขั้นสุดท้าย โดยการวาง panel จะมีการเผยแพร่ต่อสาธารณชน นอกจากนี้หน่วยงานที่ไม่ใช่ภาครัฐจะมีสิทธิขอรายงาน panel ระหว่างข้อพิพาท

ความร่วมมือและกลไกทางเลือก

บทกฎหมายนี้มุ่งมั่นให้ภาคี TPP พยายามทุกวิถีทางในการแก้ไขข้อพิพาทโดยอาศัยความร่วมมือและการให้คำปรึกษาและสนับสนุนการใช้กลไกการแก้ปัญหาข้อพิพาททางเลือกอื่นๆ ซึ่งฝ่ายต่างๆ เชื่อว่าการแก้ปัญหาข้อพิพาทนั้นจะเป็นประโยชน์

การให้คำปรึกษาอย่างเป็นทางการและการตรวจทานโดยรวมภายในกรอบเวลาที่กำหนด

ภายใต้บทการระงับข้อพิพาทขั้นตอนแรกอย่างเป็นทางการคือการจัดให้มีการปรึกษาหารือระหว่างภาคีที่เกี่ยวข้องเพื่อแก้ปัญหาในตอนต้น ในกรณีที่การปรึกษาหารือล้มเหลว ข้อพิพาทสามารถดำเนินการกับภาคีที่ร้องขอให้จัดตั้งคณะกรรมการระงับข้อพิพาท โดยมอบหมายให้ฝ่ายใดที่ไม่ปฏิบัติตามข้อผูกพันภายใต้

ข้อตกลง กำหนดระยะเวลาเพื่อให้แน่ใจว่าระบบมีประสิทธิภาพ – สามารถขอ panel ได้ภายใน 60 วันนับจากวันที่ได้รับคำร้องขอคำปรึกษา หรือ 30 วันหลังจากวันที่ได้รับคำขอสำหรับสินค้าที่เน่าเสียง่าย

ส่วนประกอบของ Panel

Panel การค้าระหว่างประเทศ จะมีการกำหนดกรอบเวลาสำหรับการคัดเลือกอนุญาโตตุลาการ รวมทั้งขั้นตอนต่างๆ เพื่อให้แน่ใจว่า Panel ควบคุมได้ แม้ว่าภาคีจะไม่แต่งตั้งอนุญาโตตุลาการภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้

การทำงานและความถูกต้องของ Panel

กฎระเบียบที่ชัดเจนของขั้นตอนจะเป็นแนวทางในการทำงานของ Panel ควบคุม และโดยเฉพาะอย่างยิ่งให้แน่ใจว่า มีความโปร่งใส ดังระบุไว้ข้างต้น นอกจากนี้ผู้เข้าร่วมการประชุมจะต้องปฏิบัติตามข้อพึงปฏิบัติที่จะต้องตกลงกันโดย TPP เพื่อให้กลไกการระงับข้อพิพาทสมบูรณ์

รายงานจากคณะกรรมการ

Panel ต้องแสดงรายงานเบื้องต้นต่อคู่ภาคีที่โต้แย้งภายใน 150 วันหลังจากได้รับการแต่งตั้งผู้เข้าร่วมการประชุมครั้งล่าสุด หรือ 120 วันในกรณีเร่งด่วน รายงานดังกล่าวจะเป็นความลับเพื่อให้ฝ่ายที่โต้แย้งสามารถตรวจสอบและส่งความคิดเห็นเป็นลายลักษณ์อักษรต่อคณะกรรมการได้ จากนั้น Panel จะจัดทำรายงานขั้นสุดท้ายภายใน 30 วันหลังจากนำเสนอรายงานฉบับแรก คู่ภาคีที่โต้แย้งจะต้องเปิดเผยรายงานขั้นสุดท้ายต่อสาธารณชนภายใน 15 วันหลังจากนั้น และจะได้รับการคุ้มครองข้อมูลที่เป็นความลับ

การใช้รายงานขั้นสุดท้าย

อนุญาตให้มีการใช้การตอบโต้ทางการค้า (การระงับผลประโยชน์หรือการชำระเงิน) หากภาคีที่พบว่าไม่ปฏิบัติตามข้อผูกพันของตน ไม่สามารถแก้ไขได้ ปัญหาที่ Panel ควบคุมระบุ ก่อนที่เหตุการณ์นี้อาจเกิดขึ้น ฝ่ายที่พบว่ามีกรณีละเมิดสามารถเจรจาต่อรองหรือตัดสินระยะเวลาที่เหมาะสมในการแก้ไขปัญหาได้ ในขณะที่ภาคีตระหนักถึงความสำคัญของการปฏิบัติตามข้อกำหนดของคณะรัฐมนตรีอย่างทันทั่วทั้งที่ ข้อตกลงใดๆ ในข้อตกลงนี้ ไม่จำเป็นต้องให้สหรัฐอเมริกาหรือภาคีอื่นๆ เปลี่ยนแปลงกฎหมาย หรือระเบียบข้อบังคับ

สิทธิส่วนบุคคล

ไม่มีภาคี TPP ใดสามารถให้สิทธิในการดำเนินการส่วนตัวภายใต้กฎหมายภายในของตนกับภาคี TPP อื่นๆ เนื่องจากไม่ได้ปฏิบัติตามข้อผูกพันในข้อตกลง TPP

การโต้แย้งข้อพิพาททางเลือก

บทกฎหมายนี้สนับสนุนให้ใช้กระบวนการอนุญาโตตุลาการและการไกล่เกลี่ยข้อพิพาททางเลือกอื่นๆ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับข้อพิพาททางการค้าของเอกชน

คุณลักษณะใหม่ๆ

ข้อตกลง TPP ช่วยแก้ปัญหาข้อพิพาทที่รวดเร็วขึ้น และปิดช่องโหว่ที่อาจเกิดขึ้นในกรอบเขตที่มีอยู่ซึ่งอาจทำให้ประเทศ TPP สามารถชะลอ หรือป้องกันไม่ให้มีการจัดตั้ง Panel ควบคุมได้เช่นเดียวกับในข้อตกลงการค้าเสรีของสหรัฐฯ ก่อนหน้า ซึ่งกำหนดให้ความสามารถของหน่วยงานที่ไม่ใช่ภาครัฐ ในการให้มุมมองที่เป็นลายลักษณ์อักษรต่อการติดตั้งและสร้างความมั่นใจว่า การพิจารณาจาก Panel ควบคุมจะเปิดเผยต่อสาธารณชน นอกจากนี้ยังกำหนดให้คู่ภาคีที่มีข้อพิพาทต้องเขียนเป็นลายลักษณ์อักษรต่อสาธารณชนเพื่อความโปร่งใสในการระงับข้อพิพาทนี้

ผลกระทบ

เมื่อสหรัฐอเมริกาเจรจาข้อตกลงทางการค้า คาดว่าคู่ค้าจะปฏิบัติตามกฎและข้อตกลงที่ตกลงกันได้ ข้อตกลงทั้งหมดของการค้าสหรัฐฯ ก่อนหน้านั้น นับตั้งแต่ข้อตกลงของสหรัฐฯ – แคนาดาในปี ค.ศ. 1989 และ

ข้อตกลงองค์การการค้าโลก (WTO) รวมถึงกลไกการระงับข้อพิพาทเพื่อตัดสินข้อพิพาทเรื่องการปฏิบัติตามข้อกำหนด

สิ่งนี้เป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งสำหรับ TPP ซึ่งก่อให้เกิดภาระผูกพันที่กว้างขึ้นกว่าที่เราจะทำได้ในข้อตกลงก่อนหน้านี้ในพื้นที่ต่างๆ เช่น อีคอมเมิร์ซ แรงงาน และสิ่งแวดล้อม รัฐวิสาหกิจและพื้นที่อื่นๆ กลไกการระงับข้อพิพาทของ TPP จะทำให้เขตการค้าที่มีเครื่องมือที่สามารถบังคับใช้ข้อผูกพันที่มีมาตรฐานสูงและเข้มแข็งที่ได้รับการเจรจาต่อรอง

2. การควบคุมเครื่องตีเมล็ดแอลกอฮอล์

ในสหภาพยุโรป การควบคุมด้านนโยบายแอลกอฮอล์ที่สำคัญได้เกิดขึ้นใน พ.ศ. 2545 โดยอ้างอิงหมวด 10 มาตรา 129 ของสนธิสัญญาประชาคม (Maastricht) มีการจัดตั้งคณะกรรมการนโยบายแอลกอฮอล์ระดับชาติขึ้น เพื่อปฏิบัติตามกลยุทธ์ของสหภาพยุโรปในการสนับสนุนประเทศสมาชิกให้ลดความเสียหายที่เกี่ยวข้องกับแอลกอฮอล์ ซึ่งได้กำหนดแนวทางดำเนินงานสำคัญไว้ 5 ประการ ได้แก่ การปกป้องเด็กและเยาวชน การป้องกันการเมาแล้วขับ การลดความเสียหายที่เกิดขึ้นจากแอลกอฮอล์กับผู้ใหญ่ การรณรงค์ให้เกิดความตระหนักเรื่องผลกระทบจากการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และการเก็บข้อมูลที่เชื่อถือได้ โดยคณะกรรมการทำหน้าที่หลักในการปฏิบัติตามกลยุทธ์ข้างต้น ทั้งนี้ การเป็นสมาชิกสหภาพยุโรปทำให้ประเทศสมาชิกต้องทบทวนถึงนโยบายและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เพื่อไม่ให้กฎหมายของตนนั้นขัดหรือแย้งกับกฎหมายของสหภาพยุโรป ตัวอย่างเช่น ประเทศกลุ่มสแกนดิเนเวียที่มีการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในปริมาณมาก และรัฐเคยควบคุมการนำเข้าหรือการขายปลีกอย่างเข้มแข็ง ก็ต้องทำการปรับปรุงกฎหมายของตนตามนโยบายที่เปลี่ยนไปของสหภาพยุโรป จะได้ไม่ขัดแย้งต่อวัตถุประสงค์เรื่องการเป็นตลาดร่วมของสหภาพยุโรป

สถานการณ์นโยบายและการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ที่น่าสนใจ ได้แก่ การพัฒนานโยบายควบคุมและจัดการปัญหาจากเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในปัจจุบัน การนำนโยบายไปสู่การบังคับใช้ สุรานอกระบบภาษี การทำตลาดของอุตสาหกรรม อุบัติเหตุจราจร ระบบภาษี (Earmarked tax) และการพัฒนาระบบฐานข้อมูล

เครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ถูกผลิตเพื่อการบริโภคมาเป็นเวลานานนับพันปีและมีประวัติในการนำมาใช้เป็นยา ตลอดเวลาในประวัติศาสตร์ กฎหมายต่างๆ ที่เกี่ยวกับเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ถูกออกแบบและนำมาบังคับใช้ด้วยการกระตุ้นส่วนใหญ่จากแนวคิดเพื่อความสงบสุขของสาธารณะและการควบคุมการตลาด จนกระทั่งในศตวรรษที่ 19 หลังจากการปฏิวัติอุตสาหกรรมและการเริ่มต้นของการกลั่นเครื่องดื่ม “การเมาสุรา / พิษสุราเรื้อรัง” เกิดขึ้นเป็น “โรค” ชนิดหนึ่ง กฎหมายและการควบคุมต่างๆ จึงถูกสร้างขึ้นมาด้วยเหตุผลทางสาธารณสุข (Anderson P and Baumberg B, 2006: 1)

การค้นหาคำตอบเพื่อแก้ไขปัญหาการบริโภคเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์เกินความเหมาะสมถูกกระตุ้นให้เกิดความสนใจในเดือนมกราคมปี ค.ศ. 2008 ถึงระดับที่คณะกรรมการบริหารขององค์การอนามัยโลกทำ ความตกลงเกี่ยวกับแผนที่จะเริ่มกลยุทธ์ระดับโลกที่จะต่อสู้กับความเสียหายที่เกิดจากการบริโภคเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ แผนกลยุทธ์ระดับโลกดังกล่าวพิจารณาที่จะเริ่ม “สงครามกับเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ระดับโลก” ในวงกว้าง (Coghlan A, 2008) รัฐมนตรีของประเทศต่างๆ ได้เรียกร้องและยืนยันว่า ‘ถึงเวลาแล้วที่จะต้องดำเนินการแก้ไขสถานการณ์ของการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์เกินขนาด (misuse) ซึ่งจะเปิดเวลาทางสุขภาพในอนาคต’ (Sturgeon N, 2008)

เหตุใดการบริโภคเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์กำลังเป็น ‘วิกฤติการณ์’ ซึ่งจำเป็นจะต้องติดตามเฝ้าระวังอย่างใกล้ชิด ถึงสาเหตุของการเสียชีวิตจากการบริโภคเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์เกินขนาด องค์การอนามัยโลก คาดประมาณว่า ในจำนวนประชากรโลก 2 พันล้านคนที่ดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ มีจำนวน 76 ล้านคนที่ได้รับการวินิจฉัยว่าเป็นโรคที่เกิดจากเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ (WHO 2004d: 1) มีการคาดประมาณต่อไปอีกว่า 1.8 ล้านคนที่เสียชีวิตในแต่ละปีสาเหตุมาจากเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ การบริโภคเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์มีความสัมพันธ์กับการบาดเจ็บและโรคต่างๆ มากกว่า 60 ชนิด – รวมทั้งมะเร็งทางหลอดอาหาร (oesophagus) และตับ ตับอักเสบ (cirrhosis of the liver) อุบัติเหตุทางรถยนต์ และแม้กระทั่งการฆาตกรรม (WHO 2004d: 1)

ผลกระทบทางลบต่อสุขภาพที่มีสาเหตุจากการบริโภคเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ มีความสลับซับซ้อนและไม่เพียงแต่ขึ้นอยู่กับจำนวนการบริโภคโดยเฉลี่ยเท่านั้น แต่ขึ้นอยู่กับรูปแบบของการดื่ม นอกจากนี้ผลกระทบทางเคมีชีวภาพ (biochemical) ของเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์อาจจะมีประโยชน์ ถ้าหากดื่มในปริมาณที่ไม่มากเกินไป (moderate) คือป้องกันการแข็งตัวของเลือดได้ ในขณะที่เดียวกัน ผลกระทบทางลบต่อสุขภาพก็มีคือทำให้เกิดความเสียหายต่ออวัยวะเช่น ม้าม (pancreatic damage) ถ้าหากรูปแบบของการดื่มนำไปสู่อาการเมา (intoxication) จะทำให้เกิดอุบัติเหตุ การบาดเจ็บ (รวมทั้งความรุนแรงในครอบครัว – domestic violence) และความตาย มากไปกว่านั้น เมื่อรูปแบบของการบริโภคเป็นสิ่งบ่งชี้ถึงการเสพติดแอลกอฮอล์ (alcohol dependence) สิ่งนี้จะนำไปสู่อาการเรื้อรังอื่นๆ อีกหลายอย่างด้วย (WHO 2004d: 35-6)

การบริโภคเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์มีความสัมพันธ์ต่อต้นทุนทางเศรษฐกิจในวงกว้าง ถึงแม้จะเป็นการยากที่จะวัดผลกระทบในเชิงปริมาณ มีงานศึกษาวิจัยเพียงไม่กี่ชิ้นที่ใช้วิธีการที่หลากหลาย ซึ่งไม่สามารถนำมาเปรียบเทียบกันได้โดยตรง งานศึกษาวิจัยเหล่านี้บ่งชี้ว่าต้นทุนทางเศรษฐกิจและสังคมของการบริโภคเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์เกินความพอดีในประเทศทางตะวันตกหลายประเทศอยู่ในปริมาณระหว่าง 1-6% ของผลผลิตมวลรวมภายในประเทศ (Gross Domestic Product - GDP) (WHO 2004d: 66) ยังเป็นที่โต้แย้งว่าผลิตภัณฑ์เครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์มีผลกระทบทางลบต่อแรงงานและผลิตผล รวมทั้งทำให้เกิดต้นทุนทางด้านการปฏิบัติทางการแพทย์ ประกันสุขภาพ การบังคับใช้กฎหมาย และสถานที่ทำงาน (EC 2006: 6) มีข้อโต้แย้งเกี่ยวกับต้นทุนทางเศรษฐศาสตร์ในวงกว้างของการบริโภคเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ ซึ่งทำให้ต้องมองวิกฤตอย่างลึกซึ้งถึงผลกระทบด้านสังคมต่างๆ

รายงานโดยคณะกรรมการแห่งยุโรป (European Commission) ชื่อ ‘เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในยุโรป : มุมมองทางด้านสาธารณสุข’ ประมาณการว่า โรคต่างๆ อุบัติเหตุและการบาดเจ็บ รวมทั้งความรุนแรง ที่มีสาเหตุจากการบริโภคเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ ทำให้เสียค่าใช้จ่ายทางด้านสุขภาพ สวัสดิการ (welfare) ค่าจ้างแรงงาน และการดำเนินการกับอาชญากรรม รวมเป็นมูลค่า 125 พันล้านยูโร (79-220 พันล้าน) ต่อปีในสหภาพยุโรป หรือเท่ากับ 1.3% ของผลิตภัณฑ์มวลรวม (GDP) (Anderson P and Baumberg B, 2006: v) รายงานดังกล่าวบ่งชี้ว่าการบริโภคเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ที่เป็นอันตราย (harmful) ทำให้ลดความสามารถในการแข่งขันทางธุรกิจของยุโรปด้วยการลดผลิตผล (lowering productivity) (Anderson P and Baumberg B, 2006: 2) มากไปกว่านั้น มีการคาดประมาณว่ามีชาวยุโรปมากถึง 23 ล้านคนต่อปีที่ต้องพึ่งเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ ประชากร 7 ล้านคนรายงานว่า ในปีที่ผ่านมาเมื่อดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์แล้วเกิดการทะเลาะวิวาทและ (จากการทบทวนงานวิจัยจำนวนหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับมูลค่าต้นทุนระดับชาติ) ต้นทุนทางเศรษฐศาสตร์ของอาชญากรรมที่มีสาเหตุจากเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ มีมูลค่ามากถึง 33 พันล้านยูโรในปี ค.ศ. 2003 มูลค่านี้มาจากค่าใช้จ่ายสำหรับตำรวจ ศาล และเรือนจำ (15 พันล้านยูโร) ค่าใช้จ่ายในการป้องกัน

อาชญากรรม และการดำเนินการด้านประกันภัยต่างๆ (12 พันล้านยูโร) และค่าเสียหายต่อทรัพย์สิน (6 พันล้านยูโร) การเมาแล้วขับยานพาหนะส่งผลให้เกิดความเสียหายในทรัพย์สินเป็นมูลค่ามากถึง 10 พันล้านยูโร ในขณะที่มูลค่าซึ่งวัดความเสียหายและผลกระทบทางกายภาพและจิตใจ (psychological) ที่เกิดจากอาชญากรรมมีมากถึง 9 พันล้าน – 37 พันล้านยูโร (Anderson P and Baumberg B, 2006: 5)

อย่างไรก็ตาม อาจมีข้อโต้แย้งจากอุตสาหกรรมเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ ว่ามีส่วนให้ประโยชน์ทางด้านเศรษฐกิจใน 15 ประเทศของยุโรป (ออสเตรีย เบลเยียม เดนมาร์ก ฝรั่งเศส ฟินแลนด์ เยอรมัน กรีซ ไอร์แลนด์ อิตาลี ลักเซมเบิร์ก เนเธอร์แลนด์ โปรตุเกส สเปน สวีเดน และสหราชอาณาจักร) การค้าขายเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ทำให้เก็บภาษีได้ 25 พันล้านยูโรในปี ค.ศ. 2001 ซึ่งไม่รวมภาษีการขาย (sales tax) และภาษีอื่นๆ ที่อยู่ภายในห่วงโซ่อุปทาน (Anderson P and Baumberg B, 2006: 2) นอกจากนี้ อุตสาหกรรมเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์มีการจ้างงานมากกว่า 750,000 ตำแหน่งในการผลิตเครื่องดื่ม บวกกับงานในผับ ร้านอาหาร ร้านค้า และอื่นๆ (Anderson P and Baumberg B, 2006: 2)

ในคำจำกัดความด้านภูมิศาสตร์ ‘วิกฤต’ นี้ดูเหมือนจะมีมิติที่มุ่งเน้นไปทางยุโรป ข้อมูลเกี่ยวกับระดับต่างๆ ของการบริโภคเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ทั่วโลก ซึ่งรวบรวมโดยองค์การอนามัยโลก มีรายละเอียดถึงประเภทต่างๆ ของเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ ข้อมูลเหล่านี้แสดงให้เห็นว่าในปี ค.ศ. 2004 ประเทศที่มีอัตราการดื่มเบียร์มากที่สุดต่อประชากร 5 ประเทศคือ ประเทศสาธารณรัฐ เชค ไอร์แลนด์ สวาซิแลนด์ เยอรมัน และออสเตรีย เมื่อดูอัตราการดื่มไวน์ประเทศที่มีอัตราการดื่มมากที่สุดต่อประชากร 5 ประเทศคือ ประเทศลักเซมเบิร์ก ฝรั่งเศส โปรตุเกส อิตาลี และโครเอเชีย เมื่อดูอัตราการดื่มสุรากลั่น (spirits) ประเทศที่มีอัตราการดื่มมากที่สุดต่อประชากร 5 ประเทศคือ ประเทศสาธารณรัฐมอลโดวา รียูเนียน (Reunion) สหพันธรัฐรัสเซีย เกาะเซนต์ ลูเซีย (Saint Lucia) และโดมินีกา (WHO 2004d: 13)

ถึงแม้ปัญหาต่างๆ ที่เกิดจากการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์มากเกินไปเกิดความเหมาะสมเห็นได้อย่างชัดเจนในประเทศอื่นๆ ยุโรปก็นับเป็นภูมิภาคที่ดื่มหนักมากที่สุดในโลก ด้วยอัตราประมาณ 11 ลิตรของแอลกอฮอล์บริสุทธิ์ต่อประชากรต่อปี (Anderson P and Baumberg B, 2006: 2) แต่ถึงกระนั้นก็ตามประเด็นของการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์แพร่กระจายไปทั่วโลกเมื่อมองดูปัญหาของการเสพติดแอลกอฮอล์ (alcohol dependence) อัตราของการเสพติดเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์มีระดับตั้งแต่ ร้อยละ 5 ของประชากรหรือน้อยกว่าในประเทศ เช่น ประเทศอาร์เจนตินา โคลอมเบีย ญี่ปุ่น เนเธอร์แลนด์ สโลวาเกีย และสหราชอาณาจักร ถึงประมาณ 10 เปอร์เซ็นต์ของประชากรหรือมากกว่า ในประเทศเช่น บราซิล เปรู และโปแลนด์ (WHO 2004d: 30)

ความกระวนกระวายใจของการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่เพิ่มขึ้น ทำให้ผู้ประกอบการวิชาชีพทางการแพทย์และสาธารณสุขขยายขอบเขตไปสู่มิติทางสังคมมากขึ้น โดยการร่างนโยบายใหม่ๆ ที่มุ่งหวังจะมีอิทธิพลในการลดอัตราการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ รวมถึงรูปแบบการดื่ม ในขณะที่ผู้เชี่ยวชาญทางด้านสาธารณสุขมีหลายแนวทางที่จะแก้ปัญหาดังกล่าว มีนโยบายหลายอย่างที่มีแนวโน้มไปยังประชากรโดยรวม นโยบายเหล่านี้ใช้กลไกทางกฎ ระเบียบ ที่จะควบคุมการขายและการดื่มอย่างเข้มงวด (เช่น จำนวนร้านค้าปลีก อายุขั้นต่ำที่อนุญาตให้ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้) มาตรการทางด้านภาษีและการณรงค์ทางด้านสาธารณสุข นโยบายอื่นๆ ที่เน้นพฤติกรรมเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับการบริโภคเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ เช่น การเมาแล้วขับ และมาตรการอื่นๆ ซึ่งมุ่งเน้นไปยังตัวบุคคลโดยตรงผ่านระบบการดูแลสุขภาพปฐมภูมิ (Anderson P, 2004)

อย่างไรก็ตาม ณ ปัจจุบัน องค์การอนามัยโลกประสบปัญหาและอุปสรรคต่างๆ ในการที่จะแสดงความเป็นผู้นำที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมการบริโภคเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ ทั้งนี้ ส่วนหนึ่งเนื่องมาจากงบประมาณ

ในการดำเนินการไม่เพียงพอโดยเฉพาะการขาดเงินสนับสนุนจากงบประมาณที่ควรจะได้รับ การสนับสนุนอย่างสม่ำเสมอ มากไปกว่านั้น ผู้ผลิตเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ถูกกล่าวหาว่าปกป้องผลประโยชน์ทางธุรกิจ ด้วยความพยายามที่จะโน้มน้าวนโยบายการควบคุมการบริโภคเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ ทั้งในระดับชาติและระดับนานาชาติ ด้วยการจัดตั้งองค์กร “เพื่อสังคม” ซึ่งเป็นงบประมาณ สนับสนุนจากอุตสาหกรรมเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ – เช่น กลุ่มแอมสเตอร์ดัม (Amsterdam Group) และศูนย์นโยบายแอลกอฮอล์นานาชาติ (International Centre on Alcohol Policy) (Anderson P, 2003) อย่างไรก็ตาม องค์การอนามัยโลกได้ดำเนินการร่างกลยุทธ์ระดับโลก (global strategy) เพื่อลดอันตรายจากการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ สำหรับปี ค.ศ. 2010

ความยากลำบากในการจัดทำและบังคับใช้นโยบายดังกล่าวจะสะท้อนได้จากความหมายที่คล้ายๆ กันที่มีการดำเนินการเมื่อไม่นานมานี้ โดยเฉพาะคณะกรรมการยุโรปซึ่งได้แถลง ‘กลยุทธ์สำหรับสหภาพยุโรปเพื่อสนับสนุนประเทศภาคีสมาชิกในการลดอันตรายจากเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์’ (EC 2006) ในปี ค.ศ. 2006 ความจำเป็นสำหรับการดำเนินการนี้ มีเหตุผลจากทั้งอันตรายของการบริโภคเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ ที่มีผลกระทบต่อสุขภาพ และผลกระทบอื่นๆ ทางสังคมและเศรษฐกิจ (EC 2006: 4) สำหรับผลกระทบต่อสุขภาพ กลยุทธ์นี้บ่งชี้ถึงการศึกษาวิจัยที่บ่งชี้ว่า เครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ก่อให้เกิดการเสียชีวิตก่อนวัยอันควร และ 7.4% ของโรคร้ายไข้เจ็บทั้งหมดในสหภาพยุโรป (EC 2006: 6) นอกจากนี้ เครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ยังเป็นสาเหตุของอุบัติเหตุบนท้องถนน – โดยมีการคาดประมาณว่ามีผู้เสียชีวิต 10,000 คนทุกๆ ปี ในสหภาพยุโรปจากอุบัติเหตุบนท้องถนนอันเนื่องมาจากเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ – รวมทั้งผลกระทบระยะยาวของการ ‘ดื่มมากเกินไปความเหมาะสม’ (binge drinking) ในกลุ่มเยาวชน และการบริโภคเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ที่มากเกินไประหว่างการตั้งครรภ์ (EC 2006: 7)

ถึงแม้ว่าการเมืองจะระมัดระวังในการวางนโยบายที่เกี่ยวกับอุตสาหกรรมเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ กลยุทธ์ของยุโรปชี้ชัดเจนนว่า ไม่ได้ต่อต้านการบริโภคเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ หลักการที่สำคัญคือการบริโภคเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ที่ไม่เหมาะสมและผลกระทบที่เป็นอันตรายโดยเฉพาะอย่างยิ่ง ‘ป้องกันและลดปริมาณการดื่ม และรูปแบบการดื่มที่สุดโต่ง’ รวมทั้งการดื่มของวัยที่อายุน้อยและผลกระทบที่เป็นอันตรายอย่างที่สุด เช่น อุบัติเหตุบนท้องถนน และโรคแอลกอฮอล์ของทารกในครรภ์ (Foetal Alcohol Syndrome) (EC 2006: 4) กลยุทธ์นโยบายดังกล่าวชี้ชัดอีกว่า ไม่ได้พยายามที่จะทำให้มีมาตรการทางกฎหมายที่เหมือนกันหมดในทวีปยุโรป แต่ให้ประเทศภาคีสมาชิกใช้นโยบายระดับชาติของตน นโยบายดังกล่าวของยุโรปเน้นแนวทางหลักสำคัญหลายประเด็นเพื่อให้เกิดรูปแบบของการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ที่เป็นบรรทัดฐานเพื่อสุขภาพดังนี้

ประเด็นแรก กลยุทธ์ยุโรป มุ่งเน้นที่จะปกป้องวัยรุ่น เยาวชน และเด็ก โดยลดปริมาณการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ของกลุ่มวัยเด็ก (underage drinking) และลดอันตรายสำหรับกลุ่มเด็กที่เติบโตในครอบครัวซึ่งได้รับผลกระทบจากปัญหาที่เกี่ยวข้องกับเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ การป้องกันดังกล่าวจำเป็นต้องรวมไปถึงเด็กที่ยังไม่คลอดจากครรภ์มารดา โดยลดโอกาสของการได้รับแอลกอฮอล์จากแม่ที่กำลังตั้งครรภ์

ประเด็นที่สอง กลยุทธ์นี้หาทางที่จะลดการบาดเจ็บและความตายจากอุบัติเหตุอันเนื่องมาจากเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ โดยเน้นไปยังกลุ่มวัย 18-24 ปี เพราะในกลุ่มอายุนี้ 35-45% ของการเสียชีวิตมีสาเหตุจากอุบัติเหตุทางรถยนต์ (EC 2006: 9)

ประเด็นต่อมา นโยบายดังกล่าวเน้นการป้องกันอันตรายอันเนื่องมาจากเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ในกลุ่มผู้ใหญ่วัยทำงาน และลดผลกระทบต่อสุขภาพในที่ทำงานโดยแก้ปัญหาโรคเรื้อรังอันเนื่องมาจากเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ ส่งเสริมมาตรการในสถานที่ทำงานและมีข้อมูลที่ต้องการสำหรับผู้บริโภค นโยบายนี้สนับสนุนที่จะเพิ่มการให้ความรู้ และสร้างความตระหนักถึงผลกระทบที่เป็นอันตรายจากการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์

และพยายามให้ความรู้แก่ชาวยุโรปถึงรูปแบบของการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ที่เหมาะสมเพื่อสุขภาพ และผลกระทบต่อตัวอ่อน (fetus) ต่อเยาวชน (underage drinkers) และผลกระทบต่อการทำงานอดิเรก ผลสุดท้ายที่กลยุทธ์ยุโรป คาดหวังคือการพัฒนาและมีหลักฐานในระดับสหภาพยุโรป ซึ่งทำให้มีข้อมูลที่เพิ่มขึ้นเกี่ยวกับการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ คำจำกัดความที่เป็นที่ยอมรับโดยทั่วไปของการบริโภคเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ที่เป็นอันตราย และข้อมูลเกี่ยวกับรูปแบบของการดื่มและอื่นๆ สิ่งเหล่านี้น่าจะช่วยให้สหภาพยุโรปอยู่ในฐานะที่ดีกว่าในการประเมินประสิทธิผลของนโยบายต่างๆ ที่กล่าวถึงประเด็นเหล่านี้

เป้าประสงค์เหล่านี้เป็นสิ่งที่สูงส่ง แต่จะเห็นได้ว่านโยบายนี้ไม่ค่อยเข้มแข็ง เพราะอุตสาหกรรมเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ล้นปี ปรณรงค์ต่อต้านเป็นประจําสม่ำเสมอเป็นเวลาถึง 2 ปี ซึ่งมีผลทำให้คณะกรรมการยุโรปตกลงที่จะให้มีการทบทวนรายงานนโยบายดังกล่าวโดยผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งครั้งหนึ่งของผู้ทรงคุณวุฒิมาจากการเสนอชื่อโดยอุตสาหกรรมเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ (Baumberg B and Anderson P, 2007: 1) เมื่อผู้ทรงคุณวุฒิทบทวนและพบว่ารายงานดังกล่าวมีความสมบูรณ์ ครบถ้วนและถูกต้อง อุตสาหกรรมผู้ผลิตเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์แห่งยุโรป (Brewers of Europe) ให้ทุนสนับสนุนในการจัดทำรายงานอีกชิ้นหนึ่ง (Baumberg B and Anderson P, 2007: 1-2)

การศึกษาเรื่องอุตสาหกรรมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นเรื่องที่ต้องดูมิติระดับโลก รวมทั้งความเชื่อมโยงของตลาดในประเทศที่กำลังพัฒนา

จากการศึกษาของ Staton, Emms & Sia พบว่าการนำเข้าเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในอินโดนีเซีย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ ไทยและเวียดนามมีมูลค่า 2.75 พันล้านเหรียญแคนาดา (ประมาณ 2.10 พันล้านเหรียญสหรัฐฯ) ในปี ค.ศ. 2009 นี้เป็นตลาดที่ใหญ่มากเมื่อเทียบกับตลาดสินค้าชนิดเดียวกันในประเทศญี่ปุ่น จีนและอินเดีย ซึ่งมีมูลค่า 2.05 พันล้านเหรียญแคนาดา (ประมาณ 1.56 พันล้านเหรียญสหรัฐฯ) 1.19 พันล้านเหรียญแคนาดา (ประมาณ 907 ล้านเหรียญสหรัฐฯ) และ 82 ล้านเหรียญแคนาดา (ประมาณ 62 ล้านเหรียญสหรัฐฯ) ตามลำดับในปีเดียวกัน

ตลาดเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในอาเซียน เติบโตประมาณ 2.10 พันล้านเหรียญสหรัฐฯ ในปี ค.ศ. 2009 จากมูลค่า 1.26 พันล้านเหรียญสหรัฐฯ ในปี 2005 เติบโตเฉลี่ยร้อยละ 13 ใน 5 ปี มูลค่าเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในอาเซียนสูงสุด ในปี ค.ศ. 2008 คือ 2.25 พันล้านเหรียญสหรัฐฯ เป็นการเติบโตในทิศทางเศรษฐกิจเติบโตเร็วในช่วงก่อนเกิดวิกฤตเศรษฐกิจ

ในประเทศที่พัฒนาแล้วคือ สหรัฐอเมริกา สหภาพยุโรปและญี่ปุ่น การลดลงของการนำเข้าเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในอาเซียนในปี ค.ศ. 2009 เกิดจากสาเหตุวิกฤตเศรษฐกิจในประเทศ ที่พัฒนาแล้ว และมีผลกระทบระยะสั้นในอาเซียน แต่ในช่วงเวลาเดียวกัน ความต้องการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเวียดนามยังมีความแน่นอนและมูลค่าการนำเข้าสินค้าเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ไม่ได้ลดลงเลย เพราะเศรษฐกิจเวียดนามไม่ได้รับผลกระทบในเชิงลบจากการชะลอตัวของเศรษฐกิจประเทศที่พัฒนาแล้ว

อัตราการเติบโตของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของอาเซียน

สำหรับตลาดเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของอาเซียนเป็นปัจจัยหนึ่งที่สนับสนุนให้อุตสาหกรรมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ขับเคลื่อน รวมทั้งรายได้ตอบแทนที่สูงขึ้น รวมทั้งโบนัสของสิ้นปี ซึ่งมีการใช้จ่ายที่ผ่อนปรนเพิ่มขึ้น ความเชื่อมั่นทางธุรกิจซึ่งสนับสนุนให้มีจำนวนการจัดเลี้ยงและการให้ของขวัญ ความเชื่อมั่นผู้บริโภคซึ่งมีผลต่อปริมาณการใช้จ่ายและการใช้บริการจัดเลี้ยงในภัต ตาคารและบาร์ รวมทั้งการให้ของขวัญเป็นเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่มีชื่อเสียงซึ่งคนเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ทั่วไป “ชื่นชอบ” การจัดงานบันเทิง การดื่มกิน และผ่อน คลาย ในงานเลี้ยง และให้ของขวัญ ยังมีอีกปัจจัยหนึ่ง คือ เครื่องดื่มแอลกอฮอล์บางชนิด เช่น คอนยัค

(cognac) วิสกี้มอลต์ (single malt whiskies) และเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ส่วนใหญ่ควบคุมโดยบริษัทข้ามชาติ เครื่องดื่มพวกนี้เป็นสัญลักษณ์ (symbol) แสดงถึง “สถานภาพ” (status) ของผู้ชายเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ และครอบครัวของพวกเขา เบียร์พรีเมียม (expensive premium/specialty beer) ยังหมายถึงการเข้าถึง “สถานภาพ” อย่างหนึ่งของผู้บริโภคที่เติกกว่าในบางตลาด

ตลาดนำเข้าเครื่องดื่มแอลกอฮอล์อาเซียนมีโครงสร้างไม่ธรรมดาในลักษณะที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกของตลาดเป้าหมาย กล่าวคือ สิงคโปร์เป็นผู้นำเข้ารายใหญ่อันดับที่ 2 เป็นรัฐที่เล็กที่สุดของภูมิภาค ในขณะที่เวียดนามเป็นประเทศนำเข้ารายใหญ่ที่สุด แต่เป็นประเทศที่มีการพัฒนาเศรษฐกิจน้อยที่สุดของภูมิภาค มาเลเซียเป็นประเทศมุสลิม ซึ่งนำเข้าเป็นอันดับ 3 รวม 3 ประเทศนี้แล้ว การนำเข้าเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในอาเซียนรวมเป็นร้อยละ 85

จากสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจระดับภูมิภาคและการบริโภคดังที่กล่าวมา มีความเป็นไปได้อย่างมากว่าอุตสาหกรรมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จำนวนหนึ่ง ทั้งที่เป็นบริษัทในอาเซียนและบริษัทนอกกลุ่มประเทศอาเซียนได้เล็งเห็นโอกาสของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนและการผ่อนปรนทางการค้า ในการผลิตสินค้าเพื่อป้อนให้กับตลาดของประเทศไทยซึ่งเป็นหนึ่งในสองตลาดบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ใหญ่ของภูมิภาค โดยเฉพาะในประเทศกลุ่ม CLMV ที่เงื่อนไขเอื้อต่อการลงทุนในอุตสาหกรรมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ทั้งมีพื้นที่สำหรับแหล่งวัตถุดิบ แรงงานราคาถูก มีเงื่อนไขสนับสนุนการลงทุนจากต่างประเทศ และมีพื้นที่ใกล้ชิดกับตลาดขนาดใหญ่อย่างไทย หรือประเทศในอาเซียนอย่างฟิลิปปินส์ที่มีความรู้และเทคโนโลยีในการผลิตเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และปัจจุบันเป็นฐานการบรรจุเพื่อผลประโยชน์ทางภาษีในตลาดอาเซียนให้กับบริษัทจากอเมริกาและยุโรป

การพัฒนาให้เกิดการค้าเสรีระหว่างประเทศของกลุ่มโดยมีการเจรจาให้เกิดการค้าภายใต้เขตการค้าเสรีอาเซียน (ASEAN Free Trade Area: AFTA) และใช้ระบบอัตราภาษีศุลกากรพิเศษที่เท่ากัน (Common Effective Preferential Tariff Scheme: CEPT) ซึ่งเป็นมาตรการในการลดภาษีโดยกำหนดให้ประเทศสมาชิกให้สิทธิประโยชน์ทางภาษีศุลกากรแก่กันแบบต่างตอบแทนคือ การที่จะได้สิทธิประโยชน์

กฎหมายการค้าเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของอาเซียน

จากการลดภาษีของประเทศอื่นสำหรับสินค้าชนิดใด ประเทศสมาชิคนั้นจะต้องลดภาษีสินค้าชนิดเดียวกันด้วย โดยแต่ละประเทศต้องลดอัตราภาษีในสินค้าต่างๆ ลงมาถึงร้อยละ 20 จึงจะได้สิทธิประโยชน์ทางภาษี โดยกลุ่มประเทศ CLMV ได้ทยอยเข้าเป็นสมาชิกอาเซียน โดย CEPT Agreement ได้พัฒนาโดยเป็นการลงนามความตกลงทางการค้าสินค้าของอาเซียน (ASEAN Trade in Goods Agreement: ATIGA) ซึ่งครอบคลุมประเด็นด้านการค้าอื่นๆ เช่น มาตรการที่มีใช้ภาษี มาตรการสุขอนามัยพืชและสัตว์ (Sanitary/Phyto-Sanitary: SPS) หรือมาตรการอุปสรรคทางเทคนิคต่อการค้า (Technical Barrier to Trade: TBT) ซึ่งเป็นหนึ่งในกลไกตามพิมพ์เขียวประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนที่กำหนดขึ้นในปี ค.ศ.2015 และเป็นหนึ่งในเสาหลัก (Pillar) ของอาเซียนในอนาคต

เมื่อความตกลงการค้าเสรีมีผลบังคับใช้ โดยเริ่มมีการปฏิบัติตามข้อตกลง ATIGA นำมาสู่การใช้ตารางการลดภาษีของประเทศสมาชิกซึ่งสามารถตรวจสอบได้ ปัจจุบันการลดภาษีศุลกากรของแต่ละประเทศคืบหน้าไปมาก แต่ละประเทศพยายามที่จะลดภาษีดังกล่าวให้เหลืออัตราร้อยละ 0 -5 โดยยังคงมีสินค้าบางประเภทที่ไม่สามารถปรับตามอัตราดังกล่าว

สถานการณ์ปัจจุบันพบว่า ประเทศในกลุ่มอาเซียนเดิม (อาเซียน 6 ประเทศ) ได้มีการลดอัตราภาษีในสินค้าปกติ (Inclusive List) เหลือร้อยละ 0 ประเทศกลุ่ม CLMV ต้องลดภาษีในกลุ่มสินค้านี้ภายในปี

ค.ศ. 2018 แต่ยังคงมีสินค้าในกลุ่มสินค้าที่มีความอ่อนไหว (Sensitive List) และสินค้าที่มีความอ่อนไหวสูง (High Sensitive List) ซึ่งขึ้นอยู่กับสถานการณ์และการเจรจาตกลงในอนาคต รวมทั้งยังคงมีกลุ่มสินค้าที่ไม่ได้เกี่ยวข้องกับการลดภาษี ตามตารางหรือกลุ่มสินค้านี้ยกเว้นทั่วไป (General Exception List) โดยประเทศอาเซียนมีการกำหนดให้มีการลดภาษีในกลุ่มสินค้าประเภทนี้ในอัตราเดียวกับประเทศที่ได้รับความอนุเคราะห์ยิ่ง (Most Favored Nation) **อาเซียน (เดิม) 6 ประเทศ** สำหรับสินค้าที่มีความอ่อนไหว (SL) อัตราภาษีศุลกากรไม่เกินร้อยละ 5 และสินค้าที่มีความอ่อนไหวสูง (HSL) อัตราภาษีศุลกากรลดลงอยู่ในระดับที่สมาชิกยอมรับได้

ความตกลงการค้าสินค้าของอาเซียน ยินยอมให้มีข้อยกเว้นที่อนุญาตให้ประเทศสมาชิกอาเซียนไม่ต้องลดภาษีให้เหลือร้อยละ 0 ในกลุ่มสินค้าที่มีความอ่อนไหวสูง อีกทั้งประเทศสมาชิกยังสามารถกำหนดมาตรการป้องกันการนำเข้าสินค้าที่เป็นภัยต่อความมั่นคงของประเทศ ต่อศีลธรรม หรือเพื่อปกป้องโบราณวัตถุ ชีวิตและสุขภาพของมนุษย์ สัตว์ หรือพืช ได้โดยจัดสินค้านี้ดังกล่าวไว้ในกลุ่มสินค้าในบัญชียกเว้นทั่วไปที่ไม่นำมาลดภาษี แต่จะต้องไม่มีการผลิต หรือมีการจำหน่าย หรือส่งออกสินค้าเหล่านั้น

การใช้สิทธิประโยชน์ทางการค้า ผู้ประกอบการ ผู้นำเข้า ส่งออกต้องตระหนักถึงหลักเกณฑ์ในการใช้สิทธิ ตามกฎว่าด้วยถิ่นกำเนิดสินค้า (Rule of Origins) และระเบียบปฏิบัติในการออกหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า (Operational Certification Procedures) โดยกฎว่าด้วยแหล่งกำเนิดสินค้าจะพิจารณาองค์ประกอบของสินค้าซึ่งประกอบด้วย 2 เกณฑ์ ได้แก่ 1. การได้ถิ่นกำเนิดสินค้าที่ได้มาหรือมีการผลิตทั้งหมดในประเทศอาเซียน (Origin Criteria for Wholly Obtained or Produced: WO) ซึ่งสินค้าส่งออกดังกล่าว ได้แก่ ผลิตภัณฑ์แร่ธาตุที่สกัดจากพื้นดิน พื้นน้ำ หรือท้องทะเลของประเทศนั้น ผลผลิตทางการเกษตร สัตว์ที่มีกำเนิดและเลี้ยงเติบโตในประเทศนั้น เป็นต้น และ 2. การได้ถิ่นกำเนิด สำหรับสินค้าที่ไม่ได้มาหรือไม่มีการผลิตทั้งหมดในประเทศ (Origin Criteria for Not Wholly Obtained or Produced)

สินค้าที่พิจารณาในเกณฑ์การได้ถิ่นกำเนิดสำหรับสินค้าที่ไม่ได้มาหรือไม่มีการผลิตทั้งหมดในประเทศซึ่งเป็นสินค้าส่วนใหญ่ที่มีการค้าระหว่างประเทศ จะมีเกณฑ์ภายใต้กฎทั่วไป (General Rule) คือ กำหนดให้สินค้าที่จะได้รับประโยชน์จากการลดภาษีจะต้องมีส่วนมูลค่าที่เกิดขึ้นในอาเซียน (ASEAN Local Content หรือ Regional Value Content: RVC) อย่างน้อยร้อยละ 40 หรือมีการผลิตจนเกิดการเปลี่ยนแปลงพิกัดในระดับ 40

หลัก Change in Tariff Heading (CTH) สามารถคำนวณวัตถุดิบในอาเซียนแบบสะสม (Cumulative Rules of Origin) โดยกำหนดอัตราขั้นต่ำของวัตถุดิบเท่ากับร้อยละ 20 นอกจากกฎทั่วไปแล้วยังมีกฎเฉพาะรายสินค้า (Product Specific Rule) ที่จะกำหนดเกณฑ์การได้ถิ่นกำเนิดที่แตกต่างจากกฎทั่วไป ซึ่งสินค้านิตเดียวกันไม่จำเป็นต้องมีกฎ PSR ที่เหมือนกันในแต่ละกรอบความตกลง ทั้งนี้หากสินค้าใดมีกฎ PSR จะต้องปฏิบัติตามกฎนั้น โดยไม่สามารถใช้กฎทั่วไปได้ (กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์ 2010)

สินค้า AFTA ประเทศไทย ประเทศอาเซียนอื่น

เปียร์ (HS 2203) ร้อยละ 0 ASEAN 6 ประเทศ ร้อยละ 0 ตั้งแต่ปีพ.ศ. 2553 (ค.ศ. 2010) ยกเว้นบรูไน จัดอยู่ในรายการยกเว้น (General Exemption: GE) อินโดนีเซีย ร้อยละ 15 - 90 อยู่ระหว่างลดมาเลเซีย 5 ริงกิต/ลิตร

ASEAN 4 ประเทศ: CLMV ร้อยละ 0 ปีพ.ศ. 2558 (ค.ศ. 2015)

ไวน์ (HS 2204) ร้อยละ 0

วิสกี (HS 2208.30) ร้อยละ 0

โดยอัตราภาษีนำเข้าตามกรอบ AFTA พบว่าประเทศไทยกำหนดอัตราภาษีดังกล่าวเป็นร้อยละ 0 ส่วนของสุราประเทศบรูไนสามารถคงสินค้าสุราไว้ในบัญชียกเว้นทั่วไป เนื่องจากอ้างว่าไม่มีการผลิตในประเทศ ซึ่งยังคงมีการนำเข้าสุรายู้ง้าง ส่วนประเทศอินโดนีเซียและมาเลเซีย มีการผลิตและส่งออกสินค้าสุรา จึงต้องนำสินค้านี้ดังกล่าวออกจากบัญชียกเว้นทั่วไป อย่างไรก็ตาม ทั้งสองประเทศอยู่ระหว่างการพิจารณาให้นำสินค้าสุราออกจากบัญชียกเว้นทั่วไป โดยในปี 2013 อินโดนีเซียอ้างผลการศึกษาศึกษาของประเทศเกี่ยวกับผลกระทบของการเปิดเสรีสินค้านี้ว่า อินโดนีเซียควรคงสินค้าสุราไว้ในบัญชียกเว้นทั่วไป ซึ่งจะไม่นำมาลดภาษี ขณะที่ประเทศมาเลเซียอยู่ระหว่างหารือกับหน่วยงานภายในประเทศและรอผลการพิจารณาปรับโครงสร้างภาษีของประเทศ อย่างไรก็ตาม ประเทศสมาชิกอาเซียนยืนยันให้ทั้งสองประเทศเร่งพิจารณานำสินค้าสุราออกจากบัญชียกเว้นทั่วไปก่อนปี 2015

การนำเข้า - ส่งออก สินค้า HS2203 และ HS2208 ในภูมิภาคอาเซียน โดยทั่วไปการลดภาษีศุลกากรภายใต้กรอบ AFTA (Okabe M and Urata S. 2013) มีส่วนช่วยเพิ่มปริมาณการค้าระหว่างประเทศ แนวโน้มการนำเข้าส่งออกเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในภูมิภาคมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น

การนำเข้าเบียร์ที่ทำจากมอลต์ (HS2203) ในภูมิภาคอาเซียนเมื่อพิจารณามูลค่าการนำเข้าประเทศส่วนใหญ่ในอาเซียนมีการนำเข้าจากประเทศสิงคโปร์ และมาเลเซีย โดยที่ประเทศเมียนมา กัมพูชา และสปป.ลาว มีมูลค่าและสัดส่วนการนำเข้าจากประเทศไทยเป็นหลักโดยมูลค่าการนำเข้าของเครื่องดื่มดังกล่าวในประเทศอาเซียนมีมูลค่าหรือสัดส่วนสูงกว่าการส่งออกการค้าระหว่างประเทศในสินค้าเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ซึ่งเป็นสินค้าที่มีส่วนประกอบของน้ำเป็นส่วนใหญ่ (Colen L and Swinnen J, 2011) การค้าสินค้าประเภทนี้มีต้นทุนในการส่งออกนำเข้าสูง

ระบบภาษีสรรพสามิต

ประเทศสมาชิกในอาเซียนทั้ง 10 ประเทศ ต่างออกแบบระบบภาษีสรรพสามิตซึ่งแต่ละประเทศสามารถใช้ภาษีสรรพสามิตเป็นเครื่องมือในการกำหนดนโยบายเกี่ยวกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ต่างกัน โดยทั่วไปการจัดเก็บภาษีสรรพสามิตในสุรามีสองประเภท 3 ประการ คือ (1) สร้างรายได้ให้แก่รัฐบาล (2) แก้ไขปัญหาผลกระทบภายนอกด้านลบ (Negative Externalities) อันเป็นต้นทุนของสังคม และ (3) สร้างระบบภาษีที่มีการกระจายอย่างทั่วถึงหรือเป็นธรรม ภาษีสรรพสามิตหรือภาษีที่ใช้ในการจัดเก็บสินค้าสุราอาจมีชื่อเรียกที่แตกต่างกันในกลุ่มประเทศอาเซียน ได้แก่ เวียดนาม (ภาษีการบริโภคพิเศษ (special consumption tax) ไทย (ภาษีสสุรา (liquor tax) ภาษีสรรพสามิต (excise tax)) กัมพูชา (ภาษีที่จัดเก็บจากสินค้าหรือบริการเฉพาะอย่าง (special tax on certain merchandises and services)) เมียนมา (ภาษีการค้า (commercial tax)) หรือ อินโดนีเซีย มาเลเซีย และสิงคโปร์ (ภาษีสรรพสามิต (excise tax)) ตัวอย่างประเทศสิงคโปร์ ตั้งแต่ปี ค.ศ. 2014 รัฐบาลสิงคโปร์ได้ปรับเปลี่ยนอัตราภาษีสรรพสามิตให้สูงขึ้น เพื่อเป็นการควบคุมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในประเทศด้วยราคา และเพื่อรักษาการจัดเก็บรายได้เข้าภาครัฐซึ่งการจัดเก็บภาษีสรรพสามิตจะมีพื้นฐานที่อิงอยู่กับปริมาณแอลกอฮอล์ที่บรรจุ

3. บทเรียนจากอดีต

1. ข้อจำกัดด้านเทคนิคของอุปสรรคด้านการค้าระหว่างประเทศ (TBT)

ในปี ค.ศ. 2007 รัฐมนตรีกระทรวงการต่างประเทศของประเทศบราซิล ฝรั่งเศส อินโดนีเซีย นอร์เวย์ เซเนกัล แอฟริกาใต้ และประเทศไทย ออกแถลงการณ์ คำประกาศออสโล (Oslo Ministerial Declaration)

ซึ่งประกาศเจตจำนงเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างนโยบายการค้าและสุขภาพ ในการจัดทำข้อตกลงต่างๆ ทางการค้าในระดับทวิภาคี ระดับภูมิภาค และระดับพหุภาคี (Oslo Ministerial Declaration, 2007)

ตัวอย่างเช่น มีการศึกษาวิจัยหลายชิ้นซึ่งบ่งชี้ว่าการค้าเสรีอาจกระตุ้นความต้องการผลิตภัณฑ์ยาสูบ Frank Chaloupka และ Adit Laixuthai (Chaloupka F and Laixuthai A, 1996) เป็น 2 คนแรกที่กล่าวถึงประเด็นดังกล่าว ในการตรวจสอบการเปิดตลาดยาสูบในประเทศญี่ปุ่น ไต้หวัน เกาหลีใต้ และ ประเทศไทย ทั้งสองสรุปว่า การบริโภคยาสูบเพิ่มขึ้นเกือบ 10% โดยเฉลี่ยในปี ค.ศ. 1991 ใน 4 ประเทศซึ่งเปิดตลาดให้กับบุหรี่ของสหรัฐ เมื่อเปรียบเทียบกับตอนที่ยังไม่เปิดตลาด

ข้อกังวลที่คล้ายๆ กันนี้จากผู้ชี้แนะอื่นๆ ทำให้รัฐบาลต้องออกมาตรการเพิ่มขึ้นเพื่อลดอันตรายจากการบริโภคเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์และโรควุ้น (Zeigler D, 2006)

สมาชิกองค์การการค้าโลกมีความกังวลเกี่ยวกับมาตรการการใช้ฉลากคำเตือนผลิตภัณฑ์เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ซึ่งประเทศไทยต้องการจะบังคับใช้ ฉลากคำเตือนดูเหมือนจะนำแบบมาจากฉลากคำเตือนบนซองบุหรี่ ซึ่งจะมีทั้งข้อความและภาพสี (Notification, Committee on Technical Barriers to Trade, World Trade Organization, Thailand, G/TBT/N/THA/332, 21 January 2010)

สมาชิกองค์การการค้าโลกจำนวนหนึ่งแสดงความกังวลในคณะกรรมการอุปสรรคทางเทคนิคต่อการค้า (Committee on Technical Barriers to Trade) สมาชิกบางประเทศโต้แย้งว่ามาตรการดังกล่าวสร้างอุปสรรคทางการค้าโดยไม่จำเป็น และการให้ข้อมูลรณรงค์ทางสาธารณสุขน่าจะเป็นช่องทางในการปกป้องสุขภาพที่เป็นอุปสรรคทางการค้าน้อยกว่า มีการแสดงความกังวลว่าฉลากคำเตือนอาจจะทำให้คิดว่าไม่ว่าการดื่มในปริมาณเท่าใดก็เป็นอันตรายต่อสุขภาพ (WTO: 2010)

ในที่ประชุมเดียวกันนั้นมีความกังวลเกี่ยวกับฉลากคำเตือนซึ่งประเทศบราซิลบังคับใช้กับผลิตภัณฑ์เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (Notification, Committee on Technical Barriers to Trade, World Trade Organization, Brazil, G/TBT/N/BRA/362, 12 February 2010)

สมาชิกจำนวนหนึ่งขององค์การการค้าโลกแสดงความกังวลเกี่ยวกับการบังคับให้แจ้งปริมาณแอลกอฮอล์ด้านหน้าของฉลาก (Notification, Committee on Technical Barriers to Trade, World Trade Organization, Brazil, G/TBT/N/BRA/362, 12 February 2010)

ความจำเป็นสำหรับแนวทางวิเคราะห์ใหม่ๆ สำหรับประเด็นต่างๆ สามารถแสดงให้เห็นได้โดยการอ้างอิงข้อโต้แย้งต่างๆ ในอดีตที่ผ่านมา เช่น ข้อโต้แย้งที่ว่ามาตรการต่างๆ ทางสาธารณสุขเป็นกฎหมายที่ถูกต้อง ครอบคลุมที่ใช้อย่างเท่าเทียมกัน ทั้งผลิตภัณฑ์ภายในประเทศและผลิตภัณฑ์นำเข้า (Noeth K, 2001; Eckhardt J, 2002)

อีกข้อโต้แย้งหนึ่งที่อ้างประจำเป็นพื้นฐานคือ มาตรา xx(b) ของข้อตกลงทั่วไปทางการค้าและภาษี (GATT) ซึ่งมีข้อยกเว้นสำหรับมาตรการที่จำเป็นในการปกป้องสุขภาพของมนุษย์ โดยคาดว่าจะรักษามาตรการที่ดีทางด้านสาธารณสุขไว้ (Woo A, 2002) ข้อสรุปนี้ไม่ควรจะยอมรับตามที่เห็น แต่มีการโต้แย้งว่าการใช้มาตรการดังกล่าวจะทำให้เกิดความไม่แน่นอนมากยิ่งขึ้น เพราะจะต้องให้คณะกรรมการองค์การการค้าโลกพิจารณาถึงความสำคัญของเป้าประสงค์ในการใช้มาตรการดังกล่าวของประเทศสมาชิก และปัญหาต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการบังคับใช้ทางเลือกอื่นที่สมเหตุสมผล (In the context of the Thai Cigarettes Case, see Howse R, 2001)

บทที่ว่าด้วยอุปสรรคทางการค้า ในความตกลงหุ้นส่วนฯ สามารถทำทนายพระราชบัญญัติควบคุมการบริโภคสุรา พ.ศ. 2551 ได้ทุกประเด็นว่าเป็นอุปสรรคทางการค้าทั้งหมด และองค์กรธุรกิจข้ามชาติจะบีบให้รัฐบาลแก้ไขกฎหมายดังกล่าวให้อ่อนแอลง หรือยกเลิกกฎหมายดังกล่าว เนื่องจากเป็นอุปสรรคทางการค้า แม้

จะมีข้อยกเว้นสำหรับเหตุผลทางสุขภาพและสาธารณสุขในความตกลงหุ้นส่วนฯ แต่เมื่อแปลความอย่างถี่ถ้วน และครอบคลุมแล้ว ข้อยกเว้นดังกล่าวไม่สามารถสร้างความมั่นใจได้ว่าจะใช้ปกป้อง กฎ ระเบียบ พ.ร.บ. ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 ได้ ความตกลงหุ้นส่วนฯ เป็นกลวงขององค์การธุรกิจข้ามชาติ โดยเอาผลประโยชน์ทางการค้าและเศรษฐกิจมาแลกกับอำนาจอธิปไตยของรัฐ นักเศรษฐศาสตร์ระดับโลกได้แสดงความเห็นคัดค้านความตกลงหุ้นส่วนฯ เพราะผู้บริโภครและประเทศที่กำลังพัฒนาจะสูญเสียมากที่สุด

2. อนุญาโตตุลาการ

ในประวัติศาสตร์การทำสนธิสัญญาของตะวันตกเพื่อการคุ้มครองบริษัทของตนที่ไปลงทุนในต่างประเทศ หากประสบปัญหาเกี่ยวกับรัฐที่รับการลงทุน ทั้งนี้เนื่องจากมองว่าศาลของรัฐเหล่านี้มีความลำเอียง ล่าช้า และบางครั้งก็มีการทุจริตเกินกว่าที่จะทำหน้าที่อย่างยุติธรรมและอิสระได้ จึงเกิดความคิดที่จะให้มีคณะผู้เชี่ยวชาญด้านกฎหมายที่ 'เป็นกลาง' คืออนุญาโตตุลาการ เป็นผู้ทำหน้าที่ไกล่เกลี่ยที่มีความเป็นอิสระ บทที่ว่าด้วยกลไกระงับข้อพิพาทระหว่างนักลงทุนกับรัฐ ให้สิทธิที่เกินสมควรแก่นักลงทุนต่างชาติ ที่มีลักษณะในการเลือกปฏิบัติเพราะให้สิทธิแก่นักลงทุนต่างชาติเพียงฝ่ายเดียว คนในชาติและนักลงทุนของประเทศที่รับการลงทุนจะไม่ได้รับสิทธิพิเศษดังกล่าว การได้รับสิทธิเช่นนี้เปิดโอกาสให้นักลงทุนต่างชาติและองค์การธุรกิจข้ามชาติ ต่อต้าน คัดค้าน และอาศัยสิทธิทางกฎหมายเพื่อล้มล้างนโยบายแห่งรัฐที่กำหนดขึ้นเพื่อประโยชน์สาธารณะ เช่น พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551

นักลงทุนต่างชาติและองค์การธุรกิจข้ามชาติสามารถใช้กลไกระงับข้อพิพาทการลงทุนเป็นเครื่องมือข่มขู่รัฐมิให้ตรากฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับเพื่อคุ้มครองประโยชน์ของสาธารณชน ค่าชดเชยจำนวนมหาศาลที่รัฐจะต้องจ่ายให้แก่แก่นักลงทุนต่างชาติ หากรัฐถูกตัดสินโดยอนุญาโตตุลาการให้แพ้กดี นับเป็นต้นทุนทางเศรษฐกิจโดยตรงที่รัฐต้องแบกรับ แต่ต้นทุนที่สูงกว่าคือต้นทุนที่จะเกิดขึ้นหากรัฐตัดสินใจไม่ตรากฎหมายหรือระเบียบข้อบังคับดังกล่าว อันเนื่องมาจากการข่มขู่โดยนักลงทุนต่างชาติและองค์การธุรกิจข้ามชาติ ต้นทุนแอบแฝงดังกล่าวคือ ประการแรกเป็นต้นทุนทางเศรษฐกิจ เช่น ต้นทุนที่รัฐจะต้องแบกรับค่าใช้จ่ายในการดูแลรักษาผู้ป่วยอันเนื่องมาจากรัฐไม่ควบคุมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ประการที่สองคือต้นทุนทางสังคม เช่น สุขภาพอนามัยที่เสื่อมถอยลงของประชาชนอันเนื่องมาจากการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

เมื่อเกิดข้อพิพาทด้านการลงทุนระหว่างประเทศ บริษัทข้ามชาติสามารถฟ้องเรียกค่าเสียหายจากรัฐบาลได้ คดีพิพาทเหล่านี้หมายถึงการยื่นคำร้องเข้าสู่กระบวนการพิจารณาของคณะอนุญาโตตุลาการระหว่างประเทศ ซึ่งประกอบด้วยบุคคลสามคนทำหน้าที่วินิจฉัยชี้ขาดว่าอะไรสำคัญที่สุด ระหว่างผลกำไรของเอกชนกับประโยชน์สาธารณะทั่วโลก คณะอนุญาโตตุลาการเช่นว่านี้ ได้ชี้ขาดให้รัฐบาลจ่ายเงินภาษีอากรของประชาชนให้แก่ธุรกิจใหญ่ๆ เป็นจำนวนมหาศาล ส่วนมากมักเป็นค่าชดเชยผลกำไรส่วนที่บริษัทอ้างว่าสูญเสียไปเนื่องมาจากการออกกฎหมายตามระบอบประชาธิปไตยเพื่อปกป้องสิ่งแวดล้อม สาธารณสุขและความอยู่ดีมีสุขในสังคม ฐานกฎหมายที่รองรับการยื่นข้อพิพาทเหล่านี้คือ สนธิสัญญาด้านการลงทุนที่ได้จัดทำขึ้นระหว่างรัฐนั่นเอง

กลไกระงับข้อพิพาทระหว่างนักลงทุนกับรัฐให้อำนาจแก่นักลงทุนต่างชาติและองค์การธุรกิจข้ามชาติฟ้องร้องดำเนินคดีกับรัฐได้โดยตรง ซึ่งเป็นสิ่งที่ไม่เคยปรากฏมาก่อนตามจารีตประเพณีกฎหมายระหว่างประเทศ โดยมีลักษณะที่รัฐโอนอำนาจพิจารณาพิพากษาอรรถคดีให้แก่อนุญาโตตุลาการ ในทางทฤษฎีรัฐได้ยินยอมสละอำนาจอธิปไตยทางศาลของตน และตกลงยินยอมถ่ายโอนอำนาจดังกล่าวให้แก่อนุญาโตตุลาการเพื่อทำการวินิจฉัยชี้ขาดอรรถคดีแทน

กฎเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับอนุญาตตุลาการเป็นกลไกหนึ่งที่นักลงทุนต่างชาติและองค์กรธุรกิจข้ามชาติใช้บันทึกความคืบหน้าของกฎหมายภายในประเทศ ทั้งๆ ที่ระบบอนุญาตตุลาการปราศจากความโปร่งใสในกระบวนการพิจารณาและชี้ขาดข้อพิพาท เนื่องจากไม่มีการเปิดเผยการพิจารณาคดีต่อสาธารณะ ปิดกั้นโอกาสที่สาธารณชนจะเข้าถึงเอกสารสำนวนความต่างๆ ที่ใช้ในการพิจารณาคดี และระบบอนุญาตตุลาการปราศจากความแน่นอน ในขณะที่ระบบศาลและกระบวนการยุติธรรมจะมีการสร้างบรรทัดฐานสำหรับคดีต่อมาตามคำพิพากษาของศาล แต่คำวินิจฉัยชี้ขาดของอนุญาตตุลาการไม่มีผลในการสร้างบรรทัดฐานใดๆ

วัตถุประสงค์หลักของระบบอนุญาตตุลาการคือการพิจารณาชี้ขาดว่ารัฐจะต้องชดเชยให้แก่นักลงทุนต่างชาติหรือไม่ จึงไม่ช่วยสร้างหรือรักษาความสัมพันธ์ทางธุรกิจในระยะยาวระหว่างรัฐผู้รับการลงทุนกับนักลงทุนต่างชาติ ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญต่อการสร้างบรรยากาศการลงทุนและการส่งเสริมการเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศ

ข้อวิพากษ์เกี่ยวกับระบบอนุญาตตุลาการมีอยู่หลายประการ ประการที่สำคัญคืออนุญาตตุลาการควรทำหน้าที่อย่างเป็นอิสระ ปลอดจากการครอบงำ และปราศจากอคติ แต่ในความเป็นจริงการคัดเลือกและแต่งตั้งอนุญาตตุลาการจากคู่มือมักจะเป็นคนชาติเดียวกันกับคู่มือ และมีปรัชญาทางการเมือง เศรษฐกิจ และวัฒนธรรมทางกฎหมาย ที่สอดคล้องไปในทางเดียวกันกับผู้คัดเลือกตน ซึ่งคาดหมายได้ว่าอนุญาตตุลาการดังกล่าวจะทำหน้าที่เอื้อประโยชน์ต่อผู้ที่คัดเลือกตน มากกว่าที่จะตัดสินข้อพิพาทโดยอิสระ โดยมีความเป็นกลางและปราศจากอคติ

อนุญาตตุลาการมีส่วนร่วมรับผิดชอบต่อการลงทุนระหว่างประเทศที่มีได้มีความเป็นธรรมหรือเป็นอิสระแต่อย่างไร หากแต่เป็นระบอบที่บกพร่องอย่างถาวรและลำเอียงเข้าข้างธุรกิจเป็นสำคัญข้อค้นพบที่สำคัญ (เพีย อีแบร์ฮาร์ด และคณะ 2556)

1. ในช่วง 20 ปีที่ผ่านมา จำนวนคดีการอนุญาตตุลาการด้านการลงทุน รวมไปถึงจำนวนเงินที่เกี่ยวข้องกับคดีเหล่านี้ด้วย พุ่งสูงขึ้นจาก 38 คดี ในปี พ.ศ. 2539 (ตามที่ขึ้นทะเบียนไว้ที่ ไอซีเอสไอดี [ICSID] ซึ่งเป็นหน่วยงานหนึ่งของธนาคารโลกที่ทำหน้าที่จัดการข้อพิพาทดังกล่าว) เป็น 450 คดีที่เป็นข้อพิพาทระหว่างนักลงทุนกับรัฐในปี พ.ศ. 2554 จำนวนเงินที่เกี่ยวข้องก็เพิ่มขึ้นอย่างมหาศาลตามไปด้วย ในช่วงปี พ.ศ. 2552/2553 มีคดีการอนุญาตตุลาการด้านการลงทุน 151 คดีที่บริษัทธุรกิจเรียกร้องค่าเสียหายจากรัฐต่างๆเป็นจำนวนเงินอย่างต่ำสุด 100 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ (ประมาณ 3,000 ล้านบาท)

2. การขยายตัวอย่างรวดเร็วของกิจการอนุญาตตุลาการได้สร้างขุมกำไรให้แก่กฎหมายด้านการลงทุนโดยมีประชาชนผู้เสียหายเป็นคนจ่ายค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับกฎหมายและการอนุญาตตุลาการสำหรับคดีข้อพิพาทระหว่างนักลงทุนกับรัฐ แต่ละคดีโดยเฉลี่ยจะอยู่ที่ 8 ล้านบาทดอลลาร์สหรัฐฯ (ประมาณ 240 ล้านบาท) สำหรับบางคดีอาจสูงถึง 30 ล้านดอลลาร์ (กว่า 900 ล้านบาท) มีรายงานจากคดีหนึ่งว่าอนุญาตตุลาการได้รับค่าตอบแทนสูงถึงเกือบหนึ่งล้านดอลลาร์สหรัฐฯ (30 ล้านบาท) ค่าใช้จ่ายเหล่านี้ล้วนจ่ายจากเงินของประชาชนผู้เสียหายทั้งสิ้น รวมทั้งในประเทศที่ประชาชนยังไม่สามารถเข้าถึง แม้แต่บริการขั้นพื้นฐานของรัฐ อย่างเช่นรัฐบาลของประเทศฟิลิปปินส์ต้องจ่ายเงินไป 58 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ (ประมาณ 1,740 ล้านบาท) เพื่อสู้คดีที่ถูกบริษัท Fraport จากเยอรมนีที่บริหารจัดการสนามบินฟ็องร้องสองคดี เงินจำนวนนี้สามารถจ่ายเป็นค่าฉีดวัคซีนป้องกันโรคโควิด คอติบ บาดทะยักและโปลิโอให้เด็กได้ถึง 3.8 ล้านคน

3. อนุญาตตุลาการมักจะคอยปกป้องสิทธิของนักลงทุนเอกชนมากกว่าประโยชน์สาธารณะ แสดงให้เห็นความลำเอียงเข้าข้างบริษัทธุรกิจที่มีอยู่เป็นปกติวิสัย อนุญาตตุลาการชื่อดังหลายคนเป็นกรรมการในคณะกรรมการบริหารของบริษัทข้ามชาติต่างๆ รวมทั้งบริษัทที่ได้ฟ้องร้องประเทศกำลังพัฒนาด้วย

4. บริษัทที่ปรึกษากฎหมายที่มีแผนการอนุญาตตุลาการโดยเฉพาะ จะแสวงหาโอกาสทุกวิถีทางที่จะฟ้องร้องประเทศต่างๆ รวมทั้งหนุนให้ฟ้องรัฐบาลที่กำลังประสบภาวะวิกฤต ซึ่งกรณีล่าสุดได้แก่รัฐบาลประเทศกรีซและลิเบีย และส่งเสริมให้มีการเลือกใช้นิติสัญญาการลงทุนหลากหลายฉบับเพื่อให้ได้ข้อได้เปรียบที่ดีที่สุด บริษัทที่ปรึกษากฎหมายเหล่านี้หนุนให้บริษัทธุรกิจใช้วิธีการชู้จะยื่นฟ้องรัฐเป็นอาวุธทางการเมือง เพื่อลดทอนความเข้มงวดของกฎหมายคุ้มครองสิ่งแวดล้อมและการสาธารณสุข หรือป้องกันการออกกฎหมายดังกล่าว

5. นักกฎหมายด้านการลงทุน รวมถึงอนุญาตตุลาการชั้นนำ ได้วิ่งเต้นส่งเสริมการอนุญาตตุลาการด้านการลงทุนว่าเป็นเงื่อนไขที่จำเป็นเพื่อดึงดูดการลงทุนจากต่างประเทศ แม้จะมีหลักฐานพิสูจน์ได้ว่ามิได้เป็นเช่นนั้น ส่วนความเสี่ยงที่รัฐจะต้องเผชิญจากการยอมรับการอนุญาตตุลาการระหว่างนักลงทุนกับรัฐนั้น กลับถูกกลบเกลื่อนหรือบอกลบไป

6. นักกฎหมายด้านการลงทุนคอยสนับสนุนให้รัฐบาลลงนามทำสนธิสัญญาการลงทุนโดยใช้ถ้อยคำที่มีโอกาสถูกฟ้องร้องได้มากที่สุด และจะใช้ถ้อยคำคลุมเครือในสนธิสัญญาเหล่านี้เป็นเครื่องมือเพิ่มจำนวนคดีความให้มากขึ้น จากการศึกษาสถิติคดีพิพาทสนธิสัญญาการลงทุน 140 คดี พบว่าอนุญาตตุลาการมักจะตีความข้อบทต่างๆ แบบขยายความให้ครอบคลุม (เป็นมิตรกับผู้เรียกร้อง) อยู่เป็นประจำ เช่น ความหมายของการลงทุน ในเวลาเดียวกันหากเป็นเรื่องเกี่ยวกับสิทธิมนุษยชนและสิทธิทางสังคม นักกฎหมายด้านการอนุญาตตุลาการมักจะหันไปใช้แนวการตีความกฎหมายระหว่างประเทศแบบจำกัดให้แคบลง

7. บริษัทที่ปรึกษากฎหมายการอนุญาตตุลาการและอนุญาตตุลาการชั้นนำ ล้วนใช้อิทธิพลจากตำแหน่งหน้าที่ของตนในการวิ่งเต้นหาแรงสนับสนุน ไม่ให้มีการปฏิรูประบอบการลงทุนระหว่างประเทศ ที่เห็นได้ชัดคือในสหรัฐฯ และสหภาพยุโรป

8. การหมุนเวียนตำแหน่งหน้าที่ระหว่างการเป็นนักกฎหมายด้านการลงทุนกับผู้กำหนดนโยบายในรัฐบาล ช่วยค้ำยันให้ระบอบการลงทุนที่ไม่เป็นธรรมดำรงอยู่ กล่าวคือนักกฎหมายด้านการลงทุนชื่อดังหลายคนเคยเป็นหัวหน้าคณะผู้เจรจาจัดทำสนธิสัญญาการลงทุน (หรือข้อตกลงการค้าเสรีซึ่งมีข้อบทว่าด้วยการคุ้มครองการลงทุน) และเคยทำหน้าที่แก้ต่างให้แก่รัฐบาลของตนเมื่อเกิดข้อพิพาทระหว่างนักลงทุนกับรัฐขึ้น ส่วนคนอื่นๆ เป็นผู้ที่รัฐบาลต้องการให้มาเป็นที่ปรึกษาบ้าง ขอรับฟังความคิดเห็นบ้าง ล้วนแต่เป็นผู้มีอิทธิพลต่อการออกกฎหมายทั้งสิ้น

9. นักกฎหมายด้านการลงทุนยึดกุมวาทกรรมทางวิชาการว่าด้วยกฎหมายด้านการลงทุนและการอนุญาตตุลาการ ด้วยการผลิตงานเขียนทางวิชาการในหัวข้อนี้ออกมาเป็นส่วนใหญ่ ทั้งยังมีอำนาจควบคุมโดยเฉลี่ยร้อยละ 74 ของกองบรรณาธิการของวารสารชั้นนำว่าด้วยกฎหมายด้านการลงทุน และมักจะไม่ค่อยเปิดเผยวิธีการที่พวกเขาได้รับประโยชน์ส่วนตัวจากระบบนี้ สภาพการณ์นี้ทำให้เกิดประเด็นห่วงใยเรื่องดุลยภาพและความเป็นอิสระของวิชาการสาขา

10. ระบบการอนุญาตตุลาการด้านการลงทุนกำลังถูกผสมผสานเข้าเป็นส่วนหนึ่งของโลกแห่งการแก่งกำไรทางการเงินมากขึ้นทุกขณะ โดยกองทุนเพื่อการลงทุนต่างๆ ช่วยออกหนุนให้แก่การยื่นข้อพิพาทระหว่างนักลงทุนกับรัฐโดยแลกกับส่วนแบ่งของสินไหมทดแทนใดๆ ที่จะได้จากการชู้ชาติ หรือการระงับข้อพิพาท การทำเช่นนี้จะยิ่งโหมกระพือให้ธุรกิจการอนุญาตตุลาการขยายตัวมากขึ้นไปอีก ซึ่งจะเพิ่มภาระค่าใช้จ่ายให้แก่รัฐบาลที่อัดคั่งงบประมาณ และก่อความ สงสัยว่าอาจเกิดการขัดกันแห่งผลประโยชน์ขึ้นได้ ในเมื่อทั้งนักการเงิน อนุญาตตุลาการ นักกฎหมายและนักลงทุนล้วนมีความสัมพันธ์ส่วนตัวโยกกันอย่างแน่นหนา

บางประเทศเริ่มตระหนักถึงความยุติธรรมและความไม่แน่นอนของการอนุญาตตุลาการด้านการลงทุนระหว่างประเทศ และได้ริเริ่มถอนออกจากระบบกันบ้างแล้ว ในฤดูใบไม้ผลิของปี พ.ศ. 2554 รัฐบาลออสเตรเลียประกาศว่าจะไม่ผนวกบทบัญญัติว่าด้วยการระงับข้อพิพาทระหว่างนักลงทุนกับรัฐไว้ในความตกลงทางการค้าอีกต่อไป ประเทศโบลิเวีย เอกวาดอร์ และเวเนซุเอลา ก็ยกเลิกสนธิสัญญาการลงทุนไปหลายฉบับ และถอนตัวออกจากไอซีเอสไอดีแล้ว

3. ความตกลงเพื่อการเสริมพลังการลงทุนของต่างชาติ

กรณีศึกษาในช่วงปี ค.ศ. 1997 ฟิลิปปินส์ได้ออกระเบียบภาษีสรรพสามิตภายในประเทศที่แบ่งการเก็บภาษีเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ใช้วัตถุดิบภายในประเทศเป็นหลัก ออกจากเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ใช้วัตถุดิบภายนอกประเทศเป็นหลัก โดยประเภทหลังจะมีอัตราภาษีที่สูงกว่า ซึ่งนัยยะหนึ่งเพื่อปกป้องอุตสาหกรรมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ภายในประเทศ จากอุตสาหกรรมแอลกอฮอล์จากต่างประเทศและบริษัทต่างประเทศที่เข้ามาลงทุนในประเทศและใช้วัตถุดิบจากภายนอก (World Trade Organization. Dispute Settlement: DISPUTE DS396) ซึ่งต่อมาในปี ค.ศ. 2010 สหภาพยุโรปและสหรัฐอเมริกาได้ร้องต่อองค์การการค้าโลก (WTO) ว่าเป็นการทำผิดและละเมิดข้อตกลงความตกลงทั่วไปว่าด้วยภาษีศุลกากรและการค้า (GATT, 1994) โดยเป็นการเลือกปฏิบัติทางการค้าต่อประเทศสมาชิก หลังการต่อสู้ในทางกฎหมายช่วงหนึ่ง ในปี ค.ศ. 2012 องค์การการค้าโลกได้ชี้ว่าประเทศฟิลิปปินส์ได้ละเมิดข้อตกลงดังกล่าวตามคำร้องจริง จนทำให้ฟิลิปปินส์ต้องปรับอัตราภาษีสรรพสามิตตามข้อตกลงในปี ค.ศ. 2013 (World Trade Organization. PHILIPPINES – DISTILLED SPIRITS, (DS396, 403))

ความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจภาคพื้นแปซิฟิก หรือ ทีพีพี (Trans-Pacific Partnership Agreement: TPP) เป็นความตกลงที่ผิดแผกแตกต่างจากข้อตกลงการค้าเสรีที่ผ่านมาซึ่งเป็นการเจรจาเกี่ยวกับการลดอัตราภาษีศุลกากร ทำให้ผู้บริโภคได้รับประโยชน์จากราคาสินค้านำเข้าที่ลดลง แต่ความตกลงหุ้นส่วนฯ เป็นความตกลงเพื่อกำจัดกฎ ระเบียบ ต่างๆ ที่ดีในการปกป้องสิ่งแวดล้อม ความปลอดภัย สาธารณสุข ฯลฯ ซึ่งผู้บริโภคไม่ได้มีส่วนร่วมในการเจรจาจึงเป็นเหยื่อโดยตรงขององค์กรธุรกิจข้ามชาติ

ความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจภาคพื้นแปซิฟิกไม่ใช่ข้อตกลงการค้าเสรี เพราะข้อเท็จจริงคือ มีเพียง 5 บทเท่านั้นที่ว่าด้วยเรื่องการค้าจากทั้งหมด 30 บท ซึ่งผู้ร่างความตกลงหุ้นส่วนฯ คือนักกฎหมาย นักล็อบบี้ และผู้แทนองค์กรธุรกิจข้ามชาติ กลุ่มองค์กรธุรกิจข้ามชาติผู้จะได้รับผลประโยชน์เป็นผู้ร่างและเจรจาข้อตกลงนี้ อย่างปกปิดและเป็นความลับที่สุดเมื่อมีข้อขัดแย้งระหว่างการค้ากับสุขภาพ อุตสาหกรรมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ย่อมต้องดำเนินการร้องเรียนและฟ้องร้องรัฐบาลที่ออกกฎหมายควบคุมผลิตภัณฑ์เครื่องดื่มแอลกอฮอล์

ความตกลงหุ้นส่วนฯ เป็นรูปแบบใหม่ที่มองการค้าโดยการบูรณาการกระแสโลกาภิวัตน์ของเงินทุน บริการ ผลิตภัณฑ์ ข้อมูลข่าวสาร และการส่งเสริมอย่างเป็นทางการเป็นระบบในการบูรณาการการตลาด ห่วงโซ่อุปทาน และผู้มีบทบาทสำคัญทางการพาณิชย์ สิ่งต่างๆ เหล่านี้สอดคล้องอย่างสมบูรณ์กับกลยุทธ์ของอุตสาหกรรมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ระดับโลก

ความตกลงหุ้นส่วนฯ มุ่งเป้าโดยตรงไปยังนโยบายและกฎ ระเบียบภายในประเทศ ที่จะมีผลกระทบต่อผู้ลงทุนต่างชาติ และห่วงโซ่อุปทานและบริการข้ามพรมแดนระหว่างประเทศ สิ่งเหล่านี้จะมีผลกระทบต่อมาตรการด้านอุปทาน ที่ได้ถูกส่งเสริมเป็นส่วนหนึ่งของกลยุทธ์สนับสนุนและเสริมพลังในการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

ความตกลงหุ้นส่วนฯ มุ่งเป้าที่จะทำให้มีความสลับซับซ้อนเพิ่มขึ้นระหว่างข้อตกลงการค้าเสรีฉบับต่างๆ เพื่อประโยชน์ทางการพาณิชย์ขององค์กรธุรกิจข้ามชาติเท่านั้น ดังนั้น เพื่อให้เห็นภาพและเข้าใจ

ผลกระทบที่จะมีต่อนโยบายควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ จึงจำเป็นที่จะต้องมองความตกลงหุ้นส่วนฯ ในภาพรวม

ความตกลงหุ้นส่วนฯ จะเปิดโอกาสใหม่ๆ ให้กับผู้ครองตลาดการค้าเพื่อสร้างอิทธิพลต่อการตัดสินใจเชิงนโยบายในระดับชาติ เป็นการเสริมพลังให้กับองค์กรธุรกิจข้ามชาติ ในขณะที่ผู้สนับสนุนนโยบายสาธารณะต้องการลดความได้เปรียบของกลุ่มนักล็อบบี้จากภาคอุตสาหกรรมสุราและยาสูบ

ภาคีในความตกลงหุ้นส่วนฯ พยายามพัฒนาข้อตกลงนี้ด้วยการสร้างกฎ ระเบียบ ใหม่เพื่อลดและบั่นทอนความสามารถของรัฐบาลประเทศใดประเทศหนึ่งที่จะสร้างนวัตกรรมเชิงนโยบายในการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

บทที่ 4

ผลการศึกษา

ส่วนที่ 1 ศึกษาสถานการณ์การค้าเครื่องตีแอลกอฮอล์

สถานการณ์การค้าเครื่องตีแอลกอฮอล์ในอาเซียน

โดยทั่วไปการลดภาษีศุลกากรภายใต้กรอบ AFTA (Okabe and Urata (2013)) มีส่วนช่วยเพิ่มปริมาณการค้าระหว่างประเทศ แนวโน้มการนำเข้าส่งออกเครื่องตีแอลกอฮอล์ในภูมิภาคมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น

การนำเข้าสินค้า HS2208 สินค้าประเภทเอทิลแอลกอฮอล์ที่ไม่ได้แปลงสภาพ มีความแรงแอลกอฮอล์โดยปริมาตรน้อยกว่าร้อยละ 80 สุรา ลิเคียวร์และเครื่องดื่มอื่นๆ ที่เป็นสุรานั้น ปริมาณการนำเข้าส่งออกน้อยกว่าแต่มีมูลค่าสูงกว่า

การนำเข้าเบียร์ที่ทำจากมอลต์ (HS2203) ในภูมิภาคอาเซียนเมื่อพิจารณามูลค่าการนำเข้าประเทศส่วนใหญ่ในอาเซียนมีการนำเข้าจากประเทศสิงคโปร์ และมาเลเซีย โดยที่ประเทศเมียนมา กัมพูชา และสปป.ลาว มีมูลค่าและสัดส่วนการนำเข้าจากประเทศไทยเป็นหลักโดยมูลค่าการนำเข้าของเครื่องตีดังกล่าวในประเทศอาเซียนมีมูลค่าหรือสัดส่วนสูงกว่าการส่งออกการค้าระหว่างประเทศในสินค้าเครื่องตีแอลกอฮอล์ ซึ่งเป็นสินค้าที่มีส่วนประกอบของน้ำเป็นส่วนใหญ่ (Liesbeth Colen and Johan F.M.S Swinnen (2011))

การค้าสินค้าประเภทนี้มีต้นทุนในการส่งออกนำเข้าสูงรูปแบบทางการค้าระหว่างประเทศจึงเป็นการค้าในบริเวณประเทศเพื่อนบ้านโดยบริษัทข้ามชาติจะดำเนินธุรกิจในประเทศต่างๆ โดยส่วนใหญ่จะเป็นการควบรวมกิจการหรือการได้รับสัมปทานใบอนุญาตในการประกอบกิจการในต่างประเทศตามมาตรการที่แต่ละประเทศได้กำหนด

ตารางที่ 1 อัตราภาษีเครื่องตีแอลกอฮอล์ในเขตการค้าเสรีอาเซียน

สินค้า		AFTA	
		ประเทศไทย	ประเทศอาเซียนอื่น
เบียร์	(HS 2203)	ร้อยละ 0	ASEAN 6 ประเทศร้อยละ 0 ตั้งแต่ปี 2010 ยกเว้นบรูไนจัดอยู่ในรายการยกเว้น (General Exemption: GE) อินโดนีเซียร้อยละ 15 – 90 อยู่ระหว่างลดมาเลเซีย 5 รिंगิต/ลิตร ASEAN 4 ประเทศ: CLMV ร้อยละ 0 ปี 2015
ไวน์	(HS 2204)	ร้อยละ 0	
วิสกี้	(HS 2208.30)	ร้อยละ 0	

ที่มา: <http://www.dft.go.th/AFTA/file/AFTAMFN.pdf> (2010)

ตารางที่ 2 สถานการณ์ลดภาษีศุลกากรภายใต้กรอบ ASEAN

อาเซียนเดิม VS อาเซียนใหม่	สถานการณ์ลดภาษีศุลกากรภายใต้กรอบ ASEAN
อาเซียน (เดิม) 6 ประเทศ	<ul style="list-style-type: none"> • สินค้าปกติ(IL): อัตราภาษีศุลกากรเหลือร้อยละ 0 แล้ว • สินค้าที่มีความอ่อนไหว (SL): อัตราภาษีศุลกากรไม่เกินร้อยละ 5 แล้ว • สินค้าที่มีความอ่อนไหวสูง (HSL): อัตราภาษีศุลกากรลดลงอยู่ในระดับที่สมาชิกยอมรับได้ • สินค้าที่อยู่นอกรายการลดภาษี(GEL): เท่ากับอัตรา MFN
อาเซียน (ใหม่) CLMV	<p>ดำเนินการตามความตกลงแต่ประเทศอาเซียนใหม่ยังไม่เผยแพร่ตารางการลดอัตราภาษีภายใต้ AFTA ในแต่ละปีอย่างชัดเจน</p> <p>สินค้าส่งออกภายใต้ AFTA :</p> <ul style="list-style-type: none"> • สินค้าปกติ (IL): ร้อยละ 0 ภายใน 1 มกราคม 2015 (เกือบทั้งหมด) และภายใน 1 มกราคม 2018 (ส่วนที่เหลือ) • สินค้าที่มีความอ่อนไหว (SL): ไม่เกินร้อยละ 5 ภายใน 1 มกราคม 2013 (เวียดนาม), 2015 (สปป. ลาว), 2015 (เมียนมา) และ 2017 (กัมพูชา) • สินค้าที่อยู่นอกรายการลดภาษี (GEL): เท่ากับอัตรา MFN สินค้านำเข้าภายใต้ AFTA: • สินค้าปกติ (IL): ร้อยละ 0 แล้ว • สินค้าที่มีความอ่อนไหว (SL): ไม่เกินร้อยละ 5 แล้ว

ที่มา : มูลนิธิสถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย พ.ศ. 2557

ตารางที่ 3 การลดภาษีศุลกากรตามข้อตกลง ATIGA

ประเทศ	อัตราร้อยละ 0 - 5	อัตราร้อยละ 5 ขึ้นไป	อัตราอื่นๆ
บรูไน	99.27	-	0.73
กัมพูชา	98.41	1.59	-
อินโดนีเซีย	98.87	0.17	0.91
สปป.ลาว	99.09	-	0.91
มาเลเซีย	99.23	0.11	0.66
เมียนมา	99.47	-	0.53
ฟิลิปปินส์	99.37	0.36	0.27
สิงคโปร์	100	-	-
ไทย	100	-	-
เวียดนาม	96.93	0.99	2.07

ที่มา : ASEAN Secretariat (มกราคม พ.ศ. 2558)

จากการศึกษาของอุกฤษฏ์ ปัทมานันท์ และคณะ (2559) พบว่า ความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบในประเทศในภูมิภาคอาเซียนไม่ได้มีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบ แข่งการแข่งใน หมวดเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

มากนัก (สัดส่วนในการส่งออกสินค้าทั้งสองประเภทเทียบกับสัดส่วนการส่งออกของประเทศและโลกยังไม่ถือว่ามีความได้เปรียบ) โดย สปป. ลาว เป็นประเทศที่มีความสามารถในการส่งออกเครื่องตีมีแอลกอฮอล์ประเภทเบียร์ (HS2203) สูง เมื่อเทียบกับประเทศอื่นในกลุ่มอาเซียนหรือสามารถรองลงมาเป็นประเทศเวียดนาม ในขณะที่ประเทศสิงคโปร์เป็นประเทศที่มีการส่งออก ประเภทเอทิลแอลกอฮอล์ที่ไม่ได้แปลงสภาพ มีความแรง แอลกอฮอล์โดยปริมาตรน้อยกว่าร้อยละ 80 สุรา ลิเคียวร์และเครื่องดื่มอื่นๆ ที่เป็นสุรา (HS2208) มากกว่าประเทศอื่นๆ

การนำเข้าสินค้า HS2203 ในประเทศไทย มีมูลค่าน้อยกว่าการส่งออกโดยปี ค.ศ. 2014 มีมูลค่าการนำเข้า ประมาณ 19 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ซึ่งการนำเข้าสินค้านี้ในประเทศไทย ส่วนใหญ่เป็นการนำเข้าจากประเทศนอกกลุ่มอาเซียน เช่น เนเธอร์แลนด์ เบลเยียม ในขณะที่การนำเข้าจากกลุ่มประเทศอาเซียนจะมีมูลค่าการนำเข้าจากประเทศสิงคโปร์เป็นหลัก ทั้งนี้การใช้สิทธิพิเศษทางการค้าสำหรับการนำเข้า พบว่า มีปริมาณการใช้สิทธิประโยชน์ตามพระราชกำหนด พิกัดอัตราอากรตามภาค 2 แห่งพระราชกำหนด พ.ศ. 2530 (อัตราเพดานสูงสุด) การยกเว้นอากรจากการนำเข้าสินค้าโดยประเทศสิงคโปร์ใช้สิทธิดังกล่าวในปี 2014 ประมาณร้อยละ 60 รองลงมาเป็นการใช้สิทธิพิเศษทางภาษีจากประเทศนอกกลุ่มอาเซียนโดยใช้สิทธิตามพันธสัญญาองค์การการค้าโลก ส่วนประเทศในกลุ่มอาเซียนมีการใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษีภายใต้ ATIGA ซึ่งบริษัทนำเข้าจากประเทศไทยเป็นประเทศที่มีการใช้สิทธิประโยชน์ดังกล่าว มากที่สุด รองลงมาเป็น สปป.ลาว โดยพบว่า บริษัทนำเข้าที่จดทะเบียนในประเทศไทยที่ใช้สิทธิประโยชน์ ภายใต้ ATIGA นั้น เป็นบริษัทที่มีการนำเข้าเบียร์สัญชาติเดนมาร์กโดยมีฐานการผลิตในประเทศอาเซียน เช่น สปป.ลาว กัมพูชาเวียดนาม สิงคโปร์ และมาเลเซีย เป็นต้น

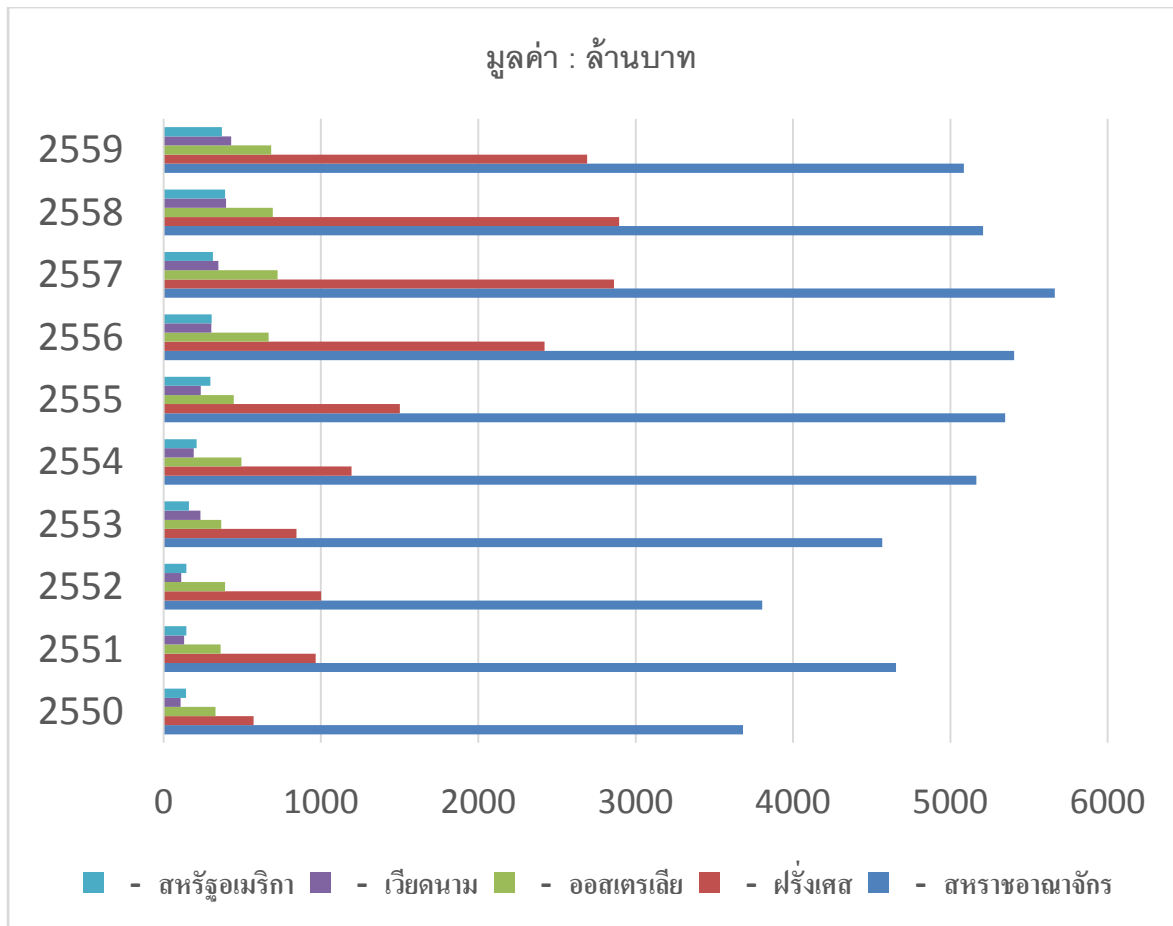
ตารางที่ 4 สัดส่วนการใช้สิทธิประโยชน์ในการนำเข้าสินค้าเบียร์ที่ทำจากมอลต์ HS2203 ของประเทศไทย

ความตกลงทางการค้า	สัดส่วนการใช้สิทธิประโยชน์ในการนำเข้า	ข้อตกลง ATIGA	สัดส่วนการใช้สิทธิประโยชน์ในการนำเข้า
อาเซียน-ญี่ปุ่น	19.0	เวียดนาม	14.9
ATIGA	4	ไทย	38.7
องค์การค้าโลก	9.4	ฟิลิปปินส์	8.5
พระราชกำหนด 2530	66.9	สปป.ลาว	26.8
ที่มา : กรมศุลกากร		กัมพูชา	11.2

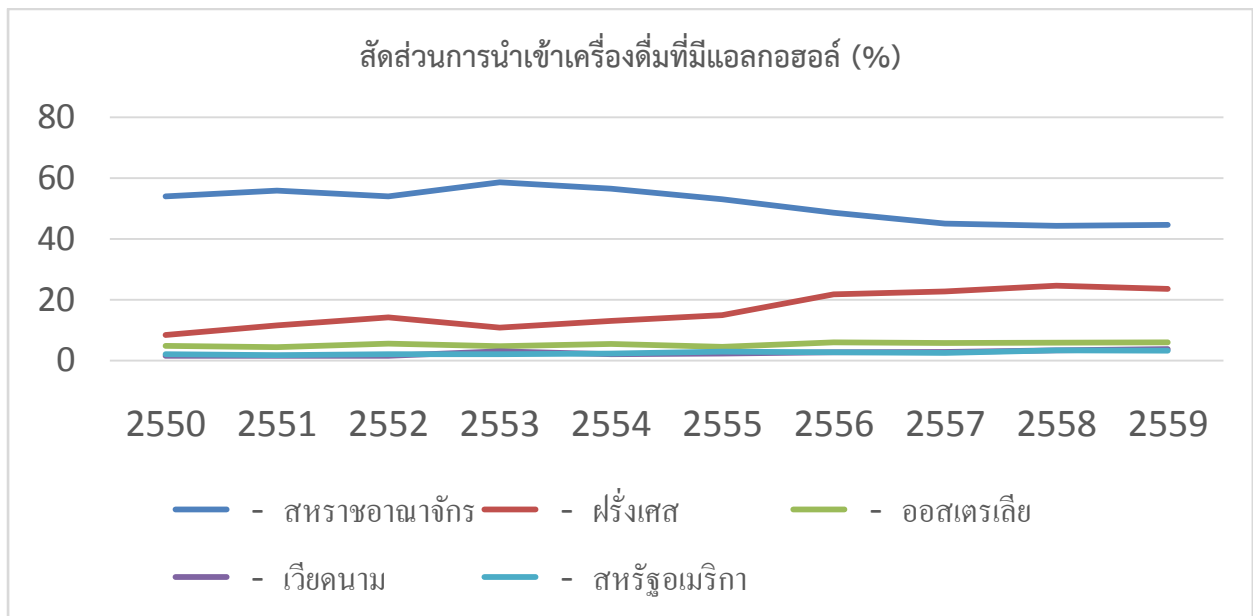
หมายเหตุ ข้อมูลปี พ.ศ. 2557

ศึกษาสถานการณ์การนำเข้าเครื่องตีมีแอลกอฮอล์หลักต่อเนื่อง 10 ปี ตั้งแต่ปี ค.ศ. 2550-2560

ผลการศึกษาสถานการณ์การนำเข้าเครื่องตีมีแอลกอฮอล์พบว่า ประเทศไทยนำเข้าเครื่องตีมีแอลกอฮอล์สูงที่สุด เริ่มจากประเทศสหราชอาณาจักร รองลงมาเป็นประเทศฝรั่งเศส ออสเตรเลีย เวียดนาม สหรัฐอเมริกา แอฟริกาใต้ อิตาลีตามลำดับตลอด 10 ปีอย่างต่อเนื่อง (โปรดดู ตารางภาคผนวก 2 ตารางที่ 1 มูลค่าการนำเข้าเครื่องตีมีแอลกอฮอล์ (หน่วย: ล้านบาท) ตารางที่ 2 สัดส่วนการนำเข้าเครื่องตีมีแอลกอฮอล์ (หน่วย: ร้อยละ) และ ตารางที่ 3 อัตราการขยายตัวของการนำเข้าเครื่องตีมีแอลกอฮอล์ (หน่วย: ร้อยละ))

ที่มา กระทรวงพาณิชย์

ที่มา กระทรวงพาณิชย์

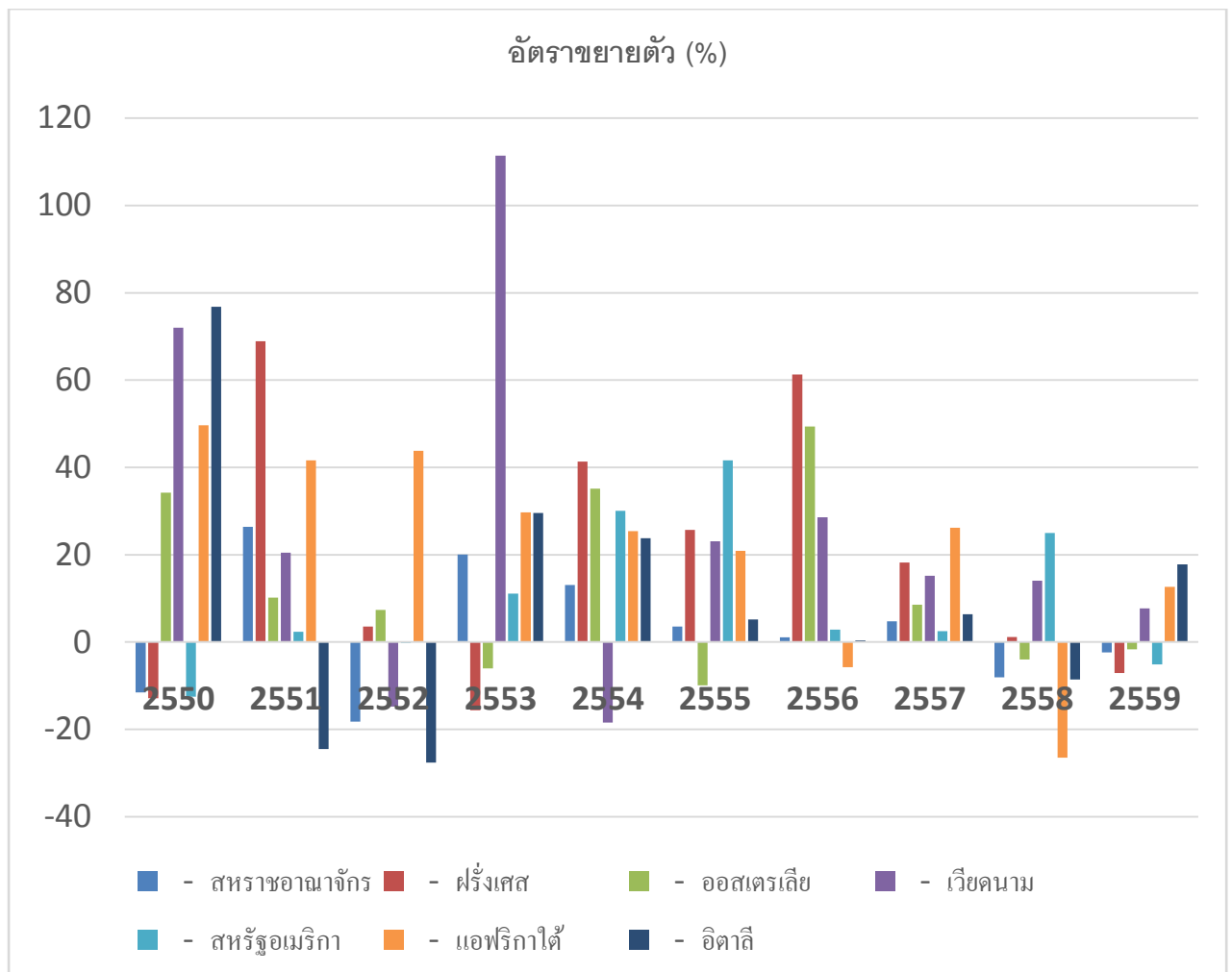
ประเทศสหราชอาณาจักรเป็นผู้ครองตลาดนำเข้าเครื่องตัดที่มีแอลกอฮอล์ในประเทศไทย รองลงมา ได้แก่ ฝรั่งเศส ออสเตรเลีย เวียดนาม สหรัฐอเมริกา ตามลำดับ

อัตราการขยายตัวของการนำเข้าเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์จากประเทศใหม่ เช่น ออสเตรเลีย แอฟริกาใต้ และเวียดนาม

อัตราการขยายตัวของการนำเข้าเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์จากประเทศในยุโรปและสหรัฐอเมริกาไม่สูงนัก เนื่องจากเป็นประเทศที่ครองสัดส่วนการนำเข้าเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์ในประเทศไทย

อัตราการขยายตัวของการนำเข้าเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์จากประเทศเวียดนามโดดเด่นมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2550 2553 และในปี พ.ศ. 2555 เป็นต้นมา เวียดนามเข้ามามีอิทธิพลต่อการค้าในประเทศไทย

ที่ผ่านมา สำหรับภาพรวมการค้าระหว่างไทย-แอฟริกาใต้ พบว่าไทยเป็นคู่ค้าอันดับ 1 ของแอฟริกาใต้ในกลุ่มประเทศอาเซียน และแอฟริกาใต้เป็นคู่ค้าอันดับ 1 ของไทยในภูมิภาคแอฟริกา ในช่วง พ.ศ. 2552 แอฟริกาใต้เป็นคู่ค้าลำดับที่ 23 ของไทย และมีสัดส่วนการค้าร้อยละ 1.01 ของการค้าไทยทั้งหมด (กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ เผยภายหลังการประชุมคณะกรรมการร่วมทางการค้า (JTC) ไทย-แอฟริกาใต้ 2557) สำหรับการนำเข้าเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์ เห็นได้ว่า ทิศทางนำเข้าของประเทศแอฟริกาใต้มีมาอย่างต่อเนื่อง แต่อัตราการขยายตัวอาจติดลบในช่วงปี พ.ศ. 2556 และ 2558

ที่มา กระทรวงพาณิชย์

ส่วนที่ 2 การทบทวนองค์ความรู้การคาดการณ์การลงทุนในอุตสาหกรรมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในอาเซียน

ในส่วนนี้ ผู้วิจัย ทบทวนองค์ความรู้การคาดการณ์และอุตสาหกรรมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และเน้น 4 ประเทศในอาเซียนที่เข้าร่วมการเจรจาความตกลงหุ้นส่วนยุทธศาสตร์ทางเศรษฐกิจภาคพื้นแปซิฟิก (TPPA) ตั้งแต่เริ่มต้น คือ บรูไน สิงคโปร์ มาเลเซีย และเวียดนาม

การลงทุนอุตสาหกรรมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

องค์การอนามัยโลก (WHO) ได้คาดการณ์ว่า ภายในปี พ.ศ. 2568 สัดส่วนการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในภูมิภาคอาเซียนจะเปลี่ยนไป โดยเวียดนามจะเป็นประเทศที่ครองอัตราการบริโภคสูงสุด อยู่ที่ 11 ลิตรต่อคนต่อวัน ตามมาด้วยไทย 9.5 ลิตรต่อคนต่อวัน และ สปป.ลาวกับฟิลิปปินส์ ในงานสัมมนา “อุตสาหกรรมผลิตเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (เบียร์) ของประเทศในกลุ่มอาเซียนที่มีโอกาสและแนวโน้มส่งผลกระทบต่อประเทศไทย ” (สถาบันเอเชียศึกษา และศูนย์วิจัยปัญหาสุรา 2559) ระบุถึงภาพรวมตลาดเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ว่า การเติบโตทางเศรษฐกิจเป็นปัจจัยสำคัญสำหรับตลาดเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของอาเซียน โดยกำลังซื้อที่เพิ่มขึ้น บวกกับพฤติกรรมหรือค่านิยมของคนในสังคมเมืองที่เริ่มเปลี่ยนไป เป็นปัจจัยสนับสนุนให้อุตสาหกรรมดังกล่าวขับเคลื่อนเร็วขึ้น

เวียดนาม

ตลาดเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ใน ประเทศเวียดนามเป็นตลาดที่มีอัตราการเติบโตสูงสุดในอาเซียน เวียดนามอยู่ในกลุ่มประเทศ CLMV นครโฮจิมินห์ และกรุงฮานอยเป็นเป้าหมายหลักของการลงทุนของบริษัทธุรกิจเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ข้ามชาติ ร้อยละ 70 ผลิตออกมาในรูปแบบเบียร์สด (Draught beer) ส่วนที่เหลือเป็นเบียร์บรรจุภาชนะพร้อมดื่ม โดยที่ร้อยละ 20 เป็นเบียร์บรรจุขวด และร้อยละ 10 เป็นเบียร์บรรจุกระป๋อง ปัจจุบันเบียร์สดและเบียร์ยี่ห้อต่างประเทศสามารถหาได้ทั่วไป ไม่จำเป็นต้องมีขายนเฉพาะในโรงแรมที่หรูหรา หรือภัตตาคารเหมือนเมื่อก่อน บริษัทฮานอยเบียร์ยังครองตลาดเบียร์บรรจุขวดอยู่โดยจะมีเครือข่ายอยู่ตามเมืองหลักๆ ของประเทศ บริเวณเวียดนามตอนกลางจะอยู่ที่เมืองเว้ ดานัง เวียดนามตอนใต้อยู่ที่นครโฮจิมินห์ บาเรียม-หวงเต่า คันโธ ทั้งนี้ยังมีการส่งออกเบียร์ชนิดขวดและกระป๋อง ไปยังประเทศญี่ปุ่น สหรัฐอเมริกา และอีกหลายประเทศในทวีปยุโรป

บริษัท ไช่จอนเบียร์ แอลกอฮอล์ เบฟเวอเรจ คอร์ปอเรชั่น และบริษัท ฮานอย เบียร์ แอลกอฮอล์ แอนด์ เบฟเวอเรจ คอร์ปอเรชั่น ที่รัฐบาลเวียดนามถือหุ้นใหญ่ประกาศให้มีการประมูลบริหารกิจการ (ผู้จัดการ Online 2559) อย่างไรก็ตาม การขยายอุตสาหกรรมเบียร์ แอลกอฮอล์ และเครื่องดื่มประเภทอื่นของเวียดนามมีดังต่อไปนี้

เมื่อวันที่ 21 พฤษภาคม พ.ศ. 2552 กระทรวงอุตสาหกรรมและการค้าได้ประกาศกฎฎีกาที่ 2435 เรื่องอุตสาหกรรมเบียร์ สุรา และเครื่องดื่มประเภทอื่นๆ โดยจะเพิ่มปริมาณการผลิตเบียร์สุราและเครื่องดื่มอื่นๆ จนถึงปี พ.ศ. 2568 ดังนี้ (เว็บไซต์สถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงฮานอย)

1. ในปี พ.ศ. 2553 จะผลิตเบียร์ให้ได้ 2.5 พันล้านลิตร ผลิตสุราได้ 80 ล้านลิตร และเครื่องดื่มประเภทอื่นๆ 2 พันล้านลิตร
2. ในปี พ.ศ. 2558 จะผลิตเบียร์ 4 พันล้านลิตร สุรา 188 ล้านลิตร และเครื่องดื่มประเภทอื่นๆ รวม 4 พันล้านลิตร
3. ในปี พ.ศ. 2568 จะผลิตเบียร์ 6 พันล้านลิตร สุรา 440 ล้านลิตร และเครื่องดื่มประเภทอื่นๆ รวม 1.1 หมื่นล้านลิตร

สิงคโปร์

สิงคโปร์ไม่ได้มีนโยบายส่งเสริมอุตสาหกรรมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์อย่างชัดเจน และมีทิศทางนโยบายที่เน้นการควบคุมและลดการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ภายในประเทศผ่านมาตรการภาษีศุลกากรและสรรพสามิต แต่ในทางกลับกัน นโยบายที่ส่งเสริมการค้าการลงทุน และภาคการเงินของประเทศก็ได้ทำให้สิงคโปร์กลายเป็นศูนย์กลางสำคัญของการส่งออกเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และบริหารจัดการธุรกิจแอลกอฮอล์ภายในภูมิภาค นอกจากนี้บริษัทการค้าด้านเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จำนวนหนึ่งจะใช้สิงคโปร์เป็นฐานสำคัญในภูมิภาคแล้ว สิงคโปร์ยังเป็นที่ตั้งของบริษัทผลิตเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ขนาดใหญ่ระดับภูมิภาคในปัจจุบันด้วย คือ Heineken Asia Pacific ซึ่งเป็นบริษัทแม่ที่เข้าไปลงทุนในอุตสาหกรรมการผลิตและจัดตั้งบริษัทนำเข้าเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในประเทศต่างๆ ของภูมิภาคด้วย

มาเลเซีย

ประเทศมาเลเซียมีเป้าหมายหลักอยู่ที่การพัฒนาประเทศให้เป็นประเทศพัฒนาแล้วภายในปี พ.ศ. 2563 (Vision 2020) มาเลเซียยังได้วางนโยบายเศรษฐกิจสืบต่อจาก Vision 2020 คือนโยบายวิสัยทัศน์แห่งชาติ (National Vision Policy: NVP) ซึ่งมีเป้าหมายในการสร้างมาเลเซียให้เป็น “ประเทศที่มีความยืดหยุ่นคงทนและมีความสามารถในการแข่งขัน (resilient and competitive nation)” โดยจะลดความสำคัญของการลงทุนที่ทำให้เกิดการเจริญเติบโตที่ยั่งยืนและไม่มีประสิทธิภาพลง (กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ 2558)

ในช่วงที่ผ่านมากล่าวได้ว่ามาเลเซียประสบความสำเร็จในเวทีระหว่างประเทศอย่างสูง โดยสามารถสร้างบทบาทให้เป็นที่ยอมรับในฐานะผู้นำประเทศกำลังพัฒนาและเป็นประเทศมุสลิมสายกลางซึ่งมีแนวนโยบายสอดคล้องกับประเทศตะวันตกในเรื่องของการต่อต้านการก่อการร้าย ทำให้มาเลเซียสามารถมีบทบาทนำในเวทีการเมืองระหว่างประเทศได้ทั้งในกรอบของโลกมุสลิมและโลกตะวันตก

มาเลเซียได้จัดความตกลงการค้าเสรีทวิภาคีที่มีผลบังคับใช้แล้วจำนวน 7 ฉบับ กับประเทศดังต่อไปนี้ ญี่ปุ่น (2549) ปากีสถาน (2551) นิวซีแลนด์ (2553) อินเดีย (2554) ซิลี (2555) ออสเตรเลีย (2556) ตุรกี (2558) สำหรับในระดับภูมิภาค มาเลเซียได้เจรจาจัดทำความตกลงการค้าเสรีร่วมกับประเทศอาเซียน (ASEAN FTAs: สิ้นค้า 2548 บริการ 2550) ญี่ปุ่น (2552) เกาหลีใต้ (สิ้นค้า 2553 บริการ 2552) อินเดีย (2553) ออสเตรเลียและนิวซีแลนด์ (2553) นอกจากนี้ ยังจัดทำความตกลงการค้าเสรีกับ Developing Eight (D-8) Preferential Tariff Agreement (PTA) ด้วย

มาเลเซียอยู่ระหว่างการเจรจาจัดทำความตกลงการค้าเสรีกับประเทศและกลุ่มประเทศต่างๆ จำนวน 3 ฉบับ ดังนี้ 1) สหภาพยุโรป 2) EFTA (European Free Trade Association) 3) Trans-Pacific Partnership Agreement-TPPA (กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์ มปป) อย่างไรก็ตาม ประเทศมาเลเซียได้ยกเว้นรายการการค้าเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในความตกลงการค้าเสรี

บรูไน

บรูไนฯ เป็นหนึ่งในประเทศสมาชิกอาเซียนที่มีสถานะเป็นเพียงประเทศเล็กๆ แต่บรูไนฯ เป็นตลาดที่มีศักยภาพสูงทั้งด้านการค้าและการลงทุน บรูไนฯ เป็นประเทศที่ร่ำรวยด้วยทรัพยากรธรรมชาติ โดยเฉพาะน้ำมันและก๊าซธรรมชาติ ซึ่งสร้างรายได้เข้าประเทศถึงร้อยละ 95 ของมูลค่าส่งออกรวมของประเทศ หรือคิดเป็นกว่าร้อยละ 60 ของเศรษฐกิจบรูไนฯ ทั้งหมด (กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์ 2557)

บรูไนฯ อนุญาตให้ผู้ประกอบการต่างชาติเข้ามาลงทุนได้เกือบทุกสาขา รวมถึงอนุญาตให้ต่างชาติถือหุ้นได้ถึงร้อยละ 100 ในทุกสาขา ยกเว้นอุตสาหกรรมที่ใช้ทรัพยากรภายในประเทศและอุตสาหกรรมเกี่ยวข้องกับความปลอดภัยทางอาหารแห่งชาติ ซึ่งยังต้องมีผู้ถือหุ้นภายในประเทศอย่างน้อยร้อยละ 30 ในสาขาการเกษตร ประมง และการแปรรูปอาหาร อย่างไรก็ตาม ยังไม่มีคำนิยามที่ชัดเจนว่าสาขาใดที่ต้องมีผู้ถือหุ้นภายในประเทศ ในด้านการส่งเสริมการลงทุนจากต่างชาติเน้นการให้สิทธิพิเศษทางภาษี เช่น ภายใต้โครงการผู้บุกเบิก (The Pioneer Status Program) บริษัทจะได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลเป็นเวลาถึง 8 ปี และได้รับยกเว้นภาษีนำเข้าเครื่องจักร อุปกรณ์ที่ใช้ในโรงงาน (อุตสาหกรรมและธุรกิจที่น่าสนใจลงทุนในบรูไนฯ 2016)

กฎหมาย กฎ และระเบียบ ประชากรส่วนใหญ่ของบรูไนฯ นับถือศาสนาอิสลามที่เคร่งครัดหลักศาสนาอิสลาม เมื่อวันที่ 22 ตุลาคม พ.ศ. 2556 บรูไนฯ ได้ประกาศบังคับใช้กฎหมายอิสลาม (Syariah Penal Code) ควบคู่กับกฎหมายพลเรือน (Civil law) ที่มีอยู่เดิม กฎหมายอิสลามมีผลบังคับใช้ในเดือนเมษายน พ.ศ. 2557 เป็นต้นไป กฎหมายอิสลามจึงมีความเกี่ยวข้องกับการดำเนินธุรกิจของนักลงทุนในบรูไนฯ (กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์ 2557)

ตารางที่ 5 รายการยกเว้นที่ไม่นำมาลดภาษีของประเทศอาเซียน

ประเทศ	สินค้าในบัญชียกเว้นทั่วไป	ประเทศ	สินค้าในบัญชียกเว้นทั่วไป
บรูไน	1. สิ่งสกัดจากพืชเพื่อใช้ทำสุรา 2. เครื่องดื่มสุรา	มาเลเซีย	1. เครื่องดื่มสุรา
กัมพูชา	1. ใบโคคา / ต้นฝิ่นแห้ง 2. สิ่งสกัดจากพืชเพื่อใช้ทำสุรา	เมียนมา	2. เมล็ดฝิ่น 3. สิ่งสกัดจากพืชเพื่อใช้ทำสุรา
อินโดนีเซีย	1. ของปรุงแต่งเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ 2. เครื่องดื่มสุรา 3. สารสกัดจากฝิ่น 4. ของเสียทางเภสัชกรรม 5. ของเสียจากอุตสาหกรรม	ฟิลิปปินส์	-
สปป. ลาว	1. เมล็ดฝิ่น 2. ใบโคคา / ต้นฝิ่นแห้ง / กัญชา 3. ฝิ่น 4. สารเสพติดในกลุ่มแอมเฟตามีนและโคเคน	เวียดนาม	1. เมล็ดฝิ่น 2. สิ่งสกัดจากพืชเพื่อใช้ทำสุรา 3. ยาสูบ 4. ของเสียทางเภสัชกรรม 5. ของเสียจากอุตสาหกรรม

ที่มา http://www.dtn.go.th/images/94/Doc%20Dtn/P.3/asean_ge_list.pdf (2013)

หมายเหตุ เฉพาะสินค้าในบัญชียกเว้นทั่วไปที่เกี่ยวข้องกับงานสาธารณสุข

ผลการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิทางนิติศาสตร์ (กฎหมายระหว่างประเทศคนที่ 1)

“ไทยควรศึกษาเงื่อนไขของข้อตกลง TPP ให้รอบคอบก่อนเข้าร่วม ด้วยข้อกำหนดของ TPP ที่ไม่อนุญาตให้สมาชิกใหม่เปลี่ยนแปลงข้อตกลงเดิมกับสมาชิกทั้ง 12 ประเทศ ทำให้ไทยต้องประเมินผลกระทบจากการเข้าร่วม TPP ให้รอบคอบ โดยในเบื้องต้นประเด็นที่ไทยจะเสียเปรียบ คือ สิทธิบัตรยาและทรัพย์สินทางปัญญา แต่หากไทยไม่เข้าร่วมก็อาจสูญเสียส่วนแบ่งตลาดส่งออกในกลุ่มประเทศ TPP เช่น ญี่ปุ่นที่จะ

ทยอยเพิ่มโควตานำเข้าข้าวจากสหรัฐฯ และออสเตรเลีย นอกจากนี้ ญี่ปุ่นยังได้รับการยกเว้นภาษีนำเข้า ชิ้นส่วนรถยนต์จากสหรัฐฯ ซึ่งอาจทำให้ไทยในฐานะฐานการผลิตชิ้นส่วนรถยนต์ของญี่ปุ่นมีความน่าสนใจ น้อยลง นอกจากนี้ นักลงทุนยังอาจมองว่าเวียดนามและมาเลเซียเป็นฐานการผลิตที่ได้เปรียบกว่าไทยในแง่ของการผลิตสินค้าเพื่อส่งไปขายยังประเทศต่างๆ ใน TPP”

“ในระบบการเจรจาการค้าเสรี มีระบบกลางคือองค์การการค้าโลก (WTO) แต่จะมีการเจรจาเป็นกลุ่มบ้าง เป็นทวิภาคีบ้าง เพื่อขับเคลื่อนองค์การการค้าโลกให้มีความก้าวหน้าในการเจรจาการค้าเสรี เพราะระบบใหญ่จะเป็นไปค่อนข้างช้า การเจรจาความตกลงหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจภาคพื้นแปซิฟิก (TPP) จะเหมือนกรอบการเจรจา ในองค์การการค้าโลก แต่เปิดเสรีมากขึ้น (liberalization) โดยทั่วไป แต่ปกป้องมากขึ้น (more protection) และไม่ใช้เสรีสำหรับด้านการบริการ(Service sector)”

“ถ้าคู่เจรจามีข้อมูลครบถ้วน จะเจรจาด้วยความเท่าเทียมกัน (รู้เขา รู้เรา) ในการเจรจาการค้าเสรี เดียวกัน จะมีอุตสาหกรรมหนึ่งสรรเสรี ยกเว้น ยื่นขอ ว่าเป็นความตกลงการค้าเสรีที่ดีที่สุด ในขณะที่อีกอุตสาหกรรมหนึ่งจะโจมตีความตกลงฉบับเดียวกัน

ตัวอย่าง เรื่อง Hazardous waste ประเทศไทยอาจจะกลายเป็นสถานที่สำหรับรับขยะอันตราย(dump site) แต่ประเทศไทยมีพระราชบัญญัติหลายฉบับที่เกี่ยวข้องกับขยะอันตราย ถ้ารัฐบาลบังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้องเหล่านี้อย่างเข้มงวดก็จะมีปัญหา ดังนั้น ปัญหาอยู่ที่การบังคับใช้ ไม่ได้อยู่ที่ตัวกฎหมาย

เมื่อเน้นเรื่องการควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ หากประเทศไทยจะเข้าร่วมในความตกลงหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจภาคพื้นแปซิฟิก (TPP) ประเทศไทยสามารถจะอ้างเหตุผลทางด้านhealth ได้เพื่อออกกฎหมายควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ เราไม่เสียอธิปไตยในการออกมาตรการ หรือกฎหมายในการควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ ตามเกณฑ์ที่สากลยอมรับ”

“SPS (หรือ SPM) มาจากมาตรา 20-B ของ GATT ซึ่งเป็นบทที่เกี่ยวกับ Technical Barrier to Trade (TBT) ในความตกลงหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจภาคพื้นแปซิฟิก(TPP) ซึ่งเครื่องตี้มแอลกอฮอล์รวมอยู่ในหมวดอาหาร และมีกติกาขององค์การการค้าโลก (WTO) กำกับอยู่แล้ว แต่เปิดเสรีมากขึ้นในความตกลงหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจภาคพื้นแปซิฟิก (TPP) ถ้าไม่พูดถึงเรื่องภาษี การเปิดเสรี(liberalize) คือการสร้างความสะดวก โปร่งใส มากขึ้น

ตัวอย่าง การเจรจาการค้าเสรี FTA Australia-Thailand ถ้าเป็นในกรอบขององค์การการค้าโลก(WTO) ถ้ามีปัญหาเกี่ยวกับอาหารที่นำเข้าส่งออก จะถูกตีกลับโดยประเทศที่นำเข้าอาหารนั้นๆ แต่ถ้าเป็นในกรอบของความตกลงหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจภาคพื้นแปซิฟิก (TPP) ประเทศภาคีที่นำเข้าอาหารและพบว่ามีปัญหา จะต้องแจ้ง (notify) ประเทศภาคีที่ส่งออกอาหารนั้นๆ แล้วจะมีการตั้งคณะกรรมการร่วม (joint committee) เพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าว เพื่อที่จะไม่เกิดปัญหานั้นอีกใน shipment หรือ lot ต่อมา จะเหมารวมว่าทุก shipment หรือ lot มีปัญหาไม่ได้”

“ประเทศไทยไม่เสียอำนาจอธิปไตยเกี่ยวกับการออกมาตรการ หรือกฎหมายควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ แต่ต้องระวังการกีดกันทางการค้าที่แฝงอยู่ ความตกลงหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจภาคพื้นแปซิฟิก (TPP) ถูกออกแบบโดยประเทศสหรัฐอเมริกา การส่งออกเครื่องตี้มแอลกอฮอล์โดยสหรัฐอเมริกาจึงค่อนข้างเอื้อต่ออุตสาหกรรมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ของประเทศสหรัฐอเมริกา ประเทศไทยไม่ได้เสียอำนาจอธิปไตยในการออกกฎ มาตรการ ในการควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ แต่รัฐบาลไทยจะกล้าออกกฎ มาตรการ หรือไม่ ในกติกาโลกทางการค้า มีความพยายามปิดช่องว่าง(abuse) ในการออก กฎ มาตรการ ต่างๆ กฎหมายเป็นเพียงแค่เครื่องมือ ที่ถูกออกแบบมาเพื่อคุ้มครองนักคิด นักสร้างสรรค์ ถ้าประเทศไทยจะเข้าร่วมในความตกลงหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจภาคพื้นแปซิฟิก (TPP) ก็ต้องยอมรับกติกาของความตกลงสิทธิบัตรหรือทรัพย์สินทางปัญญา (Intellectual Property) จะได้รับความคุ้มครองมากขึ้นในความตกลงหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจภาคพื้นแปซิฟิก(TPP) จาก 50 ปี

เป็น 75 ปี 90 ปี หรือ 100 ปี แต่ถ้าไทยไม่เข้าร่วมในความตกลงหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจภาคพื้นแปซิฟิก(TPP) เรา จะเสียเปรียบมาเลเซีย เวียดนาม ซึ่งเป็นคู่แข่ง

“ความผูกพันในกฎ กติกา ขององค์การการค้าโลก (WTO) ความตกลงหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจภาคพื้นแปซิฟิก (TPP) หรือความตกลงการค้าเสรี (Free Trade Agreements – FTA’s) ฉบับอื่นๆ ภาคิประเทศสมาชิก จะได้รับประโยชน์เท่าเทียมกัน โดยประเทศไทยยังมีอติปไตยในการออกกฎ มาตรการต่างๆ แต่รัฐบาลไทยจะกล้า ออกกฎหมายควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์หรือไม่ หลังจากเข้าร่วมในความตกลงหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจภาคพื้นแปซิฟิก (TPP) นั้นไม่ใช่ข้อเสียเปรียบทางกฎ กติกา ประเทศสหรัฐอเมริกาคุ้นชินกับความตกลงหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจภาคพื้นแปซิฟิก(TPP) เพราะเป็นผู้ออกแบบ จึงรู้ทางหนีทีไล่เป็นอย่างดี

“ความเห็นต่อการออกกฎหมายด้านสาธารณสุข ประเทศไทยยังมีอติปไตยในการออกกฎหมายควบคุม เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ แต่ขึ้นอยู่กับรัฐบาลว่าจะมีความกล้ามากน้อยเพียงใด ความคิดเห็นต่อการที่ประเทศไทยจะ เข้าร่วมในความตกลงหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจภาคพื้นแปซิฟิก(TPP) หรือไม่ คำตอบคือ **ต้องมีการวิจัยเป็นรายบท และรายมาตรา** ตัวอย่างเช่น ราคายาจะแพงขึ้น ประเทศไทยจะเสียเปรียบในเรื่องสิทธิบัตรยา ซึ่งเพิ่มขึ้นจากเดิม เป็น 20 ปี หรือ evergreen patent แต่ประเทศไทยสามารถใช้กฎ compulsory licensing (LC) ได้สำหรับกรณี ฉุกเฉินและต้องมีเหตุผลสมควร”

“สำหรับคำถามว่า สิทธิบัตรยาที่ผ่านมา เป็นธรรมเพียงพอแล้วหรือไม่ เหตุใดในความตกลงหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจภาคพื้นแปซิฟิก(TPP) จึงต้องเพิ่มจำนวนปีสำหรับสิทธิบัตรยา คำตอบคือ เป็นธรรมสำหรับไคริ บริษัท ยาคิดว่าไม่เป็นธรรมสำหรับเขา จึงขอเพิ่มเวลาคคุ้มครองสิทธิบัตรยามากขึ้นเพิ่มจำนวนปีในการคุ้มครอง

ให้สังเกตดูในการเจรจาระหว่างประเทศที่ “รวย” กับประเทศที่ “จน” สหรัฐอเมริกาไม่ได้สนใจไทย เพราะเป็นตลาดเล็ก ไม่มีอำนาจต่อรองมาก ไทยจึงต้องเจรจาในฐานะ “ASEAN” มากกว่า ประเทศไทยมีพลเมือง (ผู้บริโภค) ประมาณ 70 ล้านคน แต่ถ้าไทยรวมอยู่ในกลุ่ม ASEAN จะมีผู้บริโภคประมาณ 600 ล้านคน ซึ่งจะมี อำนาจต่อรองมากกว่า “ชายของให้คนรวย (GDP สูง) ง่ายกว่าชายของให้คนจน (GDP ต่ำ)” ในการเจรจการค้า เสรี อย่างแ่งอะไรที่เป็น mass production เพราะ margin กำไรน้อย ต้องสนใจ consumer behaviours”

“กฎหมายโดยตัวอักษร ทุกคนมีความเท่าเทียมกัน(dejure) โดยนิตินัย แต่ในความเป็นจริง หรือพฤตินัย (defacto) มีความแตกต่างกัน ตัวอย่างเช่น กรณีลูกนักธุรกิจผู้ร่ำรวยขับรถชนคนเสียชีวิต สามารถหนีไปอยู่ ต่างประเทศ แต่ถ้าเป็นคนธรรมดาจะต้องรับโทษติดคุก ดังนั้น ผู้ปฏิบัติ(การเลือกปฏิบัติ) ต่างหากที่จะไม่มีความ เท่าเทียมกัน ผู้ร่างความตกลงหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจภาคพื้นแปซิฟิก (TPP) มีการเอื้อประโยชน์ให้แก่บริษัทข้าม ชาติ”

“ในบทที่ 8 Technical Barrier to Trade (TBT) มีภาคผนวก Annex 8-A ซึ่งกล่าวถึงรายละเอียดของ การมีฉลากคำเตือนสุขภาพสำหรับผลิตภัณฑ์เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ในบทนี้ ความตกลงหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจ ภาคพื้นแปซิฟิก (TPP) เปิดช่องให้ประเทศต่างๆ ออกกฎ มาตรการ ในการมีฉลากคำเตือนสุขภาพได้ แต่ภาครัฐมี ความกังวลต่างๆ เกินไป ฉลาก (labeling) สำหรับไวน์ สามารถมีฉลากแยกสำหรับคำเตือนสุขภาพได้ แต่รัฐบาล ต้องยอมให้อุตสาหกรรมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มีฉลากมากกว่า 1 ฉลากได้ ในกรอบการเจรจาขององค์การการค้า โลก (WTO) เราก้ทำได้ แต่ต้องเป็น national treatment จึงจะไม่เป็นการ abuse กฎ มาตรการ เพื่อการกีดกัน ทางการค้า ฉลากซึ่งมีทั้งที่บังคับ(mandatory) และเสริม (supplementary) จะต้องเห็นได้ชัดเจน แต่ฉลากเสริม จะไปขัดกับฉลากที่บังคับ ทำให้ไขว้เขว ไม่ชัดเจน ก็ได้”

“ให้ดูประเทศมหาอำนาจว่าเขาทำอะไร เป็นตัวอย่างกรณีศึกษาที่ดี (best practice) ประเทศไทยก็ ควรทำอย่างนั้น ตัวอย่างเช่น สหภาพยุโรปออกกฎหมายว่าด้วยสินค้านำเข้า เมื่อนำเข้าที่ประเทศฝรั่งเศส แล้ว กระจายสินค้าไปประเทศอิตาลี อังกฤษ ฯลฯ ต้องมีฉลากเป็นภาษาอิตาลี สเปน อังกฤษ ฯลฯ ด้วย ไม่ใช่มีแต่ฉลาก

เป็นภาษาฝรั่งเศสเพียงภาษาเดียว การติดฉลากมีหลักการคือเป็นการสื่อสารโดยตรงต่อผู้บริโภค (consumer information) เพื่อป้องกันการหลอกลวง และเป็นการสื่อสารกับผู้บริโภคซึ่งมีต้นทุนต่ำสุด

ประเทศภาคีสมาชิกสามารถ impose penalty ได้ด้วยเพราะกฎ กติกา อนุญาตให้ทำได้ แต่กลัวกันไปเอง นอกจากนี้ trademark และ trade name เอาไปแปลไม่ได้ หรือคำคุณศัพท์ที่ใช้บรรยาย หรือเกี่ยวเนื่องถึงการผลิต เช่น reserve, special reserve, ฯลฯ เป็นเหตุในการห้ามนำเข้าไม่ได้ ความลับทางการค้า (trade secret) ในการทำไวน์ไม่สามารถเปิดเผยได้ ยกเว้นเพื่อ legitimate consumers' health”

“บทที่เกี่ยวกับ Investment ไม่น่าจะเกี่ยวข้องกับการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ แต่มี Trade-Related Investment ซึ่งมีการรับรองต่อไปนี้

1. เมื่อบริษัทต่างชาติที่เข้ามาลงทุนในประเทศถูกยึด (nationalize) จะต้องได้รับการชดเชยที่ยุติธรรม (fair) และรวดเร็ว (speedy) ตาม international standard
2. บริษัทต่างชาติที่เข้ามาลงทุนในประเทศต้องได้รับการตอบสนองเยี่ยงชาติ national treatment)
3. บริษัทต่างชาติที่เข้ามาลงทุน ได้รับอนุญาตให้ส่งกำไรกลับไปประเทศผู้เข้ามาลงทุนได้

บริษัทต่างชาติไม่สามารถฟ้องร้องรัฐบาลเรื่องผลประโยชน์ประกอบกันได้เพราะไม่มีการรับประกันเรื่องผลประโยชน์ ประกอบ เช่น อุตสาหกรรมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ข้ามชาติจะมาฟ้องร้องรัฐบาลไทยว่าพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ทำให้บริษัทมีผลประโยชน์ประกอบที่เป็นกำไรที่น้อยกว่าที่คาดหวัง ไม่ได้ อ้างไม่ได้ว่ารัฐบาลต้อง guarantee กำไร”

“บทที่ว่าด้วย Investor-State Dispute Settlement (ISDS) กล่าวถึงการระงับข้อพิพาทว่าให้เลือกใช้กระบวนการระงับข้อพิพาทโดยองค์การการค้าโลก (WTO) หรือจะใช้กระบวนการระงับข้อพิพาทโดยอนุญาโตตุลาการ ในความตกลงหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจภาคพื้นแปซิฟิก (TPP-ISDS) ถ้าเลือกกระบวนการอนุญาโตตุลาการ (TPP-ISDS) แล้ว จะกลับไปใช้ระบบการระงับข้อพิพาทขององค์การการค้าโลก (WTO) ไม่ได้”

“บทที่ว่าด้วย State-Owned Enterprise กล่าวว่า รัฐบาลจะ subsidize มาก-น้อย เพียงใด รัฐบาลจะต้องไม่เข้าสู่การแข่งขัน (competition) กับเอกชน รัฐบาลสามารถเป็น provider สำหรับ infrastructure ต่างๆ ได้ การเจรจาการค้าเป็นเศรษฐศาสตร์การเมือง (political economy) ซึ่งมีกลุ่มผลประโยชน์ และมีอิทธิพล (มือที่มองไม่เห็น) เข้ามาครอบงำรัฐบาล ตัวอย่างเช่น ชาวนาไทยไม่มีอำนาจต่อรองกับรัฐบาลไทย แต่โรงสีข้าวมีอำนาจต่อรองกับรัฐบาลและรัฐบาลฟัง เพราะมีนักการเมืองที่อาจเป็นเจ้าของโรงสีข้าว หรือมีผลประโยชน์ร่วมกับเจ้าของโรงสี อีกตัวอย่างหนึ่งคือมีการแบ่งปันสัดส่วนผลประโยชน์ระหว่างผู้ปลูกอ้อยกับผู้ผลิตน้ำตาล

“ญี่ปุ่นเป็นประเทศที่น่ากลัว ผู้นำรัฐบาลต้องฟังนักธุรกิจ และต้องฟังหลายๆ กลุ่ม จีนไม่ได้เปรียบสหรัฐอเมริกา แต่สหรัฐอเมริกาต้องฟังจีนเพราะประเทศจีนเป็นตลาดใหญ่ เศรษฐกิจเป็นตัวแปรที่สำคัญ ถ้าไม่เข้าร่วมในความตกลงหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจภาคพื้นแปซิฟิก (TPP) ไทยมีการเจรจาวิภาคีกับอีก 9 ประเทศจาก 12 ประเทศที่อยู่ใน TPP มีเพียง 3 ประเทศที่เราไม่มีการเจรจาวิภาคีคือ สหรัฐอเมริกา แคนาดา และเม็กซิโก มีความจำเป็นที่ไทยต้องเข้าร่วมในความตกลงหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจภาคพื้นแปซิฟิก (TPP) หรือไม่ คำตอบคือ เราต้องฟังกับ 3 ประเทศที่เราไม่มีการเจรจาวิภาคีอย่างน้อยเพียงใด ถ้าไม่มาก ก็ไม่จำเป็นต้องเข้าร่วม และต้องดูว่าเรามีความลึกซึ้งในกรอบความตกลงมากน้อยขนาดไหน

“ตัวอย่างเช่น ในความเป็นกลุ่มพหุภาคี ASEAN ภาษากฎหมายบางส่วนไม่มี legal binding แต่เป็นเพราะ win-win situation จึงมีการดำเนินการ บางส่วนมี legal binding แต่ไม่มี sanction จึงไม่มีการดำเนินการ บางส่วนมี legal binding และมี sanction แต่หาช่องที่จะไม่ทำ และไม่มีการฟ้องร้องเพราะไม่อยากเสียเวลา เสียเงิน ในการฟ้องร้อง การมีกฎหมาย เป็นเพียงเครื่องมือในการเจรจาต่อรองเท่านั้น ซึ่งเป็นเครื่องบ่งชี้ว่าเรามีสิทธิ หรือไม่สิทธิทำอะไร เรามีสิทธิในการออกกฎหมาย เป็นสิ่งที่ทำได้ แต่ต้องไม่เลือกปฏิบัติ national

treatment) กฎหมายเป็นเรื่องการเมือง แต่ไม่ใช่ปัญหาทางกฎหมาย เรามีสิทธิในการออกกฎหมาย แต่จะใช้สิทธิ นั้นหรือไม่ เป็นอีกเรื่องหนึ่ง ทุกการเจรจาการค้าเสรี (FTA's) คือกรอบการเจรจาขององค์การการค้าโลกแต่เพิ่ม รายละเอียดข้อมูล (WTO plus)”

ผลการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิทางนิติศาสตร์ (กฎหมายระหว่างประเทศคนที่ 2)

“ในระบบการเจรจาการค้าเสรี มีระบบการระงับข้อพิพาท – consultation – และ panel set up ใน ASEAN คือพิธีศาลเวียงจันทน์ แต่ยังไม่มีการใช้ระบบนี้

ประเด็นกฎหมายระหว่างประเทศและสาธารณสุข มีแนวคิดของ Sanitary and Phyto-Sanitary (SPS) ที่ล้ากับกรอบขององค์การ การค้าโลก แนวคิดของ Competent Authority คือการรับรองโดย หน่วยงาน ทางสหภาพยุโรปมี Directorate General (DG)”

“ความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจภาคพื้นเอเชียแปซิฟิก (TPP) ในด้านกฎหมายระหว่างประเทศและ สาธารณสุขในด้านกฎหมาย มองประเด็นข้อพิพาทว่า ถ้าเจรจาการค้าไม่ได้ ขั้นตอนต่อไป องค์การการค้าโลกมี 3 แนวทางในการระงับข้อพิพาท คือ

- 1) Dispute ใช้ประมาณ 2/3 ภายใต้ออกกฎหมายเดียวกันและอีก 1/3 ยกเลิกไป
- 2) Consultation
- 3) ADR alternative

สำหรับประเทศไทย ต้องการเข้าร่วมความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจ เพราะกลัวตกขบวนรถไฟ

- หลักการเจรจาเหมือนธุรกิจ
- รูปแบบการใช้ของ AEC เป็น Advisory คล้ายศาล เป็นการปรึกษาหารือ เจริญระบบการระงับข้อ พิพาท ASEAN way เป็นรูปแบบประนีประนอม
- ระบบการระงับข้อพิพาทในความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจ (TPP) ต้องการให้ใช้ในรูป อนุญาโตตุลาการ แต่ยังไม่มีการบอกชัดเจนว่าต้องใช้ แต่ AEC ยังไม่มีการบังคับใช้
- ความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจ (TPP) เปิดโอกาสให้องค์กรธุรกิจข้ามชาติฟ้องรัฐบาลไทย ในกรณีข้อ พิพาทที่เกี่ยวข้องกับสาธารณสุขให้กระทรวงสาธารณสุขเป็นผู้ตัดสิน แต่ประเทศไทยไม่มี ผู้เชี่ยวชาญในประเด็นเฉพาะ หากมีข้อขัดแย้งจึงให้ไปฟ้องการค้าโลก

ถ้าความสัมพันธ์ทางการทูตดี การเจรจาการค้าระหว่างประเทศจะมีบรรยากาศที่ดี แต่ถ้ามีข้อ พิพาท (dispute) จะมีแนวทางต่อไปนี้ในการระงับข้อพิพาท คือ

1. การเจรจาระหว่างภาคีสมาชิก
2. นำไปสู่องค์การการค้าโลก (WTO) เพื่อระงับข้อพิพาท
3. ใช้ consultation (มีการใช้แนวนี้บ่อย)
4. การระงับข้อพิพาททางเลือกอื่น”

“เวลาที่มีประเด็นข้อพิพาท ไทยไม่ได้แบ่งตามประเด็น (issues) เราจะดูเฉพาะเนื้อหา (subject matter) ตัวอย่าง เช่น การระบาดของไข้หวัดนก จะต้องเกี่ยวข้องกับทั้งศุลกากร ปศุสัตว์ กระทรวง สาธารณสุข ฯลฯ ประเทศไทย มีหน่วยงานที่แบ่งเฉพาะเรื่อง (subject matter) ไม่ได้แบ่งตาม issues (ตัวอย่าง ในสหภาพยุโรป หน่วยงานจะครอบคลุมทุกissues) ตัวอย่างของการแบ่งเฉพาะเรื่อง (subject matter) เช่น การ ระบาดของไข้หวัดนก แบ่งเป็นไข้หวัดนกในคน ไข้หวัดนกในสัตว์ แบ่งจนไม่มีเจ้าภาพแท้จริง การครอบคลุม หน่วยงานใดบ้างให้นำ International Health Regulation (IHR) มาเป็นกรอบ มาให้อำนาจหน้าที่

การที่ประเทศไทยจะเข้าร่วมหรือไม่นั้น ต้องพิจารณาประเด็นต่อไปนี้

- ความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจ (TPP) เปิดโอกาสให้ประเทศไทยถูกฟ้องได้
- ประเทศไทยยังไม่พร้อม เนื่องจากต้องจัดระบบก่อน

กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงการต่างประเทศ มีกรอบที่จะต้องทำความตกลงการค้าเสรี (เป็น mission หรือ agenda) ของเขาอยู่แล้ว และการหาตลาดใหม่เพื่อขายสินค้าก็ยาก ต้องรักษาตลาดเดิมให้ได้ แล้วขายเพิ่มขึ้น”

ความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจภาคพื้นแปซิฟิกต่อการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

“กรณี Technical Barrier to Trade (TBT) การติดฉลากค่าเตือนสุขภาพ เป็นข้อพิพาทระหว่างประเทศภาคี ซึ่งต้องมีหน่วยงานที่เป็น Competent Authority ในการให้คำปรึกษา (CA Model) เช่น Article 7.17 ใน Chapter 7 SPS ของ TPP

แต่ประเทศไทยยังไม่มีกระบวนการสำหรับระงับ (resolve) ข้อพิพาทเท่าใด กระทรวงสาธารณสุข ยังไม่มีกระบวนการที่จะระงับข้อพิพาทในประเด็นเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ควรจะจัดตั้ง Corporative Technical Consultation ซึ่งเป็นคณะกรรมการ หรือกรรมการระดับชาติสำหรับระงับข้อพิพาท คือจะต้องมีคณะกรรมการที่ประกอบไปด้วยผู้เชี่ยวชาญด้านต่างๆ ในการพิจารณาประเด็นเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เช่น ผู้เชี่ยวชาญด้านการแพทย์ ด้านสาธารณสุข ด้านการโฆษณา ด้านการตลาด ด้านวัฒนธรรม (culture) ด้านภาษี ด้านเครื่องบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ (geographical identification) เป็นต้น ในการให้คำปรึกษาเกี่ยวกับข้อพิพาททางด้านเครื่องดื่มแอลกอฮอล์”

“ในกระบวนการระงับข้อพิพาท บริษัทข้ามชาติสามารถเลือกใช้วิธีต่างๆ (cherry picking) เพราะมี forum ให้เลือกมากขึ้น เช่น

1. ใช้ Expert Consultation ในการ resolve dispute technical regulations
2. Dispute settlement
3. WTO
4. TPP

ประเทศไทยต้องจัดตั้ง (set) ระบบระงับข้อพิพาท โดยต้องมีผู้เชี่ยวชาญในประเด็น (issues) ต่างๆ เพื่อให้พร้อมเมื่อบริษัทข้ามชาติมีข้อโต้แย้งในประเด็นต่างๆ และต้องมีหลักฐานเชิงประจักษ์ (evidence-based) ที่จะโต้แย้งได้”

“กรณีศึกษาระหว่างรัฐบาลออสเตรเลียและบริษัท Philip Morris International รัฐบาลออสเตรเลียมีทีมที่โต้ Philip Morris ได้ทุกประเด็นทางกฎ ระเบียบ มาตรการ และมีงานวิจัยรองรับข้อโต้แย้งแต่ละประเด็น ดังนั้น กระทรวงสาธารณสุขของประเทศไทยจำเป็นต้องดำเนินการจัดตั้ง Competent Authority และถ้าประเทศไทยยังไม่พร้อมก็ยังไม่ต้องเข้าร่วมในความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจภาคพื้นแปซิฟิก (TPP)”

“ดูมาตรา 2 ของบทที่เกี่ยวกับ Technical Barrier to Trade

สำหรับประเด็นเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ จะมีมิติทางด้านภาษีและมิติที่ไม่เกี่ยวกับภาษี

ปัจจุบัน คนที่ดื่มไวน์ก็ดื่มเบียร์ด้วย คนที่ดื่มเบียร์ในประเทศก็เหมือนคนที่ดื่มเบียร์นอกประเทศ จึงไม่สามารถแบ่งแยกกลุ่มให้เห็นได้ชัดเจนเหมือนเมื่อก่อน ดังนั้น ภาษีจึงไม่ควรจะแตกต่าง และจะอ้างว่าไวน์เป็นสินค้าฟุ่มเฟือยก็ไม่ได้เพราะ GDP ของประเทศไทยเพิ่มมากขึ้น”

“มิติทางด้านฉลากคำเตือนสุขภาพ – บริษัท Diageo มากันเป็นทีมใหญ่ของผู้เชี่ยวชาญในแต่ละมิติ แต่กระทรวงสาธารณสุขไม่มีผู้เชี่ยวชาญด้านโฆษณา ด้านการตลาด ด้านภาษี ฯลฯ ถ้าจะเอาข้อมูลจากหน่วยงานอื่นๆ ของภาครัฐ ต้องใช้เวลาเป็นเดือน ทั้งนี้ ความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจภาคพื้นแปซิฟิก (TPP) มีข้อกำหนดว่าภาครัฐต้องให้คำตอบภายใน 6 เดือน (ต้องพิจารณาประเด็นนี้สำหรับการระงับข้อพิพาท)”

“ถ้าไทยไม่เข้าร่วมในความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจภาคพื้นแปซิฟิก (TPP) ไทยจะเสียตลาดสินค้าเกษตร เพราะมีคู่แข่ง มากในอาเซียน ภายในระยะเวลา 3 ปี รัฐบาลไทยสามารถจัดตั้งหน่วยงาน หรือ คณะกรรมาธิการ ที่เป็น Competent Authority ในมิติต่างๆ (issues based) เช่น ผู้เชี่ยวชาญด้านฉลากคำเตือนสุขภาพ (labeling) เป็นต้น ทั้งนี้ ประเทศไทยควรมีทีมผู้เชี่ยวชาญเป็น Comitology แบบในสหภาพยุโรป ซึ่งเป็นระบบคณะกรรมการ (committee-based) ที่ประกอบไปด้วยผู้เชี่ยวชาญที่มาจากหลายหน่วยงาน ทั้งของรัฐและเอกชน เพื่อออกกฎ ระเบียบ มาตรการ กรรมการควรประกอบไปด้วยผู้เชี่ยวชาญ ทางด้านการแพทย์ สาธารณสุข นโยบาย โฆษณา การตลาด ภาษี ฯลฯ โดยจัดตั้งเป็นกรรมาธิการระดับชาติ ด้านการค้าเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และสุขภาพ เป็นต้น”

ผลการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิทางนิติศาสตร์ (กฎหมายระหว่างประเทศคนที่ 3)

“ความตกลงการค้าเสรีมีวิวัฒนาการอย่างรวดเร็ว นับจากการล้มเลิกการจำกัดมาตรการสำหรับสินค้า นำเข้า และมาตรการการกีดกันอื่นๆ พัฒนาการของความตกลงการค้าเสรีถูกออกแบบอย่างก้าวหน้าเพื่อลุลูก้า เข้าไปมีอิทธิพลต่อการจัดทำ กฎ ระเบียบ มาตรการ ต่างๆ ภายในประเทศ”

“แรกเริ่ม ความตกลงการค้าเสรีแผ่ขยายเข้าไปยังอุปสรรคที่ไม่ใช่ภาษี (non-tariff barriers) โดยเฉพาะอุปสรรคทางเทคนิคต่างๆ ต่อการค้า เช่น การบังคับให้มีฉลากคำเตือนสุขภาพ หรือระดับสูงสุดของ ปริมาณแอลกอฮอล์ การดำเนินการแลกเปลี่ยนทางการบริการ เช่น การตลาด ร้านค้าปลีกข้ามพรมแดน การ ลงทุนจากต่างชาติ การมีสิทธิแต่เพียงผู้เดียวเกี่ยวกับทรัพย์สินทางปัญญา (monopoly rights over intellectual property) เช่น ตราสินค้า (trade marks) กลายเป็นกระแสหลักของประเด็นการค้าเมื่อมีการ จัดตั้งองค์การค้าโลกในปี ค.ศ. 1995 กฎ ระเบียบ เหล่านี้แผ่ขยายล้าลึกมากขึ้นตลอดทศวรรษ ค .ศ. 2000 ผ่านความตกลงการค้าเสรี ซึ่งมักจะเปลี่ยนชื่อเป็นหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจ (economic partnership) และปี บังคับอำนาจอธิปไตยของรัฐบาลในการจัดทำนโยบายและกฎ ระเบียบ กระแสหลักของมาตรการความตกลง การค้าเสรีกลายเป็นประเด็นการจัดทำกฎ ระเบียบภายในประเทศ”

“ล่าสุด ความตกลงการค้าเสรียุคใหม่มีเป้าประสงค์เพื่อทำให้องค์กรธุรกิจมีอำนาจเหนือรัฐบาลในการ จัดทำนโยบาย กฎ ระเบียบ และมาตรการต่างๆ รัฐบาลถูกกดดันอย่างมากโดยเฉพาะในมิติที่อยู่ในความสนใจ ของสาธารณะ มาตรฐานสูงสุด (gold standard) คือสิ่งที่ประเทศภาคีสมาชิกในแถบเอเชียแปซิฟิกเจรจา (Kelsey J. 2010) เป้าประสงค์ของความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจภาคพื้นแปซิฟิกคือประโยชน์เชิงพาณิชย์ แต่ เป้าสูงสุดคือภูมิศาสตร์การเมือง (geopolitical) ซึ่งประเทศสหรัฐอเมริกาต้องการไม่ให้ประเทศจีนมีอิทธิพล ทางการค้าในแถบเอเชียและแปซิฟิก” (Kelsey J. 2011; Kelsey J. 2013)

“ราคาสูงที่ประเทศภาคีสมาชิกที่สนับสนุนความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจภาคพื้นแปซิฟิกจะต้องจ่ายคือ ความกดดันอำนาจอธิปไตยของชาติในการจัดทำมาตรการ กฎ ระเบียบ และกฎหมายในประเทศ โดยเฉพาะ นโยบายการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และยาสูบ ผลโดยรวมของความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจภาคพื้น แปซิฟิก เมื่อผนวกกับพันธสัญญาในองค์การค้าโลกและความตกลงการค้าเสรีอื่นๆ คือ อำนาจในการจัดทำ นโยบายสาธารณะจะถูกอิทธิพลขององค์กรธุรกิจข้ามชาติครอบงำ”

ข้อเสนอการปรับโครงสร้างสนธิสัญญา ‘การค้า’ ให้สอดคล้องกับตลาดระดับโลก

“ความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจภาคพื้นแปซิฟิกเปลี่ยนโครงสร้างอย่างมีนัยสำคัญของความตกลงการค้าเสรีนับตั้งแต่มีการจัดตั้งองค์การการค้าโลก (WTO) ซึ่งโครงสร้างใหม่ของความตกลงการค้าเสรีนี้ เป็นการจัดโครงสร้างแบบบูรณาการ ของเงินทุนหมุนเวียน การบริการ ผลิตภัณฑ์ ข้อมูล และทรัพยากรมนุษย์กลุ่มสำคัญ (elite personnel) และส่งเสริมการบูรณาการอย่างเป็นระบบของการตลาด ห่วงโซ่อุปทาน (supply chain) และองค์กรธุรกิจ โครงสร้างใหม่นี้สอดคล้องอย่างสมบูรณ์กับกลยุทธ์ระดับโลกของอุตสาหกรรมเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์” (Hill L. 2008)

“ในมาตรการอุปสรรคทางการค้า (Technical Barrier to Trade – TBT) อุตสาหกรรมเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์โต้แย้งว่าไม่มีงานวิจัยสนับสนุนมาตรการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ หรือถ้ามีงานวิจัยสนับสนุน ก็เป็นงานวิจัยที่ระเบียบวิธีวิจัยไม่หนักแน่นพอ หรือผลการวิจัยยังมีข้อบกพร่อง การขาดข้อมูลในประเทศที่กำลังพัฒนาเป็นอุปสรรคสำคัญในการดำเนินการออกมาตรการต่างๆ เช่น ควบคุมการตลาด ราคา หรือการเข้าถึงผลิตภัณฑ์ (Babor T. et al. 2003) ข้อโต้แย้งเหล่านี้จะถูกเน้นย้ำด้วยข้อมูลตรงกันข้าม (หลักฐานตรงกันข้าม) ซึ่งได้รับการสนับสนุนโดยกลุ่มผลประโยชน์และเครือข่ายที่เกี่ยวข้อง”

“ในการประชุมคณะกรรมการอุปสรรคทางการค้า (TBT) ขององค์การการค้าโลก เกี่ยวกับประเด็นข้อกฎหมายควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เมื่อเดือนมิถุนายนและพฤศจิกายน ปี ค.ศ. 2010 บ่งชี้ว่าประเด็นข้อโต้แย้งข้างต้นจะเป็นเป้าหมาย ภายใต้กระบวนการที่ไม่เปิดเผยในการเจรจาความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจภาคพื้นแปซิฟิก” (Thailand Draft Notification of the Alcohol Beverages Control, 2010)

“คณะกรรมการอุปสรรคทางการค้า (TBT) ขององค์การการค้าโลกอภิปรายประเด็นที่ประเทศไทยร่างกฎหมายควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เมื่อเดือนมกราคม ค.ศ. 2010 (พ.ศ. 2553) ซึ่งระบุสัดส่วนของพื้นที่บรรจุภัณฑ์ ผลิตภัณฑ์เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ สำหรับพื้นที่ภาพและข้อความ ซึ่งต้องมีการสลัป / หมุนเวียนภาพและคำเตือนสุขภาพทุกๆ 1,000 บรรจุภัณฑ์ ภาคีสมาชิกประเทศของความตกลงหุ้นส่วนฯ (TPPA) คือ ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ สหรัฐอเมริกา และชิลี รวมทั้งสหภาพยุโรป บราซิล เม็กซิโก และสวิสเซอร์แลนด์ ต่างสนับสนุนสิทธิของประเทศไทยในการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เพื่อป้องกันอันตรายที่เกี่ยวข้อง หรือมีสาเหตุมาจากเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ แต่เสนอว่ามีทางเลือกอื่นที่เป็นอุปสรรคทางการค้าน้อยกว่าและสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ได้เช่นกัน โดยประเทศนิวซีแลนด์ให้ข้อสังเกตว่า องค์การอนามัยโลกมีข้อเสนอแนะ (WHO’s guidance “Strategy on the Harmful Use of Alcohol”) ซึ่งบ่งชี้ว่า ควรจะต้องมีความสมดุลที่เหมาะสมระหว่างเป้าหมายเชิงนโยบายที่เกี่ยวข้องกับอันตรายจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และเป้าหมายเชิงนโยบายอื่นๆ” (TBT Committee 2010)

“ประเทศไทยตอบสนองต่อความกดดันจากกลุ่มประเทศที่โต้แย้งประเด็นดังกล่าว ด้วยการนำเสนอรายงานที่สนับสนุนจุดยืนของไทย (Thamarangsi T and Puangsuwan A. 2010) และจัดประชุมกลุ่มประเทศสมาชิกองค์การการค้าโลก และต่อมาได้แจ้งไปยังคณะกรรมการอุปสรรคทางการค้าว่าประเทศไทยได้จัดตั้งอนุกรรมการชุดใหม่เพื่อศึกษาผลกระทบของกฎ ระเบียบ เกี่ยวกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ รวมทั้งคำเตือนสุขภาพ

ตัวชี้วัดอีกอย่างหนึ่งที่บ่งชี้ถึงความท้าทาย ภายใต้ความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจฯ คือรายงานจากผู้แทนการค้าของประเทศสหรัฐอเมริกาที่เกี่ยวข้องกับอุปสรรคทางการค้า ในปี ค.ศ. 2011 ซึ่งสะท้อนความกังวลของภาคอุตสาหกรรมในประเทศสหรัฐอเมริกา รายงานของผู้แทนการค้าของประเทศสหรัฐอเมริกา คัดค้านการบังคับให้มีมาตรการลดราคาเครื่องดื่มสุขภาพของผลิตภัณฑ์เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในประเทศต่างๆ ซึ่ง ‘ขาดหลักฐานเชิงประจักษ์’ (USTR TBT Report 2011) และยุ่งเกี่ยวกับเครื่องหมายการค้าที่ถูกต้องตาม

กฎหมาย รวมทั้งมาตรการกำหนดปริมาณแอลกอฮอล์ขั้นต่ำและขั้นสูงสุดสำหรับสุรากลั่น ปริมาณสารเคมี สารอาหารเพิ่มเติม (food additive) และมาตรการฉลาก ต่างขัดขวางตราสินค้าซึ่งถูกต้องตามกฎหมาย มาตรการให้หมุนเวียนฉลากค่าเตือนจะเป็นภาระและจำกัด หรือจะกีดกันทางการค้า”

“ประเทศที่ถูกร้องเรียน หรือเผชิญกับการที่จะถูกร้องเรียน เกี่ยวกับนโยบายควบคุมเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์ หรือนโยบายควบคุมยาสูบ มักจะหันไปพึ่งช้อยกเว้นทั่วไปสำหรับมาตรการทางด้านสาธารณสุข ซึ่งจำเป็นที่จะต้องถูกทดสอบ และต้องไม่เป็นการกีดกันทางการค้า หลังจากที่มีการวิพากษ์เป็นจำนวนมากขึ้น ของการรื้อถอนโดยกฎ ระเบียบทางการค้าต่อนโยบายสาธารณะ มติขององค์การการค้าโลกในระยะหลังจึงมี แนวโน้มในทางบวกมากขึ้นต่อช้อยกเว้นสำหรับมาตรการทางด้านสาธารณสุข” (McGrady B. 2009)

“แนวทางของคณะผู้พิจารณาการอุทธรณ์ สำหรับทางเลือกที่เป็นอุปสรรคต่อการค้าน้อยลงนั้น มี แนวโน้มที่จะรับฟังเป้าประสงค์ของนโยบายสาธารณะมากขึ้น ปัญหาก็คือผลลัพธ์ในทางบวกไม่ได้รับประกัน เสมอไป กระบวนการในการระงับข้อพิพาทภายใต้ความตกลงการค้าเสรีต่างๆ เช่น ความตกลงหุ้นส่วน เศรษฐกิจภาคพื้นแปซิฟิก ก็ยังไม่สามารถคาดการณ์ได้ เพราะอยู่นอกระบบการระงับข้อพิพาทขององค์การ การค้าโลก และถ้าเป็นข้อพิพาทระหว่างผู้ลงทุนต่างชาติกับรัฐแล้ว จะเกี่ยวข้องกับการระงับข้อพิพาทเฉพาะกิจใน การระงับข้อพิพาทเท่านั้น”

อุปทานของการบริการข้ามพรมแดน (Cross-Border Supply of Services)

“กลยุทธ์ของอุตสาหกรรมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่จะมุ่งเป้าการตลาดของผลิตภัณฑ์ที่ดีที่สุด (premium products) ในกรอบระดับโลก จำเป็นจะต้องมีกฎ ระเบียบที่แตกต่างกันเพียงเล็กน้อยด้านการ โฆษณา ฉลากหรือค่าเตือนสุขภาพ และไม่มีอะไรเป็นอุปสรรคขัดขวางในการสื่อสารทางช่องทางต่างๆ

กฎ ระเบียบของอุปทานของการบริการข้ามพรมแดน แสวงหาช่องทางที่จะป้องกันรัฐบาลท้องถิ่น และรัฐบาลกลาง จากการจำกัดการเข้าถึงและการเติบโตของตลาดเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในกลุ่ม หรือผู้บริโภค ส่วนใดส่วนหนึ่ง โดยเฉพาะการห้ามการจำกัดปริมาณ เช่น การทดสอบความจำเป็นทางด้านเศรษฐศาสตร์ ซึ่ง จะจำกัดจำนวนร้านค้าปลีกใหม่ในพื้นที่ซึ่งมีเพียงพอแล้ว หรือจำกัดปริมาณ หรือขนาดของสถานที่ให้บริการ ไม่เหมือนกับกฎ ระเบียบทางด้านบริการภายใต้องค์การการค้าโลก ซึ่งยอมรับกฎ ระเบียบ ที่รัฐบาลได้กำหนด รายละเอียดไว้ แต่ภายใต้ความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจภาคพื้นแปซิฟิก จะถูกมองเป็นรายละเอียดในทางลบ (negative list approach) ซึ่งหมายความว่า การบริการต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์ รวมทั้งการโฆษณาผ่านช่องทางการสื่อสารระยะไกล (telecommunications) และการบริการ ทางคอมพิวเตอร์แก่ผู้จัดจำหน่าย หรือการกระจายสินค้า (distribution) ซึ่งการให้บริการข้ามพรมแดนเหล่านี้ จะถูกกำหนดโดย กฎ ระเบียบ และข้อจำกัดต่างๆ เว้นแต่รัฐบาลจะบ่งบอก หรือแจ้งเป็นอย่างอื่น ซึ่งนโยบาย ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ไม่ได้รวมอยู่ในรายการที่ถูกควบคุมโดยรัฐภายใต้การให้บริการข้ามพรมแดน”

“นอกจากนี้มีมาตรการอื่นๆ ที่เป็นกฎ ระเบียบภายในประเทศ ซึ่งถูกตรวจสอบถึงความจำเป็น และ ภายใต้พันธะที่เป็นอุปสรรคน้อยที่สุดโดยมาตรฐานทางเทคนิค (รวมทั้งฉลากค่าเตือนสุขภาพ หรือการจำกัด โฆษณา) และการให้ใบอนุญาต (เช่น ร้านค้าปลีกเครื่องดื่มแอลกอฮอล์) ที่คล้ายคลึงกับอุปสรรคทางเทคนิค ด้านการค้า (TBT) มีความพยายามที่จะขยายขอบเขตของประเด็นเหล่านี้ในองค์การการค้าโลก ซึ่งยังไม่มี ข้อตกลงที่แน่ชัด แต่ภายใต้ความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจภาคพื้นแปซิฟิก ดูเหมือนจะมีข้อจำกัดที่มากขึ้น ไปใน แนวทางเพื่อให้บรรลุ ‘คุณภาพ’ ของการให้บริการ ซึ่งจำกัดอย่างชัดเจนว่า การจะบรรลุเป้าประสงค์ของ นโยบายทางสาธารณสุขจะทำอะไร และอย่างไรได้บ้าง ถ้าหากแนวทางนี้ถูกบังคับใช้ มาตรการช้อยกเว้นด้วย เหตุผลทางด้านสาธารณสุขจะถูกบ่อนทำลาย”

การยอมรับ การหลอมรวม และการสอดประสานร่วมกัน (Mutual recognition, convergence and harmonization)

“มาตรฐานผลิตภัณฑ์ที่แตกต่างกันถูกบังคับโดยทั่วไปว่าเป็นอุปสรรคต่อห่วงโซ่อุปทาน (supply chain) ในระดับโลก เช่นเดียวกับการบริการ โดยเฉพาะการโฆษณาและการตลาด ความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจภาคพื้นแปซิฟิกมีแนวโน้มที่จะเน้นประเด็นการยอมรับ การหลอมรวม และการสอดประสาน และกลไกที่จะส่งเสริมการอภิปรายประเด็นการหลอมรวมและการสอดประสานร่วมกัน

การดำเนินการดังกล่าวภายใต้ความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจภาคพื้นแปซิฟิก จะทำให้ประเทศภาคีสมาชิกลดจำนวนนโยบายควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ลงมาเหลือเพียงนโยบายที่คล้ายคลึงกันเท่านั้น และแน่นอนว่า ภายใต้ความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจภาคพื้นแปซิฟิกจะไม่เปิดช่องให้มีนวัตกรรมทางนโยบายสาธารณสุขแน่นอน”

การปกป้องการลงทุนและข้อพิพาทระหว่างนักลงทุนกับรัฐ

“ผู้ที่ได้รับผลประโยชน์มากที่สุดภายใต้ความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจภาคพื้นแปซิฟิก คือองค์กรธุรกิจที่แสวงหาผลประโยชน์เชิงพาณิชย์มากกว่ารัฐบาลของประเทศต่างๆ ทำให้มาตราที่เกี่ยวกับการลงทุนมีความหมายและมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง องค์กรที่อยู่ภายใต้ผู้แทนการค้าของประเทศสหรัฐอเมริกา (USTR) เช่น สมาพันธ์อุตสาหกรรมด้านการบริการ สภาหอการค้าสหรัฐอเมริกาและคณะกรรมการฉุกเฉินสำหรับการค้าของชาวอเมริกัน ต่างยืนยันว่า การปกป้องผู้ลงทุนอย่างเข้มแข็ง และการบังคับใช้กลไกเพื่อปกป้องนักลงทุนเป็นความสำคัญลำดับต้นๆ”

“สนธิสัญญาการค้าเสรีต่างๆ ซึ่งมีการรับประกันสิทธิและการปกป้องนักลงทุนและการลงทุนไม่ใช่สิ่งใหม่ แต่กลายมาเป็นสิ่งสำคัญมากยิ่งขึ้นในระยะไม่กี่ปีมานี้ ความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจภาคพื้นแปซิฟิกคงจะเป็นไปตามรูปแบบสนธิสัญญาการลงทุนทวิภาคีของสหรัฐอเมริกา ซึ่งในรัฐบาลของประธานาธิบดีโอบามาได้ทบทวนแต่ไม่มีการเปลี่ยนแปลงใดๆ เมื่อคณะกรรมการที่ปรึกษา (advisory committee) แบ่งแยกกันอย่างชัดเจนด้วยความเห็นที่แตกต่างกันระหว่างผู้สนับสนุนองค์กรธุรกิจและภาคประชาสังคมที่วิพากษ์รูปแบบดังกล่าว

การลงทุนมีคำจำกัดความที่กว้างมาก ครอบคลุมทรัพย์สิน (assets) ทุกชนิด รวมทั้งเครื่องหมายการค้า หุ่น หรือความเป็นเจ้าของในองค์กร ใบอนุญาตที่จะผลิตหรือขายผลิตภัณฑ์เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และความตกลงในการกระจายสินค้า”

“การรับประกันที่สำคัญที่สุดคือ การเข้าถึงตลาดอย่างไม่มีข้อจำกัด และไม่มีการกีดกัน (non-discrimination and unrestricted access) ‘การกระทำที่ยุติธรรมและเท่าเทียม’ (fair and equitable treatment) และการป้องกัน (ปกป้อง) จากมาตรการของรัฐบาลในการโอน/ยึด การลงทุน (expropriating the investment) ตัวอย่างของนโยบายการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่จะถูกท้าทาย เช่น

- ภาพคำเตือนสุขภาพบนผลิตภัณฑ์เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่จะมีผลกระทบต่อเครื่องหมายการค้าและการออกแบบ
- การจำกัดต่อการจัดวางรูปแบบของร้านค้า (shop layout) สถานที่วางผลิตภัณฑ์ และเวลาที่ซื้อขายได้ รวมทั้งราคาขั้นต่ำซึ่งป้องกันไม่ให้ร้านค้าที่มีหลายสาขาทำการซื้อในปริมาณมาก ในราคาต่ำกว่าทุน (bulk-buying of alcohol as a loss leader) ซึ่งมีเป้าประสงค์และเจตนาโดยรวมคือ ลดราคาขายปลีกและครองตลาดโดยรวมเพื่อกำไรและมูลค่าหุ้นในระยะยาว

- กฎ ระเบียบใหม่ๆ ที่จำกัดรสนชาติ และผลิตภัณฑ์พร้อมดื่ม ซึ่งจะทำให้ไม่มีกำไรสำหรับนักลงทุนต่างชาติที่จะดำเนินกิจการต่อไป หรือ
- การเสนอกฎ ระเบียบที่จำกัด (เข้มงวด) สำหรับการขายและการตลาดสำหรับผลิตภัณฑ์เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ในประเทศที่กำลังพัฒนา”

“ประเด็นต่างๆ เหล่านี้มีเป้าประสงค์เพื่อยับยั้งรัฐบาลต่างๆ ไม่ให้ผลักดันนโยบายเหล่านี้ ความสำคัญของ ‘ผลที่ทำให้เกิดความกลัว – chilling effect’ คือรัฐสามารถเสนอกฎหมายและนโยบายต่างๆ ซึ่งไม่ครอบคลุมอยู่ในกฎต่างๆ ของการลงทุน อย่างไรก็ตาม ข้อยกเว้นเหล่านี้ไม่สามารถนำมาใช้กับกฎ ระเบียบของการเวนคืนและมาตรฐานขั้นต่ำ ซึ่งนักลงทุนมักจะวางใจ ความเสี่ยงที่นักลงทุนได้รับการรับประกันจากนโยบายของรัฐ กลายเป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยง ได้ยากอย่างมาก ซึ่งทำให้สหรัฐอเมริกาและประเทศอื่นๆ ในความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจภาคพื้นแปซิฟิก ต้องนำการแปลความซึ่งอยู่ในภาคผนวก ด้วยสมมติฐานว่านโยบายต่างๆ ด้านสาธารณสุขจะไม่ถูกนำมาพิจารณาสำหรับประเด็นการโอน / เวนคืน ในมิติของข้อบทกฎหมายว่าด้วยการลงทุน ในข้อบทที่ว่าด้วยข้อยกเว้นทั่วไปสำหรับมาตรการ ‘ที่จำเป็นสำหรับการปกป้องสุขภาพของมนุษย์’ ซึ่งจะนำมาประยุกต์ใช้ทางด้านการค้าและการบริการต่างๆ ไม่สามารถนำมาประยุกต์ใช้ได้กับข้อบทที่เกี่ยวกับการลงทุนในความตกลงการค้าเสรีส่วนใหญ่ของสหรัฐอเมริกา”

“ในการประเมินมาตราที่เกี่ยวกับการลงทุน ว่ามีความหมายอย่างไรสำหรับนโยบายควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ความสำคัญอยู่ที่ความเข้าใจเกี่ยวกับอุตสาหกรรมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ว่าจะใช้กฎต่างๆ อย่างไร เพราะผู้ลงทุนต่างชาติสามารถอ้างสิทธิในการบังคับใช้กับรัฐบาลได้ในคณะกรรมการพิจารณาการระงับข้อพิพาทนานาชาติ (international tribunal) กระบวนการระงับข้อพิพาทเป็นความลับเฉพาะผู้เกี่ยวข้องและมีข้อจำกัด บางครั้งเอกสารสำคัญและมติของผู้ที่พิจารณา / คณะกรรมการผู้พิจารณาการระงับข้อพิพาท ไม่ให้เผยแพร่ต่อสาธารณะ ผู้ชี้แนะทางสังคมหรือผู้สนใจทั่วไปไม่มีสิทธิที่จะเสนอให้ความคิดเห็นใดๆ”

“พลังอำนาจของผู้ลงทุนต่างชาติในการบังคับใช้กฎต่างๆ ในมาตราที่เกี่ยวกับผู้ลงทุน เปิดช่องหรือโอกาสที่ดีมากที่จะให้ประเทศของผู้ลงทุนต่างชาติร้องเรียน หรือนำข้อโต้แย้งมาเป็นกรณีพิพาทต่อประเทศที่ผู้ลงทุนต่างชาติมาลงทุน บริษัทผู้ลงทุนมีอำนาจในการควบคุมกระบวนการระงับข้อพิพาท เพราะว่าประเทศของผู้ลงทุนจะใช้ทรัพยากรทางการทูต เศรษฐกิจ และการเมือง มาข่มขู่ประเทศที่ผู้ลงทุนต่างชาติเข้ามาลงทุน บางรัฐที่ส่งเสริมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จะไม่กล้าฟ้องร้อง การระงับข้อพิพาทกับผู้ลงทุนจะเกี่ยวข้อง กับคณะกรรมการเฉพาะกิจเพื่อพิจารณาการระงับข้อพิพาท (ad hoc tribunals) ซึ่งมีกฎที่ไม่แน่นอน และมีลักษณะที่แปลกแยกต่างจากประเพณี / ธรรมเนียมปฏิบัติ (notoriously idiosyncratic) ซึ่งสร้างความไม่แน่นอน ผู้ลงทุนสามารถเลือกความตกลง (treaty shop) โดยดูแหล่งพื้นที่ที่มีผู้แทนฝ่ายกฎหมายของตนอยู่ในประเทศนั้นๆ เพื่อจะได้เปรียบจากข้อตกลงในการลงทุนกับรัฐบาลที่ตนไปลงทุน ตัวอย่างเช่น กรณีที่บริษัทฟิลลิป มอร์ริส ดำเนินการในการโต้แย้งกับรัฐบาลอูรุกวัย และออสเตรเลีย เกี่ยวกับนโยบายควบคุมยาสูบ ถ้าหาก ฟิลลิป มอร์ริส ชนะ จะได้รับค่าชดเชยความเสียหาย ซึ่งไม่มีการรับประกันในการระงับข้อพิพาทระหว่างรัฐกับรัฐ”

ความโปร่งใสและความเชื่อมโยงของกฎ ระเบียบ

“ข้อบทเกี่ยวกับความโปร่งใสบังคับให้ภาคีสมาชิกต้องจัดพิมพ์ล่วงหน้า กฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ หรือระเบียบทางการบริหาร (administrative ruling) ที่จะเสนอให้ใช้บังคับ และให้โอกาสในการวิพากษ์ วิจารณ์ รัฐใดก็ตามจะต้องให้ข้อมูลอย่างรวดเร็ว และตอบสนองต่อคำถามต่างๆ เกี่ยวกับมาตรการของ

รัฐที่ประเทศอื่นๆ อาจพิจารณาว่ามีผลกระทบต่อความตกลงฯ หากรัฐบาลใดใช้กฎ ระเบียบใหม่ ซึ่งมีผลกระทบต่อความตกลงฯ รัฐบาลนั้นจะต้องอธิบายถึงเป้าประสงค์และเหตุผล”

“สิ่งนี้จะเอื้อประโยชน์ต่อผู้ผลิตเครื่องตีแอลกอฮอล์ ผู้ค้าปลีก ผู้โฆษณา และกลุ่มผู้ล๊อบบี้ ที่จะเรียกร้องสิทธิในการมีอิทธิพลต่อนโยบายควบคุมเครื่องตีแอลกอฮอล์ ข้อบทที่เกี่ยวกับความโปร่งใสจะถูกเสริมโดยข้อบท กฎแห่งความเชื่อมโยง ซึ่งประเทศนิวซีแลนด์ ออสเตรเลีย และสหรัฐอเมริกา สนับสนุน ส่งเสริม ร่างของข้อบทนี้ซึ่งรั่วไหลออกมาในเดือนสิงหาคม ค.ศ. 2011 มีผลดังต่อไปนี้

1. สิทธิของบริษัทในการมีส่วนร่วมเพื่อจัดทำนโยบาย และกฎ ระเบียบ ในระดับชาติและระดับความตกลงนานาชาติ
2. บังคับให้ผลของ กฎ ระเบียบ มีผลโน้มเอียงไปทางอ่อนแอกว่าเข้มงวด และใช้นโยบายที่เข้มงวดน้อยที่สุด
3. บังคับให้เปิดเผยข้อมูลที่น่าเสนอต่อการตัดสินใจ”

นัยยะสำหรับนโยบายต่างๆ ในการควบคุมเครื่องตีแอลกอฮอล์ และทางเลือกอื่นๆ

“ข้อบทที่ว่าด้วยความเชื่อมโยงของกฎต่างๆ และความโปร่งใส (regulatory coherence and transparency) จะรับประกันสิทธิในการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจของกฎ ระเบียบ และรายละเอียด รวมถึงกระบวนการเจรจาในการออก กฎ ระเบียบ และการขยายทรัพยากรของอุตสาหกรรมเครื่องตีแอลกอฮอล์ ในการข่มขู่ หรือทำทนายการตัดสินใจของรัฐบาล ด้วยการใช้อำนาจในการระงับข้อพิพาทระหว่างผู้ลงทุนต่างชาติ กับรัฐในประเทศที่กฎ ระเบียบ มีผลกระทบอย่างมากต่อผลประโยชน์ประกอบการทางธุรกิจ กระบวนการเหล่านี้จะถูกเน้นย้ำโดยเงื่อนไขพันธะสัญญาในข้อบทอื่นๆ ของความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจภาคพื้นแปซิฟิก ที่เกี่ยวข้องกับการสินค้า ทรัพย์สินทางปัญญา การลงทุน และการบริการข้ามพรมแดน ซึ่งมีแนวโน้มที่จะใช้แนวทางที่เป็นอุปสรรคน้อยที่สุดของกฎ ระเบียบ และต้องปรึกษากับองค์กรที่ได้รับผลกระทบในตลาดการค้า นี่คือการเน้นย้ำที่สำคัญที่สุดของกฎมาตรฐานสินค้าและบริการ”

“ในบริบทของนโยบายควบคุมเครื่องตีแอลกอฮอล์ สิทธิพิเศษ (privileged) ของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหรือองค์กรที่มีส่วนเกี่ยวข้องภายใต้ความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจภาคพื้นแปซิฟิก จะครอบคลุมผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเชิงพาณิชย์ในการส่งเสริมการผลิต การกระจายสินค้า ราคาและการขาย อุตสาหกรรมโฆษณา ช่องทางการสื่อสาร และบางส่วนของอุตสาหกรรมกีฬา ตลอดจนองค์กรทางด้านสังคม ซึ่งมีงบประมาณมาก และพยายามแสวงหาวิธีการโน้มน้าวกระบวนการทางนโยบาย โดยการให้คำปรึกษาและความช่วยเหลือในการร่างกลยุทธ์การควบคุมเครื่องตีแอลกอฮอล์ในระดับชาติ”

“องค์กรธุรกิจข้ามชาติขนาดใหญ่สามารถสนับสนุนงบประมาณระยะยาวสำหรับกระบวนการระงับข้อพิพาทที่มีค่าใช้จ่ายสูง ในการที่จะหยุดยั้งการจัดทำนโยบายนวัตกรรมที่สร้างสรรค์ซึ่งจะเป็นต้นแบบ ถึงแม้หลักฐานการฟ้องคดีความของธุรกิจข้ามชาติจะอ่อนมาก เนื่องจากองค์กรธุรกิจข้ามชาติไม่สามารถจะเพิกเฉยต่อความเสียหายของนโยบายที่ผ่านมา แต่การโต้แย้งอย่างเป็นทางการเป็นทางเลือกที่องค์กรธุรกิจข้ามชาติต้องการน้อยที่สุด ในการที่จะได้ผลลัพธ์ที่ต้องการ ผลของความ ‘เย็นยะเยือก – chilling effect’ ของการตอบโต้ผ่านช่องทางที่ไม่เห็นชัดเจนจะมีประสิทธิภาพมากกว่า ความกดดันให้ละทิ้ง หรือเปลี่ยนแปลงนโยบายที่น่าเสนอไปแล้ว จะถูกมองว่าเป็นกระบวนการหลากหลายมิติ ซึ่งสามารถไปถึงเป้าประสงค์ได้ที่ละชั้น โดยกระบวนการร้องเรียน หรือการฟ้องร้องที่หลากหลาย บางครั้งผ่านความเสียหายที่หลากหลายพร้อมๆ กันในเวทีที่แตกต่างกัน”

“องค์การการค้าโลกและความตกลงการค้าเสรีที่มีอยู่ขณะนี้ เอื้อให้เกิดช่องทางต่างๆ ซึ่งจะถูกทำให้เข้มงวดขึ้นในความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจภาคพื้นแปซิฟิก

- การแจ้ง / การประกาศ (notifications) ของมาตรการต่างๆ ในมาตราอุปสรรคด้านเทคนิคทางการค้า (TBT)
- การอภิปรายในคณะกรรมการอุปสรรคทางการค้าและความตกลงว่าด้วยทรัพย์สินทางปัญญา (Trade-Related Aspects of Intellectual Property Rights – TRIPS)
- กลไกขององค์การการค้าโลกในการทบทวนนโยบายทางการค้า
- กลไกการหารือเกี่ยวกับข้อพิพาทขององค์การการค้าโลก คณะกรรมการ (panels) คณะกรรมการอุทธรณ์ (Appellate Body) และการดำเนินการตามกฎหมาย ระเบียบ (compliance)
- ข้อพิพาทระหว่างผู้ลงทุนกับรัฐ ภายใต้สนธิสัญญาทวิภาคีการลงทุน และมาตราต่างๆ ที่เกี่ยวกับการลงทุน ในความตกลงการค้าเสรีต่างๆ (FTA’s)
- กระบวนการระงับข้อพิพาทระหว่างรัฐกับรัฐ ในความตกลงการค้าเสรี และ
- รายงานและการรับฟังภายใต้องค์กรผู้แทนการค้าของประเทศสหรัฐอเมริกา (USTR) ในมาตรา 301 ‘อุปสรรคทางการค้า’ 301 ภาคพิเศษ (Special 301) การละเมิดสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา และรายงานเกี่ยวกับอุปสรรคทางเทคนิคด้านการค้า (TBT)”

“จากข้อมูลที่ได้รับทราบเกี่ยวกับความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจภาคพื้นแปซิฟิก กฎ และกลไกใหม่ๆ ในความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจภาคพื้นแปซิฟิก จะเพิ่ม ‘ความเย็นเยือก – chilling effect’ ของการบังคับใช้กฎ ระเบียบ (Weissman R. 2003) อย่างมีนัยสำคัญ โดย

- การร้องเรียนโดยตรง หรือผ่านช่องทางสถาบันอื่น เช่น คณะกรรมการความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจภาคพื้นแปซิฟิก เกี่ยวกับการละเมิด และ / หรือ การคุกคามด้วยการบังคับใช้ โดยรัฐภาคี
- การร้องเรียนเกี่ยวกับการละเมิด และ / หรือ การคุกคามด้วยการบังคับใช้ โดยเป้าประสงค์เชิงพาณิชย์ จากการดำเนินการระงับข้อพิพาทโดยรัฐบาล หรือ การระงับข้อพิพาทระหว่างผู้ลงทุนต่างชาติกับรัฐ
- บ่อนทำลายความสำคัญของนโยบายสาธารณะ และการสนับสนุนการวิจัยโดยอุตสาหกรรม เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ในระหว่างการประเมินผลกระทบจากนโยบาย
- ความกดดันจากอิทธิพลที่มากกว่าของรัฐมนตรีกระทรวงพาณิชย์และกระทรวงอื่นๆ เพื่อหลีกเลี่ยงการถูกกล่าวหาว่ารัฐบาลละเมิดความตกลงทางการค้า หรือทำให้รัฐบาลเสียชื่อเสียงในฐานะผู้สนับสนุนความตกลงการค้าเสรี
- ความกดดันจากกระทรวงการคลังซึ่งมีความกังวลเกี่ยวกับการลงทุนจากนักลงทุนต่างชาติ รวมทั้งความมั่นใจจากนักลงทุน และการข่มขู่ที่จะถอนการลงทุน หรือการประท้วง หรือ
- การตรวจสอบตนเอง (self-censorship) โดยรัฐมนตรีกระทรวงสาธารณสุข และหน่วยงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำนโยบายการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์”

“ผลกระทบในภาพรวม โอกาสต่างๆ เหล่านี้ที่จะโจมตีภาครัฐในการพัฒนานโยบายการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เป็นการบ่อนทำลายสิทธิและความรับผิดชอบของอำนาจอธิปไตยของชาติ ในการจัดทำนโยบายเพื่อปกป้องคุ้มครองสุขภาพของประชาชน”

ผลการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิด้านสาธารณสุข

ความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจภาคพื้นแปซิฟิก เป็นความตกลงที่สลับ ซับซ้อน เป็นอย่างมาก ประกอบไปด้วย 30 บท side letters และภาคผนวก ซึ่งเชื่อมโยงซึ่งกันและกัน และเชื่อมโยงไปยังความตกลงอนุสัญญา หรือสนธิสัญญาอื่นๆ ดังนั้น การพิจารณาถึงผลกระทบจึงจำเป็นต้องคำนึงถึงความสลับซับซ้อนเหล่านี้ ความคิดเห็นในภาพกว้างคือภาคสุขภาพไม่ได้ประโยชน์ใดๆ แต่จะมีผลกระทบทางลบ หากประเทศไทยจะเข้าร่วมความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจภาคพื้นแปซิฟิก โดยเฉพาะอิทธิพลของความตกลงฯ ที่มีต่อการออก กฎ ระเบียบ มาตรการต่างๆ ในการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

นักสาธารณสุขพยายามหาวิธีลดการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์อย่างมีประสิทธิภาพโดยพิจารณาจากการจัดทำมาตรการเพื่อลดต้นทุนที่เกิดจากการรักษาพยาบาลและต้นทุนทางสังคม (Social Cost) ความพยายามในการควบคุมการเข้าถึงอย่างง่าย (availability & affordability) การตลาดของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และมาตรการควบคุมการบริโภคภายใต้อิทธิพลของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

การเมืองระหว่างประเทศทำให้มีการลดเขตแดนเชิงภูมิศาสตร์(Geographical boundaries) และภาครัฐมีความตั้งใจทำสัญญาผูกพันการแข่งขันทางเศรษฐกิจในบริบทโลก ความหมาของการค้าเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในฐานะที่ครอบคลุมพื้นที่ที่ประกอบไปด้วย

- 1) ผลผลิตภัณฑ์และเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์เป็นส่วนผสม
- 2) ธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการลงทุนเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
- 3) การทำการตลาดเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
- 4) นโยบายแอลกอฮอล์และความสามารถของประเทศในการจัดการปัญหาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์การค้าเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ข้ามพรมแดน การแทรกแซงของรัฐในอุตสาหกรรมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ระดับโลก ต้องมีน้อยที่สุดในเรื่องการโฆษณา การติดฉลากคำเตือนสุขภาพ และการส่งมอบไม่มีข้อจำกัด ตลอดสายโซ่อุปทาน

ความคิดเห็นต่อบทที่สำคัญในความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจภาคพื้นเอเชียแปซิฟิก(TPPA) ต่อการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

บทที่ 8 อุปสรรคทางเทคนิคต่อการค้า(Technical Barrier to Trade – TBT) ประเทศไทยได้รับผลกระทบโดยตรรกะเกี่ยวกับบริการข้ามพรมแดน (Cross-border supply of services) เพื่อแสวงหาการป้องกันจากรัฐบาลกลางและท้องถิ่นในการจำกัดการเข้าถึงและการเติบโตของตลาดระหว่างประเทศของธุรกิจ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การห้ามการจำกัดเชิงปริมาณ เช่น การทดสอบความจำเป็นทางเศรษฐกิจที่จำกัดช่องทางเข้าใหม่ (new outlets) ที่มีบทบาทผู้ดีเพียงพอ หรือจำกัดเกี่ยวกับปริมาณ หรือขนาดของการดำเนินงานบริการ การห้ามซึ่งแตกต่างจากองค์การการค้าโลกที่ให้บริการอยู่ภายใต้กฎที่รัฐบาลได้กำหนดความคุ้มครองในช่วงเวลาที่ตนผูกพันในความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจภาคพื้นแปซิฟิก จะต้องอยู่ภายใต้แนวทางรายการเชิงลบ นั่นหมายถึงทั้งช่วงของการบริการเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่เกี่ยวข้องกับการโฆษณา การสื่อสารมวลชน และการกระจายผลิตภัณฑ์ผ่านสื่ออินเทอร์เน็ต จัดจำหน่ายข้ามพรมแดนที่ได้รับอนุญาตจากรัฐ โดยปราศจากข้อจำกัด ยกเว้นกรณีที่รัฐบาลได้ระบุอย่างชัดเจนว่า นโยบายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ไม่ได้ถือเป็นการทั่วไป รวมอยู่ในรายการดังกล่าว

บทที่ 9 การลงทุน (Investment) การลงทุนทางเศรษฐกิจไม่มีปัญหา แต่การลงทุนทางด้านการค้าเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จะควบคุมยาก

บทที่ 16 นโยบายของการแข่งขัน(Competition Policy) ประเทศไทยมีจุดอ่อนคือ กฎหมายที่อ่อนแอ

บทที่ 17 รัฐวิสาหกิจ (State-Owned Enterprise) ประเทศไทยจะเสียเปรียบจากการทำสัญญาทางปกครอง

บทที่ 28 การระงับข้อพิพาท (Disputes Settlement) ประเทศไทยจะเสียเปรียบเมื่อดำเนินคดีพิพาทโดยระบอบอนุญาโตตุลาการ

การที่ประเทศไทยจะเข้าร่วมในความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจภาคพื้นเอเชียแปซิฟิก (TPPA) หลังจากที่ 12 ประเทศ ได้เจรจาข้อตกลงดังกล่าวเป็นที่เรียบร้อยแล้ว การเข้าร่วมหรือไม่เข้าร่วม ประเทศไทยจะได้รับหรือเสียผลประโยชน์อย่างไร

เป้าหมายของนักสาธารณสุขคือ ทำอย่างไรจึงจะเพิ่มการรับรู้โดยเฉพาะอย่างยิ่งภายในชุมชนและสังคมจากผลกระทบทางด้านการค้า การสร้างเครื่องมือต่างๆ ที่จะต่อสู้กับปัจจัยเสี่ยงของโรคไม่ติดต่อ และการเน้นวิธีการลดความขัดแย้งกับพันธกิจองค์การการค้าโลก

รายละเอียดของ ความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจภาคพื้นแปซิฟิก (TPP) ไม่เป็นที่เปิดเผยต่อสาธารณะและสมาชิกประเทศขององค์การการค้าโลกส่วนใหญ่ปฏิเสธมาโดยตลอด เพราะมีข้อตกลงที่ไม่เกี่ยวกับการค้าโดยตรงและประเด็นในอนาคตอื่นๆ รวมอยู่ด้วย (non-trade and next-generation issues) ความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจภาคพื้นแปซิฟิก (TPP) รวมไปถึงสิ่งอื่นๆ ที่นอกเหนือจากการค้า เช่น การเคลื่อนย้ายทางการเงิน (capital mobility) แรงงาน (labour mobility) การจัดการน้ำ (water management) และ การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ (human resource development)

ข้อสรุปการวิเคราะห์ความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจภาคพื้นแปซิฟิก (TPP) ต่อการสาธารณสุขและระบบสุขภาพ (International Trade and Health Conference 2016)

1. ประเด็นสำคัญและหลักการ (บทที่ 8 และ 9)
 - 1.1 ประเด็นอุปสรรคทางเทคนิคต่อการค้า ในมิติที่เกี่ยวกับฉลาก ซึ่งห้ามประเทศสมาชิกจำกัดการนำเข้าเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ที่มีข้อความซึ่งบรรยายคุณลักษณะเฉพาะของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
 - 1.2 ประเด็นการระงับข้อพิพาทระหว่างนักลงทุนกับรัฐ
2. ผลกระทบของการเข้าร่วมความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจภาคพื้นแปซิฟิก
 - 2.1 ผลกระทบทางลบคือจะทำให้ประโยชน์ที่มุ่งคุ้มครองตามประกาศฉลากที่ประชาชนได้รับความคุ้มครองไว้แต่เดิมจะใช้ไม่ได้ คือ จุดประสงค์ของประกาศเรื่องฉลาก มุ่งที่จะคุ้มครองไม่ให้ประชาชนถูกมอมเมา ชักจูง เมื่อมีข้อกำหนดในลักษณะดังกล่าวบริษัทผู้ผลิตเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จะสามารถชักจูงให้เกิดการบริโภคมากขึ้น ส่งผลให้เกิดปัญหาตามมา เช่นการเกิดอุบัติเหตุทางท้องถนน ซึ่งประเทศไทยมีอัตราการเกิดอุบัติเหตุจราจรเป็นอันดับ 2 ของโลก ให้เลวร้ายมากยิ่งขึ้น
 - 2.2 ผลกระทบทางลบของการระงับข้อพิพาทโดยกระบวนการอนุญาโตตุลาการ เป็นการโอนอำนาจในการระงับข้อพิพาท ให้แก่อนุญาโตตุลาการที่ได้รับการคัดเลือก และแต่งตั้งโดยคู่พิพาท ซึ่งการระงับข้อพิพาทด้วยวิธีการดังกล่าว ผู้ระงับข้อพิพาทอาจไม่มีความเป็นกลาง หรือไม่มีความเชี่ยวชาญ ความรู้ ในด้านสุขภาพ ซึ่งจะทำให้สามารถระงับข้อพิพาทได้อย่างเป็นธรรม และยังสามารถเปิดโอกาสให้เอกชนสามารถดำเนินคดีกับรัฐได้โดยตรง

3. ข้อสงวน / ข้อยกเว้นที่พบของประเทศสมาชิกอาเซียน (บรูไน สิงคโปร์ มาเลเซีย และเวียดนาม)
- บทที่ 8 ภาคผนวก A (Chapter 8 Annex 8-A) ผลิตภัณฑ์ไวน์และสุรากลั่น ข้อ 16 ที่ระบุว่า แต่ละหุ้นส่วนห้ามป้องกันการนำเข้าไวน์และสุรากลั่น จากหุ้นส่วนอื่นโดยลำพังด้วยเหตุจากฉลากมีการบรรยาย หรือมีคำคุณศัพท์ที่ใช้บรรยาย หรือเกี่ยวเนื่องถึงการผลิต ดังนี้ คำว่า chateau, classic, clos, cream, crusted/crusting, fine, late bottled vintage, noble, reserve, ruby, special reserve, solera, superior sur lie, tawny, vintage, and vintage character *, **, ***
- มีการระบุข้อยกเว้นไวน์ * ซึ่งระบุว่า หัวข้อนี้ต้องไม่นำไปใช้กับหุ้นส่วนที่ได้เข้าร่วมข้อตกลงพร้อมกันกับประเทศอื่น หรือกลุ่มประเทศ ไม่ช้าไปกว่าเดือนกุมภาพันธ์ ค .ศ. 2003 ซึ่งกำหนดให้หุ้นส่วนจำกัดการใช้คำในลักษณะนี้บนฉลากที่ขายในอาณาเขตของตนเอง
- ข้อยกเว้นนี้ทำให้บางประเทศ (ที่เป็นประเทศเจรจาเริ่มต้นตั้งแต่ยังเป็น 4P ได้แก่ บรูไน สิงคโปร์ นิวซีแลนด์ สหรัฐอเมริกา) สามารถจำกัดการใช้คำ หรือข้อความเหล่านี้บนฉลากได้

ตารางที่ 6 สรุปความเห็นต่อข้อบทในความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจภาคพื้นแปซิฟิก และผลกระทบต่อภาคสุขภาพ

ประเด็นด้านสุขภาพและประเด็นสำคัญของข้อบท	ผลกระทบ (ทั้งบวกและลบ)	พ.ร.บ. / กฎ ระเบียบ / ข้อกำหนดที่เกี่ยวข้อง	การดำเนินการเพื่อชดเชย / เตรียมการภายในประเทศ / ประเด็นเจรจาในข้อกำหนดเพิ่มเติมหากเข้าร่วม TPP
<p>เครื่องดื่มแอลกอฮอล์</p> <p>1. ฉลาก</p> <p>- ข้อมูลบนฉลาก</p> <p>(Chapter 8, Annex 8-A: Wine and distilled spirit ข้อ 16-17)</p>	<p>-การอนุญาตให้นำเข้าเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ที่มี การบรรยายถึงคุณลักษณะเฉพาะบนฉลาก โดยใช้คำว่า chateau, classic, clos, cream, crusted/crusting, fine, late bottled vintage, noble, reserve, ruby, special reserve, solera, superior sur lie, tawny, vintage, and vintage character และการอนุญาตให้สามารถใช้คำว่า Icewine, ice wine, ice-wine หรือคำในลักษณะเดียวกันจะทำให้ประโยชน์ที่มุ่งคุ้มครองตามประกาศฉลากที่ประชาชนได้รับความคุ้มครอง ไว้แต่เดิมจะใช้ไม่ได้ กล่าวคือ ประกาศเรื่องฉลากมุงที่จะคุ้มครองไม่ให้ประชาชนถูกมอมเมา ชักจูง เมื่อมีข้อกำหนดในลักษณะ</p>	<p>ประกาศคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เรื่องหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับฉลากของ เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2558 ออกตามความใน มาตรา 26 (1) แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551</p>	<p>-ควรยกระดับมาตรการในการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ภายในประเทศ ด้านอื่นๆ เช่น ห้ามการโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ โดยสิ้นเชิง การจำกัดความหนาแน่นของจุดขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์</p> <p>-หากต้องเข้าร่วม TPP ควรเจรจาต่อรองให้เครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นสินค้าที่ยกเว้นไม่นำเข้าสู่การเจรจา เช่นเดียวกับผลิตภัณฑ์ยาสูบที่ยกเว้นไว้ใน Article ที่ 29.5 หรืออย่างน้อยก็ควรกำหนดข้อสงวนบางประการ</p>

ประเด็นด้านสุขภาพและประเด็นสำคัญของข้อบท	ผลกระทบ (ทั้งบวกและลบ)	พ.ร.บ. / กฎ ระเบียบ / ข้อกำหนดที่เกี่ยวข้อง	การดำเนินการเพื่อชดเชย / เตรียมการภายในประเทศ / ประเด็นเจรจาในข้อกำหนดเพิ่มเติมหากเข้าร่วม TPP
	ดังกล่าว บริษัทผู้ผลิตเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จะสามารถชักจูงใจให้เกิดการบริโภคมากขึ้น ส่งผลให้เกิดปัญหาตามมา		
2. ประเด็นการระงับข้อพิพาทระหว่างนักลงทุนกับรัฐ (Chapter 9, Section B: Investor-State Dispute Settlement)	การระงับข้อพิพาทโดยใช้กระบวนการอนุญาโตตุลาการเป็นการโอนอำนาจในการระงับข้อพิพาทให้แก่อนุญาโตตุลาการ ที่ได้รับการคัดเลือก และแต่งตั้งโดยคู่พิพาท ซึ่งการระงับข้อพิพาทด้วยวิธีดังกล่าว ผู้ระงับข้อพิพาทอาจไม่มีความเป็นกลาง หรือไม่มีความเชี่ยวชาญ ความรู้ ในด้านสุขภาพ ที่จะทำให้สามารถระงับข้อพิพาทได้อย่างเป็นธรรม และยังสามารถเปิดโอกาสให้เอกชนสามารถดำเนินคดีกับรัฐได้โดยตรง		ใช้กระบวนการยุติธรรมระหว่างประเทศ หรือใช้วิธีผสมผสานการระงับข้อพิพาทที่เหมาะสมที่สุด เพื่อรักษาผลประโยชน์สูงสุดร่วมกันของคู่พิพาท

ข้อเสนอแนะมีดังต่อไปนี้

1. จัดทำการศึกษา วิจัย อย่างเป็นระบบ ถึงผลได้ ผลเสีย ที่จะเกิดขึ้นจากการที่ประเทศไทยจะเข้าร่วมในความตกลงฯ อย่างรอบด้านและเชื่อมโยงในทุกข้อบท ทุกภาคผนวก และทุก side letters รวมทั้งการศึกษามาตรการรองรับผลกระทบอย่างครอบคลุม และจัดทำข้อเสนอเพื่อปกป้องสุขภาพของประชาชน
2. ระดมสมองโดยจัดทำเวทีวิชาการเป็นระยะ โดยมีนักวิชาการทั้งในประเทศและต่างประเทศ เพื่อระดมองค์ความรู้ ข้อมูล ข้อเสนอแนะ ในการจัดทำข้อเสนอเชิงนโยบายเพื่อการเตรียมความพร้อมของประเทศไทยในแต่ละประเด็นด้านสาธารณสุข อย่างละเอียดและครอบคลุม
3. ดำเนินการระดมทรัพยากรบุคคลในสาขานักกฎหมายระหว่างประเทศ ผู้เชี่ยวชาญด้านสุขภาพ ในประเด็นต่างๆ ด้านสาธารณสุข ฯลฯ เพื่อร่วมจัดเตรียมข้อมูล องค์ความรู้
4. ดำเนินการวิเคราะห์กฎหมายในประเทศ และความตกลงการค้าอื่นๆ ที่ประเทศไทยมีความตกลงอยู่แล้ว ร่วมกับข้อกำหนดใน ความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจภาคพื้นแปซิฟิก เพื่อศึกษาผลกระทบและจุดอ่อนของกฎหมายไทยอย่างเป็นระบบ เพื่อเตรียมการปรับปรุงกฎหมาย และป้องกันผลกระทบด้านลบที่อาจเกิดขึ้น

5. ดำเนินการจัดทำข้อเสนอแนะเชิงนโยบายเป็นระยะเพื่อเสนอต่อผู้กำหนดนโยบายและจัดทำ การแถลงข่าวเป็นระยะเพื่อให้ข้อมูลต่อสาธารณชน

ผลการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิด้านเศรษฐศาสตร์ (คนที่ 1)

ความคิดเห็นต่อความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจภาคพื้นแปซิฟิก(TPPA) ในด้านเศรษฐศาสตร์สาธารณสุข

ถ้าไทยเข้าร่วมความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจภาคพื้นแปซิฟิก

“โดยภาพกว้างแล้วประธานาธิบดี ทรัมป์ ขอถอนสหรัฐอเมริกาออกจากความตกลงฯ แล้ว ความตกลงฯ คาดหวังที่จะยกระดับมาตรฐานแรงงาน ทรัพย์สินทางปัญญากระบวนการธรรมาภิบาล ทำให้เราเท่าทันระเบียบ โลก อย่างไรก็ตาม ความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจภาคพื้นแปซิฟิกมีข้อเสียเกี่ยวกับผลกระทบทางสังคม คนที่ไม่เท่าทันโลกาภิวัตน์ หรือเท่าทันสังคม ถ้าไทยเข้า ร่วมความตกลงฯ ผลประโยชน์กับผลเสียเมื่อเปรียบเทียบกันแล้ว ผลเสียจะเกิดมากกว่าผลได้ ทางแก้คือ เราต้องพัฒนามาตรฐานโดยตัวของเราเอง ถ้าเรามีกระบวนการพัฒนา มาตรฐาน เราจะไม่เสียเปรียบหลาย ๆ ประเทศใช้ลักษณะนี้เช่น ประเทศญี่ปุ่นเขามีวินัย

สำหรับอนุญาโตตุลาการ การควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ควบคุมธุรกิจและควบคุมการตลาด มีโอกาส ให้ถูกฟ้อง เราไม่ได้สงวนสิทธิ์ exclusion list ที่จะปกป้องรายการสินค้าประเภทสุรา ยาสูบ คนที่เดือดร้อนไม่มี ตัวตน คำว่า “ไม่มีตัวตน” คือกลุ่มที่ต่อต้าน คนจำนวนมากรับผลกระทบทางลบได้ประมาณผลกระทบเล็กๆ น้อยๆ ประมาณ 10 เปอร์เซ็นต์ ส่วนกลุ่ม stakeholder ผู้มีส่วนได้เสียเป็นผู้มีเสียงดัง เงินมาก ดังนั้น สสส. กับ กลุ่มคนจน ไม่สามารถสู้ได้”

“ประการที่สอง ความตกลงการค้าเสรี หรือ FTA ที่ทำมาทั้งหมดมีแนวคิดเดียวกัน นักการเมืองต้องมีความรับผิดชอบต่อ (accountability) มีกฎหมายควบคุมให้ต้องรับผิดชอบต่อ หอการค้าเป็นธุรกิจ นักธุรกิจต้องการให้ ลงนามเข้าร่วมความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจภาคพื้นแปซิฟิก และร่วมมือ ความตกลงการค้าเสรีเป็นเรื่องของการ ไหลเสรีของสินค้า ถ้าเป็นสินค้าถูกต้องตามหลักเศรษฐศาสตร์ ยกเว้น “ยา” เพราะขัดแย้งมาแต่ต้น เนื่องจากยามี ลักษณะพิเศษ ต้นทุนการผลิตต่ำ แต่สิ่งที่แพงคือ ต้นทุนคงที่ (fixed cost) ทดสอบในสิ่งมีชีวิต เป็นเรื่องของการ ผูกขาดโดยธรรมชาติ (positive profit) ความยืดหยุ่นต่ำ หมอสั่ง ผู้ป่วยต้องรับประทานก็ต่อรับประทาน ดังนั้น จึงต้องมีการแทรกแซงเป็นเรื่องกระบวนการทุนนิยม สิทธิ ทรัพย์สินทางปัญญา ขยาย intellectual property rights มีขอบเขตความผูกพันยาว มีเรื่องการขยายสิทธิบัตร (evergreen patent) ข้อตกลงถูก ออกแบบแตกต่างจากสินค้าทั่วไป”

“ประการที่สาม ความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจภาคพื้นแปซิฟิกมีประมาณ 30-31 บท ส่วนที่มีข้อบังคับ ทางการค้ามีเพียงเศษ 1 ส่วน 6 ความตกลงฯ คือสหรัฐอเมริกาจัดระเบียบโลก ระเบียบโลกที่คุ้นชิน เกิดองค์การ การค้าโลก ธนาคารพัฒนาเอเชีย (ADB) ผูกขาดโดยสหรัฐอเมริกาโดยมองปัญหาในโลกต้องจัดให้เกิดความมั่นคง สินค้าสาธารณะเพื่ออำนวยการ การสร้างระเบียบโลกเป็นความคิดของพรรคเดโมแครต ถ้าใช้โครงสร้างแบบเดิม (WTO, IMF) อาจเกิดผลเชิงลบ จึงเกิดแนวคิดแบบใหม่ ในรูปแบบของภูมิภาคนิยม และทวิภาคี สหรัฐอเมริกา จากเดิมที่เป็น “โลกบาล” ดูแลโลก ปรับเปลี่ยนมาเป็น “ความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจภาคพื้นแปซิฟิก” เพื่อจัด ระเบียบโลกใหม่”

“ประการที่สี่ เรามีความตกลงทางการค้ากับประเทศต่างๆ มากมาย คนที่ได้ประโยชน์และมีศักยภาพ ก็ จะถือบัญชี การอธิบายความตกลงฯ จะใช้โมเดล Global Trade Analysis Project (GTAP) ไม่ได้ ต้องพิจารณา ด้วยความคิดแบบโฮลิสติก โมเดล GTAP ไม่สามารถ capture เรื่องของเหตุผล เนื่องจากเป็นเศรษฐศาสตร์ การเมือง มีเรื่อง lobby ผลประโยชน์

ความตกลง อวตารใหม่ ธรรมชาติเหมือนผีไม่สามารถจับต้องได้ ส่วนอนุญาโตตุลาการ ขึ้นอยู่กับว่า คุณ innocent หรือมีจิตสำนึกแค่ไหน ส่วนผลกระทบทางสังคม ต้องมองระยะยาวขณะที่การจัดสรรงบประมาณ รัฐพิจารณาใช้ปีงบประมาณสั้นๆ

“ประการที่ห้า ถ้าเราพึ่งพาเขาเราสูญเสียอธิปไตย นั่นคือความสามารถในการจัดการประเทศ อำนาจตลาดใหม่ อำนาจอธิปไตยกลุ่มเพิ่มขึ้นตรงกันข้ามกับอธิปไตยปัจเจกประเทศเดี่ยวๆ ลดลงรายอยากเข้าตลาดใหม่ แต่ถ้าเราไม่ยอมเสียอำนาจอธิปไตยเราก็ต้องอยู่คนเดียว”

“ประการที่หก การไม่เข้าร่วมความตกลงฯ ผลกระทบที่จะเกิดขึ้นคือเงินลงทุนที่จะเข้ามาในประเทศไทย ก็ย้ายฐานเข้าไปอยู่ในประเทศตัวร่วมเช่น ประเทศเวียดนามมีการย้ายฐานผลิตไปโอกาสการเข้าตลาด ทำเลที่ตั้ง ทรัพยากรและต้นทุนของไทยกับประเทศในอาเซียนใกล้เคียงกัน ถ้าไม่เข้าร่วมความตกลงฯ เราเสียเปรียบเวียดนาม เพราะรัฐบาลคอมมิวนิสต์สั่งได้ เอาพื้นที่ให้นักลงทุน

“ประเด็นเรื่องอุปสรรคทางเทคนิคต่อการค้า (TBT) การตั้งกีดกัน จะไปตั้งทำไม เพื่อให้ตนเองแพ้ บทที่ว่าด้วยอุปสรรคทางเทคนิคต่อการค้า (TBT) เลือกลงงานวิจัยที่สนับสนุนประเทศ ดึงธุรกิจกลับมา ปกป้องกิจการของเขา

กรณีการลงทุน หากเกิดการพิพาทระหว่างรัฐและเอกชน การจัดซื้อจัดจ้างเสรีทาง การเงินเพิ่มขึ้น เคลื่อนย้ายทุนง่ายขึ้น รัฐต้องพิจารณาคำนิ่งถึงเสถียรภาพ ความพร้อมของธนาคารกลาง การติดตาม และ ตลาดหลักทรัพย์ต้องขยายขอบเขต รวมถึงสาธารณูปโภคแล้วเราพร้อมหรือยัง

ส่วนนโยบายการแข่งขัน วิเคราะห์ความเป็นธรรม ความตกลงฯ สามารถบังคับได้ดี ระดับจุลภาค สามารถล้มตาอำปากได้ แต่สภาวะภาพรวมประเทศต้องแข่งขันในตนเองมากขึ้น

บทที่ว่าด้วยรัฐวิสาหกิจ (State owned enterprise) ตัวอย่างเช่น โรงงานยาสูบ รัฐควรเป็น regulator ต้องเปลี่ยนบทบาท ไม่ใช่เป็นผู้ผลิตรายเล็กรายน้อย แข่งแข่งกับเอกชนเอง”

ผลการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิด้านเศรษฐศาสตร์ (คนที่ 2)

“ประเด็นแรก การเปลี่ยนผ่านความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจภาคพื้นแปซิฟิก กระทรวงพาณิชย์ที่แจ้งว่า จะได้ประโยชน์จากการเข้าร่วม ผลได้ - เสียจะพิจารณาราย sector ไม่ได้ต้องมองภาพรวม ส่วนใดเสียประโยชน์ ก็ใช้มาตรการเข้าไปเยียวยาเนื่องจาก เราต้องส่งออก จุดอ่อนของไทย คือ 1 ทรัพยากรทางปัญญา 2 การลงทุนในการระงับข้อพิพาท 3 การใช้อุปสรรคทางเทคนิคต่อการค้า(TBT) 4 กระบวนการไม่โปร่งใสในศุลกากร ในประเด็นของการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ผลได้- ผลเสีย การบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นจุดอ่อน แต่ก็มีประเทศอื่นเขาทำได้ เนื่องจากเราขาดความเข้มงวด

“ประเด็นที่สอง ความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจภาคพื้นแปซิฟิก จะทำให้ประเทศ ต้องยกระดับมาตรฐาน เราควรพัฒนาให้ดีไหม เราต้องเข้าใจประเทศ เราพูดถึงการปฏิรูปแต่เราช้ามาก สหรัฐอเมริกาวิพากษ์ตรงประเด็น ถ้าเราปฏิรูปศุลกากร ผลคือต้นทุนจะลดต่ำลง เราทำข้อตกลงช้ามาก เราด้อยประสิทธิภาพ

แม้ว่าจะมีความตกลงการค้าเสรีอยู่หลาย ขึ้น แต่การทำงานของเราช้ามาก ขึ้นตอนมาก มาตรการการดูแล และการเจรจาต้องมีการปรับปรุง ต้องการอะไร หรือจะสงวนอะไร ยกตัวอย่าง เช่น ประเทศนิวซีแลนด์ ออสเตรเลียเขาปกป้องของเขา ดังนั้น จึงอยู่ที่กลยุทธ์ของการเจรจา หากเราไม่เจรจาแล้วเมื่อไหร่เราจะพร้อม

“ประเด็นที่สาม เรามีทวิภาคีอยู่ ยังไม่ได้เจรจากับ ประเทศแคนาดา สหรัฐอเมริกา เรามีส่วนร่วมในอาเซียน เราก็ต้องส่งออกได้อยู่แล้ว สหรัฐอเมริกาอยากมีบทบาทในอาเซียน แต่เสียเปรียบเจรจารอบนี้ ถ้าเราเจรจา สหรัฐอเมริกามีอำนาจต่อรองมาก ในทวิภาคี อเมริกาไม่เจรจาทับอาเซียน เพราะว่าการเจรจาแบบทวิภาคี เสร็จที่ละประเทศ ถ้าเรายืนยันว่าจะไม่เจรจาเราจะปรับตัวอย่างไร

“ประเด็นที่สี่ ความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจภาคพื้นแปซิฟิกไม่ได้ทำให้ราคาสินค้าถูกลงเช่น ยา การแปรรูปรัฐวิสาหกิจ ต้องการให้เกิดความเท่าเทียมกันระหว่างรัฐกับเอกชน ต้องการ level playing field ประเทศไทยมีปัญหาการบังคับใช้กฎหมาย ภาษีสรรพสามิตต้องการการเก็บภาษีที่เท่ากัน การแปรรูปรัฐวิสาหกิจ เราต้องการรายได้ ยกตัวอย่างโรงงานยาสูบ ต้องเลิกโดย ตั้งขึ้นมาตราฐานเดียว ในเรื่องของการปฏิบัติต่างชาติดกับชนในชาติกฎหมายไทยเกี่ยวกับการห้ามโฆษณา Philip Morris บอกว่าเขาเสียเปรียบเพราะว่าโรงงานยาสูบ มีแค่ 10 ล้านแต่เขามีเงินมากกว่าทำไมไม่ให้เขาที่โฆษณา นำข้อพิพาทไปสู่อนุญาโตตุลาการ (ISDS) แม้ว่า จะใช้กฎหมายเท่าเทียมกัน

กรณีตัวอย่างเวียดนาม ความตกลงทางการค้ากับสหรัฐอเมริกาส่งเนื้อสุกรที่มีสารเร่งเนื้อแดงเข้ามาในประเทศไทยเวียดนามทำให้นักถึงความตกลงการค้า ไทย-จีน จีนส่งหอม กระเทียม เข้ามาประเทศไทยจนเกษตรกรล้มละลาย

กรณีการระงับข้อพิพาทระหว่างรัฐกับผู้ลงทุนต่างชาติ (ISDS) เราต้องสงวน เราผูกขาดตลาดสุกรให้กับกลุ่มทุน ถ้าเราปล่อยให้เข้ามาเราได้กินเนื้อสุกรราคาถูก การเจรจา ไทย-จีน มีข้อดีและข้อเสีย เราได้ขายยางพารามันสำปะหลัง เครื่องครัวและข้าว แต่เราต้องเสียดตลาดสินค้าเช่น หอม กระเทียม

ประเทศไทยเราขาดกลไกโยกย้ายภาษีจากคนได้ ไปสู่คนที่เสีย เราได้ประโยชน์จากการค้าเสรี (FTA) แต่ขาดกลไกช่วยเหลือผลกระทบ คนกำหนดนโยบายไม่เข้าใจการจัดการไม่มีประสิทธิภาพ

“ประเด็นที่ห้า บทวิเคราะห์ ยานยนต์ สิ่งทอ สินค้าเกษตรบางตัว มีทั้งที่ได้ประโยชน์ และเสียประโยชน์ การเข้าร่วมเพิ่มขึ้น 10% ใช้โมเดลทางเศรษฐศาสตร์มองจากอดีตหากไม่เข้าร่วมจะเกิดอะไรใน 10-20 ปี เพราะทุกอย่างไม่คงที่

เราต้องยกระดับการแข่งขัน เราต้องพัฒนา ประเทศไทยค้าขายกับญี่ปุ่นจำนวนมาก ถ้าเราไม่เข้า ร่วมความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจภาคพื้นแปซิฟิก หมายความว่า เราต้องการรักษาตลาด แต่คู่แข่งก็จะคอยเจาะ หาผลประโยชน์ทางอ้อมดังนั้น ความมองให้ครอบคลุมทุกมิติ”

“ประเด็นที่หก การระงับข้อพิพาทระหว่างรัฐกับผู้ลงทุนต่างชาติ (ISDS) จะยุติธรรมไหมถ้าคนไทยต้องเข้าสู่กระบวนการอนุญาโตตุลาการ ซึ่งมีคน 3 คนมาตัดสิน เราไม่มีคนเก่งไปสู้ อยากให้กระบวนการยุติธรรมไทยปฏิรูปตนเอง เรามีปัญหาที่กระบวนการยุติธรรมที่ให้เป็นธรรมจริง เรามีปัญหา เขาจึงเอาอนุญาโตตุลาการมาใช้ เพราะเขาไม่มั่นใจในกระบวนการยุติธรรมของเรา เราไม่มีความโปร่งใส รัฐบาลสั่งได้ ทั้งห่วงโซ่อุปทาน ทั้งกระบวนการไม่ได้มาตรฐาน ต้องมีการปฏิรูป เราต้องมีมาตรฐาน เราต้องศึกษาอย่างจริงจัง เราควรพัฒนาทุกภาค โรงงานผลิตยาผูกขาด เพราะเราไม่ได้ทำวิจัยและพัฒนา (R & D) รัฐต้องกระตุ้นให้มีการแข่งขัน เรามีเกษตรกร แต่ไปขายยา ไม่มีใครทำการวิจัยและพัฒนา เราจะไปแข่งขันกับเขาเราต้องพัฒนา 4.0 ไม่ใช่ให้ตลาดผูกขาด ลดมาตรการและการแข่งขันให้เป็นธรรม มีกฎหมายคุ้มครอง ต้องให้มีการแข่งขัน

ปัญหาคือเรามีกฎหมายแต่ไม่ได้บังคับใช้ ปัญหาหนี้เสีย ฝนกรด การเลิกจ้างไม่เป็นธรรม การค้าระหว่างประเทศ เราไม่พูดเรื่องสิ่งแวดล้อม แรงงาน การแก้ไขปัญหาคอรัปชั่น การแปรรูปรัฐวิสาหกิจ แล้วเราจะปรับตัวอย่างไร เสียวยอย่างไร”

“ประเด็นที่เจ็ด สภาพอุตสาหกรรมและสภาพการค้า ไม่มีทางเข้ามาแก้ไขจริงจัง เพราะได้ประโยชน์เต็มทีกับมาตรฐานขั้นต่ำ เราไม่ได้ดูแลเรื่องแรงงานต่างด้าว ใครจะมาบังคับ ขณะที่ สหรัฐอเมริกาเขาดูแลกฎหมายเข้มงวด ถ้ารัฐบาลไม่ทำอะไรต้องได้รับแรงกระตุ้นจากภายนอก เราปิดประเทศไม่ได้เพราะต้องพึ่งการส่งออก

กลุ่มแรงงานไม่เห็นด้วยกับความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจภาคพื้นแปซิฟิก แรงงานไทยไม่ต้องการให้รัฐเข้าร่วมความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจภาคพื้นแปซิฟิกเพราะว่าเชื่อมโยงกับการแปรรูปรัฐวิสาหกิจ

“ประเด็นที่แปด นโยบายการแข่งขัน (Competition policy) ต้องวางพื้นฐาน (ground work) การแข่งขันที่เป็นธรรมบนพื้นฐานเดียวกัน และรัฐบาลทำให้ยุติธรรมจริง เป็น Fair competition บทที่ 9 เชื่อมโยงกับบทที่ 17 ของข้อบทในความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจภาคพื้นแปซิฟิก อุปสรรคทางเทคนิคต่อการค้า (TBT) เราต้องใช้แบบมาตรฐานที่เป็นธรรม”

ความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจภาคพื้นแปซิฟิก มีบท เกี่ยวกับการค้า 5 บท อีก 25 บทเป็นพันธมิตรเศรษฐกิจ แบบมองกว้างประเทศไทยต้องจัดทีมการเจรจา มีเรื่องแรงงาน สิ่งแวดล้อม การยกระดับมาตรฐานธรรมาภิบาล ถ้าไม่พร้อม จะกลายเป็นตั้งรับ ควรจะต้องถามว่า “ถ้าเข้าร่วมความตกลง หุ้นส่วนเศรษฐกิจภาคพื้นแปซิฟิก จะทำอย่างไร” มากกว่า “การไม่เข้าร่วม”

ผลการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิด้านเศรษฐศาสตร์ (คนที่ 3)

“การเข้าร่วมความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจภาคพื้นแปซิฟิก จะ ได้ยกระดับมาตรฐานสิ่งแวดล้อม ถ้าเราพร้อมเป็นสิ่งที่ดี ผลเสียถ้าเราไม่พร้อมแต่กลัวตกขบวนรถไฟ ถ้าเราไม่พร้อมเราจะไม่มีวันพร้อม เพราะเป็นเรื่องเกี่ยวกับวินัยในตนเอง (self-discipline)”

“ยังปฏิเสธยิ่ง เรียวลง การปฏิเสธไม่ได้มีพื้นฐานมาจากการวิจัยจริง ไม่ได้ออกมาจากการพิจารณาข้อเท็จจริงและการวิเคราะห์ ทบทวน แต่เรา identify เราเลือกคนมีชื่อเสียง เลือกกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ แบบตาบอดคลำช้าง

สิ่งที่เป็นของดียังไม่ได้ทำ ของดีต้องอาศัย merit system การจัดองค์กร การเปลี่ยนแปลง กระทรวงต้องออกแบบใหม่ไม่ใช่การกล่าวโทษว่างบประมาณไม่พอ

“เป็นฝ่ายเศรษฐกิจที่เห็นว่าควรเข้าร่วมการเจรจาความตกลง หุ้นส่วนเศรษฐกิจภาคพื้นแปซิฟิก การที่อ้างว่า เรายังไม่มีผู้เชี่ยวชาญเราอย่าพึ่งเจรจา สิ่งไม่ถูกต้อง เราเป็นประเทศเล็ก เราเปรียบเทียบกับจีนไม่ได้ การเจรจาเราเป็นประเทศเล็กเราจะได้ประโยชน์เนื่องจากเราไม่มีอำนาจต่อรอง ถ้าเป็นการเจรจาแบบทวิภาคีเราจะเสียเปรียบ แต่ถ้าเป็นการเจรจาแบบพหุภาคี หลายประเทศ จะคุ้มครองประเทศไทยเรา

“ประเทศต่างๆ รวมกัน เขามีความเชี่ยวชาญ เราเป็นประเทศเล็กๆ ไม่มีโอกาสต่อสู้ ถ้าเราไม่เข้าร่วมเขาก็มี 9 ประเทศ การพัฒนาเป็นห่วงโซ่อุปทานโลก (supply chain) เราต้องพึ่งพาซึ่งกันและกัน ไม่สามารถอยู่โดดเดี่ยวได้ ความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจภาคพื้นแปซิฟิก จะสานใยในลักษณะเครือข่าย ประเทศญี่ปุ่นเข้าร่วม ความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจภาคพื้นแปซิฟิก เขาไม่สามารถใช้เราเป็นเครือข่ายอีกต่อไป เพราะเราไม่ได้เข้าร่วมความตกลงฯ ดังนั้น การลงทุนจะชลอทันที”

“การผลิต เมื่อประเทศไทยไม่เข้าร่วม จะดึงเปอร์เซ็นต์ local content ไม่เลย ถ้าเขาจะลงทุนเขาต้องไปเวียดนามก่อน ประเทศไทยจะหลุดออกจากภูมิภาค

มุมมองที่ต่างกัน งานวิจัย early harvest ไม่ว่าเราจะเปิดหรือไม่เปิดการค้าเสรี หัวหอม กระเทียม ก็ต้องเข้ามาหมด เข้ามาโดยไม่ได้เปิดการค้าเสรีที่เรียกว่าเถื่อน ที่เราเปิด เปิดภายใต้ภาษีเดิม LMV

ทำไมประเทศเล็กเจรจากับสหรัฐอเมริกาแล้วจะได้เปรียบ เนื่องจากกรอบเจรจามีประเด็นใหม่เรื่องเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม สุขอนามัย คนรวยอยากได้ของดีเขาตั้งกฎเกณฑ์ ถ้าทำไม่ได้ จัดมาตรฐาน ห้ามไม่ให้เข้าร่วมการเจรจากับประเทศเล็ก จะทำให้สร้างกฎเกณฑ์โปร่งใสรีบง่าย

การที่เราห่วงเหนี่ยวการเข้าร่วมเจรจาการค้าเสรี ถือเป็น “การชนะการต่อสู้แต่แพ้สงคราม” ในภาพกว้าง การค้าเสรีทำให้ราคาถูกลง และเพิ่มคุณภาพสินค้า แต่มีสินค้าตัวเดียวคือ “ยา” รักษาสิทธิบัตร ถ้าเป็นความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจภาคพื้นแปซิฟิก เทียบกับ FTA ที่ผ่านมา ประเทศอินเดียยากจนไม่เข้าร่วมเรื่องการผลิตยา”

“การสูญเสียของภาคสุขภาพและสาธารณสุข คนทั่วไปคิดว่า การเปิดการค้าเสรีเราจะสูญเสีย แต่แท้จริงแล้ว มันเป็นเรื่องของการลดภาษี และทำให้สินค้านำเข้าเข้ามาในราคาที่ถูกลง ผู้บริโภคได้ของดี มีคุณภาพเพิ่มขึ้น และสินค้าไทยก็จะต้องตายถ้าเราไม่มีการพัฒนา ดังนั้น จึงควรลงทุนในสิ่งที่เราเก่ง การเปิดเสรีก่อให้เกิดผลได้ทั้งหมด แต่เราจะยอมปรับตัวหรือไม่

คุณเฉพาะรายการยา เขาเรียกร้องการคุ้มครองสิทธิบัตรสงวนสิทธิ lab ไม่ให้คนอื่นใช้ข้อมูลต่อยอด เพราะประเทศเราใช้เวลา นานมากกว่าจะอนุมัติ เขาขอขยายเวลาอนุมัติ ยิ่งต้องไปผ่านสิทธิบัตร เราเองนั้นแหละที่จะไม่มียาใช้การที่เราไม่ยอมรับยาชนิดใหม่ ไม่ให้อาเข้ามา เราต้องซื้อจากประเทศที่ 3 ผลที่ตามมาคือยา มีราคาแพงขึ้น คนมีเงินเท่านั้นที่มีสิทธิซื้อ ส่วนคนจนรัฐต้องอุดหนุน สิ่งนี้ดีกว่าที่เราจะต้องเสียเครือข่ายการผลิต”

“สำหรับการระงับข้อพิพาท (Dispute Settlement) การเปิดช่องให้เกิดอุปสรรคทางการค้า (barrier to trade) กติการะงับข้อพิพาท อำนาจอธิปไตย เราเหมือนเดิมทุกประการ กรณีฟิลิปปินส์ มอริริส ฟ็องออสเตรเลีย ในที่สุดต้องยึดหลัก “ตราบใดที่ประเทศไม่เลือกปฏิบัติ ออสเตรเลียมีกฎหมายมีรัฐบาลฉลาดาไม่กลัวบริษัทใหญ่ เราต้องลงทุนที่จะจ้างนักกฎหมายที่ดี ผลได้ของความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจภาคพื้นแปซิฟิก ไม่ได้เป็นสิ่งที่น่ากลัว เป็นภาษาทางกฎหมายไม่ได้แตกต่างจากการค้าเสรีอื่นๆ”

บทที่ว่าด้วยรัฐวิสาหกิจ (State owned enterprise)

“เราต้องการให้รัฐวิสาหกิจ (state owned enterprise) ได้เปรียบคนอื่น ที่ผ่านมารัฐวิสาหกิจของเราได้รับการยกเว้น เราไม่ยอมเปิดบริการ ตอนนี้อนุญาตให้แล้ว พลังงานและขนส่ง (Energy vs transportation service) ที่ผ่านมาเปิดขอบเขตบริการเพียงการท่องเที่ยว (tourist) ซึ่งไม่มีนัยยะสำคัญ กรอบการเปิดการค้าเสรีจำเป็นต้องเปิดระดับ ASEM ถึงจะมี supplier เข้ามาแข่งขัน การเปิดภาคบริการณ ปัจจุบัน ยังไม่คืบหน้า

มีความเห็นว่าความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจภาคพื้นแปซิฟิก ไม่มีอะไรมากไปกว่าการค้าเสรีที่เป็นอยู่ซึ่งเป็นความคิดแต่เริ่มแรก สหรัฐอเมริกามีแต่มีน้อยมาก สหรัฐอเมริกาต้องการประเทศไทยมากกว่าประเทศไทยต้องการเขา ภูมิภาคเรามีประเทศออสเตรเลีย เวียดนาม มาเลเซีย ประเทศเหล่านี้ สนับสนุนประเทศไทย เพราะเรามี common interest

การทุ่มตลาด (anti-dumping) มีอยู่ในองค์การ การค้าโลก ไม่จำเป็นที่จะต้องใช้ความตกลง หุ้นส่วนเศรษฐกิจภาคพื้นแปซิฟิก

สำหรับเครื่องตีแอลกอฮอล์ ใช้ NT (national treatment) เป็นหลักการ เก็บภาษีตามตีกีร์ รักษาผลประโยชน์ของผู้ผลิตในประเทศ

ส่วนที่ 3 ศึกษาผลกระทบโดยตรงต่อการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ของความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจภาคพื้นแปซิฟิก รวมทั้งบททวนข้อโต้แย้งจากการเข้าร่วม และไม่เข้าร่วมความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจภาคพื้นแปซิฟิก และการตอบสนองต่อข้อโต้แย้ง

ในข้อบทอุปสรรคทางการค้า (Technical Barrier to Trade – TBT) อุตสาหกรรมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์โต้แย้งว่าไม่มีงานวิจัยสนับสนุนมาตรการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ หรือถ้ามีงานวิจัยสนับสนุน ก็เป็นงานวิจัยที่ระบียบวิธีวิจัยไม่หนักแน่นพอ หรือผลการวิจัยยังมีข้อบกพร่อง การขาดข้อมูลในประเทศที่กำลังพัฒนาเป็นอุปสรรคสำคัญในการดำเนินการออกมาตรการต่างๆ เช่น ควบคุมการตลาด ราคา หรือการเข้าถึงผลิตภัณฑ์ ข้อโต้แย้งเหล่านี้จะถูกเน้นย้ำด้วยข้อมูลตรงกันข้าม (หลักฐานตรงกันข้าม) ซึ่งได้รับการสนับสนุนโดยกลุ่มผลประโยชน์และเครือข่ายที่เกี่ยวข้อง

คณะกรรมการอุปสรรคทางการค้า (TBT) ขององค์การการค้าโลกอภิปรายประเด็นที่ประเทศไทยร่างกฎหมายควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เมื่อเดือนมกราคม ค.ศ. 2010 (พ.ศ. 2553) ซึ่งระบุสัดส่วนของพื้นที่บรรจุภัณฑ์ ผลิตภัณฑ์เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ สำหรับพื้นที่ภาพและข้อความ ซึ่งต้องมีการสลับนวมนเวียนภาพและคำเตือนสุขภาพทุกๆ 1,000 บรรจุภัณฑ์ ภาคีสมาชิกประเทศของความตกลงหุ้นส่วนฯ (TPPA) คือ ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ สหรัฐอเมริกา และชิลี รวมทั้งสหภาพยุโรป บราซิล เม็กซิโก และสวิสเซอร์แลนด์ ต่างสนับสนุนสิทธิของประเทศไทยในการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เพื่อป้องกันอันตรายที่เกี่ยวข้อง หรือมีสาเหตุมาจากเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ แต่เสนอว่ามีทางเลือกอื่นที่เป็นอุปสรรคทางการค้าน้อยกว่าและสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ได้เช่นกัน โดยประเทศนิวซีแลนด์ให้ข้อสังเกตว่า องค์การอนามัยโลกมีข้อเสนอแนะ (WHO's guidance "Strategy on the Harmful Use of Alcohol") ซึ่งบ่งชี้ว่า ควรจะต้องมีความสมดุลที่เหมาะสมระหว่างเป้าหมายเชิงนโยบายที่เกี่ยวข้องกับอันตรายจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และเป้าหมายเชิงนโยบายอื่นๆ ซึ่งประเทศไทยได้แย้งด้วยการนำเสนอรายงานที่สนับสนุนเจตจำนงของไทย และจัดประชุมกลุ่มประเทศสมาชิกองค์การการค้าโลก และต่อมาได้แจ้งไปยังคณะกรรมการอุปสรรคทางการค้าว่าประเทศไทยได้จัดตั้งอนุกรรมการชุดใหม่เพื่อศึกษาผลกระทบของกฎ ระเบียบ เกี่ยวกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ รวมทั้งคำเตือนสุขภาพ

ตัวชี้วัดอีกอย่างหนึ่งที่บ่งชี้ถึงความท้าทาย ภายใต้ความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจฯ คือรายงานของผู้แทนการค้าของประเทศสหรัฐอเมริกาคัดค้านการบังคับให้มีมาตรการฉลากคำเตือนสุขภาพของผลิตภัณฑ์เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในประเทศต่างๆ ซึ่ง 'ขาดหลักฐานเชิงประจักษ์' ('lack a scientific basis') และยุ่งเกี่ยวกับเครื่องหมายการค้าที่ถูกต้องตามกฎหมาย รวมทั้งมาตรการกำหนดปริมาณแอลกอฮอล์ขั้นต่ำสูงสุดและขั้นสูงสุดสำหรับสุรากลั่น ปริมาณสารเคมี สารอาหารเพิ่มเติม (food additive) และมาตรการฉลากต่างขัดขวางตราสินค้าซึ่งถูกต้องตามกฎหมาย มาตรการให้หมวนเวียนฉลากคำเตือนจะเป็นภาระและจำกัด หรือจะกีดกันทางการค้า

แนวทางของคณะผู้พิจารณาการอุทธรณ์ สำหรับทางเลือกที่เป็นอุปสรรคต่อการค้าน้อยลงนั้น มีแนวโน้มที่จะรับฟังเป้าประสงค์ของนโยบายสาธารณะมากขึ้น ปัญหาที่คือผลลัพธ์ในทางบวกไม่ได้รับประกันเสมอไป กระบวนการในการระงับข้อพิพาทภายใต้ความตกลงการค้าเสรีต่างๆ เช่น ความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจภาคพื้นแปซิฟิก ก็ยังไม่สามารถคาดการณ์ได้ เพราะอยู่นอกระบบการระงับข้อพิพาทขององค์การการค้าโลก และถ้าเป็นข้อพิพาทระหว่างผู้ลงทุนต่างชาติกับรัฐแล้ว จะเกี่ยวข้องกับกระบวนการเฉพาะกิจในการระงับข้อพิพาทเท่านั้น

กลยุทธ์ของอุตสาหกรรมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่จะมุ่งเป้าการตลาดของผลิตภัณฑ์ที่ดีที่สุดในระดับโลก จำเป็นจะต้องมีกฎ ระเบียบ ที่แตกต่างกันเพียงเล็กน้อยด้านการโฆษณา ฉลากหรือคำเตือนสุขภาพ และไม่มีอะไรเป็นอุปสรรคขัดขวางในการสื่อสารทางช่องทางต่างๆ

กฎ ระเบียบของอุปทานของการบริการข้ามพรมแดน แสวงหาช่องทางที่จะป้องกันรัฐบาลท้องถิ่น และรัฐบาลกลาง จากการจำกัดการเข้าถึงและการเติบโตของตลาดเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในกลุ่ม หรือผู้บริโภคส่วนใดส่วนหนึ่ง โดยเฉพาะการห้ามการจำกัดปริมาณ เช่น การทดสอบความจำเป็นทางด้านเศรษฐศาสตร์ ซึ่งจะจำกัดจำนวนร้านค้าปลีกใหม่ในพื้นที่ซึ่งมีเพียงพอแล้ว หรือจำกัดปริมาณ หรือขนาดของสถานที่ให้บริการ ไม่เหมือนกับกฎ ระเบียบทางด้านบริการภายใต้องค์การการค้าโลก ซึ่งยอมรับกฎ ระเบียบ ที่รัฐบาลได้กำหนดรายละเอียดไว้ แต่ภายใต้ความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจภาคพื้นแปซิฟิก จะถูกมองเป็นรายละเอียดในทางลบ ซึ่งหมายความว่า การบริการต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ รวมทั้งการโฆษณาผ่านช่องทางสื่อสารระยะไกล (telecommunications) และการบริการทางคอมพิวเตอร์แก่ผู้จัดจำหน่าย หรือการ

กระจายสินค้า ซึ่งการให้บริการข้ามพรมแดนเหล่านี้จะถูกกำหนดโดย กฎ ระเบียบ และข้อจำกัดต่างๆ เว้นแต่รัฐบาลจะบ่งบอก หรือแจ้งเป็นอย่างอื่น ซึ่งนโยบายควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ไม่ได้รวมอยู่ในรายการที่ถูกควบคุมโดยรัฐภายใต้การให้บริการข้ามพรมแดน

นอกจากนี้ยังมีมาตรการอื่นๆ ที่เป็นกฎ ระเบียบภายในประเทศ จะถูกตรวจสอบถึงความจำเป็น และภายใต้พันธะที่เป็นอุปสรรคน้อยที่สุดโดยมาตรฐานทางเทคนิค (รวมทั้งฉลากคำเตือนสุขภาพ หรือการจำกัดโฆษณา) และการให้ใบอนุญาต (เช่น ร้านค้าปลีกเครื่องตี้มแอลกอฮอล์) ที่คล้ายคลึงกับอุปสรรคทางเทคนิคด้านการค้า (TBT) มีความพยายามที่จะขยายขอบเขตของประเด็นเหล่านี้ในองค์การการค้าโลก ซึ่งยังไม่มีข้อตกลงที่แน่ชัด แต่ภายใต้ความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจภาคพื้นแปซิฟิก จะมีข้อจำกัดที่มากขึ้น ไปในแนวทางเพื่อให้บรรลุ ‘คุณภาพ’ ของการให้บริการ ซึ่งจำกัดอย่างชัดเจนว่า การจะบรรลุเป้าประสงค์ของนโยบายทางสาธารณสุขจะทำอะไร และอย่างไรได้บ้าง ถ้าหากแนวทางนี้ถูกบังคับใช้ มาตรการข้อยกเว้นด้วยเหตุผลทางด้านสาธารณสุขจะถูกบ่อนทำลาย

การดำเนินการดังกล่าวภายใต้ความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจภาคพื้นแปซิฟิก จะทำให้ประเทศภาคีสมาชิกลดจำนวนนโยบายควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ลงมาเหลือเพียงนโยบายที่คล้ายคลึงกันเท่านั้น และจะไม่เปิดช่องให้มีนวัตกรรมทางนโยบายสาธารณสุขแน่นอน

บทที่ว่าด้วยการลงทุน ให้การรับประกันที่สำคัญที่สุดคือ การเข้าถึงตลาดอย่างไม่มีข้อจำกัด และไม่มีกีดกัน ‘การกระทำที่ยุติธรรมและเท่าเทียม’ และการป้องกัน (ปกป้อง) จากมาตรการของรัฐบาลในการโอน/ยึด การลงทุน ตัวอย่างของนโยบายการควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ที่จะถูกทำลาย เช่น

- ภาพคำเตือนสุขภาพบนผลิตภัณฑ์เครื่องตี้มแอลกอฮอล์ที่จะมีผลกระทบต่อเครื่องหมายการค้าและการออกแบบ
- การจำกัดต่อการจัดวางรูปแบบของร้านค้า สถานที่วางผลิตภัณฑ์ และเวลาที่ซื้อขายได้ รวมทั้งราคาขั้นต่ำซึ่งป้องกันไม่ให้ร้านค้าที่มีหลายสาขาทำการซื้อในปริมาณมาก ในราคาต่ำกว่าทุน ซึ่งมีเป้าประสงค์และเจตนาโดยรวมคือ ลดราคาขายปลีกและครองตลาดโดยรวมเพื่อกำไรและมูลค่าหุ้นในระยะยาว
- กฎ ระเบียบใหม่ๆ ที่จำกัดรสชาติ และผลิตภัณฑ์พร้อมตี้ม ซึ่งจะทำให้ไม่มีกำไรสำหรับนักลงทุนต่างชาติที่จะดำเนินกิจการต่อไป หรือ
- การเสนอกฎ ระเบียบที่จำกัด (เข้มงวด) สำหรับการขายและการตลาดสำหรับผลิตภัณฑ์เครื่องตี้มแอลกอฮอล์ ในประเทศที่กำลังพัฒนา

ประเด็นต่างๆ เหล่านี้มีเป้าประสงค์เพื่อยับยั้งรัฐบาลต่างๆ ไม่ให้ผลักดันนโยบายสาธารณสุขเพื่อสุขภาพ ความสำคัญของ ‘ผลที่ทำให้เกิดความกลัว – chilling effect’ คือรัฐสามารถเสนอกฎหมายและนโยบายต่างๆ ซึ่งไม่ครอบคลุมอยู่ในกฎต่างๆ ของการลงทุน อย่างไรก็ตาม ข้อยกเว้นเหล่านี้ไม่สามารถนำมาใช้กับกฎ ระเบียบ ของการเวนคืนและมาตรฐานขั้นต่ำ ซึ่งนักลงทุนมักจะวางใจ ความเสี่ยงที่นักลงทุนได้รับการรับประกันจากนโยบายของรัฐ กลายเป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยง โต้แย้งกันอย่างมาก ซึ่งทำให้สหรัฐอเมริกาและประเทศอื่นๆ ในความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจภาคพื้นแปซิฟิก ต้องนำการแปลความซึ่งอยู่ในภาคผนวก ด้วยสมมติฐานว่านโยบายต่างๆ ด้านสาธารณสุขจะไม่ถูกนำมาพิจารณาสำหรับประเด็นการโอน / เวนคืน ในมิติของมาตราว่าด้วยการลงทุน ในมาตราว่าด้วยข้อยกเว้นทั่วไปสำหรับมาตรการ ‘ที่จำเป็นสำหรับการปกป้องสุขภาพของ

มนุษย์’ ซึ่งจะนำมาประยุกต์ใช้ทางการค้าและบริการต่างๆ ไม่สามารถนำมาประยุกต์ใช้ได้กับมาตราที่เกี่ยวกับการลงทุนในความตกลงการค้าเสรีส่วนใหญ่ของสหรัฐอเมริกา

ในการประเมินมาตราที่เกี่ยวกับการลงทุน ว่ามีความหมายอย่างไรสำหรับนโยบายควบคุมเครื่องตีแอลกอฮอล์ ความสำคัญอยู่ที่ความเข้าใจเกี่ยวกับอุตสาหกรรมเครื่องตีแอลกอฮอล์ว่าจะใช้กฎต่างๆ อย่างไร เพราะผู้ลงทุนต่างชาติสามารถอ้างสิทธิในการบังคับใช้กับรัฐบาลได้ในคณะกรรมการพิจารณาการระงับข้อพิพาทนานาชาติ (international tribunal) กระบวนการระงับข้อพิพาทเป็นความลับเฉพาะผู้เกี่ยวข้องและมีข้อจำกัด บางครั้งเอกสารสำคัญและมติของผู้ที่พิจารณา / คณะกรรมการผู้พิจารณาการระงับข้อพิพาท ไม่ให้เผยแพร่ต่อสาธารณะ ผู้ชี้แนะทางสังคมหรือผู้สนใจทั่วไปไม่มีสิทธิที่จะเสนอให้ความคิดเห็นใดๆ

สิ่งนี้จะเอื้อประโยชน์ต่อผู้ผลิตเครื่องตีแอลกอฮอล์ ผู้ค้าปลีก ผู้โฆษณา และกลุ่มผู้ลอบบี้ ที่จะเรียกร้องสิทธิในการมีอิทธิพลต่อนโยบายควบคุมเครื่องตีแอลกอฮอล์ มาตราที่เกี่ยวกับความโปร่งใสจะถูกเสริมโดยมาตรา กฎแห่งความเชื่อมโยง ซึ่งประเทศนิวซีแลนด์ ออสเตรเลีย และสหรัฐอเมริกา สนับสนุนส่งเสริม ซึ่งมีผลดังต่อไปนี้

1. สิทธิของบริษัทในการมีส่วนร่วมเพื่อจัดทำนโยบาย และกฎ ระเบียบ ในระดับชาติและระดับความตกลงนานาชาติ
2. บังคับให้ผลของ กฎ ระเบียบ มีผลโน้มเอียงไปทางอ่อนแอมากกว่าเข้มงวด และใช้นโยบายที่เข้มงวดน้อยที่สุด
3. บังคับให้เปิดเผยข้อมูลที่น่าเสนอต่อการตัดสินใจ

ในบริบทของนโยบายควบคุมเครื่องตีแอลกอฮอล์ สิทธิพิเศษของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย หรือองค์กรที่มีส่วนเกี่ยวข้องภายใต้ความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจภาคพื้นแปซิฟิก จะครอบคลุมผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเชิงพาณิชย์ในการส่งเสริมการผลิต การกระจายสินค้า ราคาและการขาย อุตสาหกรรมโฆษณา ช่องทางการสื่อสาร และบางส่วนของอุตสาหกรรมกีฬา ตลอดจนองค์กรทางด้านสังคม ซึ่งมีงบประมาณมาก และพยายามแสวงหาวิธีการโน้มน้าวกระบวนการทางนโยบาย โดยการให้คำปรึกษาและความช่วยเหลือในการร่างกลยุทธ์การควบคุมเครื่องตีแอลกอฮอล์ในระดับชาติ

องค์กรธุรกิจข้ามชาติขนาดใหญ่สามารถสนับสนุนงบประมาณระยะยาวสำหรับกระบวนการระงับข้อพิพาทที่มีค่าใช้จ่ายสูง ในการที่จะหยุดยั้งการจัดทำนโยบายนวัตกรรมที่สร้างสรรค์ซึ่งจะเป็นต้นแบบ ถึงแม้หลักฐานการฟ้องคดีความของธุรกิจข้ามชาติจะอ่อนมาก เนื่องจากองค์กรธุรกิจข้ามชาติไม่สามารถจะเพิกเฉยต่อความท้าทายของนโยบายที่ผ่านมา แต่การโต้แย้งอย่างเป็นทางการเป็นทางเลือกที่องค์กรธุรกิจข้ามชาติต้องการน้อยที่สุด ในการที่จะได้ผลลัพธ์ที่ต้องการ ผลของความ ‘เย็นยะเยือก – chilling effect’ ของการตอบโต้ผ่านช่องทางที่ไม่เห็นชัดเจนจะมีประสิทธิผลมากกว่า ความกดดันให้ละทิ้ง หรือเปลี่ยนแปลงนโยบายที่นำเสนอไปแล้ว จะถูกมองว่าเป็นกระบวนการหลากหลายมิติ ซึ่งสามารถไปถึงเป้าประสงค์ได้ที่ละชั้น โดยกระบวนการร้องเรียน หรือการฟ้องร้องที่หลากหลาย บางครั้งผ่านความท้าทายที่หลากหลายพร้อมๆ กันในเวทีที่แตกต่างกัน

จากข้อมูลที่ได้รับทราบเกี่ยวกับความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจภาคพื้นแปซิฟิก กฎ และกลไกใหม่ๆ ในความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจภาคพื้นแปซิฟิก จะเพิ่ม ‘ความเย็นยะเยือก – chilling effect’ ของการบังคับใช้กฎ ระเบียบ อย่างมีนัยสำคัญ โดย

- การร้องเรียนโดยตรง หรือผ่านช่องทางสถาบันอื่น เช่น คณะกรรมการความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจภาคพื้นแปซิฟิก เกี่ยวกับการละเมิด และ / หรือ การคุกคามด้วยการบังคับใช้ โดยรัฐภาคี
- การร้องเรียนเกี่ยวกับการละเมิด และ / หรือ การคุกคามด้วยการบังคับใช้ โดยเป้าประสงค์เชิงพาณิชย์ จากการดำเนินการระงับข้อพิพาทโดยรัฐบาล หรือ การระงับข้อพิพาทระหว่างผู้ลงทุนต่างชาติกับรัฐ
- บ่อนทำลายความสำคัญของนโยบายสาธารณะ และการสนับสนุนการวิจัยโดยอุตสาหกรรม เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ในระหว่างการประเมินผลกระทบจากนโยบาย
- ความกดดันจากอิทธิพลที่มากกว่าของรัฐมนตรีกระทรวงพาณิชย์และกระทรวงอื่นๆ เพื่อหลีกเลี่ยงการถูกกล่าวหาว่ารัฐบาลละเมิดความตกลงทางการค้า หรือทำให้รัฐบาลเสียชื่อเสียงในฐานะผู้สนับสนุนความตกลงการค้าเสรี
- ความกดดันจากกระทรวงการคลังซึ่งมีความกังวลเกี่ยวกับการลงทุนจากนักลงทุนต่างชาติ รวมทั้งความมั่นใจจากนักลงทุน และการข่มขู่ที่จะถอนการลงทุน หรือการประท้วง หรือ
- การตรวจสอบตนเอง (self-censorship) โดยรัฐมนตรีกระทรวงสาธารณสุข และหน่วยงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำนโยบายการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

ผลกระทบในภาพรวม โอกาสต่างๆ เหล่านี้จะโจมตีภาครัฐในการพัฒนานโยบายการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เป็นการบ่อนทำลายสิทธิและความรับผิดชอบของอำนาจอธิปไตยของชาติ ในการจัดทำนโยบายเพื่อปกป้องคุ้มครองสุขภาพของประชาชน

ความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจภาคพื้นเอเชียแปซิฟิก ให้สิทธิแก่องค์กรธุรกิจข้ามชาติ (trans-national corporation) ฟ้องร้องรัฐบาลได้โดยตรง (บทที่ 9 Investment ใน TPPA) เมื่อเป็นเช่นนี้ ผลกระทบต่อการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์โดยตรงของความ ตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจภาคพื้นเอเชียแปซิฟิกคือ อุตสาหกรรมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จะต้องฟ้องร้องรัฐบาลไทยให้ยกเลิก กฎ ระเบียบ ประกาศต่างๆ และพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 โดยอ้างว่า กฎ ระเบียบ เหล่านี้ เป็นอุปสรรคทางการค้า (บทที่ 8 Technical Barrier to Trade ใน TPPA)

ถึงแม้จะมีข้อยกเว้นสำหรับเหตุผลทางสุขภาพและสาธารณสุขใน ข้อตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจภาคพื้นเอเชียแปซิฟิก แต่เมื่อแปลความอย่างถี่ถ้วนและครอบคลุมแล้ว ข้อยกเว้นดังกล่าวไม่สามารถสร้างความมั่นใจได้ว่าจะใช้ปกป้อง กฎ ระเบียบ พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 ได้ เมื่อมีข้อขัดแย้งระหว่างการค้ากับสุขภาพ องค์กรธุรกิจข้ามชาติย่อมต้องดำเนินการร้องเรียนและฟ้องร้องรัฐบาลที่ออกกฎหมายควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และเข้าสู่กระบวนการอนุญาโตตุลาการ เพื่อระงับข้อพิพาท (Investor-State-Dispute-Settlement - ISDS) ซึ่งเท่ากับเป็นการยอมรับว่า องค์กรธุรกิจข้ามชาติมีศักดิ์และสิทธิเท่าเทียมกับรัฐบาล

กลุ่มผู้ที่เห็นด้วยและสนับสนุนให้รัฐบาลไทยเข้าร่วมใน ข้อตกลง หุ้นส่วนเศรษฐกิจภาคพื้นเอเชียแปซิฟิก มักจะมองทางบวกว่าประเทศไทยจะได้ประโยชน์ทางเศรษฐกิจ (กระทรวงพาณิชย์ สภาหอการค้า สภาอุตสาหกรรม ฯลฯ) แต่ไม่ได้ใส่ใจในผลเสียอย่างรุนแรงในการที่ประเทศไทยจะสูญเสียอำนาจอธิปไตยในการออกกฎ ระเบียบ เพื่อสุขภาพและสาธารณสุขของประชาชน

บทที่ 5

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

บทสรุป

ผลการศึกษาศาสนาการนำเข้าเครื่องดีเซลที่มีแอลกอฮอล์พบว่า ประเทศไทยนำเข้าเครื่องดีเซลที่มีแอลกอฮอล์สูงที่สุด เริ่มจากประเทศสหราชอาณาจักร รองลงมาเป็นประเทศฝรั่งเศส ออสเตรเลีย เวียดนาม สหรัฐอเมริกา แอฟริกาใต้ อิตาลีตามลำดับตลอด 10 ปีอย่างต่อเนื่อง โดยมีอัตราการขยายตัวของการนำเข้าเครื่องดีเซลแอลกอฮอล์จากประเทศใหม่ เช่น ออสเตรเลีย แอฟริกาใต้และเวียดนาม แต่อัตราการขยายตัวของการนำเข้าเครื่องดีเซลแอลกอฮอล์จากประเทศในยุโรปและสหรัฐอเมริกามีไม่สูงนัก เนื่องจากเป็นประเทศที่ครองสัดส่วนการนำเข้าเครื่องดีเซลแอลกอฮอล์ในประเทศไทย ในขณะที่อัตราการขยายตัวของการนำเข้าเครื่องดีเซลแอลกอฮอล์จากประเทศเวียดนามโดดเด่นมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2550-2553 และในปี พ.ศ. 2555 เป็นต้นมา เวียดนามเข้ามามีอิทธิพลต่อการค้าในประเทศไทย

ที่ผ่านมา สำหรับภาพรวมการค้าระหว่างไทย-แอฟริกาใต้ พบว่าไทยเป็นคู่ค้าอันดับ 1 ของแอฟริกาใต้ในกลุ่มประเทศอาเซียน และแอฟริกาใต้เป็นคู่ค้าอันดับ 1 ของไทยในภูมิภาคแอฟริกา ในช่วง พ.ศ. 2552 แอฟริกาใต้เป็นคู่ค้าลำดับที่ 23 ของไทย และมีสัดส่วนการค้าร้อยละ 1.01 ของการค้าไทยทั้งหมด สำหรับการนำเข้าเครื่องดีเซลแอลกอฮอล์ จะเห็นได้ว่าทิศทางการนำเข้าของประเทศแอฟริกาใต้มีมาอย่างต่อเนื่อง แต่อัตราการขยายตัวอาจติดลบในช่วงปี พ.ศ. 2556 และ 2558

การทบทวนองค์ความรู้การค้าเสรีและอุตสาหกรรมเครื่องดีเซลแอลกอฮอล์ โดยเน้น 4 ประเทศในอาเซียนที่เข้าร่วมการเจรจาความตกลงหุ้นส่วนยุทธศาสตร์ทางเศรษฐกิจภาคพื้นแปซิฟิก (TPPA) ตั้งแต่เริ่มต้นคือ บรูไน สิงคโปร์ มาเลเซีย และเวียดนาม มีการคาดการณ์ว่า ภายในปี พ.ศ. 2568 สัดส่วนการบริโภคเครื่องดีเซลแอลกอฮอล์ในภูมิภาคอาเซียนจะเปลี่ยนไป โดยเวียดนามจะเป็นประเทศที่ครองอัตราการบริโภคสูงสุด ตามมาด้วยไทย และ สปป.ลาวกับฟิลิปปินส์ เนื่องจากการเติบโตทางเศรษฐกิจเป็นปัจจัยสำคัญสำหรับตลาดเครื่องดีเซลแอลกอฮอล์ของอาเซียน โดยกำลังซื้อที่เพิ่มขึ้น บวกกับพฤติกรรมหรือค่านิยมของคนในสังคมเมืองที่เริ่มเปลี่ยนไป เป็นปัจจัยสนับสนุนให้อุตสาหกรรมดังกล่าวขับเคลื่อนเร็วขึ้น

ผลจากการวิจัยนี้พบว่า ความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจภาคพื้นแปซิฟิกไม่ใช่ข้อตกลงทางการค้าทั่วไปที่เกี่ยวกับสินค้า กำแพงภาษี และ โควตาการส่งออก-นำเข้าสินค้า เท่านั้น แต่รวมไปถึงสิทธิบัตร / ลิขสิทธิ์ทางปัญญา และการแทรกแซงอำนาจอธิปไตย การจัดทำความตกลงฯ นี้ เอื้อประโยชน์เป็นอย่างมากแก่ธุรกิจข้ามชาติ ประเทศที่กำลังพัฒนาจะต้องระมัดระวังเป็นอย่างมากในการพิจารณาผลเสียที่จะเกิดขึ้นในอนาคตจากความไม่เท่าเทียมกันของแต่ละประเทศในการทำความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจเอเชียแปซิฟิก

บทที่ว่าด้วยการลงทุนในความตกลงหุ้นส่วนฯ จะลดการใช้อำนาจอธิปไตยของรัฐลงและเพิ่มอำนาจของนักลงทุนต่างชาติ ทำให้กฎหมายภายในประเทศ เช่น พระราชบัญญัติควบคุมการบริโภคสุรา พ.ศ. 2551 ถูกท้าทายด้วยกลไกระงับข้อพิพาทระหว่างนักลงทุนกับรัฐ และมีผลกระทบโดยตรงต่ออำนาจอธิปไตยของประเทศในการตรากฎหมายและระเบียบข้อบังคับต่างๆ เพื่อประโยชน์ด้านสาธารณสุข ทำให้นักลงทุนต่างชาติและองค์กรธุรกิจข้ามชาติมีอิทธิพลเหนือรัฐบาลในการกำหนดนโยบายแห่งรัฐ

กลุ่มผู้ที่เห็นด้วยและสนับสนุนให้รัฐบาลไทยเข้าร่วมใน ข้อตกลง หุ้นส่วนเศรษฐกิจภาคพื้นแปซิฟิก มักจะมองทางบวกว่าประเทศไทยจะได้ประโยชน์ทางเศรษฐกิจ (กระทรวงพาณิชย์ สภาหอการค้า สภา

อุตสาหกรรม ฯลฯ) แต่ไม่ได้ใส่ใจในผลเสียอย่างรุนแรงในการที่ประเทศไทยจะสูญเสียอำนาจอธิปไตยในการออกกฎ ระเบียบ เพื่อสุขภาพและสาธารณสุขของประชาชน

ความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจภาคพื้นแปซิฟิก ต้องการให้ประเทศภาคีสมาชิกลดจำนวนนโยบายต่างๆ ลงเพื่อให้เหลือเพียงนโยบายที่คล้ายคลึงกันเท่านั้น และไม่เปิดช่องให้มีนวัตกรรมทางนโยบายสาธารณสุขอย่าง แนนอน ข้อเท็จจริงคือ ความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจภาคพื้นแปซิฟิก มีนวัตกรรมทางกฎ ระเบียบ ทางการค้า เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ ‘การยอมรับ การหลอมรวม และการสอดประสานร่วมกัน’

ความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจภาคพื้นแปซิฟิกอ้างว่าในมาตราข้อยกเว้นด้วยเหตุผลทางสาธารณสุข จะต้องมียุทธศาสตร์เชิงประจักษ์คืองานวิจัยสนับสนุน มาตรการและกฎ ระเบียบ และให้ใช้ทางเลือกอื่นที่เป็น อุปสรรคทางการค้าน้อยกว่า ข้อเท็จจริงคือ ความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจภาคพื้นแปซิฟิกไม่เคยกล่าวถึง ผลกระทบทางเลือกอื่นที่เป็นปัญหาทางสุขภาพน้อยกว่าเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และยาสูบ

ความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจภาคพื้นแปซิฟิกอ้างว่าต้องการปกป้องนักลงทุนและการลงทุนใน มาตรการปกป้องการลงทุนและข้อพิพาทระหว่างนักลงทุนกับรัฐ ข้อเท็จจริงคือ ความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจ ภาคพื้นแปซิฟิกไม่เคยกล่าวถึงการปกป้องอันตรายและความสูญเสียของผู้บริโภค จากผลิตภัณฑ์อันตราย และ การชดเชยจากอันตรายที่มาจากผลิตภัณฑ์เครื่องดื่มแอลกอฮอล์และยาสูบ

ความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจภาคพื้นแปซิฟิกอ้างว่าเป็นมาตรฐานใหม่เพื่อให้สินค้ามีมาตรฐาน คุณภาพสูง สำหรับผู้บริโภค แต่ข้อเท็จจริงคือ ความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจภาคพื้นแปซิฟิกไม่ได้กล่าวถึงการ ลดอันตรายที่ทำให้เกิดความสูญเสียมหาศาลทางเศรษฐกิจและคุณภาพชีวิต จากผลิตภัณฑ์เครื่องดื่ม แอลกอฮอล์และยาสูบ

ความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจภาคพื้นแปซิฟิกอ้างในมาตรการความโปร่งใสและความเชื่อมโยงของ กฎ ระเบียบ โดยบังคับให้ภาคีสมาชิกประเทศต้องจัดพิมพ์ กฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ รวมทั้งระเบียบ ทางการบริหาร เพื่อให้โอกาส ‘ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย’ วิชาการ วิจารณ์ เกี่ยวกับมาตรการนั้นของรัฐ และต้อง ตอบสนองต่อคำถามต่างๆ เกี่ยวกับมาตรการของรัฐ ซึ่งมีผลต่อความตกลงฯ โดยรัฐบาลนั้นๆ ต้องอธิบายถึง เป้าประสงค์และเหตุผล แต่ข้อเท็จจริงคือ การเจรจาความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจภาคพื้นแปซิฟิก ดำเนินการ ในทางลับ ไม่มีการเปิดเผยข้อมูลในระหว่างการเจรจาให้ ‘ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย’ ได้วิพากษ์ วิจารณ์ จึงไม่มีความ โปร่งใสใดๆ ดังนั้น ความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจภาคพื้นแปซิฟิก ไม่มีสิทธิที่จะเรียกร้องความโปร่งใสใดๆ เมื่อ ภาคีสมาชิกประเทศของความตกลงฯ ไม่มีกระบวนการเจรจาความตกลงฯ ที่บ่งบอกถึงความโปร่งใส การที่รัฐบาลของประเทศใดๆ ดำเนินการออกกฎหมาย มาตรการ ข้อบังคับ ฯลฯ ย่อมผ่าน กระบวนการตรวจสอบโดยกระบวนการของรัฐสภา การทำประชาพิจารณ์ ฯลฯ ซึ่งไม่ได้ดำเนินการในทางลับ เหมือนเช่นการเจรจาความตกลงฯ ดังนั้น ไม่มีความจำเป็นใดๆ ที่รัฐบาลจะต้องดำเนินการตามข้อเรียกร้อง / บังคับ ของความตกลงฯ เพราะไม่มีความชอบธรรมใดๆ ทั้งสิ้นเกี่ยวกับความโปร่งใสของความตกลงหุ้นส่วน เศรษฐกิจภาคพื้นแปซิฟิก (hypocrite – มือถือสาก ปากถือศีล)

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

ผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านนิติศาสตร์ให้ข้อเสนอแนะว่า ถ้าหากประเทศไทยไม่เข้าร่วมในความตกลง หุ้นส่วนเศรษฐกิจภาคพื้นแปซิฟิก ประเทศไทยจะเสียตลาดสินค้าด้านการเกษตร เพราะมีคู่แข่งมากในอาเซียน แต่ก่อนจะเข้าร่วมในความตกลงฯ รัฐบาลไทย ควรจะต้อง จัดตั้งหน่วยงาน หรือคณะกรรมการที่เป็น ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน ในมิติต่างๆ เช่น ผู้เชี่ยวชาญด้านฉลากค่าเตือนสุขภาพ เป็นต้น ทั้งนี้ ประเทศไทยควร จะมีทีมผู้เชี่ยวชาญเป็น Comitology แบบในสหภาพยุโรป ซึ่งเป็นระบบคณะกรรมการที่ประกอบไปด้วย

ผู้เชี่ยวชาญที่มาจากหลายหน่วยงาน ทั้งของรัฐและเอกชน เพื่อออกกฎ ระเบียบ และมาตรการ ต่างๆ ซึ่ง คณะกรรมการ ระดับชาติชุดนี้ ควรประกอบไปด้วยผู้เชี่ยวชาญทางการแพทย์ สาธารณสุข นโยบาย โฆษณา การตลาด ภาษี ฯลฯ โดยจัดตั้งเป็นกรรมาธิการระดับชาติด้านการค้าเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และ สุขภาพ เป็นต้น

ผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านสาธารณสุขศาสตร์มีความเห็นว่าภาคสุขภาพของประเทศไทยจะสูญเสียมากกว่า ได้ประโยชน์จากการเข้าร่วมความตกลงฯ ดังนั้น ถ้าหากประเทศไทยจะเข้าร่วมในความตกลงฯ ควรจะหาทาง ในการใช้ข้อสงวนสำหรับการยกเว้นสินค้าหมวดเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ออกจากการเจรจาความตกลงการค้า เสรีต่างๆ เหมือนอย่างประเทศเวียดนามและมาเลเซียขอยกเว้นสินค้าหมวดยาสูบ ออกจากการเจรจาความ ตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจภาคพื้นแปซิฟิก

ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะว่าหากประเทศไทยไม่สามารถใช้ข้อสงวนเพื่อยกเว้นสินค้าหมวดเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์ ออกจากการเจรจาความตกลงการค้าเสรีได้ ต้องใช้วิธีการเจรจาต่อรองในรายละเอียดอื่นๆ ซึ่งทีม เจรจาต่อรองของประเทศไทยจะต้องมีความสามารถและรอบรู้ในการใช้ข้อมูลต่างๆ เพื่อต่อรองและโต้แย้ง ประเด็นต่างๆ ได้ ซึ่งหมายความว่า หน่วยงานของรัฐ เช่น กระทรวงสาธารณสุขจะต้องร่วมกับหน่วยงานด้าน วิชาการ เช่น มหาวิทยาลัย นักวิจัย นักวิชาการด้านต่างๆ ทั้งเศรษฐศาสตร์ นิติศาสตร์ นิเทศศาสตร์ สาธารณสุขศาสตร์ ฯลฯ ในการศึกษารายละเอียดของข้อบทย่างๆ ในความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจภาคพื้น แปซิฟิก หรือความตกลงการค้าเสรีอื่นๆ เช่น Regional Comprehensive Economic Partnership (RCEP) ซึ่งเกี่ยวข้องกับกลุ่มประเทศอาเซียนด้วยเช่นกัน เพื่อให้มีความพร้อมในการให้ข้อมูล ประเด็นที่เกี่ยวข้องกับอำนาจอธิปไตยในการออกกฎ ระเบียบ และมาตรการต่างๆ ในการควบคุมเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์ ที่ผ่านมา หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพและสาธารณสุขของประเทศไทยยังมิได้มีการ เตรียมความพร้อมเท่าที่ควรในการเกาะติดสถานการณ์อย่างต่อเนื่องของการเจรจาความตกลงทางการค้าเสรีที่ จะมีผลกระทบต่อภาคสุขภาพและสาธารณสุข

ผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านเศรษฐศาสตร์ให้ข้อเสนอแนะว่า ประเทศไทยจะต้องพัฒนาศักยภาพด้านต่างๆ ให้พร้อมในการเข้าร่วมการเจรจาความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจภาคพื้นแปซิฟิก หรือความตกลงการค้าเสรีอื่นๆ ที่จะตามมา เพราะประเทศไทยเป็นประเทศเล็ก ไม่มีอำนาจต่อรองกับประเทศที่มีเศรษฐกิจใหญ่ได้ แต่การ เจรจาในฐานะกลุ่มอาเซียน จะมีอำนาจต่อรองได้มากกว่า การเจรจาความตกลงในระดับนานาชาติ ย่อมต้อง เสียบางอย่างเพื่อแลกกับการได้มาบางอย่าง ดังนั้น รัฐบาลจำเป็นต้องหาวิธีการเยียวยาภาคส่วนที่จะสูญเสีย จากการเจรจาความตกลงการค้าเสรี ที่ผ่านมา รัฐบาลไทยต้องการทำความเข้าใจความตกลงการค้าเสรีต่างๆ โดยไม่ได้ วางแผนเยียวยาใดๆ สำหรับภาคส่วนที่สูญเสียจากการเจรจาความตกลงการค้าเสรี

ทีมวิจัยเสนอว่ารัฐบาลไทยจะต้องพิจารณาอย่างรอบคอบว่าการเข้าร่วมความตกลงหุ้นส่วนฯ เป็นการ ทำเพื่อประโยชน์ของบริษัทขนาดใหญ่หรือบริษัทข้ามชาติ แต่เป็นผลร้ายต่อประชาชน หรือไม่ รัฐบาลไทยควร จะหาทางป้องกัน เยียวยา แก้ไข ผลกระทบทางลบสำหรับภาคสุขภาพและสาธารณสุข และต้องพิจารณาว่าจะ ป้องกันอย่างไรหากประเทศไทยจะสูญเสียผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจอย่างมีนัยสำคัญ

รัฐบาลไทย โดยเฉพาะกระทรวงสาธารณสุข จำเป็นต้องจัดทำการศึกษา วิจัย พัฒนาการของการ เจรจาความตกลงการค้าเสรีต่างๆ อย่างต่อเนื่อง และจะต้องจัดตั้งคณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญระดับชาติซึ่ง ประกอบไปด้วยนักวิชาการด้านต่างๆ รวมทั้งด้านสาธารณสุข ด้านกฎหมายระหว่างประเทศ ด้านเศรษฐกิจ ด้านการตลาด สื่อสาร ประชาสัมพันธ์ ฯลฯ เพื่อศึกษาผลกระทบที่จะเกิดขึ้น หากประเทศไทยจะทำความตกลง หุ้นส่วนเศรษฐกิจภาคพื้นแปซิฟิก หรือความตกลงการค้าเสรีอื่นๆ ที่มีพัฒนาการอย่างสลับซับซ้อน และ แทรกแซงอำนาจอธิปไตยในการออกกฎหมายของประเทศไทยในปัจจุบัน

ข้อจำกัดของการวิจัย

การเจรจาความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจภาคพื้นแปซิฟิก (Trans-Pacific Partnership Agreement – TPPA) เป็นการเจรจาการค้าเสรีที่มีความสลับซับซ้อนกว่าการเจรจาการค้าเสรีอื่นๆ ที่ผ่านมา ทั้งนี้ ผู้ที่จะเข้าใจผลกระทบที่จะเกิดขึ้นของความตกลงหุ้นส่วนฯ ต่อการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ จำเป็นที่จะต้องมีความเข้าใจในคำศัพท์ของกฎหมายระหว่างประเทศอย่างลึกซึ้ง ซึ่งนักวิชาการทางด้านกฎหมายระหว่างประเทศส่วนใหญ่ที่ไม่ได้ติดตามการเจรจาความตกลงหุ้นส่วนฯ จะไม่เข้าใจศัพท์ คำ และความหมาย ที่ปรากฏอยู่ในความตกลงหุ้นส่วนฯ อย่างลุ่มลึก

นอกจากนี้ ทีมวิจัยตั้งเป้าที่จะสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญสาขานิติศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ และสาธารณสุขศาสตร์ สาขาละ 10 ท่าน แต่ในสถานการณ์ปัจจุบันของประเทศไทย มีผู้เชี่ยวชาญที่ติดตามความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจฯ และยินดีให้ข้อมูลต่อการวิจัยโครงการนี้น้อยมาก ทีมวิจัยสามารถติดต่อเพื่อสัมภาษณ์นักวิชาการผู้เชี่ยวชาญ ได้เพียงสาขาละไม่เกิน 3 ท่านเท่านั้น ซึ่งอาจสะท้อนได้ว่าประเทศไทยอาจจะยังไม่ควรริบเร่งที่จะเข้าร่วมในความตกลงหุ้นส่วนฯ ดังกล่าว ก่อนที่จะได้ข้อมูลอย่างละเอียด ครบถ้วน สมบูรณ์

วิวัฒนาการของการเจรจาความตกลงหุ้นส่วนฯ มีความเป็นไปได้อย่างรวดเร็ว เมื่อมีการเลือกตั้งประธานาธิบดีของประเทศสหรัฐอเมริกาในเดือนพฤศจิกายน 2559 และได้ นาย โดนัลด์ ทรัมป์ จากพรรครีพับลิกัน ซึ่งประกาศถอนตัวออกจากความตกลงหุ้นส่วนฯ เพราะความตกลงหุ้นส่วนฯ เป็นแนวคิดที่มาจากประธานาธิบดี บารัค โอบามา พรรคเดโมแครต ประเทศสมาชิกความตกลงหุ้นส่วนฯ ที่เหลือ 11 ประเทศก็มุ่งมั่นที่จะดำเนินการเพื่อให้ความตกลงหุ้นส่วนฯ มีผลบังคับใช้โดยเร็ว ณ เวลานี้ (18 เมษายน 2561)

ประธานาธิบดี โดนัลด์ ทรัมป์ มีที่ท่าว่าจะนำประเทศสหรัฐอเมริกากลับมาเข้าร่วมความตกลงหุ้นส่วนฯ อีก

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิที่ให้สัมภาษณ์ในโครงการวิจัยนี้

1. ผศ. ดร. ปิติ ศรีแสงนาม ผู้อำนวยการศูนย์อาเซียนศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2. นาย วิมล ปั่นคง ผู้อำนวยการสำนักพัฒนาองค์ความรู้ สถาบันระหว่างประเทศเพื่อการค้าและการพัฒนา
3. ผศ. ดร. จารุประภา รักพงษ์ อาจารย์ประจำคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
4. ดร. วิศาล บุปผเวส ที่ปรึกษาอาวุโส และผู้เชี่ยวชาญความสัมพันธ์เศรษฐกิจระหว่างประเทศ สถาบันวิจัยเพื่อพัฒนาประเทศไทย (TDRI)
5. ศาสตราจารย์ ทัชชฌัย ทองอุไร อาจารย์ประจำคณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
6. ดร. ชะเอม พัทธี นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ สำนักงานพัฒนานโยบายสุขภาพระหว่างประเทศ สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข
7. Prof. Jane Kelsey, PhD Faculty of Law, University of Auckland, New Zealand

เอกสารอ้างอิง

- กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์ 2010 Available at:
<http://www.dft.go.th/AFTA/file/AFTAMFN.pdf>
- กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์ ธันวาคม 2558 คู่มือโอกาสและทิศทางการค้าการลงทุนในประเทศมาเลเซีย
- กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ. กระทรวงพาณิชย์. (มปป.). ประเทศมาเลเซีย (Malaysia)
www.dtn.go.th/files/60/ASIA/Malaysia_cpf_0316.pdf
- กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์ 2557 รอบรู้เรื่องการลงทุนในอาเซียน: บรูไนดารุสซาลาม
- อุตสาหกรรมและธุรกิจที่น่าสนใจลงทุนในบรูไนฯ (24 กุมภาพันธ์ 2016)
http://www.asean thai.net/ewt_news.php?nid=5370&filename=index
- กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์. (2557). รอบรู้เรื่องการลงทุนในอาเซียน : บรูไนดารุสซาลาม
- จักรกฤษณ์ ควรพจน์ จิราพร ลีмпานานนท์ 2557 โครงการศึกษาผลกระทบต่อสาธารณสุขจากข้อเสนอว่าด้วยการลงทุน ในความตกลงการค้าไทย-สหภาพยุโรป และความตกลงหุ้นส่วนภาคพื้นเอเชียแปซิฟิก รายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์ กรกฎาคม สำนักงานพัฒนานโยบายสุขภาพระหว่างประเทศ (IHPP)
- ฉัตรสุมน พงศ์มิถุนิโย. 2556 การค้าเสรีในเครื่องดื่มแอลกอฮอล์. รายงานวิจัย: ศูนย์วิจัยปัญหาสุรา.
- ฉัตรสุมน พงศ์มิถุนิโย. 2558 การค้าเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในอาเซียนและการคาดการณ์ผลกระทบต่อความร่วมมือทางเศรษฐกิจของเอเชียแปซิฟิก. คณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ผู้จัดการ Online 2559 ข่าวธุรกิจการตลาด “ไทยเบฟ” จ่อประมูลเบียร์ “โซ่งอ่อน-ฮานอย” 12 กันยายน
<http://www.manager.co.th/iBizChannel/ViewNews.aspx?NewsID=9590000091716>
- ธนิต โสรัตน์ 2559 เอกชนรอดูท่าทีไทยเข้าร่วม TPP 29 เม.ย. นี้ หนุนเข้าร่วมต้น ศก.-ไม่ซัดลงทุนชะลอายนสพ. ผู้จัดการรายวัน 18 เมษายน 2559 หน้า 4
- ปิติ ศรีแสงนาม. 2558 กรอบความตกลงที่ประเทศไทยเป็นสมาชิกแล้ว: ประชาคมอาเซียนประชาคมอาเซียนกับการค้าเสรีระหว่างประเทศ. คณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- เพีย อีแบร์ฮาร์ด (Pia Eberhardt) และเซซิลเลีย โอลิเวต (Cecilia Olivet) ไทเลอร์ เอมอส (Tyler Amos) และนิค บักซ์ตัน (Nick) การทำกำไรจากความอยุติธรรม (แปลจาก Profiting from injustice How law firms, arbitrators and financiers are fuelling an investment arbitration boom ต้นฉบับภาษาอังกฤษจัดพิมพ์โดยกลุ่มจับตาบรรษัทยุโรป (Corporate Europe Observatory) และสถาบันข้ามชาติ (Transnational Institute) บรัสเซลส์/อัมสเตอร์ดัม พฤศจิกายน 2555 ฉบับภาษาไทยจัดแปลและพิมพ์โดยโครงการศึกษาและปฏิบัติการงานพัฒนา (Focus on the Global South) กรุงเทพมหานคร สิงหาคม 2556)
- ศุภวุฒิ สายเชื้อ 2558 “อนาคต ทีพีพี” คอลัมน์ เศรษฐศาสตร์จากร้อน นสพ. กรุงเทพธุรกิจ หน้า 10 วันที่ 9 พฤศจิกายน

สำนักอาเซียน กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ. มาเลเซีย (มีนาคม 2559). เว็บไซต์สถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงเทพมหานคร

http://hanoi.thaiembassy.org/content.aspx?type_id=19&content_id=645

สถาบันเอเชียศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และ ศูนย์วิจัยปัญหาสุรา คณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 9 กุมภาพันธ์ 2559 www.chula.ac.th/th/archive/36940

สุรัชย์ สุทธิธรรม 2559 เอกชนรอดูท่าทีไทยเข้าร่วม TPP 29 เม.ย. นี้ หนุนเข้าร่วมต้น ศก.- ไม่ซัดลงทุนชะลอ ยาว นสพ. ผู้จัดการรายวัน 18 เมษายน 2559 หน้า 4

วัลลภ วิตนากร 2559 เอกชนรอดูท่าทีไทยเข้าร่วม TPP 29 เม.ย. นี้ หนุนเข้าร่วมต้น ศก.- ไม่ซัดลงทุนชะลอ ยาว นสพ. ผู้จัดการรายวัน 18 เมษายน 2559 หน้า 4

อิสระ ว่องกุศลกิจ 2559 เอกชนรอดูท่าทีไทยเข้าร่วม TPP 29 เม.ย. นี้ หนุนเข้าร่วมต้น ศก.- ไม่ซัดลงทุนชะลอ ยาว นสพ. ผู้จัดการรายวัน 18 เมษายน 2559 หน้า 4

อุตสาหกรรมและธุรกิจที่น่าสนใจลงทุนในบรูไนฯ 24 กุมภาพันธ์ 2016

http://www.aseanhai.net/ewt_news.php?nid=5370&filename=index

Anderson P. 2003. *The Beverage Alcohol Industry's Social Aspects Organization – A Public Health Warning*. Brussels: Eurocare.

Anderson P. 2004. 'State of the World's Alcohol Policy'. *Addiction* 99: 1367-9.

Anderson P and Baumberg B. 2006. *Alcohol in Europe: A Public Health Perspective*. London: Institute of Alcohol Studies.

Babor T. et al. 2003. *Alcohol: No ordinary commodity. Research and Public Policy*. Oxford University Press, Oxford, chapter 16.

Baumberg B and Anderson P. 2007. 'The European Strategy on Alcohol: A Landmark and a Lesson.' *Alcohol & Alcoholism* 42(1): 1-2.

Chaloupka F and Laixuthai A. 1996. *U.S. Trade Policy and Cigarette Smoking in Asia*. NBER Working Paper Series, Working Paper 5543. Cambridge, Mass.: National Bureau of Economic Research.

Colen L and Swinnen J. 2011. *Beer Drinking Nations – The Determinants of Global Beer Consumption*. American Associations of Wine Economists. AAWE Working Paper No. 79 Economics. Available at: http://www.wine-economics.org/dt_catalog/working-paper-no-79/ Retrieved on Novem 1, 2017.

Coughlan A. 2008. 'WHO Considers Global War on Alcohol Abuse.' *New Scientist*.

Depken C. 1999. "The Effects of Advertising Restrictions on Cigarette Prices: Evidence from OECD Countries". *Applied Economics Letters* 6: 307-309.

EC. 2006. *An EU Strategy to Support Member States in Reducing Alcohol-Related Harm*. Communication from the Commission to the Council, the European Parliament, the European Economic and Social Committee and the Committee of the Regions, Brussels.

- Eckhardt J. 2002. "Balancing the Interests in Free Trade and Health: How the WHO's Framework Convention on Tobacco Control can Withstand WTO Scrutiny," 12 *Duke Journal of Comparative and International Law*, 12: 197-230; 223.
- Fidler D, Drager D, and Lee K. 2009. "Managing the Pursuit of Health and Wealth: The Key Challengers." *The Lancet*, 373 (9660): 325-331;
- Fifty-Ninth World Health Assembly, International Trade and Health – 59/15 available at: http://www.who.int/...gb/wtowha/pdf_files/WHA59/A59-R26-en.pdf Retrieved on 12 December 2015.
- Hill L. 2008. 'The Alcohol Industry,' *International Encyclopedia of Public Health*, First Edition, vol. 1, pp. 124-135.
- Howse R. 2001. "The Legitimacy of the World Trade Organization," in Jean-Marc Coicaud and Viejo Heiskanen (eds). *The Legitimacy of International Organizations*, Tokyo, New York, United Nations University Press: 355-407; 392.
- Hsieh C-R, Hu TW and Lin CFJ. 1999. "The Demand for Cigarettes in Taiwan: Domestic Versus Imported Cigarettes," *Contemporary Economic Policy* 17 (2): 223-234; 231.
- International Trade and Health Conference 2016 ระหว่างวันที่ 8-10 สิงหาคม 2559 โรงแรมฮอติเดย์ อินน์ สีลม กรุงเทพฯ จัดโดยคณะกรรมการสนับสนุนการศึกษาและติดตามการเจรจาการค้าระหว่างประเทศที่มีผลกระทบต่อสุขภาพและนโยบายสุขภาพ (คจคส.) ร่วมกับแผนงานการพัฒนา นโยบายสุขภาพระหว่างประเทศ (IHPP) กระทรวงสาธารณสุข
- Kelsey J (ed.) 2010. *No Ordinary Deal. Unmasking the Trans-Pacific Partnership Free Trade Agreement*, Bridget Williams Books, Wellington, 2010.
- Kelsey J. 2011. 'Trans-Pacific Partnership as a Lynchpin of US Anti-China strategy.' http://web.me.com/jane_kelsey/Jane/TPPA.html
- Kelsey J. 2013. *The Trans-Pacific Partnership Agreement: A Gold-Plated Gift to the Global Tobacco Industry?* *American Journal of Law and Medicine* 2013; 39: 237-264.
- McGrady B. 2009. 'Necessity Exceptions in WTO Law: Retreaded Tyres, Regulatory Purpose and Cumulative Regulatory Measures,' *Journal of International Economic Law* 12(1): 153-173.
- MacDonald R and Horton R. 2009. "Trade and Health: Time for the Health Sector to Get Involved." *The Lancet*, 373 (9660): 273-274.
- Noeth K. 2001. "Taxation to Control Tobacco in Developing States," in Edith Brown Weiss and John Jackson (eds), *Reconciling Environment and Trade*, Ardsley, NY, Transnational Publishers: 101-132; 132.
- Okabe M and Urata S. 2013. *The Impact of AFTA on Intra-AFTA Trade*. ERIA Discussion Paper Series, 2013-05.
- Oslo Ministerial Declaration. 2007. "Oslo Ministerial Declaration – Global Health: A Pressing Foreign Policy Issue of Our time." *The Lancet*, 369: 1373-1378.

- Smith RD, Lee K and Drager N. 2009. "Trade and Health 6: Trade and Health: An Agenda for Action." *The Lancet*,373 (9665): 768-773.
- Smith R, Correa C, and Oh C, "Trade and Health 5: Trade, TRIPS, and Pharmaceuticals." *The Lancet*,363 (9664): 684-691.
- Smith R, Chanda R, and Tangcharoensathien V. 2009. "Trade and Health 4: Trade in Health-Related Services." *The Lancet*,363 (9663): 593-601.
- Sturgeon N. 2008. 'Action on Scotland's Drink "Time Bomb"'. News Release. Edinburgh: Scottish Government. Available at: www.scotland.gov.uk/News/Releases/2008/06/17093834
- Taylor A, Chaoupka F, Guindon E, Corbett M, 2000. "The Impact of Trade Liberalization on Tobacco Consumption" in Prabhat Jha and Frank Chaloupka (eds.), *Tobacco Control in Developing Countries*. Oxford: Oxford University Press: 343-364.
- TBT Committee 2010. Minutes of meeting of 3-4 November 2010, para 235.
- Thamarangsi T and Puangsuwan A. 2010. 'Why Thailand Should Have the Pictorial Warning Label on Alcoholic Beverage Packages: A Technical Report, Center for Alcohol Studies, International Health Policy Program, Thailand.
- Thailand Draft Notification of the Alcohol Beverages Control, 21 January 2010, G/TBT/N/THA/332TBT; TBT Committee, Minutes of meeting of 3-4 November 2010, G/TBT/M/52; TBT Committee, Minutes of meeting of 23-24 June 2010, G/TBT/M/51
- USTR TBT Report 2011, 52, on Thailand, 90.
- Weissman R. 2003. "International Trade Agreements and Tobacco Control: Threats to Public Health and the Case for Excluding Tobacco from Trade Agreements," Essential Action, Washington DC, 20.
- Woo A. 2002. "Health Versus Trade: The Future of the WHO's Framework Convention on Tobacco Control." *Vanderbilt Journal of Transnational Law*, 35: 1731-1768; 1731.
- World Health Organization. Fifty-Ninth World Health Assembly, International Trade and Health – 59/15 available at http://www.who.int/...gb/wtowha/pdf_files/WHA59/A59-R26-en.pdf Accessed on December 2007.
- World Health Organization, 2004d. *Global Status Report on Alcohol 2004*. Geneva: World Health Organization.
- WTO: 2010 News Items, 24 and 25 March 2010. Technical Barriers to Trade, Tobacco and alcohol technical barriers among members trade concerns, available at http://www.wto.org/english/news_e/news10_e/tbt_24mar10_e.htm Retrieved April 18, 2010.

World Trade Organization. DISPUTE SETTLEMENT: DISPUTE DS396 (Philippines — Taxes on Distilled Spirits). Available from: https://www.wto.org/english/tratop_e/dispu_e/cases_e/ds396_e.htm Retrieved on 15 May 2015.

World Trade Organization. PHILIPPINES – DISTILLED SPIRITS, (DS396, 403). Available from: https://www.wto.org/english/tratop_e/dispu_e/cases_e/1pagesum_e/ds396sum_e.pdf Retrieved on 15 May 2015.

Zeigler D. 2006. “International Trade Agreements Challenge Tobacco and Alcohol Control Policies.” *Drug and Alcohol Review* 25: 567-579.

ภาคผนวก 1

แบบสัมภาษณ์

(ผู้ทรงคุณวุฒิด้านสาธารณสุขศาสตร์)

โครงการผลกระทบของความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจภาคพื้นแปซิฟิก(Trans-Pacific Partnership Agreement – TPPA) ต่อการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

1. ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรต่อความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจภาคพื้นแปซิฟิก(TPPA) ในด้านสาธารณสุข
2. ท่านมีข้อโต้แย้งจากการที่ประเทศไทยจะเข้าร่วม หรือไม่เข้าร่วมใน ความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจภาคพื้นแปซิฟิก(TPPA) อะไรบ้าง
3. ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรต่อบทที่สำคัญในความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจภาคพื้นแปซิฟิก(TPPA) ต่อการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เช่น บทที่ 8 Technical Barrier to Trade บทที่ 9 Investment บทที่ 16 Competition Policy บทที่ 17 State-Owned Enterprise บทที่ 28 Disputes Settlement
4. ท่านคิดว่า การที่ประเทศไทยจะเข้าร่วมในความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจภาคพื้นแปซิฟิก(TPPA) หลังจากที่ 12 ประเทศ ได้เจรจาข้อตกลงดังกล่าวเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ประเทศไทยจะได้รับหรือเสียผลประโยชน์อย่างไร และหากประเทศไทยไม่เข้าร่วม จะได้รับหรือเสียผลประโยชน์อย่างไร
5. ความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจภาคพื้นแปซิฟิก (TPPA) แตกต่างจากข้อตกลงการค้าเสรีอื่นๆ ที่ผ่านมา ท่านคิดว่าประเทศไทยจะสูญเสียอำนาจอธิปไตยในการออกกฎหมาย ระเบียบ ต่างๆ ในการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์หรือไม่ อย่างไร
6. ถ้าหากประเทศไทยไม่เข้าร่วมในความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจภาคพื้นแปซิฟิก(TPPA) ท่านคิดว่าประเทศไทยจะได้รับความสูญเสียอะไรมากที่สุด

แบบสัมภาษณ์

(ผู้ทรงคุณวุฒิด้านเศรษฐศาสตร์)

โครงการผลกระทบของความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจภาคพื้นแปซิฟิก(Trans-Pacific Partnership Agreement – TPPA) ต่อการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

1. ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรต่อความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจภาคพื้นแปซิฟิก(TPPA) ในด้านเศรษฐศาสตร์ สาธารณสุข
2. ท่านมีข้อโต้แย้งจากการที่ประเทศไทยจะเข้าร่วม หรือไม่เข้าร่วมใน ความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจ ภาคพื้นแปซิฟิก(TPPA) อะไรบ้าง
3. ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรต่อบทที่สำคัญในความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจภาคพื้นแปซิฟิก(TPPA) ต่อการ ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เช่น บทที่ 8 Technical Barrier to Trade บทที่ 9 Investment บทที่ 16 Competition Policy บทที่ 17 State-Owned Enterprise บทที่ 28 Disputes Settlement
4. ท่านคิดว่า การที่ประเทศไทยจะเข้าร่วมในความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจภาคพื้นแปซิฟิก(TPPA) หลังจากที่ 12 ประเทศ ได้เจรจาข้อตกลงดังกล่าวเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ประเทศไทยจะได้รับประโยชน์อย่างไร และ หากประเทศไทยไม่เข้าร่วม จะเสียประโยชน์อย่างไร
5. ความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจภาคพื้นแปซิฟิก (TPPA) แตกต่างจากข้อตกลงการค้าเสรีอื่นๆ ที่ผ่านมา ท่านคิดว่า ประเทศไทยจะสูญเสียอำนาจอธิปไตยในการออกกฎหมาย ระเบียบ ต่างๆ ในการควบคุม เครื่องดื่มแอลกอฮอล์หรือไม่ อย่างไร
6. ถ้าหากประเทศไทยไม่เข้าร่วมในความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจภาคพื้นแปซิฟิก(TPPA) ท่านคิดว่าประเทศไทย จะได้รับความสูญเสียอะไรมากที่สุด

แบบสัมภาษณ์
(ผู้ทรงคุณวุฒิด้านนิติศาสตร์)

โครงการผลกระทบของความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจภาคพื้นแปซิฟิก(Trans-Pacific Partnership Agreement – TPPA) ต่อการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

1. ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรต่อความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจภาคพื้นแปซิฟิก (TPPA) ในด้านกฎหมายระหว่างประเทศและสาธารณสุข
2. ท่านมีข้อโต้แย้งจากการที่ประเทศไทยจะเข้าร่วม หรือไม่เข้าร่วมใน ความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจภาคพื้นแปซิฟิก(TPPA) อะไรบ้าง
3. ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรต่อบทที่สำคัญในความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจภาคพื้นแปซิฟิก(TPPA) ต่อการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เช่น บทที่ 8 Technical Barrier to Trade บทที่ 9 Investment บทที่ 16 Competition Policy บทที่ 17 State-Owned Enterprise บทที่ 28 Disputes Settlement
4. ท่านคิดว่า การที่ประเทศไทยจะเข้าร่วมในความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจภาคพื้นแปซิฟิก(TPPA) หลังจากที่ 12 ประเทศ ได้เจรจาข้อตกลงดังกล่าวเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ประเทศไทยจะได้รับหรือเสียผลประโยชน์อย่างไร และหากประเทศไทยไม่เข้าร่วม จะได้รับหรือเสียผลประโยชน์อย่างไร
5. ความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจภาคพื้นแปซิฟิก (TPPA) แตกต่างจากข้อตกลงการค้าเสรีอื่นๆ ที่ผ่านมา ท่านคิดว่าประเทศไทยจะสูญเสียอำนาจอธิปไตยในการออกกฎหมาย ระเบียบ ต่างๆ ในการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์หรือไม่ อย่างไร
6. ถ้าหากประเทศไทยไม่เข้าร่วมในความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจภาคพื้นแปซิฟิก(TPPA) ท่านคิดว่าประเทศไทยจะได้รับความสูญเสียอะไรมากที่สุด

ภาคผนวก 2

ตารางที่ 1	มูลค่า : ล้านบาท									
	ประเทศ	2550	2551	2552	2553	2554	2555	2556	2557	2558
- สหราชอาณาจักร	3683.16	4654.75	3805.17	4567.77	5165.88	5348.2	5405.96	5,663.91	5,208.44	5,085.53
- ฝรั่งเศส	572.7	967.11	1001.87	845.14	1194.72	1501.34	2421.96	2,863.14	2,895.69	2,690.86
- ออสเตรเลีย	329.31	362.88	389.74	366.21	494.9	446.06	666.34	723.44	694.44	682.92
- เวียดนาม	107.99	130.09	110.91	234.48	191.21	235.36	302.56	348.57	397.67	428.37
- สหรัฐอเมริกา	141.64	145	144.74	160.78	209.16	296.26	304.78	312.32	390.44	370.52
- แอฟริกาใต้	79.25	112.21	161.34	209.25	262.49	317.32	299.04	377.37	277.43	312.59
- อิตาลี	172.32	130.09	94.24	122.11	151.12	158.9	159.49	169.63	155.06	182.66
- จีน	438.04	443.19	113.81	52.37				81.92	223.29	176.20
- ซิลี	57.04	67.3	55	66.77	86.92	111.62	123.32	139.84	136.88	137.47
- เบลเยียม	0	0	0	0	0	0	0	94.57	119.11	126.53
- เม็กซิโก	32.96	64.87	44.56	0	49.32	57.12	74.7	82.73	100.92	124.21
- เยอรมนี	60.1	59.13	48.61	68.8	59.13	63.93	103.49	93.30	98.59	104.32
- ญี่ปุ่น	0	0	0	0	0	0	0	48.40	71.60	99.41
- สวีเดน	17.44	40.77	47.86	68.83	81.27	90.01	84.01	79.74	92.41	99.35
- ปากีสถาน	0	25.04	46.08	0	0	0	0	86.11	88.45	98.90
รวม 15 รายการ	5691.95	7202.43	6063.93	6762.51	7946.12	8626.12	9945.65	11,164.98	10,950.42	10,719.85
อื่น ๆ	1144.22	1140.39	994.93	947	1199.42	1464.65	1184.69	1,441.99	823.78	694.43
รวมทั้งสิ้น	6836.17	8342.82	7058.86	7799.51	9145.54	10090.77	11130.34	12,606.96	11,774.20	11,414.28

ตารางที่ 2	สัดส่วน (%)									
ประเทศ	2550	2551	2552	2553	2554	2555	2556	2557	2558	2559
- สหราชอาณาจักร	53.88	55.79	53.91	58.56	56.49	53	48.57	44.93	44.24	44.55
- ฝรั่งเศส	8.38	11.59	14.19	10.84	13.06	14.88	21.76	22.71	24.59	23.57
- ออสเตรเลีย	4.82	4.35	5.52	4.7	5.41	4.42	5.99	5.74	5.90	5.98
- เวียดนาม	1.58	1.56	1.57	3.01	2.09	2.33	2.72	2.76	3.38	3.75
- สหรัฐอเมริกา	2.07	1.74	2.05	2.06	2.29	2.94	2.74	2.48	3.32	3.25
- แอฟริกาใต้	1.16	1.35	2.29	2.68	2.87	3.14	2.69	2.99	2.36	2.74
- อิตาลี	2.52	1.56	1.34	1.57	1.65	1.57	1.43	1.35	1.32	1.60
- จีน	6.41	5.31	1.61	0.67	0	0	0	0.65	1.90	1.54
- ชิลี	0.83	0.81	0.78	0.86	0.95	1.11	1.11	1.11	1.16	1.20
- เบลเยียม	0	0	0	0	0	0	0	0.75	1.01	1.11
- เม็กซิโก	0.48	0.78	0.63	0	0.54	0.57	0.67	0.66	0.86	1.09
- เยอรมนี	0.88	0.71	0.69	0.88	0.65	0.63	0.93	0.74	0.84	0.91
- ญี่ปุ่น	0	0	0	0	0	0	0	0.38	0.61	0.87
- สวีเดน	0.26	0.49	0.68	0.88	0.89	0.89	0.75	0.63	0.78	0.87
- ปากีสถาน	0	0.3	0.65	0	0	0	0	0.68	0.75	0.87
รวม 15 รายการ	83.27	86.34	85.91	86.71	86.89	85.48	89.36	88.56	93.00	93.92
อื่น ๆ	16.73	13.66	14.09	13.29	13.02	14.52	10.64	11.44	7.00	6.08
รวมทั้งสิ้น	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100

ตารางที่ 3	อัตรายายตัว (%)									
ประเทศ	2550	2551	2552	2553	2554	2555	2556	2557	2558	2559
- สหราชอาณาจักร	-11.52	26.38	-18.25	20.04	13.09	3.53	1.08	4.77	-8.04	-2.36
- ฝรั่งเศส	-12.84	68.87	3.59	-15.64	41.36	25.66	61.32	18.22	1.14	-7.07
- ออสเตรเลีย	34.21	10.19	7.4	-6.04	35.14	-9.87	49.38	8.57	-4.01	-1.66
- เวียดนาม	72	20.47	-14.74	111.41	-18.45	23.09	28.55	15.21	14.09	7.72
- สหรัฐอเมริกา	-12.5	2.37	-0.18	11.08	30.09	41.64	2.87	2.48	25.01	-5.10
- แอฟริกาใต้	49.67	41.59	43.78	29.69	25.44	20.89	-5.76	26.19	-26.48	12.67
- อิตาลี	76.82	-24.51	-27.56	29.57	23.77	5.15	0.37	6.36	-8.59	17.80
- จีน	54.33	1.17	-74.32	-53.98	0	0	0	58.32	172.58	-21.09
- ชิลี	44.36	17.99	-18.27	21.39	30.18	28.42	10.48	13.40	-2.11	0.43
- เบลเยียม	0	0	0	0	0	0	0	61.24	25.95	6.23
- เม็กซิโก	-17.48	96.81	-31.31	0	18.73	15.81	30.78	10.74	21.99	23.08
- เยอรมนี	-6.18	-1.62	-17.8	41.55	-14.06	8.12	61.88	-9.85	5.66	5.82
- ญี่ปุ่น	0	0	0	0	0	0	0	-14.99	47.93	38.84
- สวีเดน	-16.78	133.78	17.41	43.82	18.07	10.75	-6.67	-5.09	15.89	7.51
- ปากีสถาน	0	0	84	0	0	0	0	47.20	2.71	11.82
รวม 15 รายการ								9.77	-1.92	-2.11
อื่น ๆ								50.39	-42.87	-15.70
รวมทั้งสิ้น	-12.41	22.04	-15.39	10.49	17.26	10.34	10.3	13.27	-6.61	-3.06